

(ရှေးပြန်ဟောင်း ပြန်ပြောင်းအောင်မေ့)

ဥပသုဒ္ဓါရုံ သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း

(တရားရုံး)

ဓမ္မပိတာရီသုတေသန အဖွဲ့အစည်း

(၁၃၈၀) ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့၊ (၂၀၁၈) ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၂၇)ရက်
သောကြာနေ့

အရိယဓမ္မသမဂ္ဂဝင်များ ဖတ်ရှုလေ့လာ သိမ်းဆည်းရန်
အတွက်သာ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ဤစာမူသည် “အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ” ပိုင် စာမူ ဖြစ်ပါသည်။
ဤစာမူကို မည်သူမဆို ကူးယူဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ		
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	-မိတိဆက်နိဒါန်း	၉
၁။	နိဒါန်းစကား	၁၁
၂။	မြန်မာပတ်၍ တရားရှာခြင်း	
	ကိုယ်တွေ့တရားနှင့် အများတွေ့တရား တူမတူ နှိုင်းယှဉ်	၁၂
၃။	စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၁၃
၄။	ဉာဏစာဂီ ဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၁၆
၅။	မိုးကုတ်ဆရာတော်တရား လေ့လာခြင်း	၁၈
၆။	ကျောက်ဆည် ကျောက်သင်္ဘောဆရာတော်တရား လေ့လာခြင်း	၂၁
၇။	ဝေဘူဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်	၄၃
၈။	ကနီဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်	၄၃
၉။	မဟာစည်ဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်	၄၆
၁၀။	တညင်တောရ ဉာဏ်လှေခါးဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၅၀
၁၁။	သဲအင်းဂူဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၅၇
၁၂။	မိုးညိုဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၆၈
၁၃။	မင်းကွန်းဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်	၆၉
၁၄။	တောင်းတွင်းကြီး ရှင်ဥက္ကဋ္ဌထံ လေ့လာခြင်း	၇၀
၁၅။	ကြောင်ပန်းဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း	၇၁
၁၆။	ကျောက်ပုံတောရဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်	၇၁
၁၇။	ဆူးလေတရား သုံးသပ်ချက်	၇၁
၁၈။	မြန်မာပြည် တရားအားလုံး အနှစ်ချုပ်	၇၂
၁၉။	မိမိရသည့်တရားအား ပြန်လည်စစ်ဆေးခြင်း	၇၃
၂၀။	တောကျောင်းတရားစွန့်၍ ဘုရားအမှန် ရှာခြင်း	၁၁၃

၂၁။	ဘုရားတွေ့ခါနီးမှ ဘုရားပျောက်	၁၂၁
၂၂။	ဘုရားရှိရင် တရားရှိရမယ်	၁၂၃
၂၃။	ဘုရားက ကံကိုဟော	၁၂၆
၂၄။	ဘုရားနှစ်ဆူ တွေ့ရပြီ	၁၂၉
၂၅။	နှစ်ဝမ်းကွဲအစ်ကို ဒွိပိဋကဓရ လာခေါ်ခြင်း	၁၃၄
၂၆။	ရွာ ပြုတ်တောကျောင်းမှ မင်းကွန်းချောင်သို့	၁၃၅
၂၇။	အသက်သုံးဆယ်မှာ ဘုရားတုကိုပစ် ဘုရားစစ်ကိုချစ်	၁၅၀

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို ရှေးဦးစွာ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်များအနေနဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမှန်ကန်တဲ့ အသိပေးချက်ရထားလို့ ခေါင်းထဲမှာ သိချင်နေတာတွေ သိစရာတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ စပ်လို့ သိချင်စရာတွေက ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်တယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာတွေကို မေးချင် မြန်းချင် သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေကိုပဲ ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးပြောရင် ‘တရားနဲ့ပဲနေသူ’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ ‘တရား’ဆိုတာတွေက မတရားတာ မမျှတတာတွေရဲ့ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေမှန်သမျှဟာ တရားတာ မျှတတာတွေပါပဲ။ အဲဒီ‘တရား’ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်စရာ ဒုစရိုက်=မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆောင်စရာ သုစရိုက်= ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေကို ဆောင်နေတာပါပဲ။

ရှောင်ကြဉ်စရာ မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေဆိုတာက ကံသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေဆိုတာက အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို ရှောင်ကြဉ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဒီတော့ ကံသင်္ခါရတရားတွေဟာ မတရားတာ မမျှတတာတွေဘဲ။ မတရားတာ မမျှတတာတွေဖြစ်လို့ အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို လူရှောင်ကြဉ်ရတာပဲ။ လူရှောင်ကြဉ်ရမှာတွေကို မရှောင်ကြဉ်ရင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး တစ်ခုလုံး ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု မဖြစ်ဘူး။

ရှောင်ကြဉ်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံလေးမျှနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ လူဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေကိုလည်း ဆောင်ပါမှ လူအသိုင်းအဝိုင်း လူအဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်လာဖို့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏက ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ မတရားတာ မမျှတတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတာ မျှတတာတွေကို ဆောင်ပြီး နေပြသူဖြစ်လို့ **‘ဓမ္မဝိဟာရီ’** လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ကို ကောဇာနှစ် (၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ အရှေ့တောင်အာရှ၊ အာစီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာနေ ဦးမြဒင်+ဒေါ်လှဒွန်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၄၃) ခုနှစ်မှ (၁၉၅၂)ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် အသက်(၅)နှစ်သား အရွယ်မှ (၁၄)နှစ်သားအရွယ်ထိ ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၁၄)ခုနှစ် နယုန်လကွယ်နေ့၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၂) ခုနှစ် ဇွန်လမှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေ ဘဝအဖြစ်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်သို့ စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားဆည်းပူးရန် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၂၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ(၂၀)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၅၂)ခုနှစ်မှ (၁၉၆၂)ခုနှစ်ထိ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးကာ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ်ထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်စာချာယက ဆရာတော်များ၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော်ဦးဇောတိကာဘိဝံသ၊ ဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကလျာဏဘိဝံသ၊ တောင်သမန်ကျောင်း

တိုက်ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသတို့ထံ ငယ်လတ်ကြီး၊ စာချတန်း စာပေပရိယတ္တိများကိုသင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၆၂) ခုနှစ်မှ (၁၉၆၇) ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ် ရဟန်း (၅)ဝါရပြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်အရပ် တောရကျောင်းသို့ တောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာအနီး အရွက်မကြွေတောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး စံတော်မူတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ တောရကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကာ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနေရင်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်မှာ ငြိမ်းချမ်းနေလို့ ကိုယ်ရထားတဲ့တရားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မိပြီး ကိုယ်ရတဲ့ကိုယ်တွေ့တရားဟာ တကယ်တရားဟုတ် မဟုတ်၊ သူများတွေ တရားပြရိပ်သာကြီးငယ် တည်ထောင်ပြီး တရားပြနေကြသူတွေ ရထားတဲ့တရားနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုက်စစ်ကြည့်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာတရား ရတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်တွေထံချဉ်းကပ်ပြီး တရားတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလည်း လုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာလည်း ရည်ရွယ်ချက်(၃)ချက် ထားပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

(၁) အချက်က - ‘တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် ဘာဖြစ်တယ်’ ဆိုတာ သိရတဲ့အထိ ပေါ်ဖို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။

(၂) အချက်က - ‘အဲဒီဆရာတော်တွေရဲ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ကွာဟနေလျှင် ဘာကြောင့် ကွာဟနေသလဲ’သိအောင် မေးမြန်းစစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်။

(၃) အချက်က - ‘ရလဒ်တွေဟာ လောကလူသား လူ့အဖွဲ့အစည်း အနေနဲ့ ဘယ်လို အသုံးကျသလဲ’ဆိုတာ သိအောင် မေးမြန်း စစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး ‘တရားရနေကြတယ် လို့ထင်ရှား

ကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်' တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်(၃)ချက်မှာ တစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ ချွတ်ယွင်းနေတာတွေ့ရင် အဲဒီတရားကို ဆက်မလုပ်ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် မဖော်နိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းတိုင်ဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေရင် ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဘာမှ အသုံးချမရဘူးဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် မလိုလားလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ချဉ်းကပ်ပြီးမေးမြန်းခံရတဲ့ ဆရာတော်တွေကတော့ စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်၊ ဉာဏစာဂီဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်၊ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ သန်လျင်တောရဆရာတော်၊ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြောင်ပန်းတောရဆရာတော် တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်တွေရထားလို့ ဟောပြောတဲ့တရားတွေကို တိုက်စစ် ဆေးကြည့်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလုပ်တော့ **'သူတို့တွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး'**ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ **'သူများတွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး'**ဆိုတာ သိခွင့်ရသွားတော့ **'တရားဆိုတာ ဘာလဲ'** သိဖို့ သံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ။

နောက်ဆုံးမေးစရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောပြောချက်တွေဆီ ပြန်ချဉ်းကပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ပဲလို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ မေးတာအတွက် အဖြေသိနိုင်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ အနီး၊ အရွက်မကြွေတောရကျောင်းမှာ အရိယသစ္စာတရားကို ဖော်ထုတ်သိမြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ မေးတာအတွက်လည်း အဖြေသိနိုင် လောက်ပါပြီ။

(၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ (၂၀)ရက်မှ (၁၉၈၃) ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက်နေ့ထိ

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ အဝါရောင်ဝတ် ထေရဝါဒထဲမှာ ရဟန်းဝါ(၂၅)ဝါထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မိုးပြာရောင်ဝတ်ကာ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့ စပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဟောပြော ရေးသားတာတွေကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် မလျှော့သောဖွဲ့နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏရဲ့ ဟောပြောချက် အသံဖိုင် တရားပုဒ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ထိ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တဲ့ဒဿနဖြင့် ရေးသားပြီး စာအုပ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၁၅၀၀)ကျော်ထိ ရှိနေပါပြီ။

နောက် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ‘လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး အကျိုးစီးပွားဖြစ်ကာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဖြစ်ဖို့ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့စပ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ ဟောပြောရေးသားတာကြောင့်’ ယခင် စစ်အစိုးရလက်ထက်က ပုဒ်မတွေအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်၊ (၁၉၉၁) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်၊ (၂၀၁၀) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် မတရားအချခံရတာအပြင် ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဂေါပက တွေထံမှအလှူငွေ သိန်း(၂၀၀)ကျော်၊ ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာပ မိုးပြာခြံ၊ ပဲခူး(၁၀)မိုင်ကုန်း အရိယဥယျာဉ်ခြံ၊ မန္တလေးရန်ကင်းတောင်ခြေ မိုးပြာခြံတို့ကိုပါ သိမ်းဆည်း ချိတ်ပိတ်ထားတာ ခံနေရပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မေးတာအတွက် အဖြေကိုအကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အကျယ်သိလိုပါက ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြောရေး သားချက်တွေကို [www. ariya thitsa.org](http://www.ariya.thitsa.org) /www. ariyathit sa.eu.pn မှာ လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားနိုင်ကြစေရန် ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အနေနဲ့ အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာ သာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းပါစေ။

ပစ္စည်းကိစ္စဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ဦးဉာဏ၏ “ဥပဒေရေးရာ” ကို နောင်လာနောက်သား လူသားမျိုးဆက်သစ်တွေ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့ အရိယသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြပြီး သိရှိနိုင်ကြဖို့ရန်အတွက် ပစ္စည်းကိစ္စဝါဒ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်၏တပည့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ (ငါးဘွဲ့ရဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)က တည်းဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့အရိယသစ္စာကို သိရှိနားလည်ကြပြီး လူ့အမှန်တရားမှ သွေဖည်နေကြတဲ့ လူသားလောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက် တည်မတ်ပေးနိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

(မှတ်တမ်းတင်သူ)

ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
 ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ(သကျသီဟ) ဓမ္မာစရိယ
 စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဂဏဝါစက
 ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ ဓမ္မာစရိယ
 သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ
 အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ
 မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ
 ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်(ဟောင်း)
 ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်း
 မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

နိဒါန်းစကား

ခရစ်နှစ် (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်၊
ကောဇာနှစ် (၁၃၇၄)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၆)ရက်၊
တနင်္လာနေ့။

ဒီနေ့ စာရေးသူဟာ ထေရဝါဒလုံးဝမဟုတ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ (အရိယသစ္စကမ္မဝါဒ) ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု၊ ဟောပြောတင်ပြ ဆွေးနွေးမှု တို့ကြောင့် အရှေ့တောင် အာရှ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ [မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့၊ အိုးဘို အကျဉ်းထောင်မှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ထောင်အပြစ်ဒဏ် (၃)နှစ်၊ မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ အင်းစိန်မြို့၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ်(၁၀)နှစ်] မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊မြစ်ကြီးနားမြို့၊ အကျဉ်းထောင်၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ အခန်း(၂)မှာ တတိယ အကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ် - နှစ်(၂၀) ချခံထားရစဉ် အဲဒီအချိန် မိမိ(စာရေးသူ)မှာ သက်တော် (၇၅)နှစ် [စိန်ရတုနှစ်] အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပါပြီကော . . ။

မြန်မာပတ်၌ တရားရှာခြင်း

(ကိုယ်တွေ့တရားနှင့် အများတွေ့တရား တူမတူ နှိုင်းယှဉ်)

♣ ‘ငါ ဘာမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ အေးချမ်းနေတယ်၊ သူများတွေ ငါ့ထက် အဆများစွာ ကြိုးစားနေကြတာဆိုတော့ ငါ့ထက်ရနေမလား၊ ငါ့လို ရနေမလား၊ မရဘဲများ နေကြမလား၊ သူတို့ရတာနဲ့ ငါရတာ တူမလား၊ ကွာမလား၊ အဲဒါ သိချင်တဲ့ စိတ်ပေါ်တာပဲ’

– ‘ဒီအကြံဟာ ကောင်းတဲ့အကြံပဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း ဒီလိုပဲ ထင်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဘယ်လိုမြင်လို့ ဒီအကြံ ကောင်းတယ်ထင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်က မန္တလေးမြို့တော်ခန်းမမှာ စာပေဟောပြောပွဲ စာဆိုတော်နေ့မှာ လုပ်တာ သွားနားထောင်ရာက လူထုဦးလှ ဟောပြောတာထဲက ပုံပြင်ကလေးက ကျောက်ပုံပြင်တွေပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အထင်လည်း မကြီးဖို့နဲ့ အထင်လည်း မသေးဖို့ ပြတာပဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်မနေဖို့ ဒီအကြံကောင်းတယ် ထင်တာပဲ’

– ‘ပုံပြင်ထဲကအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်ပွဲမှာ သောင်းကျောက်အဖြစ် အချက်ပြတာကို ဝယ်သူက သိန်းကျောက် အဖြစ်မှတ်ပြီး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်လို့ ဝမ်းသာတာကို ဘယ်သူမှ ပြောလို့မဖြစ်လို့ တောစပ် သွားပြီး ဂျမ်းထိုးနေတာကို သိန်းကျောက်အဖြစ်ဝယ်သူက သန်းကျောက်အဖြစ် ပြန်ရောင်းရလို့ သူ့ရောင်းသူ ဘယ်လို ခံစားနေရသလဲ လေ့လာတော့ ဂျမ်းထိုးနေတာတွေလို့ စိတ်ညစ်ပြီး ထိုးနေတာလားမေးတော့ ပျော်လို့ထိုးနေကြောင်း ပြောတာကြားရလို့ သူလည်း ဂျမ်းထိုး ဦးမယ်ဆိုပြီး ဂျမ်းထိုးတာ ပြောတဲ့ပုံက တစ်ပုဒ်ပဲ၊ နောက်တစ်ပုဒ်က အမွေရထားတဲ့ သူ့ကျောက်ကြီးဟာ အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ကျောက်ထင်ပြီး သိမ်းထားရာက ကျောက်ပညာရှင် ပြတော့ သိန်းကျောက်လောက်တန်ဖိုးဖြတ်ခံရတာ မကျေနပ်လို့ ဒီထက်ပညာရှင်ဖြစ်သူနဲ့ ပြတဲ့အခါ သောင်းကျောက်အဖြစ်ခံရ၊ မကျေနပ်လို့ ပညာအရှိဆုံးထံ ပြတော့ အဲဒီပညာရှင်က ဒါ တန်ဖိုးမဖြတ်တော့ဘဲ ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်

တန်ဖိုးဖြတ်ဖို့ ပညာသင်စေရာ အစမှာ အဖိုးမဖြတ်နိုင်ရက တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် တန်ဖိုး
လျှော့လျှော့သွားတာ ပြောတာပဲ’

– ‘ပုံပြင်တွေက ကိုယ့်ဟာကိုယ်အတိုင်းထားတာဟာ အပိုအလိုတွေ ရှိနိုင်ကြောင်း
ဆုံးမချက်တွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ကျောက်ကြီးလည်း မမျှော်မှန်းနိုင်အောင် ပိုနေမလား၊
လိုနေမလားဆိုတာ သိဖို့လုပ်သင့်နေပြီလို့ ဖြစ်လာတာပဲ’

– ‘အဲဒါ သရုပ်ဖော်ဖြစ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ချက်ချင်းတော့ ထလိုမရဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လိုနဲ့ မလို လွန်ဆွဲနေတာ ကြာလို့လည်းပါတယ်’

– ‘နောက်တော့ ထဖြစ်သွားသလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အထနေတဲ့ နောက်အကြောင်းတွေ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က ဝိနည်းအပြည့်နေသူလုပ်နေတော့ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်း
သွားလို့မရသူဖြစ်တာလည်း ပါတာပဲ’

– ‘အဲဒါလည်း ဝန်လေးစရာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဆင်သင့်တော့ ထလာတာပါပဲ’

စစ်ကိုင်း ပရတ္တမဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

– ‘အစဆုံး ဘယ်မှာလေ့လာသလဲ ဘုရား’

♣ ‘စစ်ကိုင်းမှာ လေ့လာတယ်’

– ‘စစ်ကိုင်းမှာ လေ့လာစရာ ဘယ်သူရှိလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်က ပရတ္တမညီနောင်ဟာ မန္တလေးတရား ဟိုးဟိုးကျော်တာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုကျော်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရဟန္တာဆိုတာမျိုးပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပဲ၊ သူတို့တရားနာရဖို့ သင့်တာပဲ’

♣ ‘အနောက်ပရက္ကမကျောင်းထဲမှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ ဆရာတော်က ဂူထဲမှာ တံခါးပိတ်လို့ပဲ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကျမှ ထွက်ပြီး အလှူခံ၊ အနုမောဒနာပြု၊ နှုတ်ဆက် လုပ်တယ်’

– ‘တစ်နေ့လုံး၊ တစ်ညလုံး အဲဒီလိုနေတာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ ဂူထဲဝင်ကြည့်ခွင့်ရလို့ သိရတာမှာ ဂူကြီးက သိပ်ကောင်းတယ်’

– ‘ဘယ်လို ဆောက်ထားလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မျက်နှာစာက လေးပင်၊ သုံးခန်း အဆောက်အဦးလို့ပဲ၊ ဝဲယာအခန်းတွေက မှန်လယ်ပြုတင်းတွေနဲ့ပဲ၊ ပရိဘောဂတွေလည်း ရှိတယ်၊ တစ်ခန်းက ဆွမ်းစား၊ တစ်ခန်းက အိပ်ပေါ့၊ အိမ်သာ ရေချိုးခန်းပါ အတွင်းမှာ ရှိတယ်၊ အဲဒီက အထက်တက်သွားရင် တောင်ခုလပ်ပေါ်မှာ အဝတ်နဲ့ ဆောက်ထားတဲ့ တစ်ခန်းကျယ်ကျောင်းကလေး ရှိတယ်၊ အဲဒီနေရာက တစ်ခြား ဘယ်ကမှ လာလို့မရတဲ့နေရာဘဲ၊ အလယ်က အခန်းကတော့ တောင်အတွင်းထဲကို အတောင်ခြောက်ဆယ်လောက် စင်္ကြံနီလမ်းဖောက်ထားတယ်၊ အုန်းဆံကော်ဇော် ခင်းလို့ပဲ၊ မီးလည်း ရှိတဲ့ပုံပဲ၊ မမှတ်မိဘူး’

– ‘ဆရာတော်တွေအတွက် လိုလေသေးမရှိအောင်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အရှေ့ပရက္ကမဆရာတော်က အဲဒီလို ဂူထဲက မထွက်တော့ဘဲ ပဲကို ဘုန်းပေးနေတော့တယ်လို့ သိရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဂူအပြင်ဘက် နှစ်ထပ်ကျောင်းတစ်လုံး ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးနေတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရှိတယ်၊ လာတွေ့ပါရစေလို့ အဲဒီဘုန်းကြီးကတစ်ဆင့် စာသွင်းလိုက်တယ်၊ တွေ့ခွင့်မရခဲ့ဘူး၊ အဲဒီကျောင်းကလေးမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး အစောင့်ဘုန်းကြီးရဲ့ ပြောစကား နားထောင်ခဲ့ရတယ်’

– ‘တွေ့ခွင့်မရလို့ စိတ်ဓာတ်မကျဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘စိတ်ဓာတ်မကျဘူး၊ အစောင့်ဘုန်းကြီးနဲ့ ပြောရတဲ့စကားထဲမှာ ဆရာတော်ကို တွေ့ချင်တဲ့စိတ် မရှိတော့တာ ဖြစ်သွားလို့ပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်ဆီကို ဆရာတော်နဲ့ အဆက်အစပ်ရှိတဲ့ သူဌေးတစ်ယောက်က ဦးပွင်းလေးတစ်ပါးကို ဆရာတော်ဥပနိဿယခံယူဖို့ အပ်လာတယ်။ အဲဒီဦးပွင်းကလေးကို ဆရာတော်က စကားစမြည် မေးမြန်းတော့ ဦးပွင်းကလေးက အရင်က တညင်၊ ဉာဏ်လှေခါးဆရာတော်ရဲ့ သံလျှင်တောရမှာ ဥပနိဿယခံယူသူပဲ။ အဲဒီက အဂ္ဂမဟာဘိသေကမင်္ဂလာ ဘိသိက်သွန်းခံရပြီးပြီပဲ’

– ‘အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဉာဏ်လှေခါးဆရာတော်က တရားပြ၊ တရားစစ်တော့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသူလို့ သတ်မှတ်သူတွေကို လူသူပရိသတ်နဲ့ ဘိသိက်သွန်းတာပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဒီဦးပွင်းကလေးက ရဟန္တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့၊ အဲဒါကို ပရက္ကမဆရာတော်က သိတော့ သူ့ဆီလာအပ်တဲ့သူဌေးကို ပြောတဲ့စကားကို ကြားခဲ့ရတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒကာအပ်တဲ့ ဦးပွင်းက ရဟန္တာပဲ။ တို့က ပုထုဇဉ်ပဲ ရှိသေးတာဆိုတော့ ဘယ်လိုနိဿရည်းပေးမှာလဲ ပြန်ခေါ်သွားပါလို့ပဲ’

– ‘ပရက္ကမဆရာတော်ကို ပုထုဇဉ်လို့ သိသွားလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပုထုဇဉ်ဆီမှာ တရားရတာ ဘယ်ရှိမှာလဲ၊ ဒီတော့ သူ့ဆီက တရားရတာ နားထောင်ဖို့ လာတာဆိုတော့ တွေ့ဖို့ကိစ္စ မရှိတော့တာပေါ့’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မနက်ကျတော့ အနောက်ပရက္ကမဆရာတော်ကို ဖူးဖို့ လာခဲ့တယ်။ မွှောရုံကလေးမှာ ဆရာတော်က လှူဒါန်းတာတွေ လက်ခံနေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဂူတံခါး ဖွင့်ထားလို့ ကြည့်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဒကာဒကာမတွေပြန်သွားမှ ဆရာတော်ကို နှုတ်ဆက် စကားပြောပြီး ပြန်ခဲ့တယ်’

– ‘စစ်ကိုင်း ဘယ်ချောင်မှာ တည်းသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်က မစိုးရိမ်မဟာနာယကဆရာတော်နဲ့အတူ လာနေဖူးတဲ့ချောင်က ဥပဇ္ဈာယ်တူ မစိုးရိမ်မှာအတူနေဆရာနဲ့ သူ့ညီတို့ နေကြတာဆိုတော့ အဲဒီမှာ တည်းနေတယ်’

-
- ‘အေးအေးဆေးဆေးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ကျောင်းကို ပြန်ရောက်သလိုပဲ’
 - ‘တခြားစစ်ကိုင်းမှာ လေ့လာစရာ မရှိဘူးလား ဘုရား’

ဥပဒေရေးရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

- ♣ ‘စိတ်ကူးထဲမှာ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်က စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကို မြို့ဘက် အတက်နားမှာ ဥပဒေရေးရာဓါးရုပ်သာဆိုတာမှာ အောက်ပြည်က ဥပဒေရေးရာဆရာတော်ကြီး ရောက်နေပြီး ညနေလေးနာရီတိုင်း တရားဟောပွဲ ကျင်းပနေတယ်သိရလို့ အဲဒီသွားပြီး တရားနာဖြစ်တယ်’
- ‘တစ်ရက်တည်းလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်လောက်ဟောမယ် မသိဘူး၊ ကိုယ်မနာခင်ကလည်း ဟောနေတယ်၊ နာပြီးနောက်လည်း ဆက်ဟောနေတယ်၊ ကိုယ်နာခဲ့တာတွေ လေးရက်ပဲ၊ ဆရာတော်က တရားဟော သိပ်ကောင်းတယ်’
- ‘ဘာတွေဟာတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟောတဲ့အကြောင်းအရာ ကောင်းတယ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟောတဲ့ပုံစံ ကောင်းတာပြောတာ၊ ပရိသတ် သိလရင်တွေ ဓမ္မာရုံကြီးနဲ့ အပြည့်ကို အစအဆုံး အမေးအဖြေ အတိုင်အဖောက်စကားပြောသွားတာပဲ’
- ‘အကြောင်းအရာက ဘာတွေလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တွေ ဖြစ်ပျက်ပဲ ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် စစ်ကိုင်းဝန်းကျင်နားက သမိုင်းတွေထဲ ညှပ်ဟောတာဆိုတော့ ပရိသတ်က ရှင်သန်နိုးကြွနေတယ်၊ အကြောင်းအရာ အသိတောင် မပေါ်နိုင်အောင်ဘဲ’
- ‘လေးရက်နာတော့ ဝသွားပြီလား ဘုရား’
- ♣ ‘နာချင်တာက ပုံစံမဟုတ်တော့ လေးရက်မြောက်နေ့မှ အချိန်တွေကြိုပြီး ဆရာတော်ကို သွားတွေ့တယ်၊ ဆရာတော်က ဒကာဒကာမ စုံတွဲကို တရားပြနေတယ်၊

စကားပြောရင်း ပြနေတာပဲ။ နားတွေ ပိတ်ခိုင်းတာတို့ တွေ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ်က ဘေးမှာ ငြိမ်ငြိမ်ပဲ ထိုင်နေရတာပေါ့။ သူတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြန်လွှတ်ပြီး တို့ကို နှုတ်ဆက်တယ်’

– ‘ဒကာတွေကို ဘာသင်ကြားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဖြစ်အပျက်ပဲပေါ့။ ဆရာတော်ကို လျှောက်ကြည့်ချင်တာရှိလို့ ဒီနေ့စောစော လာတာ။ အရင်ရက်တွေက တရားနာသူအဖြစ် လျှောက်ရတာပေါ့’

– ‘ဘာလျှောက်လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဖြစ်အပျက်တွေကြည့်တဲ့အခါ နာမ်အဖြစ်အပျက်ဟာ ထင်ရှားပေမယ့် ရုပ် အဖြစ်အပျက်ဟာ မထင်ရှားဖြစ်နေကြောင်း လျှောက်တယ်’

– ‘ဘာပြန်မိန့်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရုပ်က မြဲနေတာ ထင်လို့လားဆိုတာမျိုး မိန့်တော့ ဆရာတော်ရဲ့ ရှေ့မှာ ထွေးခံကြီးတစ်လုံး ရှိတယ်။ အဲဒါကိုပြပြီး အဲဒီမှာရှိတဲ့ စိမ်းစိမ်းပြာပြာ ဝါဝါနီနီ အရုပ်တွေဟာ ရုပ်တွေပဲ။ အဲဒီရုပ်တွေဟာ လုပ်ပြီးတာကြာပြီဖြစ်ပေမယ့် ဒီနေ့အထိ ရှိနေတယ်။ နောင်လည်း ဘယ်အချိန်အထိလည်း မသိအောင် ရှိနေဦးမှာပဲ။ ဒီတော့ အဲဒါတွေ ဘယ်လို ပျက်တယ် မြင်ရမလဲလို့ လျှောက်လိုက်တယ်’

– ‘ဘယ်လို ဖြေပေးသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပျက်တော့ပျက်နေတယ်။ မိုက်ကရိုစကုတ်နဲ့ ကြည့်ရင် တွေ့မှာပဲ။ တို့လည်း အဲဒီလိုမြင်နိုင်တဲ့ မိုက်ကရိုစကုတ် မျက်စိမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်နေတာပဲလို့ပဲ’

– ‘အဖြေကို အားရရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အားရတယ်။ အဖြေထဲမှာ သူ မသိဘူး ပြောတာပဲ။ ကိုယ့်ကို ဘယ်မှာနေသလဲ အမှီမရှိရင် ဘုရားတောင် မပွင့်နိုင်ဘူး။ သူ့ဆီမှာ နေပါလား၊ သူ့မှာ ကျောင်းတွေရှိကြောင်းနှင့် သူပြုတဲ့စာတွေ သန်းချီအောင် ထုတ်ထားကြောင်း မိန့်ကြားတယ်’

– ‘ဆက်မသွားတော့ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်ထဲမှာ အဲဒါတွေမပါတာဆိုတော့ ဆက်မရောက် နိုင်တော့တာပေါ့’

- ‘ဘယ်သူတွေဆီ လေ့လာမယ်လို့ မှန်းထားတာရှိသလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်သူလို့ အတိအကျတော့ မရှိဘူး၊ တရားရပြီလို့ ထင်နေတဲ့သူဆိုရင် လေ့လာရမယ့်သူပဲလို့ မှတ်ထားမိတယ်’

မိုးကုတ်ဆရာတော်တရား လေ့လာခြင်း

- ‘တတိယလေ့လာစရာက ဘယ်သူဖြစ်မလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်းနဲ့ အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ မိုးကုတ်ဆရာတော်ပေါ့’
- ‘ဆရာတော်က ရှိသေးလို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လောက်က ပျံလွန်တော်မူတယ်’
- ‘မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုလေ့လာမလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တပည့်တွေဆီက တစ်ဆင့် ဆရာတော်သိသွားတဲ့ အသိပြောပြတာ ကြားရရင် နားထောင်မယ်၊ ပြီးတော့ ဆရာတော်ဟောတဲ့ တရားတွေထဲမှာပါတဲ့ အသိကို နားထောင် ရမှာပေါ့’
- ‘အမရပူရက မိုးကုတ်ရိပ်သာရောက်သေးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ရောက်တာပဲ၊ အဲဒီမှာ ဆယ်ရက်လောက် နေတယ်၊ ဆရာတော်ကြီး ဟောပြော တဲ့ တရားတွေ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ်လောက် ဓမ္မာရုံမှာ စုပြီး နာကြရတယ်’
- ‘တပည့်တွေဆီက သိရတာတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘မရှိသလောက်ဘဲ၊ တပည့်ကြီးကလည်း ဆရာတော်ကြီး မရှိပြီးကာစမို့ ထင်တယ်၊ ဘာမှ မပြောဘူး၊ ဦးသုမနလိုဆိုတဲ့ ဆရာတော်ရှိစဉ်က ရှေ့တန်းရောက်တပည့် ဦးဇင်းကြီးတွေကလည်း နိမိအထားခံရတာမျိုး ကြားရတယ်၊ အသံမထွက်ဘူး’
- ‘အဲဒီအချိန်က မိုးကုတ်ရိပ်သာဆိုတာ အဲဒီတစ်ခုတည်း ရှိသေးတာလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မုံရွာက ဌာနခွဲတစ်ခုလုပ်ချင်လို့ ဘုန်းကြီးလုပ်မယ့်သူကို သင်တန်းလွှတ်တဲ့သဘော ပို့ထားတဲ့ဘုန်းကြီးကလေးနဲ့အတူ ဆွမ်းခံထွက်ခဲ့ရတယ်’

-
- ‘အဲဒီမှာ ဘုန်းကြီးဆန္ဒ မပြည့်ခဲ့ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆရာတော်ကြီးရတဲ့တရားကို သိချင်ပေမယ့် ဆရာတော်ကြီး ဟောပြောချက်က သူရတာကို ဟောတဲ့ပုံ မတွေ့ရဘူး၊ ဟောပြောမှု ကျွမ်းကျင်သူက စာပေရှိတာတွေကို စကားလုံးကိုယ်ပိုင်တွေသုံးပြီး ဟောတယ်လို့ပဲ မှတ်ယူခဲ့ရတယ်’
 - ‘အဲဒီအထဲမှာ မသင့်မြတ်ဘူးထင်တာ တွေသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တွေ့တော့ တွေ့တယ်၊ အဲဒါလည်း ကိုယ့်အသိနဲ့တွေ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ စာပေဗဟုသုတနဲ့ မဝင်ဘူးထင်တာ တွေတာဘဲ’
 - ‘အဲဒါက ဘာလဲပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခေတ်စားတဲ့ ရှေ့စိတ်ဖြစ်ပျက်၊ နောက်စိတ်မဂ် ဆိုတာပဲ’
 - ‘အဲဒါက ဘာမသင့်မြတ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေ့စိတ်ဖြစ်တာ ပျက်တာကို နောက်စိတ်က မမြင်နိုင်ရမှာမို့ဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မမြင်နိုင်ရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေ့စိတ်ဖြစ်နေပျက်နေတာတွေက နောက်စိတ်မပေါ်ခင်ကဘဲ၊ နောက်စိတ်ဖြစ်ပေါ် မွေးဖွားလာတော့ အဲဒီအဖြစ်အပျက်တွေ ရှိတဲ့ရှေ့စိတ်က သေပြီးပြီပဲ၊ မရှိတော့ဘူးပေါ့၊ ဒါကြောင့် နောက်စိတ်က ရှေ့စိတ်ရဲ့အဖြစ်အပျက် မမြင်ဘူးဆိုလိုတာဘဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒါ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူးလို့တော့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ဝိပဿနာဆိုတာ ပရမတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ရှုမယ်ဆိုတာနဲ့ မကိုက်ဘူးဘဲ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘ဝိပဿနာမဟုတ်ဘူး ပြောရင် ရမလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဝိပဿနာရဲ့ စကားနက် အသိမမှားရင်တော့ အဲဒီလို ပြောလို့ရတယ်၊ ဝိပဿနာရဲ့ စကားနက်အသိမှားရင်တော့ ဒါကို ဝိပဿနာ မဟုတ်ဘူးပြောလို့ မရဘူးပဲ၊ ပြီးတော့လည်း တစ်ခုရှိသေးတယ်’
 - ‘ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ စိတ်တိုင်းက မဂ်ဖြစ်နေရင် မဂ်စိတ်ဆိုတာ တစ်ကြိမ်ဖြစ်တာလို့ သိထားတော့ အဲဒါ သိရတာလည်း လေးလေးနက်နက် မဖြစ်ဘူး’

-
- ‘နောက်သိတာတွေကျတော့ ဖိုလ်များပြောမလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုပြောတာတော့ မတွေ့ဘူး’
 - ‘အဲဒီအချိန်က ဆရာတော်ကြီးမရှိတော့ပေမယ့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားတွေ နာခွင့်ရတာဟာ သူဌေးတွေက တိပ်ရိုက်ကော်ဒါတွေနဲ့ ဆရာတော်တရားတွေ ဖမ်းထား နိုင်ကြလိမ့်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါတွေ နာရတာပဲ’
 - ‘တခြား ထူးခြားတာအဖြစ် ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်တော်ဆိုတာတွေ မဖူးခဲ့ရဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အကြောင်းအားလျော်စွာပဲ ဖူးခဲ့ရတယ်’
 - ‘ဘယ်မှာ ဖူးရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆွမ်းခံသွားရင်းက ရုပ်ရှင်ရုံဘေးက တိုက်တစ်လုံးက ဒကာတစ်ယောက်က ပြတာပဲ၊ ငွေကြပြကလေးနဲ့ ထည့်လို့ပဲ၊ တစ်ပဲလုံးလောက်နဲ့ အရှည်က လက်မဝက် လျော့လျော့ရှိမယ်၊ အရိုးချောင်းကလေးနဲ့ အဲဒီရဲ့ ထိတ်ခပ်စောင်းစောင်းပေါ်မှာ မုံညင်းစေ့ကလေးလို အရောင်ကတော့ ဖြူဖြူပေါ့၊ တင်နေတာ တွေ့ရတယ်’
 - ‘အဲဒါတွေတော့ ဆရာတော်အပေါ် အမြင် ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါက ဆရာတော်အပေါ် အမြင် ဘာမှ မဖြစ်စေဘူး၊ မြင်ရတာကို မြင်ရတာ လောက်ပဲ ဖြစ်တယ်၊ အတွေးတစ်ခုတော့ ပေါ်တယ်’
 - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အလုံးကလေးက ဓာတ်တော်ဖြစ်ရင် အချောင်းကလေးက ဘာဖြစ်လို့ ဓာတ်တော် မဖြစ်တာလဲပေါ့’
 - ‘ရိပ်သာက စည်စည်ဝေဝေပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိဘူး၊ လူလည်း အနည်းပဲ၊ တရားပြတာရယ် လုပ်တာလည်း မရှိဘူး၊ ဓမ္မာရုံဆရာတော်က တရားကို အချိန်နဲ့ဖွင့်ပေးတာ လာနာကြတဲ့ ဆယ်ယောက်ပိုလောက်ပဲ’
 - ‘ဆယ်ရက်လောက်ရှိတော့ အဲဒီရိပ်သာ ကျော်ခိုင်းခဲ့ရောလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နောက်လေ့လာဖို့ ရည်ရွယ်ထားရာ သွားခဲ့တယ်’

- ‘အဲဒါ ဘယ်လဲ ဘုရား’

ကျောက်ဆည် ကျောက်သင်္ဘောဆရာတော်တရား လေ့လာခြင်း

♣ ‘ကျောက်ဆည်၊ ကျောက်သင်္ဘောပဲ’

- ‘အဲဒီအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်သင်္ဘောကျောင်းကို နေဝင်ရီတရောလောက်မှာ ရောက်တယ်။ အဲဒီအချိန်က ဆရာတော်ပျံတော်မူပြီးတာ တစ်နှစ်လောက်လို့ သိရတယ်။ ဒုတိယ ဆရာတော်လည်း ကျောင်းမှာ မရှိနေချိန်ဘဲ။ တာဝန်ခံဆရာတော်ဆီသွားလို့ လာခြင်းအကြောင်း လျှောက်ပြီး ဒီမှာ ရက်နည်းနည်းလောက် နေခွင့်ပေးဖို့ လျှောက်ရတာပေါ့’

- ‘ဆရာတော်က ဘယ်လိုအမိန့်ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူက ရေကန်တစ်ခုဘေးမှာ စင်္ကြံနံလျှောက်နေရင်း မတ်တပ်နဲ့ပဲ တရားစကား ပြောတာပဲ’

- ‘ဘာအကြောင်းပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မှတ်မိတာတစ်ခုက အဘိဓမ္မာရဲ့ သိရိုးသိစဉ်ဘောင်တစ်ခု ကျော်နေတာကို ပြန်လျှောက်လိုက်တယ်။ ဆရာတော် ကလည်း လိုက်ရှင်းတာပဲ။ အဲဒါကို ကွာတာ စေ့လို့မရအောင်ဖြစ်လာတော့ ဆရာတော်က ပြောတယ်။ ကိုယ်တော်နောက် လိုက်ရှင်းနေတာနဲ့ ရှုတ်သွားပြီ၊ ဒီနေ့တော့ မိုးလည်း ချုပ်ပြီ၊ အခုမှ ရောက်စဆိုတော့ နေရာယူလိုက်ဦးကိုယ်တော်ဆိုပြီး ကျောင်းနေရာညွှန်ပြသူကို အပ်ပေးလိုက်တာခံရတာပဲ’

- ‘ဘယ်မှာနေရာရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မြောက်ပိုင်းနည်းနည်းနိမ့်တဲ့နေရာမှာ အမြင့်ကို နောက်ခံပြုထားတဲ့ နှစ်ခန်းကျဉ်း တိုက်ခန်းကလေးမှာ နေရာချပေးတာ ရတယ်။ အထဲမှာ ကွပ်ပျစ်နိမ့်နိမ့်တစ်ခု မြင့်မြင့်တစ်ခု ရှိတာ မြင့်မြင့်ကွပ်ပျစ်မှာ နေရာ ယူလိုက်တယ်’

- ‘ကျောက်သင်္ဘောက ကျောင်းတွေများသလား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်ရော လတ်လတ်ရော ဓမ္မာရုံတွေရော ကျောင်းအရေအတွက်

နည်းနည်းများတယ်၊ အနိမ့်အမြင့်မတူတဲ့နေရာတွေမှာပဲ’

- ‘လျှပ်စစ်မီး ရသလား ဘုရား’

♠ ‘ရတယ်၊ မီးလုံးကလေးတစ်လုံး လင်းနေတယ်၊ ညရှစ်နာရီလောက်မှာ တံခါးလာခေါက်တာ ကြားလို့ တွန်းဖွင့်ဝင်ခဲ့ဖို့ ကြားလောက်အောင် ပြောလိုက်တယ်’

- ‘ဝင်လာသလား ဘုရား’

♠ ‘ဘုန်းကြီးကလေးတစ်ပါး ဝင်လာတယ်၊ ကိုယ်ကပဲ သိက္ခာမေးရတယ်၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးနေရင် အမြင့်နေရာကို သူပေးဖို့ပေါ့’

- ‘သူက ငယ်သလား ဘုရား’

♠ ‘အသက်က ကိုယ့်ထက်နည်းနည်း ကြီးပေမယ့် သိက္ခာက ငယ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အနိမ့်ကွက်ပျစ်ကိုပဲ နေရာအဖြစ် ညွှန်ပြလိုက်တယ်၊ သူက အခုကျောင်း ကလေးထက် နည်းနည်း မြေနိမ့်တဲ့နေရာက ခပ်လတ်လတ်ကျောင်းမှာ တစ်ပါးတည်းပဲ နေသူလို့ ပြောတယ်’

- ‘ဘုန်းကြီးကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်မှာနေ၊ ဘယ်ကလာ၊ မိတ်ဆက် ရမှာပေါ့ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလို ပြောနေကြတုန်းမှာ ဆေးလိပ်ကို မီးညှိညှိငြိအောင် အေးအေးဆေးဆေး ညှိနေတယ်၊ ညှိသွားတဲ့အခါ ဆေးလိပ်ကို ပါးစပ်မှာတပ်ပြီး ဖွာရင်းက သူနဲ့ကိုယ်ကြားထဲမှာ လက်ဝါးဖြန့်ပြီး သူ့ခါးကြားက သော့တွဲကိုယူပြီး ဖြန့်ထားတဲ့လက်ဝါးထဲ ထည့်ထားပြီး ဆေးလိပ်ကို လက်နဲ့ပြန်ယူပြီး သူ့ပါးစပ်က ဘာရှိသလဲလို့ မေးတယ်၊ သော့တွဲရှိတယ် ပြန်ဖြေတော့ သော့တွဲကို ခါးကြားပြန်ထားပေမယ့် ဖြန့်ထားတဲ့လက်ဝါးကို မရုတ်သိမ်းဘဲ ဘာရှိသလဲ မေးပြန်တယ်၊ ဘာမှ မရှိဘူးလို့ ဖြေတော့ သူက ပြောတယ်၊ သော့တွဲနေသွားတဲ့နေရာ မရှိဘူးလားလို့ပဲ’

- ‘ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ဘာပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့ကို လက်ဝါးကာပြလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလည်း ဒီအကြောင်းအခု မပြောပဲနေကြဦးစို့၊ ခရီးရောက်မဆိုက်ဆိုတော့ တစ်ခြားစကားပဲ အခု ပြောရအောင်၊ မနက်ဖြန်ကျမှ ဒီစကား ပြောကြစို့လို့ပဲ’

‘ကျောက်သင်္ဘောက ဘုန်းကြီးက ဘာပြောသလဲဘုရား’

♣ ‘သဘောတူလိုက်တာပဲ’

– ‘တခြားစကား ဘာတွေ ပြောကြသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့အကြောင်းအပြောခိုင်းတာပါပဲ’

– ‘ပြောရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ပြောတယ်၊ သူက အသက်လေးဆယ်အောက်မှာပဲ၊ အောက်ပြည်ရဲ့ မြို့ကလေး တမြို့ရဲ့ တောပွဲစား ကားသမားလို့ မှတ်မိတယ်၊ နိုင်ငံရေးအရ ဆိုရှယ်လစ်တွေ ပြည်သူပိုင်းသိမ်းတော့ သူ့မိန်းမကို တိုင်ပင်တယ်၊ တို့ ဒီလို လုပ်စားလို့လည်း ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ တရားအားထုတ်ကြရအောင်လို့ပဲ’

– ‘မိန်းမက သဘောတူသလား ဘုရား’

♣ ‘သဘောတူတယ်၊ သားသမီးလည်း မရှိတာဆိုတော့ နှစ်ထပ်အိမ်ကို တစ်ထပ်စီ ခွဲနေပြီး အားထုတ်ကြတာပဲ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အားမထုတ်ခင်က ကတိပြုထားတာလည်း ရှိကြတယ်၊ မင်းရရင် မင်းထွက်၊ ငါ့ ပစ်ထားခဲ့၊ ငါ ရရင် ငါ ထွက်မယ်၊ မင်းပစ်ထားခဲ့မယ်လို့ပဲ’

– ‘အံ့ဩစရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘သူက အခု သူရနေတဲ့တရား စ ရတာပဲ၊ ဒီတော့ အိမ်နဲ့ဇနီး စွန့်ထားခဲ့ပြီး အဲဒီကရိပ်သာမှာ ကိုယ်ရင်ဝတ်တာပဲ၊ ရိပ်သာက ပြတဲ့တရားနဲ့ သူရတဲ့တရားက ကွဲပြား နေတော့ အဲဒီရိပ်သာမနေဘဲ ပြည်မြို့က နိဗ္ဗိန္ဒုချောင် ပြောင်းနေတာပဲ’

– ‘ဒီကို သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်နေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း သူ ပြောတယ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒုကို မြို့တစ်မြို့က ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ရောက် လာတယ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒုက ဦးပဉ္စင်းနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းပေါ့၊ သူတို့ချင်း စကားပြောကြတဲ့အထဲမှာ ကျောက်သင်္ဘောတရားပွဲ ပျက်အောင် ငါတို့လုပ်လိုက်တာလို့

ပြောတော့ နိဗ္ဗိန္ဒဦးပဉ္စင်းက အဲဒီတရားပွဲက ဘယ်လိုဟောလို့လဲလို့ မေးတော့ စိတ်စိတ်အတိုင်းထားလို့ ဟောတယ် ပြန်ဖြေတာ ကြားလိုက်ရလို့ ဟာ ဒါ ငါတရားပဲဆိုပြီး ပြောတဲ့ဦးပဉ္စင်းကို အဲဒီဟောသူတွေက ဘယ်ကတဲ့လဲဘုရားလို့ သူကဝင်မေးတော့ ကျောက်ဆည်က ကျောက်သင်္ဘောဘုန်းကြီးလို့ သူသိထားလိုက်ပြီး အဲဒါနဲ့ ဒီကို ရောက်လာတာပဲ’

– ‘သူက တော်တော်လျှင်တာပဲ’

♠ ‘ပွဲစားလုပ်လာသူပဲ၊ လျှင်တာပေါ့၊ သူက နိဗ္ဗိန္ဒနေရပေမယ့် မပျော်ဘူး၊ သူ သိတဲ့တရားနဲ့ တူတာကို လိုချင်နေတာ၊ စကားတစ်လုံးတည်း ကြားလိုက်တာနဲ့ နေရာ မေးထားလိုက်ပြီး မနက်ဖြန်ကျတော့ အိမ်ခဏပြန်ခွင့် ပြုဖို့တောင်းပြီး ရန်ကုန် တောက်လျှောက်သွား၊ ရန်ကုန်က မန္တလေးထွက်တဲ့ရထားစီး လိုက်ခဲ့တာ၊ ကျောက်ဆည်ဆင်း မေးတော့ ကျောက်သင်္ဘောရိပ်သာရှိတဲ့ တောင်ပေါ်တက်လာခဲ့တာပဲ’

– ‘ကျောက်သင်္ဘောက လက်ခံလိုက်တာပဲလား ဘုရား’

♠ ‘အဲဒီအချိန်က အာဂန္တုသုံးရက် လက်ခံတော့ သူ့ကို သုံးရက်နေခွင့်ပေးတယ်’

– ‘သုံးရက်ပြည့်တော့ ပြန်မလွှတ်ဘူးလား ဘုရား’

♠ ‘သူက ထပ်လျှောက်တော့ နေခွင့်ရတာပဲ၊ နောက်တော့ ကိုရင်ဝတ်နဲ့ မတော်ဘူးဆိုပြီး ရဟန်းဝတ်ပေးကြတယ်လို့ သူက ပြောတယ်’

– ‘အခု သူက ကျောက်သင်္ဘောရဲ့ ဓမ္မကထိကပဲလား ဘုရား’

♠ ‘ကျောက်သင်္ဘောက သူ့ဆီနေသူတွေအားလုံး တရားဟောရတာပဲ၊ နယ်က တရားပွဲပင့်ရင် သွားမယ့်ရက်ကျမှ ဒီပွဲကို ဘယ်သူဘယ်သူ ဘယ်နှစ်ပါး လိုက်သွားဟောကြလို့ လွှတ်တဲ့အလေ့အထ ရှိတယ်၊ သူကတော့ အဟောအပြော ကျွမ်းကျင်အဖြစ် ရှိနေတော့ ရှေ့တန်းထဲက ဓမ္မကထိကပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးကိုလည်း တရားဟောလာတာပေါ့ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘မနက်အိပ်ယာထတော့ ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘မနက်အရုဏ်တက်လောက်မှာပဲ ဆွမ်းစားရေပ်က ဆွမ်းစားခေါ်တဲ့ သံချောင်းခေါက်သံ ကြားရတယ်၊ ညက စကားပြောတဲ့ဘုန်းကြီးကလေးကပဲ ဆွမ်းစား သွားကြမယ်ဆိုပြီး လာခေါ်တယ်’

– ‘ဆွမ်းစားရေပ်က ဘယ်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်သင်္ဘောကျောင်းဝန်းရဲ့ အနောက်ဖျားလောက်မှာပဲ သီလရှင်နှစ်ပါး၊ သုံးပါးက ဆွမ်းချက်ကြတယ်၊ အဲဒီမှာ ဆွမ်းပြင်ထားတာ စားကြရတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီး ဘယ်လောက်များသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆွမ်းတစ်ဝိုင်းစာပဲ၊ ဆွမ်းစားပြီး သပိတ်တွေ ပွတ်တာချွတ်တာ လုပ်ကြတယ်၊ ပြီးရင် မြို့ထဲဆွမ်းခံ ထွက်တာပဲ၊ အဲဒီက တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီးဆိုတာနဲ့အတူ ဆွမ်းလိုက်ခံတာ လုပ်တယ်၊ သူက ဝင်စရာကျန်လို့ သူ့ချန်ထားခဲ့ပြီး တစ်ယောက်တည်း တောင်ပေါ် ပြန် တက်ခဲ့တယ်’

– ‘ဘယ်အချိန်လောက် ပြန်ရောက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုးနာရီဝန်းကျင် ဖြစ်မှာပဲ၊ သပိတ်နဲ့ ဆွမ်းတွေ ဆွမ်းစားရေပ်အပ်ခဲ့ပြီး သင်္ကန်းလှန်း၊ ခြေဆေးပြီး ကျောင်းထဲ ထိုင်ခါရှိသေးတယ်၊ အပြင်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်က ညက စကားပြောတဲ့ဘုန်းကြီးက လှမ်းခေါ်တာပဲ၊ စကားပြောကြ ရအောင်လို့ပဲ’

– ‘မနက်ဖြန်မှ ပြောရအောင်ဆိုတာ နားထောင်ချင်လို့ ပြောချင်လို့ ဖြစ်မှာပဲ၊ ဝီရိယကောင်းလိုက်တာ ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်သင်္ဘောဘုန်းကြီးတွေဟာ တရားနဲ့စပ်ရင် နိုးနေတာပဲ၊ ဆွမ်းခံအတူ သွားတဲ့ ဘုန်းကြီးကလည်း တခြားစကား မပြောဘူး၊ တရားနဲ့စပ်တာပဲ ပြောတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးဆိုတာ တရားဝန်ထမ်းပဲ၊ သူတို့ တရားဝန်ထမ်းပီသကြတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ် တရားဝန်ထမ်း ပီသကြတယ်၊ အခုအချိန်အထိ ကျောက်သင်္ဘောကျောင်းရောက်တာ နာရီပေါင်းဆယ့်ခြောက်နာရီလောက် ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီထဲမှာ အိပ်ချိန်၊ ဆွမ်းစား၊ ဆွမ်းခံချိန်၊ ဆယ့်တစ်နာရီလောက် နှုတ်ရဦးမယ်၊ ဒီအတွင်းမှာ တရားနဲ့စပ်တဲ့စကား ပြောရတာ လေးကြိမ် ရှိသွားပြီ’

-
- ‘သုံးကြိမ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ကြိမ်က မပြောမိလို့ ကျန်နေတာ’
 - ‘အဲဒါက ဘယ်သူနဲ့ ပြောရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆွမ်းခံအတူသွားမယ့် တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီးကြီးနဲ့ ပြောရတာပဲ’
 - ‘သူက ဆွမ်းခံအတူသွားမှ တွေ့ဖူးတာမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆွမ်းခံ အတူမသွားခင် ကျောင်းမှာ ဆွမ်းအတူစားကြတာပဲ’
 - ‘အဲဒါပဲတွေ့ဖူးတာ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပြောပြမယ်၊ အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးက ဆွမ်းတွေ ဟင်းတွေ အများကြီး ရသူဆိုတော့ သူ့သပိတ်ကို သီလရှင်တွေက ဆေးကြောပြင်ဆင်ထားတော့ ဆွမ်းခံထွက်ဖို့ သပိတ်ပြင်စရာမလိုသူ မဟုတ်လား’
 - ‘သူများတွေ ဆွမ်းစားပြီးလို့ ဆွမ်းခံထွက်ဖို့ သပိတ်ပြင်တဲ့အချိန်မှာ သူက မပြင်ရတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီတော့ ဆွမ်းစားစားပွဲမှာ ရေနွေးသောက်ကျန်ခဲ့တယ်၊ တို့ကလည်း ဒီလိုပဲ၊ သပိတ်က မနေ့ကစားပြီး တစ်ခါတည်းပြင်ထားတော့ ပြင်စရာမလိုဘဲ သူများသပိတ်ကိုယ်စီ ပြင်နေကြချိန်မှာ တို့နှစ်ပါးက ဆွမ်းစားစားပွဲမှာ ရေနွေးသောက်ပြီး ကျန်ခဲ့ကြတာပဲ’
 - ‘အဲဒီအချိန်မှာ တရားဟောမှာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘာဟောလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ် စိတ်အတိုင်း ဘယ်လိုဖြစ်ပုံပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးက အဲဒီဟောပြောချက်မှာ ဘယ်လို တုံ့ပြန်ခဲ့၊ လက်ခံခဲ့သလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အစပြုဟောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဒီအကွက်ဟောမှာကိုသိနေတော့ အဲဒီအကွက် သိပြီးနေပြီ၊ ရှေ့အကွက်ဟောပါလို့ တောင်းဆိုတာပေါ့၊ ဘုန်းကြီးက ရှေ့အကွက်မဟောဘဲ စားပွဲကို လက်ဝါးရိုက်ပြီး မင်းက ငါ့သားလောက် ရှိသေးတယ်လို့ ပြန်ပြောတာ ခံရတယ်’
 - ‘ဘာမှားသွားလို့လဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီအချိန်က ဘယ်သိမှာလဲ’
 - ‘ကြောက်ရွံ့၊ စိတ်ပျက်သွားတာ ခံရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်ဘူး၊ သူပြောချင်တာပြောပြီးတော့ ကိုယ်ပြောရမယ့် အလှည့်ပဲဆိုပြီး ကိုယ်လည်း ပြန်ပြောတာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို ပြန်ပြောတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်ကလည်း စားပွဲကို လက်သီးနဲ့ထုပြီး ပြောတာပဲ၊ ကိုယ်တော်တို့ ကျောင်းရောက်နေလို့ ကိုယ်တော်တို့ ပြောချင်ရာ ပြောတာလား၊ ကိုယ်နားထောင်ချင်တာ မပြောဘဲ နားမထောင်ချင်တာပြောရင် နားမထောင်ဘဲနေမှာပဲလို့ပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို ပြန်ပြောတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအကွက်က ကိုယ်နောကျနေတဲ့အကွက်ပဲ၊ ပထမဆုံး တောကျောင်းမှာ ရခဲ့တဲ့အကွက်ပဲ၊ ဒီအကွက်နားထောင်ရမှာဟာ အချိန်ကုန်တာပဲ၊ ဒီတော့ နောက်တစ်ကွက် နားထောင်ချင်တာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် နောက်တစ်ကွက် တောင်းတာကို ဒေါက်ပြန်တော့ ခြောက်လို့တော့ မကြောက်ဘူးလို့ သိဖို့ တုံ့ပြန်ပြတာပဲ’
 - ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးက ဘာဖြစ်လို့ ဒေါက်ပြန်တာလည်း ဘုရား’
 - ♣ ‘နောက်တစ်ကွက်ကို သူ မသိဘူးဘဲ၊ မသိတော့ မပြောဘဲ သူ့ကို စော်ကား ပြောတယ် ထင်ပုံရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒေါက်ပြန်တာပဲ’
 - ‘အဲဒါကို အဲဒီလို တုံ့ပြန်တာ ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က ရိုးသားကြတာဆိုတော့ အဲဒီလိုတုံ့ပြန်တာဟာ အတော်ကောင်း သွားတာကို သူတို့ကပဲ ပြန်ပြောကြတယ်’
 - ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးက နောင်မှာ စိတ်ဆိုးနေတာ မတွေ့ရဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ်မဆိုးဘူး၊ မင်း ငါတို့နဲ့အတူ လက်တွဲပြီး သာသနာပြုရအောင်ဆို တာမျိုးတွေ ပြောတာပဲ’
 - ‘ဒီသူတွေဟာ သာမန်သူတွေတော့ မဟုတ်တာဘဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နောင်အခါမှာ အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးက သူ အံ့ကြောင်း ပြန်ပြောလို့ သိရတယ်’

- ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါလား ဘုရား’

♠ ‘သူတို့ ဇာတိရွာက မြစ်ကြားထဲမှာလို့ ထင်တယ်။ အဲဒီရွာမှာ သူက တောင်သူကြီးပဲ။ သူကြီးရွေးပွဲမှာ သူက သူကြီးအရွေးခံရချင်တယ်။ သူတို့နယ်မှာရှိတဲ့ ရှေးသိမ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံး၊ လူမနီးတဲ့တောထဲမှာ ရှိတယ်။ အဲဒီက ကြမ်းတယ်ဆိုပြီး လူတွေ ပြောကြတယ်။ သူက သူကြီးဖြစ်ချင်တာနဲ့ အဲဒီမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ပုတီးစိပ်တာ လုပ်တာပဲ’

- ‘သူ့ကို မခြောက်လှန့်ဘူးတဲ့လား ဘုရား’

♠ ‘ခြောက်လှန့်တာမှ သူ့ရဲ့လက်တွေခြေတွေကကိုင်ပြီး လေထဲဝဲနေတာ ဖြစ်တဲ့အထိ လုပ်ကြတာလည်း ခံရတယ်။ ဒါပေမယ့် သေချင်သေ အဓိဋ္ဌာန်မဖျက်ဘူးဆိုပြီး ဆက်လုပ် တယ်လို့ သိရတယ်’

‘သူ သူကြီးအရွေးခံရရဲ့လား ဘုရား’

♠ ‘သူ ပြောတာထဲမှာ အဲဒါ မပါဘူး။ အရွေးမခံရခင်လား၊ အရွေးမခံရတာလား၊ ကာလမပါဘူး။ သူ ကိုင်းထွန်နေစဉ်ဖြစ်တာကို ပြောတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♠ ‘နွားခဏနားဖို့ရပ်နေချိန်မှာ အထက်ကောင်းကင်ကနေ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး အလင်းတန်းကြီးတစ်ခု သူ့ဆီလာနေတာကို သူ မြင်နေရပြီး အဲဒီအလင်းတန်းကြီး သူ့ နှာခေါင်းထဲ ဝင်သွားတာခံရပြီး မေ့လဲသွားတယ်လို့ ပြောတယ်’

- ‘ဘယ်လောက်ကြာကြာလဲ ဘုရား’

♠ ‘သူ့မိန်းမက ထွန်ရာကို လဘက်ရည်လာပို့တော့ သူလဲနေတာတွေပြီး ပြုစု နေစဉ် သူ သတိရလာတာပဲ’

- ‘ဘယ်လို ပြုစုတာတဲ့လဲ ဘုရား’

♠ ‘တောအလိုက် ကြားဖူးတာတွေ လုပ်တယ်လို့ သိရတယ်။ ထမိန်တွေ ဘာတွေနဲ့ အုပ်တာတွေအထိပေါ့’

- ‘သူ ခံရတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူ မိန်းမကို သူက ပြောတယ်၊ အဲဒီလိုတွေ မလုပ်ပါနဲ့၊ အဲဒါတွေ ဖယ်ပါ၊ ငါက အကောင်းဖြစ်တာလို့၊ ဒီလိုပြောပေမယ့် သူ့မိန်းမက ပယောဂဆရာ ခေါ်ကုတာ လုပ်တယ်၊ အဲဒါလည်း အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောနိုင်လို့ အကုမခံရဘူးပေါ့’

– ‘အိမ်ရောက်တော့ ဘာဖြစ်နေသေးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဖိုမစိတ် မရှိတော့တာ ဖြစ်နေတာပဲ’

– ‘သူ့မိန်းမက မချော့မြူလို့လား ဘုရား’

♣ ‘အမျိုးမျိုးပရိယာယ်တွေနဲ့ ဆွယ်တာခံရတယ်လို့ ပြောတယ်၊ နောက်ဆုံး ဒီအကြောင်း ရွာကျောင်းဘုန်းကြီး လျှောက်တယ်၊ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်၊ တရားရတာ ဆိုရင်တော့ လူအဖြစ်နဲ့နေရင် ခုနစ်ရက်ကကျော်ရင် သေစရာရှိတယ်၊ လိုရမယ်ရ သာသနာ ဘောင် တင်ပေးထားဖို့ လိုတယ်လို့ပဲ’

– ‘ဒီလိုနဲ့ သာသနာ့ဘောင် ရောက်လာတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီကနေ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလာ၊ အဲဒီလိုတရားရတာတူတဲ့ သတင်းအရ အဲဒီချောင်ဆရာတော်ဆီ ပြောင်းနေရင်းက အဲဒီဆရာတော် ပျံတော်မူတော့ အဲဒီဆရာတော်ရဲ့ သီတင်းသုံးဖော် တရားတူတဲ့ ကျောက်သင်္ဘောဆရာတော်က သူ့ကျောင်း ခေါ်လာခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘ကျောက်သင်္ဘော ရောက်နေကြတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေဟာ ငေးတိငေးမောနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အစီးအမျောမှာ ရောယောင်ရောက်နေကြသူတွေ မဟုတ်တာတော့ အသေအချာ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှမရှိဘဲ စီးမျောလာတာ ခံရသူတွေ မဟုတ်တာတင် မကဘူး၊ လာဘ်ဂုဏ်အကျော်အစော မက်မောမှုနဲ့ ဝင်ရောက်လာကြသူ မဟုတ်တာလည်း အသေအချာပဲ’

– ‘ဒီတရားဟာ ဘယ်သူဌေးသူကြွယ်နဲ့ မင်းစိုးရာဇာရော၊ ဘွဲ့တံဆိပ်ရဆရာတော် တွေရောရဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်ပင့်မှုနဲ့မှ ဖြစ်ထွန်းလာတာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ထွန်းလာတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘ရှေးအခါက အဲဒီလိုမျိုး မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးတာတော့ ဟုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အခုလို ပေါ်လွင်ခွင့် မရတာ ဖြစ်မယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်လွင်ခွင့်မရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့် မရှိလို့ပေါ့’
 - ‘ရှေးက ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့်ရှိတယ် မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိဘူး၊ အများယုံကြည်နေရတဲ့ ဘုရင်ယုံကြည်တဲ့ ဘာသာနဲ့လွဲပြီးယူရင် အသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစားကွဲပြီသာမှတ်တော့ဖြစ်အောင် မလွတ်လပ်တာဘဲ’
 - ‘အဲဒါက လွဲတဲ့အယူ ယူလို့ခံရတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောခွင့်မရှိဘူးပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ လက်ခံထားတဲ့စာအုပ်ထဲကစာနဲ့ မတူတာယူရင် နှိပ်ကွက်တာပဲ’
 - ‘သူတို့စာအုပ်ထဲကစာက မှန်တယ် မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘မှန်တယ်ထင်ရင် အဲဒီစာကို လက်တွေ့ လုပ်ပြနိုင်ရမှာပေါ့၊ လက်တွေ့ဘယ်သူမှ လုပ်မပြနိုင်တဲ့စာနဲ့ လက်တွေ့လုပ်ပြတာတွေကို စာနဲ့လွဲတယ်ဆိုပြီး လုပ်လို့ပဲ’
 - ‘ဒီလို ဘာသာရေး မလွတ်လပ်လို့ ဒီလိုတရားမျိုး မပြန့်ပွားခဲ့ပေမယ့် ရသူတော့ ရှိမယ်ဆိုလိုတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဗမာပြည်မှာ ဗမာဘုရင်တွေကို အင်္ဂလိပ်က နိဂုံးချုပ်ပေးခဲ့တယ်၊ သူတို့က ဘာသာရေး ဘာမှ ဝင်မစွက်ဘူး၊ ဒီတော့မှ ဘာသာရေးလွတ်လပ်တာဖြစ်လာပြီး လယ်တီ၊ ကြောင်ပန်း၊ မင်းကွန်းဇေတဝန်၊ မိုးကုတ်၊ မဟာစည်၊ ကျောက်သင်္ဘော၊ ကျောက်ပုံ၊ ဉာဏ်လှေခါး၊ သဲအင်းဂူ၊ မိုးညို၊ ဓမ္မနီတိ၊ ဆူးလေဦးမြင့်သိန်းတွေ ပေါ်လာတာပဲ’
 - ‘ဒါတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ လွတ်လပ်မှုကြောင့် ပေါ်လာတာတွေလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘ဒါတွေက တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူကြဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘မတူရင် ပဋိပက္ခဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပဋိပက္ခဖြစ်ရင် နိုင်ငံအုပ်ချုပ်တဲ့ အစိုးရဆိုတာ ရှိတာပဲ၊ မဖြစ်အောင် လွန်သူကို အရေးယူပေါ့၊ ဒါက အစိုးရရဲ့ အလုပ်ပဲ၊ အရေးယူမခံချင်ရင် လွန်အောင် ရန်မဖြစ်ကြဘဲ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ ကိုယ်လုပ်ကြမှာပေါ့၊ ဒီတော့ ပဋိပက္ခ ငြိမ်းတာပဲ’
 - ‘ဘာသာရေးထဲ အာဏာသွင်းတာဟာ ဘာသာရေးကို မလွတ်လပ်အောင် လုပ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အာဏာရှင်ဦးနေဝင်း သူလွတ်လပ်ဖို့ ဘာသာရေးကို အလှုပ်အယှက် အသံမထွက်အောင် အာဏာသွင်းပြီး ချုပ်ထားတာ လုပ်ခဲ့တာပဲ’
 - ‘သူတို့က သူတို့အသံကလွဲရင် ဘာသံမှ မထွက်စေချင်တာဘဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့လွတ်လပ်ဖို့အတွက် တော့လည်း အဲဒါ မှန်တာပဲ၊ အင်းစိန်လဘက်ရည်ဆိုင် အရပ်သားနဲ့ ကျောင်းသားရန်ဖြစ်တာက သူတို့လွတ်လပ်မှု အဆုံးရှုံးခံရတယ် မဟုတ်လား’
 - ‘သူတို့အတွက် လုပ်လိုက်တာ တိုင်းရင်းသားတွေ ဘာ ဖက်ဒရယ်တွေ ဘာတွေ အသံမထွက်ရဆိုပြီး ဖိနှိပ်လိုက်တာ သူတို့နဲ့အတူ တိုင်းပြည် မွဲပြာကျတာ အဖတ်တင် ကျန်ခဲ့တယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘မတူညီသူတို့ရဲ့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဆန့်ကျင်ဘက်ရောမိဟာ အားပျက်စေပေမယ့် အဲဒီဝိရောမိတွေ သမဂ္ဂမဖြစ်ရင် အားမပျက်ဘဲ အားအသစ်တွေဖြစ်တာ မသိကြလို့ဘဲ’
 - ‘အခုတော့ မတူတာတွေ ညှိဖို့ ပိဋကတ်ကို ဥပဒေလုပ်ပြီး စာပိုဒ်တွေကို ပုဒ်မ၊ ပုဒ်ထီးလို သုံးနေတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဟာတွေက သစ်ငှက်တိုခြောက်လို ဘာအသီးအပွင့်၊ အခက်အခက်မှ မထွက်တာလိုဟာကြီးဘဲ’
 - ‘အဲဒီထဲကအတိုင်း ဘယ်သူမှ ဘာမှဖြစ်အောင် လုပ်မပြနိုင်လို့ အင်္ဂုရတ်စာတွေလို ဖြစ်နေလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့’

– ‘အဲဒီလိုပြောတာ မလွန်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘လွန်တယ်ပြောချင်ရင် အဲဒီငုတ်ခြောက်ကို အသီးအပွင့် အခက်အခဲ ထွက်အောင် လုပ်ပြပေါ့၊ လုပ်ပြနိုင်ရင် ပြောဆိုတာလွန်တဲ့အတွက် လူသိရှင်ကြား တောင်းပန်မယ်၊ ကမ္ဘာသိအောင် အင်တာနက်တင်ပြီးကို တောင်းပန်မှာပဲ၊ ငုတ်ခြောက်အသေကြီး လို့ ပြောမှားပါတယ်၊ အတိုင်းမသိ မွေးကြူလှပအရသာရှိတဲ့ အသီးအပွင့်ကိုပေးနေတဲ့ အပင်ကြီးပါလို့ ကြေညာမယ်’

– ‘အခုလည်း အဲဒီလိုပဲ သူများတွေ ကြေညာနေကြတာပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘သက်သေမဲ့ ကြေညာချက်ဟာ ရှက်စရာမဖြစ်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီနေရာမှာ ပြောချင်တာ ဒါ မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကြောင်ပန်း၊ ကျောက်သင်္ဘော၊ ကျောက်ပုံ အစစတွေကို ကျင့်သုံးကြသူတွေဟာ လာဘ်ဂုဏ်အကျော်အစော တစ်ခုခုအရ ကြီးပွားလမ်းဖွင့်နေကြသူတွေ မဟုတ်တာ အထင်အရှားပဲ၊ သူတို့ ယုံကြည်ချက် သိမြင်ချက်တွေဟာ မှန်ချင်မှ မှန်မယ်၊ မှန်ချင်လည်း မှန်မယ်၊ ဒါတွေကို သူတို့လိုဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ရုံမျှမက ဘာမှဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်တဲ့ စာကလေးဖတ်တတ်ရုံမျှသူတွေက မှားတယ်ဆုံးဖြတ်ပြီး ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်း မလိုက်နာဘဲ ဆက်လုပ်ရင် ထောင်ချအရေးယူမယ်လို့ လုပ်ပြီး အဲဒီအကျင့်တွေကို လက်လွှတ်စေတာဟာ ဘာသာရေး လွတ်လပ်မှု ပိတ်ပင်တာပဲ’

– ‘အာဏာရှင်တွေ လုပ်တာဖြစ်လို့ လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်လည်း ခံနေရတာပေါ့ ဘုရား၊ ရှေးက ဘုရင်အာဏာရှင်တွေ လုပ်တာလည်း ဒီလိုပဲ ဘုရား’

♣ ‘လူဟာ လွတ်လပ်စွာ မယုံကြည်ရဘူးလား၊ လွတ်လပ်စွာ မလုပ်ကိုင်ရဘူးလား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေတွေ တတ်ကြသူတွေက ဒါတွေကို မှားတယ်ထင်ရင် မှားတယ်ထင်သူက မကျင့်ရဲပဲ ရှိတာပဲ၊ မှားကုန်ကြမှာစိုးတယ်ဆိုရင် မှားမကုန်ကြအောင်

အမှန်ဟောပြောကြဖို့ပဲ ရှိတယ်။ ဒီလို လူတွေကို လွတ်လပ်စွာ အုပ်ချုပ်တဲ့ခေတ်မှာ ဒီလိုကျင့်ရင် ထောင်ချမယ်ဆိုတဲ့ အာဏာရှင်တွေ သူတို့အလုပ်မရှုတ်အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဥပဒေတွေ ဖျက်ပေးဖို့ တောင်းဆိုရမှာပဲ’

– ‘စာပေကထွက်ပြီး ကိုယ်မသွားတတ်ဘဲ သွားတတ်လို့သွားသူကို အာဏာရှင် ကပ်ပြီး ကပျက်ယပျက်လုပ်တာဟာ လောကရဲ့တိုးတက်မှု ပိတ်ပင်တာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရှေးစကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်။ စာမတတ် လမ်းမှာဖတ်လို့ပဲ၊ မတတ်လို့ မဖတ်ရင် ဘယ်တော့မှ မတတ်တော့တာ ဖြစ်မှာပေါ့’

– ‘လက်တွေ့လုပ်ထားသူကို စာပဲသင်ထားပြီး ဘာမှမလုပ်ဖူးသူက မဟုတ်ဘူးပြောချင်ရင် အဲဒီစာကို လက်တွေ့လုပ်ပြီး ပြောဖို့လိုတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ငါလုပ်သလိုတော့ မလုပ်နဲ့၊ နင်တို့လုပ်သလိုလည်း မလုပ်နဲ့လို့ပဲ ပြောသူ အဆုံးအဖြတ်ဟာ လူတွေရဲ့ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းရှာဖွေတဲ့ လွတ်လပ်မှုကို တားဆီးပိတ်ဆို့တာ လုပ်တာပဲ’

– ‘ဗမာတွေဟာ အာဏာရှင်ဘုရင်တွေပျောက်ပြီး အင်္ဂလိပ်လက် အောက်မှာစားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေးက အရင်းအနှီးမရှိ၊ အတတ်ပညာမရှိ၊ ချိနဲ့စွာ မသေရုံ ရပ်တည်နေရတာက ထွက်ပေါက်တွေပိတ်ပြီး မွန်းကြပ်နေတာက ထွက်ဖို့ တရားဓမ္မတွေနဲ့ လန်းဆန်းပျော်ရွှင်တက်ကြွနေကြရတာ လွတ်လပ်ရေးရပြီး ဒီမိုကရေစီအစိုးရတက်တဲ့အထိပဲ၊ ထန်းသမား၊ လယ်သမား၊ ယာသမား၊ တံငါ၊ မုဆိုး၊ အမျိုးမျိုး အလုပ်လုပ်ကြသူတွေ ကိုယ်ပိုင်ဒဿနတွေနဲ့ ဖြစ်နေကြတယ်။ ရပ်ရွာတွေထဲမှာ သန်းခေါင်သန်းလွဲ တရားဆွေးနွေး နေကြ၊ ဟောပြောနေကြ၊ နာကြားနေကြတာ ဘယ်ခေတ်ကမှ မဖြစ်ဘူးတာဘဲ၊ ယောကျ်ားရော၊ မိန်းမပါ လူ့နောက်ပိတ်ခွေးက ဂုဏ်သရေရှိသူ မကျန်ဘဲ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံနဲ့ ရုန်းကန် ကြသူတွေမှလည်း တရားဆွေးနွေးရင်း လုပ်နေကြတာပဲ။ ဒီလောက် တက်ကြွတဲ့ ဒဿန ဆွေးနွေးမှု အရေအတွက်တွေဟာ အချိုးနီးဖြစ်စရာ မရှိတာဘဲ၊ တစ်နေ့မှာ ဒီအရေအတွက် တွေဟာ အရည်အချင်းသစ်အဖြစ် ဖြစ်လာမယ့် အကြောင်းတွေပဲ၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ၊ တစ်နယ်နဲ့တစ်နယ် လူ့ဆက်သွယ်ရေး ကွန်ယက်ဖြန့်ကျက်လာစေတယ်။ သံဃာစင် နောက်ပြန်တက်ပြီး

စာရွက်နေတဲ့သူ၊ ဥပဒေကျောင်းသွားပြီး သီလခံပြန်လာသူတွေ ဘာအသိတရားမှ မရခဲ့တာတွေကို ရှေးက မပြောဘဲပေမယ့် ဝေဖန်ခံလာရတော့ ဒဿန တည်ဆောက်တဲ့ဘက် ဦးလှည့်လာကြပြီ’

- ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာမှ မသိလို့ ဘာမှ မလုပ်၊ ဘာမှ မလုပ်ဘဲ ဘာမှ မပြုတ်ဖြစ်နေ သူကို သူတော်ကောင်းလို့ သတ်မှတ်ခံရတဲ့အဖြစ် လွန်စေတော့မှာ ဘုရား’

♣ ‘လူတွေကို အဲဒီအချိန်က စီးပွားရေးက နိုးလာအောင် နိုးစရာ မရှိဘူး၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာရေးကလည်း ပွဲကျောင်းဖျက်ထားခံရလို့ လက်ရုံးရည် နှလုံးရည် ပြည့်အောင် သင်ယူစရာ မရှိ၊ ခေတ်သစ်ပညာရေးကလည်း ပြုစုမထိုးသေးတော့ ပညာရေးနဲ့ လူတွေ နိုးစရာ မရှိ၊ နိုင်ငံရေးကလည်း တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အသေချနေကြတော့ အဲဒီထဲ မပါဝင်တာကြောင့် နိုးလာစရာမရှိ ဖြစ်နေတာဘဲ’

- ‘အာဏာရှင်မရှိတော့ ဘာသာကိုးကွယ်မှုက သူ့အကြိုက်လိုက်စရာ မလိုဘဲ ဘာသာရေး လွတ်လပ်မှုရှိတော့ အဲဒီဘက် ဖောက်ထွက်ကြတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကြောင်ပန်းဆိုရင် သူ တကယ်လုပ်လို့ရတဲ့ ဒဿနကို ဘာမှ မလုပ်တဲ့ ဘုန်းကြီးတွေက လယ်တီဆရာတော်ထံ တရားစွဲရတဲ့အဖြစ် ရောက်တယ်’

- ‘အဲဒါကို လယ်တီက ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကြောင်ပန်းကို ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲမေးတော့ ဒါကြီး ဆက်လုပ်နေရင် ကြည်ချင်တယ်ပြောတော့ ကြောင်ပန်းမေးတဲ့အခါ ကြောင်ပန်းက သူတို့မကြည်ခင်ကတည်းက သူတို့ကို ကြည်ပြီးနေပြီလို့ လျှောက်တာနဲ့ ပြီးသွားတာပဲ’

- ‘ဒါကြောင့် ကြောင်ပန်းဂိုဏ်းဆိုတာ ဖြစ်လာတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒဿနဆိုတာ အာဏာနဲ့ဖျက်လို့ ပျက်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဒဿနနဲ့ပဲ ပျက်စေရမှာပဲ၊ ဖျက်စရာ ဒဿနမရှိရင် အဲဒီဿနကို လွှတ်ထားရမှာပဲ’

- ‘ဟုတ်ပါ့ဘုရား၊ ပစ္စည်းမဲ့ဒဿနကို အရင်းရှင်တွေ မကြိုက်ဘူး၊ အာဏာ ဖျက်လို့ မရဘူး၊ လွှတ်ထားရတာပဲ၊ သူ့ဒဿနကပဲ ဘဝအဖြစ်ရောက်အောင် သရုပ် မဖော်နိုင်တော့ သူ့ဟာသူ ပျက်တာတွေနေရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘လူတွေဟာ သိသိ မသိသိ၊ ရှင်သန်နေကြတာဆိုတော့ သူတို့ခေါင်းထဲ ရောက်လာတဲ့ ဒဿနကို ဘဝအဖြစ် သရုပ်ဖော်လို့မရရင် စွန့်ပစ်ကြတာဟာ ဓမ္မတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဘာသာရေးမှားမှာကို စိတ်မပူသင့်ဘူး၊ ဒီလိုဖြစ်လျက် စိတ်ပူချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ချုပ်ချယ်တဲ့ ဥပဒေတွေလုပ်ပြီး အာဏာထားတာက သူ့လွတ်လပ်မှုအတွက်ပဲ’

– ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာသာရေးဒဿန အမျိုးမျိုးဟာ အလွန်အသက်ဝင်တဲ့ လူမှု အဖွဲ့အစည်းပဲ။ အခုခေတ်မှာ အားကစားတွေ လုပ်နေရတယ်၊ အခု အရှေ့တောင်အာရှ အားကစားအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျနည်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ အားကစားဟာ ကျန်းမာရေးလို့ ပြောကြတယ်၊ အခု လုပ်နေကြတာဟာ ကျန်းမာရေးက ပဓာန မဟုတ်ဘူး၊ လူတွေပေါင်းစုရုံနဲ့တဲ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူညီတာတွေကို ကျော်လွှားပြီး ချစ်ကြည်နိုင်တဲ့ အားကစားနဲ့တူတဲ့ တစ်ခြားအရာမရှိလို့ လုပ်နေကြတာပဲ’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘောလုံးကန်တာတွေဟာ တစ်သင်းနဲ့ တစ်သင်း၊ တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ အလွန် ရန်ဖြစ်ကြတာပဲ။ အဲဒါမှာ ခံစားမှုရယ်၊ တကယ့်အဖြစ်ရယ် နှစ်ခုရှိတယ်၊ ခံစားမှု ကြောင့် ရန်ဖြစ်တယ်၊ တကယ့်အဖြစ်ကြောင့် ချစ်ခင်ကျွမ်းဝင်တယ်၊ ဒီတော့ ခံစားမှုကြောင့် ရန်ဖြစ်တာက ခဏပဲဖြစ်လို့ ရန်ဖြစ်ပေမယ့် ဒီအားကစားတွေ ဆက်လုပ်နေကြတာပဲ။ ဒါဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးရဲ့ ချစ်ကြည်ရေးသံတမန်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘာသာတရားကို အာဏာရှင်က သူ့ခါးပိုက်ထဲထည့်ထားလို့ ရှင်သန်မှု ချို့တဲ့တာကို လွတ်လပ်ရေးရစက ရှမ်းနဲ့ ဗမာ လူတွေယှဉ်ကြည့်ပြီး သိခဲ့တာတစ်ခု ပြောချင်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဗမာက အင်္ဂလိပ် အအုပ်ချုပ်ခံရတော့ ဘာသာရေးက အာဏာရှင် ခါးပိုက်ထဲက လွတ်လာတယ်၊ ဒီတော့ ဗမာတွေက လယ်တီတရား၊ ကြောင်ပန်းတရား၊ ငှက်တွင်းတရား၊ မင်းကွန်းဇေတဝန်တရား၊ မုဋ္ဌောတရားအစစတွေနဲ့ တလူလူဖြစ်နေပြီး ရှမ်းက လွတ်လပ်ရေး ရပြီးလို့ ပြည်သူ့အုပ်ချုပ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီဖြစ်နေတဲ့အထိ

စော်ဘွားအာဏာအောက်မှာပဲ ရှိသေးတော့ ဘာသာရေးလည်း စော်ဘွားခါးပိုက်ထဲက ဘုန်းကြီးဆီမှာပဲ ရှိတာပေါ့’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီတော့ ဗမာနဲ့ရှမ်းရဲ့ ဘာသာရေးအရည်အသွေးချင်း ဘယ်လို ခြားလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရှမ်းတရားနာပရိသတ်ကို ဘုန်းကြီးက တရားဟောနေတယ်၊ လောဘမူစိတ် ရှစ်ပါး သရုပ်ချွတ်ပြပြီး ဤကား လောဘမူစိတ်ရှစ်ပါး ဖြစ်သတည်းလို့ ဘုန်းကြီး ရွက်လိုက်တော့ ရှမ်းတရားနာပရိသတ်က သံပြိုင်ညီညီနဲ့ သာဓု သာဓု သာဓုလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခေါ်ကြတုန်းရှိတာ သိရတယ်’

– ‘ဗမာပရိသတ်ကို အဲဒီလို ဟောလို့တော့ အဲဒီဘုန်းကြီးရှေ့က တရားပူဇော်ထား တဲ့ ကန်တော့ပွဲတောင် ပြန်မသွားစရာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာသာရေးကို အာဏာရှင်တွေ ခါးပိုက်ထဲ ထည့်ထားတာဟာ ပြည်သူဖြစ်တဲ့ ဘာသာဝင်တွေနစ်နာတာ မပေါ်လွင်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘အခုဒီမိုကရေစီ လုပ်နေပြီ၊ ဒါပေမယ့် အာဏာရှင်ရဲ့ လက်ပါးစေတွေပဲ အာဏာရနေတော့ အာဏာရှင်လုပ်တဲ့လမ်းအတိုင်း ဘုန်းကြီးတွေကို ခါးပိုက်ထဲ ထည့်ထား ကြတုံးပဲ၊ ဘာသာရေးထဲသွင်းထားတဲ့ ဥပဒေလည်း မဖျက်ပေးသေးဘူး၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် မပေးသေးဘူးပေါ့’

– ‘သူတို့က ဘာသာကြီးလေးမျိုးလုံး လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားတာပဲလို့ ပြောနေတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် ဘာသာတွေကို သူ့ဟာသူ အုပ်ချုပ်၊ သူ့ဟာသူ ချီးမြှောက်၊ သူ့ဟာသူ နှိပ်ကွပ်စရာ နှိပ်ကွပ်လုပ်ပါတော့လား’

– ‘ဘာသာရေးကို နိုင်ငံတော်အစိုးရအနေနဲ့ ချီးမြှောက်တာ၊ နှိပ်ကွပ်တာ မလုပ်ရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘နိုင်ငံတော်အစိုးရက သာသနာတစ်ခုခုပြုနေတဲ့ ဝန်ထမ်းမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ ဝန်ကို ထမ်းနေရတဲ့ တိုင်းပြည်ဝန်ထမ်းပဲ’

– ‘အစိုးရဖြစ်သူတွေက ဘာသာဝင်တွေဆိုတော့ အဲဒီဘာသာကို ပြုတာများလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာသာတစ်ခုခုဝင်ဖြစ်လို့ အဲဒီဘာသာတစ်ခုခုကိုပြုစုချင်ရင် ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ပဲ ပြုပေါ့၊ အစိုးရအနေနဲ့ ပြုခွင့်မရှိတာဘဲ’

– ‘သာသနာပြု အစိုးရဖြစ်ရင် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပျက်မှာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပေးတာကိုရတဲ့ သာသနာဟာ အန်ဂျီအိုပဲ၊ ဂွန်ဂို မဟုတ်ဘူး၊ သာသနာဟာ အစိုးရတစ်ပိုင်းဝင်နေရင် ဂွန်ဂို ပဲ၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် ပေးခံရတဲ့ဘာသာ အန်ဂျီအို မဟုတ်ဘူး’

– ‘လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ရတာဖြစ်ဖို့ အစိုးရခါးပိုက်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ ဘာသာရေး ချီးမြှောက်မှုနှိပ်ကွပ်မှုလုပ်ပြီး ဘာသာရေးကို ဂွန်ဂိုဖြစ်အောင်လုပ်နေတဲ့ အလုပ် တွေကို နှုတ်ပေးဖို့၊ ဘာသာဝင်တွေက လွတ်လပ်အောင် လွှတ်တော်မှာ တောင်းရမှာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လွတ်လပ်မှ ဘာသာကိုးကွယ်မှု အသက်ဝင်မယ်၊ အသက်ဝင်မှ ငုံ့လျှိုးငုံ့လျှိုးအဖြစ်ဘဲ လန်းဆန်းတက်ကြွအားရှိမယ်၊ အားရှိမှ တိုင်းပြည်တိုးတက်မယ်’

– ‘ဘာသာရေး လွတ်လပ်မှ လူတွေက ဘာသာရေးတွေလုပ်ပြီး ပိုမိုငုံ့လျှိုးတာတွေ ဖြစ်သွားမလား ဘုရား’

♣ ‘ပြီးခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်ခေတ်နဲ့ လွတ်လပ်ပြီးစ ဒီမိုကရေစီခေတ် ဘာသာရေး လွတ်လပ်တုံးက အဲဒီလိုဖြစ်တယ် ထင်လို့လား’

– ‘အဲဒါ မမီခဲ့လို့ မပြောတတ်ပါဘူး ဘုရား’

♣ ‘တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ တစ်နယ်နဲ့တစ်နယ် ဘောလုံးပွဲထက် တက်ကြွမှုမလျှော့တာ တွေရမယ်’

– ‘ဘာသာရေးပဲ၊ အဲဒီလို ပွဲဆူလို့ ကောင်းပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ရေနွေးပွက်တာက မကျက်ခင်ပဲ၊ ကျက်ရင် ပွက်တာက ငြိမ်တာပဲ မဟုတ်လား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဓမ္မမှာ ဓမ္မတ္ထကို မဖော်နိုင်သေးသမျှ ဟိုလိုဖြစ်တယ်၊ ဒီလိုဖြစ်တယ် ပြောကြ မှာပဲ၊ ဒီလိုလုပ်မှ ဓမ္မတ္ထဖော်နိုင်သူဆိုတာ ပေါ်လာမှာပဲ၊ ဘယ်သူမှ

မဖော်ရင် ဘယ်တော့မှ မပေါ်တာဖြစ်ပြီး ဘာသာတရားအသေကြီးအဖြစ် စားလုံးတွေကို ပေါ်တင်လိုက်၊ စက္ကူပေါ်တင်လိုက်၊ ကျောက်ပြားပေါ်တင်လိုက်၊ ကြေးပြားပေါ်တင်လိုက်၊ ရွှေပြား၊ စီဒီပြားတွေပေါ် တင်လိုက်နဲ့ အဲဒီဟာတွေပဲ ကိုးကွယ်နေကြရမှာပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ရတဲ့ ခေတ်ကောင်းကလေး မိခဲ့တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အခု ကျောက်သင်္ဘောကျောင်းရောက်နေတာ အဲဒီလွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်မှုရဲ့ ခေတ်မိခဲ့တာ ကျေးဇူးပဲပေါ့’

- ‘မနေ့က လက်ဝါးထဲ သော့တွဲထည့်ပြ၊ ပြန်ယူပြတဲ့ ဘုန်းကြီးကလေးက ဆွမ်းခံအပြန်မှာ လှမ်းခေါ်နေတာသွားတွေတော့ ပြောကြတာလေးတွေ ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ပြောမလိုဘဲ၊ သူတို့ရဲ့ တရားဝီရိယရှိတာက ဆက်ပြီး လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်မှု ပျောက်ဆုံးခံရတာအကြောင်းရောက်တော့ ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်တွေ ဖြစ်နေလို့ စကား မဖြတ်နိုင် ဖြစ်သွားတာဘဲ’

- ‘အဲဒါတွေ သိရတာက ပိုတောင် ကောင်းနေမှာပါ၊ ဒီလိုမျိုး မြင်ပြသူဟာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း ဖြစ်တော့မယ် ထင်ပါတယ်၊ ဘုန်းကြီးဆီက မကြားရရင် ဘယ်ကမှ ကြားရစရာ မရှိတာဘဲ၊ အဲဒီစကားဆက်မိတာ အသိသစ်ရလိုက်ရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို နှလုံးသွင်းနိုင်တော့ ပြောရကျိုး နပ်သေးတာပေါ့’

- ‘အဲဒီအကြောင်းအရာတွေ အချိုးနီး မဖြစ်စေဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်၊ ဒီအကြောင်း မပျောက်စေရပါဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးကလေးနဲ့ ပြောတဲ့စကား စရအောင်’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘တွေ့တယ်ဆိုရင်ပဲ ပထမဆုံး တောကျောင်းမှာ တွေ့တဲ့သိပြီးပျက်သွားလို့ မရှိနေတဲ့ သိသွားတဲ့နေရာအသိအကြောင်း နားလည်လို့ရတဲ့အထိ ဖြေဖြေပြောပြလို့ဆုံးတော့ သူက ပြန်ပြောတယ်၊ အရှင်ဘုရားက သောတာပန် ဖြစ်နေပြီပဲလို့ပဲ’

- ‘အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ဝမ်းသာသွားသလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာဝမ်းသာရမှာလဲ’

-
- ‘သောတာပန်ဟာ အရိယာဆိုတော့ အရိယာဖြစ်တာ ဝမ်းသာရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘သူပြောလို့ ကိုယ်ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ့်ဖြစ်နေတာကို သူမြင်သလို ပြောတာ၊ ဘယ်ဝမ်းသာလို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ’
 - ‘အဲဒီလို ဟုတ်တာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က သူ့ကို ပြန်ပြောတယ်၊ တပည့်တော် သောတာပန်မဖြစ်ပါရစေနဲ့ဦး၊ အရှင်ဘုရားတို့ပဲ သောတာပန် ဖြစ်နှင့်ကြပါဘုရားလို့ပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးလေးက ဘယ်လိုပြောသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲမေးတာပေါ့’
 - ‘အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေခဲ့သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တပည့်တော် သောတာပန် သိုက်စာသိတယ်၊ အဲဒီသိုက်စာထဲက သောတာပန် နဲ့ မတူလို့ပါဘုရားလို့ ပြောတယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးလေးက ဘယ်လို ပြန်မေးသေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်တော့်သိုက်စာက ဘယ်လိုဆိုလို့လဲမေးတယ်’
 - ‘အဲဒီလို မေးရမှာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စမလေးလုံးနဲ့ပဲ၊ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား ကိစ္စလေးချက် တစ်ပြိုင်နက်လို့ပဲ၊ အခု တပည့်တော် ဆိုက်နေတာက ကျန်တဲ့ သိ၊ ပယ်၊ ပွား မပါဘူး၊ ဒါကြောင့် သိုက်စာနဲ့ မညီသေးလို့ပါလို့ ပြောလိုက်တယ်’
 - ‘အရင်က အဲဒီလို သိနေတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အရင် အဲဒီလို နှလုံးမသွင်းမိဘူး၊ သူက သောတာပန်ဖြစ်နေပြီပဲလို့ ပြောမှ သောတာပန်ဟာ အရိယသစ္စာကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ပြီးသူ ဖြစ်နေရတယ်၊ ငါ ဆောင်ရွက် ပြီးပြီလားလို့ ဆင်ခြင်မိသွားပြီး ပြောလိုက်တာပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးလေးက ဘာပြောသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒုက္ခမှ မသိဘူးလားဘုရားလို့ ပြောတယ်၊ ဟုတ်တယ်လို့ ပြန်ပြောတော့ ခွေးကိုက်တာလည်း ဒုက္ခ၊ တုတ်ရိုက်တာလည်း ဒုက္ခတွေ မဟုတ်ဘူးလားလို့ ပြောတယ်’
 - ‘အဲဒါ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ခွေးကိုက်တာ ဟုတ်ရိုက်တာတွေဟာ ဒုက္ခဟုတ်ကောင်းဟုတ်မှာ ဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီဒုက္ခတွေဟာ ဆိုက်နေတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သိနေတာတွေ မဟုတ်ကြဘူး မဟုတ်လား ပြန်ပြောလိုက်တယ်’

- ‘အဲဒါ တပည့်တော် နားမရှင်းဘူး ဘုရား’

♣ ‘သိလို့ ပယ်တာနဲ့ ဆိုက်တာပွားတာတွေ တစ်ပြိုင်နက်ဖြစ်ပုံ မရှင်းတာလား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဥပမာပဲ ပြောမှ ဖြစ်မယ်’

- ‘ပြောပြပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဝက်လက်နယ်ထဲ ရောက်နေတဲ့ ငါးနွန်နယ်ဇာတိသား ဒကာတစ်ယောက် ပြောတဲ့ပုံကလေးပဲ’

- ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ငါးနွန်နယ် ရွာတစ်ရွာရဲ့ တောထဲမှာ ထွန်ယက်ရင်း မြေအောက်က ပျားရည် တွေနဲ့ စဉ်းအိုးကြီးတွေကြတော့ ပျားရည်တွေ လျှက်ကြ၊ ခပ်ကြတာ တော်တော် ခပ်မိတော့ ဘုန်းကြီးထိုင်လျက် အသေကြီးပေါ်လာတယ် သိရတယ်။ အဲဒီပျားရည် လျှက်ကြသူတွေ အော့ကြအန်ကြတယ်။ ပုံပြင်က ဒါပဲ။ အဲဒီမှာ ပျားရည်ကိုစားစရာလို့ သိထားရက ဘုန်းကြီးအသေကြီးကို စိမ်ထားတဲ့ပျားရည်လို့ သိသွားတာနဲ့ ပျားရည်လျှက်ချင်စိတ် ပယ်တာနဲ့ အလျှက်ငြိမ်းတာတွေဟာ အချိန်တူဖြစ်သလား၊ အချိန် တစ်ခြားစီ ဖြစ်သလား’

- ‘တစ်ပြိုင်နက်ပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးအလောင်းကြီးပေါ်လာအောင် ပျားရည်ခပ်တာနဲ့ ဘုန်းကြီး အလောင်းကြီးတွေတာကလည်း တစ်ပြိုင်နက်ပဲ မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ပျားရည်ခပ်တယ်၊ ဘုန်းကြီးအလောင်း သိတယ်၊ ပျားရည်စားချင်စိတ် ပယ်တယ်၊ အစားငြိမ်းတယ်၊ ကိစ္စလေးချက် မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ပျားရည်ခပ်တာနဲ့ ဘုန်းကြီးအလောင်း ပေါ်တာလည်း တစ်ပြိုင်နက်ပဲ၊ ပေါ်တာနဲ့ စားချင်စိတ် ပျောက်တာလည်း တစ်ပြိုင်နက်ပဲ၊ စားချင်စိတ်ပျောက်တာနဲ့ အစားငြိမ်းတာ လည်း တစ်ပြိုင်နက်ပဲ၊ ဒီတော့ အစားငြိမ်းတာနဲ့ ဘုန်းကြီးအလောင်း သိတာလည်း တစ်ပြိုင်နက်ပဲ မဟုတ်လား’

- ‘ဒီလေးချက်ဟာ အချိန်တစ်ခုတည်းမှာ ဖြစ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒဿနတစ်ရပ်ဟာ ဒဿနတစ်ရပ်နဲ့ ဟန့်တာခံရရင် အဟန့်ခံရတဲ့ ဒဿနအတွက် စကားပြောစရာ ရှိပါ့မလား’

- ‘ဘုန်းကြီးကလေး ဟောပြောစရာ ပျောက်သွားတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တခြားစကားဆို ရောက်သွားကြတာပေါ့’

- ‘အဲဒီလို ပြောတာ အားနာစရာ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ရှောင်တခင်မှာ ကိုယ့်အသိထဲ တွက်ချက်မိတာ ပြောလိုက်တာဆိုတော့ အားနာတာ အတွေးမပေါ်ဘူး၊ ပြီးတော့လည်း သူကလည်း သူ့ကို ချေဖျက်တယ်လို့ ခံစားရပုံ မတွေ့ဘူး၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အလေးစား မပျက်တာဘဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကလေးက အတော်ရိုးသားပုံရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲ သိခဲ့တာပဲ၊ နောင်စကားပြောကြတာမှာ သူပြောတာထဲမှာ သူ့မှာ လိင်စိတ်မရှိတော့တာ သိရတယ်’

- ‘အဲဒါလည်း နားလည်နိုင်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နားလည်နိုင်တယ်’

- ‘အဲဒီမှာ ရက်ဘယ်လောက်နေခဲ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘သုံးရက်ပဲ ကြာတယ်၊ သုံးရက်စေ့တဲ့နေ့မှာ အဲဒီက ဓာတ်တော်တောင်ဘက် ထွက်လာခဲ့တယ်’

- ‘အဲဒီဓာတ်တော်တောင်မှာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်စဉ်က ဓာတ်တော်တောင်ဘုရားပွဲဆိုတာ မန္တလေးမှာ အုတ်အော်သောင်းနင်း ကြားနေရတယ်၊ သီတင်းသုံးဖော်တွေ သွားကြတယ်၊ အခုတော့

အနီးအပါးရောက်နေတာက တစ်ချက်၊ အဲဒီမရောက်ခင် ရဲဘော်ကြီးဆိုတဲ့ရွာမှာ မိတ်ဆွေ သီတင်းသုံးဖော်ဘုန်းကြီး ကျောင်းထိုင်နေတာလည်း တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ပဲ’

– ‘အားလုံး ဆန္ဒပြည့်ရဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဆန္ဒပြည့်တယ်။ သီတင်းသုံးဖော်လည်း တွေ့တယ်။ ကျောင်းမှာတစ်ပါးတည်းပဲ၊ ကျောင်းသားတောင် မတွေ့ခဲ့ဘူး၊ စကားနည်းနည်း ပြောရတယ်’

– ‘ဘာတွေ့ခဲ့တာရှိသေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာကို သူက စောင့်ရှောက်နေတဲ့ပုံ မတွေ့ရဘဲ ရွာကသူ့ကို စောင့်ရှောက်တာ ခံနေရသူလို တွေ့ခဲ့တာပဲ၊ သူ့ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး’

– ‘ဓာတ်တော်တောင်မှာ ဘာထူးဆန်းတာ တွေ့သေးသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောင်ခုလပ်မှာ လိုဏ်ခေါင်းကြီး ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျောက်စက်ကျောက်ပန်း တွေ ကျနေတာ မြင်ဖူးရတာပဲ၊ ဘုရားရုပ်ပွားတွေလည်း ရှိတာပေါ့၊ ခဏကြည့်ပြီး ပြန်ဆင်းလာခဲ့တာပဲ’

– ‘အဲဒီမှာ ညမအိပ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘နေ့လည်ရောက်သွားတာဆိုတော့ အချိန်ရှိသေးလို့ မြောက်ဘက် စွန်ရဲအင်းဘက် လျှောက်လာခဲ့တယ်၊ စွန်ရဲမြောင်းအတိုင်း စုံလာခဲ့တယ်၊ မြောင်းဘေးရွာတွေက ညနေခင်း ရေချိုးနေကြသူတွေတွေ့တော့ သူတို့ကိုလည်း ကိုယ်ကကြည့်၊ သူတို့ကလည်း ကိုယ်သွား နေတာ ကြည့်ကြတာပဲ၊ စိတ်ထဲ ခံစားရတယ်၊ သူတို့နဲ့ သိကျွမ်းသူတွေ မဖြစ်ကြတာအတွက်ပဲ၊ သူတို့လည်း ဒီလိုပဲ ခံစားကြရမလားလို့လည်း အောက်မေ့တယ်၊ ရွာကလေးတွေက ကြည်နူးစရာကောင်းတာပဲလို့လည်း သိခဲ့တယ်’

– ‘ဘယ်မှာ ညအိပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘဲလင်းရွာ မရောက်ခင်မှာ လမ်းဘေးမှာ နှစ်ခန်းကျဉ်း နံကတ်တိုက် အသစ်ကလေးနဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက် နွားကလေးတစ်ကောင် ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ခဏစကားပြောပြီး အဲဒီတိုက်ကလေးထဲမှာ အိပ်ခဲ့တယ်၊ ပရိဘောဂ ဘာမှ မရှိတာဘဲ’

ဝေဘူဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်

- ‘ကျောက်ဆည်ရောက်ခိုက် ဝေဘူဆရာတော်ကို သွားတွေ့ခဲ့သေးသလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ မပြောမိဘူး၊ သွားတွေ့ခဲ့တယ်၊ ခဏပဲ၊ ဝေဘူဆရာတော် ကျောင်းမှာ တစ်ဝါဆိုပြီးနေခဲ့တဲ့ သီတင်းသုံးဖော် တစ်ယောက်ရှိတဲ့အတွက် ဝေဘူဆရာတော် ကိုတော့ အထူးသိစရာ မရှိတာကြောင့်ဘဲ၊ တွေ့တုန်းက ပြောလိုက်တဲ့စကားတစ်ခုကလည်း အခု မမှတ်မိတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်က အထူးလေ့လာဖို့ မလိုသူလိုဘဲ မှတ်ချက် ကျစေခဲ့တာပဲ’

- ‘ဘဲလင်းတောတဲက မနက်လင်းတာ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မနက်လင်းရင်ပဲ သင်္ကန်းရုံပြီး ရွာထဲ ဆွမ်းခံဝင်တာပဲ၊ ဆွမ်းခံအထွက်မှာ ဘဲလင်းတောင်ခြေက တောင်စောင်းတောကျောင်းကလေးမှာ နေဆွမ်းစားပြီး အဲဒီဘုန်းကြီးနဲ့ စကားပြောတာ နားထောင်ရတယ်’

ကနီဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်

- ‘သူတို့က ဘာတရားတွေ အားထုတ်နေကြသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့က ကနီဆရာတော်ကြီး နည်းနဲ့ အားထုတ်နေကြသူတွေပဲ၊ အထူး သိရတာ မရှိတာဘဲ၊ မွန်းတည့်လောက်မှာ အဲဒီကျောင်းက ပြန်ထွက်ပြီး မန္တလေး လျှောက်လာခဲ့တယ်၊ အဲဒီအချိန်က မန္တလေးနဲ့ ကျောက်ဆည် ကားခ တစ်ကျပ်ခွဲ ထင်တယ်၊ ကိုယ်လျှောက်သွားမှ ပိုက်ဆံရဲ့တန်ဖိုးဟာ တော်တော်ကြီးတယ်လို့ ခံစားမိတယ်၊ ညကိုး နာရီလောက်မှ မန္တလေးရောက်တယ်’

- ‘အဲဒီအချိန်က ဘုန်းကြီးရုပ်ပုံကို ကြည့်ချင်တယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘာမြင်ရမယ်ထင်လို့လဲ’

- ‘ဘယ်ဆီသွားနေတာလဲ၊ ဘာကို ရှာနေတာလဲဆိုတာကို သိချင်လို့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း ကိုယ့်ပုံကို ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ မသိနေသူဘဲ၊ ဒါပေမယ့်

နောင်တစ်ချိန် ဒီအသိတရားသိပြီးချိန်မှာ ကျောက်သင်္ဘောတစ်ခေါက်ပြန်ရောက်တော့ အဲဒီက သီလရှင်ကြီးတွေက မှတ်ချက်ချ ပြောသံကြားရတယ်။ အရင်လာတဲ့ ဘုန်းကြီးကလေးက မဲမဲချောက်ချောက်ကလေးနဲ့ ကြောက်စရာကလေး ဆိုတာမျိုးပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို ဖြစ်နေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် ဘာမှ ထောက်ရာတည်ရာ မရှိဘဲ လွင့်နေတဲ့ အနေဖြစ်မှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်ကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ အားမကိုးဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း အားကိုးစရာ မရှိဘူး၊ ပြီးတော့ ကိုယ်က ဘယ်သူ့ကိုမှ မခင်မင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်လည်း ခင်မင်နေသူ ဘယ်သူမှမရှိဘူးဆိုတော့ သာမန်လူတစ်ဦးနဲ့ မတူသူဖြစ်တာပေါ့’

– ‘လူတွေက အဲဒီလို မဟုတ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လူဟာ ကိုယ်က ခင်မင်သူလည်း ရှိရတယ်၊ ကိုယ့်ကို ခင်မင်သူလည်း ရှိရတယ်၊ ကိုယ်က အားထားရသူလည်း ရှိတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုရင်လည်း အားထားရမယ်၊ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေကြရတာပဲ’

– ‘အဲဒီလို ရုပ်ပုံမျိုး ဘာကြောင့်ဖြစ်သွားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ ဆုတောင်းပေါ့၊ ကိုယ့်ဆုတောင်းနဲ့ကိုယ်ဆိုတာပေါ့’

– ‘ဘယ်လို ဆုတောင်းလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်ခဲတစ်ခဲက ဘယ်သူ့ခင်လို့လဲ၊ ကျောက်ခဲကိုရော ဘယ်သူက ခင်လို့လဲ၊ အားထားလည်း ဒီလိုပဲ’

– ‘လူဟာ သူ့စိတ်ထဲရှိတာအတိုင်း သူ့ရုပ်ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘လူတွေ အဲဒါ သတိထားမိဖို့ ကောင်းတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးရော အဲဒီတုန်းက သတိထားမိလား ဘုရား’

♣ ‘ဝေကဝေးပေါ့’

– ‘လူတွေက သတိမထားမိပေမယ့် အလိုအလျောက် လူတွေ ခင်မိ၊ အားထားမိ နေကြတာပဲ၊ ဒီတော့လည်း သူတို့ ပုံသဏ္ဌာန်တွေဟာ ရှင်သန်နေကြတယ် ဘုရား’

♣ ‘တို့ အဲဒီအလိုအလျောက် ခင်မင်ရမှာ အားထားရမှာတွေကို သတိထားပြီး ရှောင်ရှားနေသူဖြစ်တော့ ပိုဆိုးတာဖြစ်တာပဲ’

– ‘နင်တို့ တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံး ငါ့ဆန်စားနေကြတာဆိုတဲ့ စိတ်ထားမျိုး မရှိလို့ တော်သေးတာပေါ့’

♣ ‘အဲဒီလိုစိတ်ထားရင် အဲဒီလို မုန်းတီးစရာကောင်းတဲ့ရုပ်မျိုး ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘သူက အောက်ချမြင်ရင် အမြင်ခံရသူကလည်း မြင်သူကို အောက်ချမြင်တာပဲ လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ မဖြစ်လို့ တော်သေးတာပဲ’

– ‘မွေးချင်းအစ်မကြီးတစ်ယောက် ကျန်တာ သိရပါတယ်၊ အဲဒါအပေါ်မှာ ဘယ်လို သဘောထားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မေးလို့ ပြောရမှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ကြားလို့ မကောင်းလို့ဘဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါတို့ မွေးချင်းနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတော့တယ်၊ ငါ့ကိုယ်ကို သူတို့ ပေးထားမလားပေါ့၊ ငါက သူတို့ပေးထားရင် သူတို့ကိုလည်း ငါ ပြန်ယူရမှာပဲလို့ တွေးဖူးလို့ပဲ’

– ‘အဲဒါ လူ့လောကပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဆိုရင် ငါရှုံးမှာပဲလို့ တွေးမိတယ်’

– ‘ဘာရှုံးတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါက တစ်ယောက်တည်းရှိတာ၊ သူတို့က မိသားစုလိုက်ဆိုတော့ အများကြီးပဲ၊ ငါ့ကိုယ်ကို သူတို့ပေးထားလို့ ပူပင်စရာကို ဖြေရှင်းရမှာတစ်ယောက်ပဲ၊ ငါက သူတို့အတွက် ဖြေရှင်းရမှာတွေက အများကြီးပဲ၊ အဲဒီတော့ နေမြဲပဲကောင်းတယ်လို့ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးတွေတာက တွက်ကပ်တဲ့အတွေးပဲ ဘုရား’

♣ ‘မတတ်နိုင်ဘူး၊ တို့တွေတတ်သလိုတွေတာပဲ’

- ‘ရတာမကြည့်ဘဲ ပေးရတာပဲ ကြည့်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ဒကာထဲက ဒကာမတစ်ယောက်မှာ ညီမနှစ်ယောက် ရှိတယ်၊ အပျိုအရွယ်တုန်းက သူက အလှပြင်တယ်၊ သူ့အစ်မက အလှ မပြင်ဘူး၊ သူ့အစ်မကို အလှပြင်ဖို့ သူက ပြောတဲ့အခါ သူ့အစ်မက ပြန်ပြောတယ်၊ ဘာလုပ်မှာလဲ၊ သူများကြည့် ရအောင် မပြင်နိုင်ပေါင်၊ ကိုယ်လုတာ ကိုယ်မြင်ရတာ မှတ်လို့၊ အဲဒီသူ အပျိုကြီးဖြစ်ပြီး နောက်တော့ အိမ်ထောင်ရှင်ညီမကို ကပ်နေရတာပဲ၊ အဲဒီလို တွေဖူးတယ်’

- ‘အဲဒီအစ်မတို့ဆီ ရောက်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်အကြောင်းရှိတဲ့အခါမှပဲ ရောက်တယ်’

- ‘ဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရန်ကုန်ဘက် လေ့လာချင်တဲ့ တရားခေါင်းဆောင်တွေဆီ လေ့လာသွားတော့ သူတို့အိမ်တည်းတာပဲ’

- ‘အစ်မတို့ကတော့ ပျူငှာကြရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ပျူငှာကြတယ်၊ ဆွမ်းစားတာမှာ ဟင်းခွက်တွေ အများကြီး တပြင်တဆင် ကျွေးတာပဲ’

- ‘အဲဒီမှာ ဘယ်သူတွေဆီ လေ့လာသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သုံးခုလေ့လာဖို့ မှန်းထားတယ်’

- ‘ဘယ်တွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘သဲအင်းဂူ၊ မိုးညို၊ ဉာဏ်လှေခါး တညင်တောရပေါ့’

- ‘အဲဒါတွေက ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရဟန္တာဖြစ်ပြီးကြပြီလို့ အသိပေးထားကြလို့ပဲ’

မဟာစည်ဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်

- ‘မဟာစည်တော့ မလေ့လာဘူးလား’

♣ ‘သူကတော့ သိပြီးသားလို ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီက သီတင်းသုံးဖော်တွေနဲ့လည်း

ကျွမ်းတယ်၊ သူသတင်းက ပေါ်လွင်လည်း ပေါ်လွင်တော့ သိနေတာပဲ’

– ‘သူရဲတဲ့တရားကို ဘယ်လို နားလည်ထားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ ပထမတောကျောင်းမှာ စိတ်က တောမှာ မနေဘဲ လူကပဲ တောထဲနေတာ မဖြစ်အောင် ကိုယ်မှာရှိတဲ့တစ်ခုခုမှာ စိတ်ကို ချည်နှောင်ထားတာ လုပ်တော့ အချည်နှောင်ခံ ပျောက်တာဖြစ်တယ်၊ အဲဒီလိုမျိုးလို့ပဲ’

– ‘အဲဒါကို တရားတွေတာလို့ ဘုန်းကြီးက မထင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မသိလို့ဘဲ’

– ‘အိပ်သွားတာ မဟုတ်ရင် ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို မခံစားချင်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သိစရာဆိုရင် သိနေချင်လို့ပဲလို့ ပြောရမှာပဲ’

– ‘သဘာဝတော့ ကျတာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သဘာဝကျလို့ မကျလို့ရယ်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဆန္ဒအရ လုပ်တာပဲ’

– ‘ဒါကြောင့် မဟာစည်သွားဖို့ စိတ်မပါတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ သိချင်တာက ကျဉ်းကျဉ်းကလေးပဲ၊ သူတို့ ဘာရနေသလဲလို့ပဲ’

– ‘သူတို့ ဘာလုပ်နေသလဲမပါဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘လုပ်တာ မသိချင်ဘူး၊ ရတာ သိချင်တာပဲ’

– ‘ရတာသိချင်ရင် လုပ်ရမှာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ရတာမျိုး ရချင်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဒီတော့ သူတို့ ရတာသိဖို့ လုပ်တာကို မလုပ်ချင်တာဘဲ၊ သူတို့လုပ်လို့ သူတို့ရတာပဲ သိချင်တယ်’

– ‘မဟာစည်ရဲ့ ရတာက အရှင်ပျောက်တာမှာ ဆိုက်ထားလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘အဲဒါက ဘာတရားဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♠ ‘စာလာပေထွက်နဲ့ ကိုက်လို့ဖြစ်မှာပေါ့’
 - ‘ဘယ်လို ဘယ်စာမှာလာတာနဲ့ ကိုက်တာလဲ ဘုရား’
 - ♠ ‘အရှင်ကို အပြည့်အဝလို့ ပြောပါတော့၊ အဲဒီလို ရှုနိုင်ပြီးရင် အရှင်မရှိရာသိတဲ့ အသိနဲ့ အလျော်သိတာတွေဖြစ်ပြီး အရှင်မရှိရာသိတဲ့အဖြစ် ရောက်တာပဲ၊ အဲဒီအရှင်မရှိရာကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုတို့မှာ ‘အပဝတ္ထဓမ္မ’ လို့ သုံးထားတယ်’
 - ‘အဲဒါရဲ့ မြန်မာပြန်က ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♠ ‘မဖြစ်ရာဓမ္မပေါ့၊ အရှင်တွေက ဖြစ်တာတွေ မဟုတ်လား၊ အဲဒါတွေက သင်္ခါရဒုက္ခတွေပေါ့၊ အဲဒါတွေ မဖြစ်ရာဆိုတော့ အဲဒါက နိဗ္ဗာန်ပေါ့’
 - ‘ငယ်ငယ်က ဘုန်းကြီးအဖွားက ဘုန်းကြီးမေးလို့ ပြောတဲ့နိဗ္ဗာန်နဲ့ တူနေတာ ပေါ့ ဘုရား’
 - ♠ ‘အဖွားတို့ကလည်း သူ့အဘော်နဲ့သူ ပြောတာမဟုတ်ဘဲ ဆရာတော် ဘုန်းကြီးတွေ ဟောတာအရ သူသိနေတာပြောလို့ တူနေတာဖြစ်မှာပဲ’
 - ‘ဆရာတော်တွေကလည်း အဲဒီစာလာပေထွက်တွေလို့ ပြောဟောကြတာ ဖြစ်မလား ဘုရား’
 - ♠ ‘ဒါပဲပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးက ဒါကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းမငြိမ့်နိုင်ဖြစ်ရတာလဲ ဘုရား’
 - ♠ ‘တို့ဟာ စာတတ်ပေတတ်ဖြစ်လို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဗဟုသုတရှိလို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ တို့မှာ ရှိတဲ့စာပေနဲ့ ဗဟုသုတဆိုတာ ဘာပြောလောက်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ မဟုတ်ဘူးလား’
 - ‘သိပါတယ် ဘုရား’
 - ♠ ‘ခေါင်းမငြိမ့်နိုင်တာကတော့ ဘာသာရေးမဆန်ဘဲ လူသားဆန်လို့လို့ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘မဆန်တာတွေ ဆန်တာတွေက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာသာရေးမဆန်ဘူးဆိုတာ အဲဒီက ပြောတာကို အကုန်လုံးဦးညွှတ်ချင်တာ မဖြစ်တာ ဘာသာရေး မဆန်တာဘဲ၊ လူသားဆန်တာက လူမှာ အာရုံခံအင်္ဂါတွေပါတယ်။ အဲဒါတွေနဲ့ သိရမှာတွေကိုသိတာ အဖျောက်မခံချင်တာဘဲ၊ အဲဒါ လူသားဆန်တာပဲပေါ့’

– ‘အဲဒါကို ဖျောက်ဖျက်တဲ့ ဘာသာရေးရဲ့ ညွှန်ပြချက်ဆိုရင် ခေါင်းမငြိမ့်ချင်တာ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ပြောလို့ရတယ်’

– ‘အခု သူတို့ရတဲ့တရား သွားနားထောင်တဲ့အခါလည်း ကိုယ်ရထားတာနဲ့ မတူဦးတော့တောင်မှ လူ့အသိတစ်စုံတရာ ဖျောက်ဖျက်သလား စစ်ဦးမှာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပထမတော့ ကိုယ်တတ်တဲ့စာပေနဲ့ ဗဟုသုတတို့နဲ့ စစ်ဆေးရ မှာပေါ့၊ အဲဒါနဲ့ အစစ်ဆေးခံနိုင်ဦးတော့ လူအသုံးမကျဘူးဆိုရင် လေးစားမိမှာ မဟုတ်ဘူးဘဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးတရားလေ့လာတာရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အချက် နှစ်ချက်ပဲ’

– ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘နိပါတ်တစ် ကိုယ်နဲ့တူသလား၊ မတူဘူးလားဘဲ၊ နိပါတ်နှစ် ကိုယ်နဲ့မတူတာ ဖြစ်ရင် စာပေညီရဲ့လား၊ လူမှုအသုံးကျရဲ့လားပဲ၊ အဲဒါ ရှာတာပဲ’

– ‘ဘာသာရေးအရ တရားလေ့လာတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘာသာရေးအရ လေ့လာတာက ဘယ်လိုမို့လဲ’

– ‘ဘာသာရေးက ညွှန်ပြချက်အရ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်သိအောင် လေ့လာရေး ထွက်တာဟာ ဘာသာရေးအရ တရားရှာတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို လေ့လာရေးထွက်တာ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘အလေ့လာခံရသူတွေဘက်ကကြည့်ရင် စိတ်မကောင်းစရာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

– ‘သူတို့က ဘာသာရေးအတွက် လုပ်နေကြလို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဘုန်းကြီးက စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာလဲ’

- ♣ ‘ဘာသာရေးအတွက် ဘာသာရေးမဟုတ်တာအတွက်လို့ မသိဘဲ လေ့လာခဲ့တာမှာ ဘာသာရေးအတွက်လို့သိရင် သူတို့ကို ကိုယ့်အလေ့လာခံအဖြစ် အသုံးချမိလို့ပေါ့’
 - ‘အဲဒီအချိန် အဲဒီလို ခွဲမသိခဲ့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်သိမှာလဲ’
 - ‘သူတို့လည်း ဒီလိုပဲ သိကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးက ဘုန်းကြီးဆိုတော့ ဘာသာရေးသမားလို့ပဲ မြင်ကြမှာဖြစ်လို့နဲ့ ပြီးတော့ မေးမှာကလည်း သူတို့ရတဲ့တရားအကြောင်းဆိုတော့ ဘာသာရေးပဲ လေ့လာတာ ဖြစ်လို့ပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ကျောက်သင်္ဘောက လက်ထောက်ဘုန်းကြီးက ပြန်မယ့်ရက်မှာ ပြောလိုက်တာပဲ၊ ကိုယ်တော်က လုပ်မယ့်သူမဟုတ်ဘဲ လေ့လာတဲ့သူပဲလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီအချိန်က အဲဒါကို ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူး’
 - ‘အဲဒါကို ဘုန်းကြီးကသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိတာ၊ သူတို့က သိသွားကြတဲ့ပုံ ရှိတာပဲ ဘုရား’

တည်တောရ ဉာဏ်လှေခါးဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

- ♣ ‘ဟုတ်နိုင်တယ်၊ တည်တောရတော့လည်း ဉာဏ်လှေခါးဆရာတော်ကြီးကို နည်းနည်းပါးပါး လျှောက်ထားမိတော့ နေဦးဆိုပြီး သူ့တပည့်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးခေါ်ပြီး သူတို့ သိချင်တာ ဖြေပေးလိုက်ပါဆိုတာမျိုး ပြောပြီး အဲဒီဦးပဉ္စင်းဆီမေးကြလို့ လွဲသွားတယ်’
 - ‘အဲဒါကို အဲဒီအချိန်က ဘယ်လို နားလည်လိုက်သလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘သူ အိပ်ချိန်ဖြစ်လို့နေမှာလို့ အောက်မေ့လိုက်တယ်’
 - ‘အချိန်က ဆွမ်းစားပြီးချိန် ဖြစ်နေလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စားပြီးစနေရာမှ မထသေးခင် ရောက်သွားတာပဲ’

– ‘အအပ်ခံရတဲ့ ဦးပဉ္စင်းနောက်လိုက်ရတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကျောင်းကလေးကလည်း အထက်ထပ်မှာ ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်းပဲ၊ ဘယ်သူမှလည်းမရှိဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ၊ သိက္ခာတော့ တို့ထက်ကြီးတယ်၊ ကရင်အမျိုးသားလို့ ထင်တယ်၊ ရိုးပုံရိုးလက်လည်း ရှိတယ်၊ သူ့ကို တို့သိချင်တာ မေးရတာပေါ့’

– ‘သူက သူသိတာ ဖြေသလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘သူ ဘာတွေရနေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူရတာက ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး မျက်စေ့မမှိတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေရင်း အမြင်ထဲမှာ အလင်းပျောက်သွားတာရနေတဲ့အကြောင်း ပြောတာပဲ၊ အဲဒီလိုပဲ မှတ်ပါတယ်၊ အဲဒီမီးတိုင်အောက်က မြင်ရတဲ့အရာပျောက်တာလားလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ အဲဒါ အမှတ်ရတာ နည်းတယ်’

– ‘သိပ်မထူးပါဘူးဘုရား၊ အဓိကက ကြည့်နေရင်းတန်းလန်းမှာ ပျောက်သွားတာ ပြောလိုရင်းပဲ မဟုတ်လား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကို တို့က အတွေ့အကြုံတစ်ခုနဲ့ နည်းနည်း ပြန်ဆွေးနွေး ပေးတယ်’

– ‘ဆွေးနွေးတာ လက်ခံရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ခွင့်တောင်းရတာပေါ့’

– ‘ဘာတွေ ဆွေးနွေးပြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အားနာစရာတော့ ကောင်းတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲပေါ်တာတော့ ဆွေးနွေးပြ ဖြစ်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ငယ်စဉ် စာသင်သားတုန်းက အဖြစ်အပျက်ပဲ၊ တို့က ကြီးမှ မန္တလေးရောက် တာလို့ ပြောရမယ်၊ အသက်ဆယ့်ငါးနှစ် ရှိပြီပဲ၊ ကိုယ်ရင်

ဆယ်နှစ်လောက်တွေက ခေတ်အကြောင်း ပြောကြတာတွေတွေ့ပြီး တို့က ဘာမှ မသိတဲ့သူတွေဘဲ။ စာဖတ်ရမှာပဲဆိုပြီး ဖတ်တာ အတူနေဆရာက မဖတ်စေချင်ဘူး၊ ဒါလည်း ဖတ်တာပဲ။ နောက်တော့ ဖတ်ချင် စာသင်ချိန်ကုန်တဲ့ ညကိုးနာရီကျော်မှ ဖတ်လို့ပြောတာနဲ့ အဲဒါ လင်းခါနီးအရောက် ဖတ်တာပဲ။ ကျောင်းက လျှပ်စစ်မရှိတော့ ကိုယ့်မီးခွက်နဲ့ကိုယ် ဖတ်ရတာ၊ ကြာလာတော့ တစ်ခါတစ်ခါမှာ စာဖတ်ရင်းစာတွေရော စာအုပ်ရော ဘာမှ မမြင်ဘဲဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် စာဖတ်တာ ခဏရပ်ထားရတယ်။ ပြန်ဖတ်တဲ့အခါ ပြန်မြင်တယ်။ အဲဒါ တစ်နာရီလောက်ပဲ ခံတယ်။ ပြန်ပျောက်တာပဲ။ မျက်စိထဲ ရေမျက်စဉ်းခတ် ပြန်ဖတ်ရတယ်။ အဲဒါ ပြောပြလိုက်တာပဲ’

– ‘ဒီလိုဖြစ်တာဟာ မျက်စိရဲ့ သဘာဝဆိုတာမျိုး ပြတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူ မငြင်းဘူး၊ မပြောတတ်ဘူး၊ သူဖြစ်တဲ့အဖြစ် ပြောတာပဲလို့ ရိုးသားစွာ ပြန်ပြောတယ်’

– ‘သူက အဲဒါ ရုပ်အပျက်မြင်တာအဖြစ် ပြောပြတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါ ရုပ်ပျက်ဖြစ်နိုင်မလား ဘုရား’

♣ ‘မပြောတတ်ဘူး’

– ‘ဘုန်းကြီးကတော့ ငယ်စဉ်က အဲဒီလိုဖြစ်တာ မဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့တာဘဲ’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ စာဖတ်တာမှာ မဖတ်ရတော့ ဖတ်လို့ပြန်ရဖို့ လိုတာပဲ။

ဒီတော့ ပြန်မြင်အောင် မျက်စေ့မှိတ်ထားပြီး နည်းနည်းနားပေးလိုက်တယ်။ ရေရင်လည်း မျက်စိ ထဲ ခပ်ပေးလိုက်တာ လုပ်တာပဲ။ ဒီတော့ မျက်စိလို့ပဲ ထင်တာပဲ။ မျက်စိကလည်း

ဆန်းကြယ်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့မှာ ဥပဇ္ဈာယ်တူ သီတင်းသုံးဖော်ထဲက အကြီးဆုံးဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ စကားပြောနေတယ်။ ပြောတဲ့ပုံစံက တိုက်ကလေးတစ်လုံးရဲ့ အောက်ထပ်မှာ၊ ကုတင်နှစ်လုံး ခြေရင်းခေါင်းရင်း ရှိနေတာ၊ ခေါင်းရင်းကုတင်မှာ အဲဒီဘုန်းကြီးက လဲလျောင်းနေတယ်။

ခြေရင်းကုတင်မှာ တို့က မှောက်နေတယ်။ ခေါင်းအုံးအုံးတာပေါ် မေးထောက်ပြီး မှောက်နေတာ’

- ‘ဘာအကြောင်းအရာတွေ ပြောနေကြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မမှတ်မိတော့ဘူး၊ ရောက်တတ်ရာရာ ဖြစ်မှာပဲ’

- ‘မျက်စိထူးခြားတာ ဖြစ်တာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘မှောက်နေတဲ့ကုတင်ခေါင်းရင်းက မြေတစ်နေရာကို မျက်စိ ရောက်နေတယ်။ မျက်စိအကြည့်ခံနေရတဲ့မြေ သုံးလက်မပတ်လည်လောက်ဟာ မှောင်သွားတာကို သတိ ထားမိတယ်။ အဲဒီမှောင်သွားတဲ့အကွက်က မျက်စိမရွေ့ဘဲ ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီ မှောင်သွားတဲ့မြေက မှောင်ရာကနေ မဲလာတာဘက် ပြောင်းနေတယ်။ ဘယ်လိုကြောင့် ပြောင်းနေတာလဲဆိုပြီး မျက်စိကို ဘယ်မှ ရွေ့မသွားအောင် သတိထားနေတယ်။ နောက် မဲတာမှာ မရပ်ဘူး၊ နီတဲ့ဘက် ပြောင်းနေတယ်။ ဖြေးဖြေးပဲ နီလာတာပဲ။ မီးခဲရဲရဲလို နီတာ အထိ တဖြေးဖြေး ရောက်လာတယ်။ ဒီလိုလည်း ဖြစ်သလား၊ ဒါ ဘာလဲလို့ မျက်စိကို တခြား မရွေ့အောင် သတိထားတယ်’

- ‘အဲဒါ စကားပြောနေတာလည်း မပြတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပြောလျက် နားထောင်လျက်ပဲ။ အဲဒီနီတာမှာလည်း ရပ်မနေဘူး၊ နီတာက ဖျော့ဖျော့လာပြီး ပန်းဘက် ပြောင်းတယ်။ အဲဒီက ခရမ်းဘက် ပြောင်းတယ်။ အစိမ်းဘက် ပြောင်းတယ်။ အစိမ်းဖြစ်တော့လည်း တဖြေးဖြေး စိမ်းတာပဲ။ သိပ်စိမ်းပြီးရင် မှောင်မှာလိုလိုနဲ့ နီတဲ့ဘက် ပြန်ပြောင်းတယ်။ ဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဒီလို ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ၊ ဒါ မျက်စိရဲ့ သဘောလား၊ ကြည့်နေသလောက် ဖြစ်နေတယ်။ စိတ် ဘယ်မှ မသွားတော့ဘဲ အဲဒီထဲမှာ နေလိုရတယ်’

- ‘တခြားနေရာမှာ အဲဒီလို ဖြစ်ချင်ရင် ဖြစ်လို့ရရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒီလိုတွေ့မိလို့ တခြားနေရာတွေမှာ လုပ်ကြည့်တယ်။ ရတာပဲ။ မျက်စိကြောင့် ဖြစ်တာလား၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တာလားဆိုတာ မသိဘူး၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်သာ ဖြစ်တာလား၊ သူများမှာလည်း လုပ်ကြည့်ရင် ဖြစ်မှာပဲလားဆိုတာ မသိဘူး။ အရောင်ကတော့ မထင်မရှား မဟုတ်ဘူး၊ ပတ္တမြားနဲ့ ကျောက်စိမ်းအကောင်းစား အခဲတွေက

အရောင်တွေအတိုင်း အထင်အရှားပဲ’

– ‘အဲဒီလို ဖြစ်တာမျိုး သူများတွေမှာ ဖြစ်တာ ကြားဖူးသလား ဘုရား’

♣ ‘မကြားဖူးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကြားဖူးတာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ဒါနဲ့တော့ တူတာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ကြားရတာကို အယုံအကြည် မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကြားရအောင် ပြောသူက မယုံကြည်လောက်သူလည်း မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘယ်သူ့ဆီက ကြားရတာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ခုနက စကားပြောတဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်တူ တပည့်အကြီးဆုံးဆီကပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ မယုံတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကို အဲဒီအလုပ်မျိုး မလုပ်ချင်အောင် ပြောတာလို့ ထင်တာပဲ’

– ‘ဘာအလုပ်အကြောင်း ပြောလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရုပ်ရှင်ကြည့်တာအကြောင်းပဲ’

– ‘ဘယ်လို ပြောလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရုပ်ရှင် ဘာလုပ်မှာလဲ ပိတ်ကားပေါ်က အရုပ်တွေပဲလို့ ပြောလို့ အဲဒီအရုပ် တွေ လှုပ်ရှားတာတွေက ကြည့်လို့ကောင်းတယ်လို့ တို့က ပြန်လျှောက်တော့ တို့ဖြင့် ပိတ်ကားပဲ မြင်တယ်လို့ ပြောတာပဲ’

– ‘ရုပ်ရှင်ကြည့်ရင် ပိတ်ကားပဲ မြင်တယ်ပြောလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပိတ်ကားပေါ်က အရုပ်တွေကို ကျော်ပြီး ပိတ်ကားကို ဘယ်လို လုပ်ပြီးမြင်မှာလဲလို့ အဲဒီအချိန်က အတွေးဖြစ်ပြီး တို့ကို ရုပ်ရှင်မကြည့်ချင်အောင် ပြောတာပဲလို့ ထင်ပြီး ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မယုံတာဘဲ’

– ‘နောက်တော့ အဲဒါကို ပြန်ယုံသေးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီ ဘုန်းကြီးဟာ အလွန်ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ နေသူပဲ၊ ဒီလိုမဟုတ်တာကို လိမ်လှည့်ပြောစရာတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ နှလုံးသွင်းပြီး အယုံခက်ပေမယ့် မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက် သံသယထဲ ထည့်လိုက်တယ်’

– ‘အဲဒီသံသယ အခုအထိ ခိုင်နေတုန်းလား ဘုရား’

♣ ‘သိပ်တော့ မခိုင်တော့ဘူး’

– ‘ဘာက ပြောင်းစေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့တော့ ရွာကြီးတစ်ရွာရဲ့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ အဲဒီခေတ်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း တရားပွားများထားတဲ့ အိမ်ရှင်ဒကာက တို့ကို တရားမေးမြန်းနေတယ်။ သူ့ရဲ့ ဘေးဘက် နောက်နားမှာ အရွယ်ရောက်နေတဲ့ သမီးတစ်ယောက်လည်း နာနေတယ်။ အိမ်က ကျယ်တယ်။ ရှင်းလည်း ရှင်းတယ်။ ဘာမှ အလှုပ်အရှားမရှိဘဲ နားစိုက်နေကြတယ်’

– ‘ဘယ်အချိန်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နေ့လည်နေ့ခင်းကြီးပဲ။ အိမ်ထဲမှာ ဘာမှ လှုပ်ရှားတာ မရှိသလို တရားနာနေတဲ့ သမီးကလည်း အရုပ်တစ်ရုပ် ချထားသလိုပဲ။ မျက်စိမျက်နှာ လက်ခြေ ဘာမှ မလှုပ်ရှားဘူး။ သူ့ဖခင်ကတော့ပြောရတဲ့စကားအလိုက် မျက်စိမျက်နှာ အပြောင်းအလဲ ရှိတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးတို့ တရားဟော တရားနာ သုံးဦးတည်း၊ တရားပွဲက ငြိမ်းချမ်းခြင်း ရသတွေ ပေါ်စရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒီရသ တကယ်ပေါ်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီး အဲဒီအချိန်က အခုသိတဲ့အသိပေါ် ရောက်ပြီလား ဘုရား’

♣ ‘မရောက်သေးဘူး’

– ‘နောက်ရက်တွေ ဆက်တွေ့သေးလား ဘုရား’

♣ ‘ဆွမ်းလှူလာတာတွေ တွေ့နေတာပဲ။ အဲဒီသူဟာ လိုအပ်တဲ့လှုပ်ရှားမှုထက် အပိုမရှိတာ သတိထားမိတယ်။ သူ့အကြောင်း သူများတွေဆီက သိရတာက ကျောင်း ဆရာမလေးပဲ’

– ‘အဲဒီမှာ ကြာသလား ဘုရား’

♣ ‘မကြာဘူး၊ ပြန်လာခဲ့တာပဲ။ ညအိပ်တဲ့နေရာမှာ ဒီဒကာမလေး တို့ခေါင်းထဲမှာ ပါလာနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဘယ် ဒီလိုပါလာလို့ဖြစ်မလဲလို့ သတိထားမိတော့ ပါမလာအောင် လုပ်ခဲ့တယ်’

– ‘ဘယ်လို လုပ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ပြောချင်လို့ ဒီစကားပြောလာတာပဲ’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဒကာမကို ပုံကြီး အကြီးကြီးချဲ့ပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီပုံကြီးထဲက တစ်နေရာထဲကို ကွက်ပြီး မျက်စိအမြင်ကို ထားလိုက်တယ်။ အဲဒါ ကြာကြာကြီး ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီဒကာမကို ပုံဖမ်းလို့ မရတော့တာဘဲ’

- ‘မမှတ်မိတော့ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘နောက်နှစ်နည်းနည်းကြာမှ တွေ့တော့ မမှတ်မိဘူး’

- ‘အဲဒါ ချစ်သွားတာလား ဘုရား’

♣ ‘လိုလားနှစ်သက်တာကို ချစ်တာဆိုရင်တော့ ချစ်တယ်ပြောရမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ကိုယ်ပိုင်ချင်တယ်ဆိုတာတော့ စိတ်ထဲမှာအပြစ် အမှား မရှိဘူး။ သက်သေအဖြစ် ပြောရရင် သူဟာ ငါ့တူ လူလွတ်ရဲ့ မယားဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲ တွေးမိတာက ထင်ရှားစေမှာပဲ’

- ‘အဲဒါ ဘယ်ကရတဲ့နည်းလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရုပ်ရှင်ရုံမှာထောင်တဲ့ ပိုစတာအရပ်ကြီးတွေရဲ့ လက်မောင်းဆိုရင် လက်မောင်း၊ နဖူးဆိုရင် နဖူးတစ်နေရာထဲ ကွက်ကြည့်ရင် အဲဒီအရပ်ပုံ မပေါ်တာမျိုးလုပ်တာဘဲ’

- ‘စိတ်စိုက်နိုင်လို့ဖြစ်တာ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘တို့ကို ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပဲ မြင်တယ်ပြောတဲ့စကားလည်း သူ့စိတ်စိုက်နိုင်လို့ ဖြစ်တာဖြစ်မှာလို့ ပြောင်းလာတာပဲ။ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဒီလိုတော့ ဖြစ်နိုင်တာ ရှိတယ်ပေါ့’

- ‘အဲဒါ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိတာပဲဘုရား၊ တချို့သူတွေရဲ့ ဦးနှောက်ဟာ မြင်လိုက်တဲ့ စာမျက်နှာကို မျက်စိမှိတ်ကြည့်လည်း မြင်လိုက်တဲ့အတိုင်း မြင်ဆဲဖြစ်တယ်လို့ သိရတယ်ဘုရား’

♣ ‘ဦးနှောက်နဲ့ စာမျက်နှာကို ဓာတ်ပုံရိုက်တာပဲ။ စာကျက်ရတဲ့သူလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်တာပဲ။ အထင်နွေးတာ၊ မြန်တာခြားတာ ထူးတာပဲ။ ထင်ပြီး ကြာကြာခံတာ၊ မြန်မြန်ပျက်တာလည်း ဦးနှောက်ရဲ့ သဘာဝပဲ။ ဖျက်ပစ်လို့ ပျက်တာတော့ ကိုယ်တွေ့ ကိုယ်ကြုံပေါ့။ ပိတ်ကားပဲကျန်အောင် ကြည့်နိုင်တာတော့ ကြားဖူးတာပဲပေါ့’

-
- ‘အဲဒါတွေကို တန်ဖိုး မထားဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဖြစ်စဉ်မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်တာတွေဆိုတော့ တန်ဖိုးမထားတတ်ဘူး’
 - ‘အဲဒီက ပြန်လာတော့ ရန်ကုန် အစ်မများအိမ်ပဲ နေတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ မန္တလေးမှာ အတူနေဆရာတို့ဆွေမျိုး ဘုန်းကြီးကျောင်း တည်စ၊ အဲဒီမှာ သွားနေတယ်’
 - ‘အဲဒါက ဘယ်မှာလဲ ဘုရား’

သဲအင်းဂူဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

- ♣ ‘ထောက်ကြန့်ရဲဘော်ဈေးရဲ့ မြောက်နားဆီမှာပဲ၊ သူက ကျန်းမာရေး နည်းနည်း ချို့တဲ့နေလို့ စောင့်ရှောက်ရင်းပဲ၊ အဲဒီကနေပဲ တစ်နေ့မှာ သဲအင်းဂူ သွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီနဲ့ မဝေးလှဘူး၊ ခြေနဲ့ပဲ သွားခဲ့တယ်’
- ‘သဲအင်းဂူကျောင်းကို ဘယ်အချိန်ရောက်သလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ညနေ နှစ်နာရီလောက်ပဲ၊ အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကို မတွေ့ရဘူး၊ ရန်ကုန် တရားဟော သွားနေတယ်လို့ တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်၊ လေ့လာရေးလာခဲ့တဲ့ အကြောင်းပြောတော့ တရားပေါက်နေတဲ့ သီလရှင်ဆရာလေးတစ်ယောက် ကျောင်းသွားပြီး လေ့လာခဲ့ရတယ်’
- ‘တရားပေါက်တာက အဲဒီဆရာလေးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆရာလေးက အသက်သုံးဆယ်ကျော်လောက် ရှိဦးမှာပဲ၊ သီလရှင်ဘောင်ရောက်တာ မကြာလှသေးတာ သိရတယ်၊ ဗမာအမျိုးသမီးမဟုတ်ဘဲ တိုင်းရင်းသားလို့ မှတ်ခဲ့မိတယ်’
- ‘သူက ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တရားထိုင်ရင်း ကောင်းကင်တက်သွားတာ ဖြစ်တာပဲ၊ မြေထဲလျှိုးတာလည်း ဖြစ်တယ်၊ အဲဒါတွေဖြစ်ပုံကို ဖြေးဖြေးဆေးဆေး အကြွားအဝါ မဖက်၊ သက်သက် ပြောပြ သွားတာပဲ’

-
- ‘တစ်ယောက်ချင်း ပြောရတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောနေတာကတော့ တို့တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘေးနားမှာတော့ အဲဒီက လူသုံးလေးယောက်ရှိတယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးစိတ်ထဲမှာ ပရိယာယ်ပြောနေတာလို့ နည်းနည်းမှ မထင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို မထင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုလုပ်ငန်းဟာ အသိက ကိုယ့်ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ မရှိတာ သိနေလို့ပဲ၊ ပထမဆုံး တောကျောင်းမှာ ကိုယ့်ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ မရှိတဲ့အသိ ဖြစ်ဖူးတာပဲ’
 - ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုန်းကြီး ပြောဖူးတယ်၊ အဲဒီလို ဖြစ်တာကို မလိုလားလို့လည်း အဲဒါကို ကျောခိုင်းခဲ့တယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် စိတ်က သူဖြစ်ချင်တာကို သူမြင်ပြသွားတာပဲ၊ အဲဒီအချိန်က လူသေဆိုသူတစ်ဦးရဲ့ ဆံပင်တွေ အဖြူတချို့လည်း ပါတယ်၊ မဲတာက များပါတယ်၊ ဆံပင်တွေကလည်း ကောင်းတယ်၊ မျက်နှာရှေ့မှာ အဲဒါတွေ လာမြင်တယ်၊ လူသေဆံပင်တွေလို့ သိနေပေမယ့် ကြောက်တာ ရွံရှာစက်ဆုပ်တာလည်း မဖြစ်ဘူး၊ မြင်ရတာကတော့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ရတာနဲ့ ထပ်တူပဲ’
 - ‘အိပ်မက်မက်တာလိုလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အိပ်မက်က အိပ်ပျော်စဉ် မက်တာပဲ၊ အခု အိပ်မပျော်ဘူး၊ မြင်နေတာပဲ၊ ဒီတော့ အိပ်မက်မက်တာလည်း မဟုတ်ဘူး’
 - ‘အဲဒီဆရာလေးလည်း အဲဒီလိုဖြစ်မှာကို နားလည်နိုင်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ်ဟာ မြင်ကြားရတွေ့ရတဲ့ ပဉ္စာရုံတွေမရရင် ကိုယ်က အကြောင်းအရာ တစ်ခု စိတ်ကူးရင် ကူးရောပဲ၊ မကူးရင် သူကူးချင်ရာ ကူးသွားတတ်တာ သိရမှာပဲ’
 - ‘အဲဒါမျိုး ပုံပေါ်အောင် ပြောစရာရှိရင် ပြောတာကြားပါရစေ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေဟာ အများကြီး ရှိတာပဲ၊ တရားအားထုတ်ရင်း စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်သွားတာတွေ မကြားချင်အဆုံး ရှိတာပဲ၊ စိတ်ကို ကိုယ်က

ကူးတာမဟုတ်ဘဲ သူကူးချင်ရာ ကူးရာက နှလုံးနောက်စရာ စိတ်ကူးထဲ ရောက်သွားရင် ကိုယ်ကူးတာ မဟုတ်လို့ ပြန်ရပ်လိုလည်း မရဖြစ်ပြီး ဦးနှောက်ပျက်သွားတာပဲ’

– ‘ကိုယ်က ကူးတာမဟုတ်တဲ့ စိတ်ကူးကြောင့် အဲဒီလို ဖြစ်သွားမှန်းတော့ မသိဘူး၊ အဲဒီလိုဖြစ်တာတွေတော့ မကြားချင်အဆုံးတော့ ကြားနေရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အလေ့အထ စင်ကြယ်သူက ကိုယ်ကူးတာ မဟုတ်တဲ့စိတ်ကူးကို ကူးတာဆိုရင် မထောင်းသာဘူး၊ အလေ့အထ မစင်ကြယ်သူဆိုရင် အဲဒီသူ ကူးတာမဟုတ်တဲ့စိတ်ကူးက သူ့ကိုပျက်အောင်ပျက်သွားတာ ခံရနိုင်တယ်၊ မင်းကွန်း ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ် ဘုရားအရှေ့ဘက် ချောက်ထဲမှာ ခုနစ်တောင်လောက်ရှိတဲ့ ရေအိုးပုံ အုတ်ဂူရှင် ရသေ့ကြီးဦးခင်မောင်ဆိုတာ အဲဒါမျိုးပဲ’

– ‘ဦးခင်မောင်က ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောထွက်ပြီး အဲဒီမှာ တရားကျင့်နေတာပဲ၊ မင်းကွန်းတရိုးလုံးက ရသေ့ သူတော်စင်လို့ သိကြတာပဲ၊ သွားလှူရင် လှူတာရဲ့တစ်ဝက်ပဲ လက်ခံတယ်လို့လည်း သိကြတယ်’

– ‘အဲဒီရသေ့ကြီး ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တကယ်တော့ ရူးနေတာပဲ၊ တစ်ယောက်တည်း နတ်သမီးတွေကို ဆဲဆိုရင် ဆဲဆိုနေတယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါ စကြိန်လျှောက်ရင်း ရှေ့ကနတ်သမီးကို လိုက်ဖက်နေတယ်၊ လူသိရင် အဲဒါတွေ အကုန်ပျောက်၊ အကောင်းပဲ၊ ရသေ့သူတော်ကောင်းကြီးပေါ့’

– ‘သူက အဲဒီမှာ ကျောင်းနဲ့နေတာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ တစ်တောင် အနံ၊ လေးထောင့်ထွာလောက်အလျား ပျဉ်နှစ်ချပ် စပ်ပြီး အဲဒီအပေါ်က တစ်ထိုင်လောက် လွတ်ရုံဝါးကိုင်းတွေထောင်ပြီး အဲဒီအပေါ် မြက်တွေ မိုးထားတာ၊ သူ့အိပ်ယာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူက တောထဲမဝင်ခင်က မုဆိုး လုပ်တယ်၊ မင်းခယောကျ်ားမျိုးထဲက ဆင်းသက်တဲ့ ဂုဏ်သရေရှိလူပဲ၊ အဲဒီလိုလူမျိုး မှန်းကြည့်ရင် မိစ္ဆာစာရတွေ လွန်နိုင်တဲ့အနေ ရှိတာ တွေ့နိုင်တာပဲ’

- ‘တောထွက်လာတော့ ကိုယ်မကူးတဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာ အဲဒါတွေက ဝင်နေရာ ယူကြမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါဟာ ရူးသွပ်ကြောင်းပဲ’

- ‘အဲဒီလို မဖြစ်ရင်တော့ အဲဒီလိုအာရုံမှာ သူ့ဟာသူ စိတ်ကူးတာ ကောင်းမလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း မကောင်းတတ်ဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်းကွန်း ရွှေမြင်တင်တောင် နေစဉ်က တွေ့ရတဲ့ဘုန်းကြီးကလေးတစ်ပါးလို ဖြစ်လို့ပဲ’

- ‘ဘယ်လိုဆိုတာ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့မှာ ဘုန်းကြီးကလေးတစ်ပါး ရောက်လာတယ်။ သင်္ကန်းက ဝါစပ်စပ်၊ သပိတ်တစ်လုံးနဲ့ ဗူးသီးခြောက်ရေဗူးတစ်လုံး လွယ်လို့ပဲ။ အရပ်က ငါးပေနှစ်လက်မလောက်၊ နားထင်နားရင်းတွေက ချိုမွှ်ခွက်လို့ပဲ။ အသက် ၃၂၊ ရဟန်း ၂ ဝါပဲ’

- ‘ဘယ်ကလာတာတဲ့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စစ်ကိုင်းက တို့နဲ့သိတဲ့ သီတင်းသုံးဖော်က ညွှန်လိုက်လို့လာတာလို့ မိတ်ဆက်ပြီး သူ့ဘွဲ့အမည်ကို ကောဏ္ဍညဗုဒ္ဓလို့ ပြောတယ်။ အဲဒါကို သိပ်ကြီးမသဲကွဲလို့ ထပ်မေးတော့ ထပ်ပြောတာကို တို့က ဟုတ်မဟုတ်သိဖို့ သူ့ဘွဲ့ကို အော် ဦးကောဏ္ဍညဗုဒ္ဓလားလို့ မေးတော့ ဦးမပါဘူးလို့ လက်ကာပြီး ငြင်းတယ်’

- ‘အာဂန္တုအဖြစ် လက်ခံထားလိုက်တယ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ သူက ရေသောက်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆွမ်းစားရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒါတွေကို မသောက်သေး၊ မစားသေးဘဲ လက်မှာထားပြီး မျက်စိနဲ့အကြာကြီး စိုက်ကြည့်တာ လုပ်တယ်။ အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲ မေးတော့ ဓာတ်တွေရှင်းတာလို့ ပြောတယ်’

- ‘စိတ်မှ မှန်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘သူကတော့ သူ့ထက်စိတ်မှန်သူ မရှိဘူးဘဲ။ သူကိုယ်သူ ရဟန္တာပေါ့။’

တရားလည်း တအားထိုင်တယ်။ ရဟန္တာဆိုတာ တရားကိစ္စပြီးမှပဲ။ ဘာလုပ်ဖို့ တရားထိုင်တာလဲ မေးတော့ သူသိတာတွေကို လူတွေနားလည်အောင် မပြောနိုင်လို့ ပြောနိုင်အောင် ဘုရားအဖြစ် ကျင့်နေတာလို့ပဲ။ ရဟန္တာက ဘုရားဖြစ်အောင် ကျင့်တာ လားလို့ဆိုတော့ ဟုတ်တယ်လို့ စိတ်လုံလက်လုံ ပြောတယ်’

– ‘သူက ဘယ်သူဟောတဲ့တရား ကျင့်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့အဖေက သူ ကုသိုလ်လိုချင်လို့ ဒုလ္လဘအလုပ်ခိုင်းတာ မလွန်ဆန်နိုင်လို့ လုပ်ရင်းက ရိပ်သာတစ်ခုမှာနေရင်း တိတ်ဆိတ်လွန်းတာ မတွေ့ဖူးတော့ အဲဒီမှာ သူ့မျက်နှာ ရှေ့မှာ ကွင်းဝိုင်းအဖြူလေးအလိုလို မြင်လာတာကို ပွားတာပဲ’

– ‘အဲဒီလို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကျင့်လို့ရသလား ဘုရား’

♣ ‘ရရင် ဘုရားတွေ အများကြီးဖြစ်နေမှာပေါ့’

– ‘ပြဿနာရှိလို့ ကျင့်တာလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်လို့ပဲဆိုတော့ ရရင် အဲဒါတွေလည်း ဘုရားတွေ ဖြစ်မှာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်နေတာပေါ့’

– ‘အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တရားက ဒီလိုလုပ်လို့ ပြရတာမဟုတ်ဘဲ လောကဟာ ဒီလိုဖြစ်နေတယ် မြင်အောင် ဟောပြောပြီး အဲဒီလိုမဖြစ်ချင်ရင် အဲဒီလိုဖြစ်စေတာတွေ မလုပ်ဘဲနေရမှာလို့ အသိပေးတာကို သိပြီး ကျင့်ရမှာပဲ’

– ‘အဲဒါဆိုရင် သိလဲပဲဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘သီလတော့ ဆောက်တည်နေကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

– ‘သီလဆောက်တည်၊ တရားရရင် ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ အကုန်လုံး တရားရနေ ကြမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့’

– ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ တရားရနေကြလို့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒါတော့ အထင်အရှားပဲ’
 - ‘အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သီလဆောက်တည်တာက ဘုရားပေးတဲ့သီလ ဆောက်တည်တာ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ဟာကိုဆောက်တည်ကြလို့ မရကြတာဘဲ’
 - ‘သီလပဲ၊ မသတ် မခိုး မလိမ် မမှား မသောက်စားတာ သိပြီးသားပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ ဆောက်တည်ရမှာ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိတာက သီလပဲသိတာမဟုတ်လား’
 - ‘သီလဆောက်တည်တာ သီလပဲသိရမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိတဲ့ သီလနဲ့ ဘုရားဟောတဲ့သီလက မတူကြဘူး’
 - ‘ဘယ်လို မတူတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆောက်တည်တဲ့သီလလို သီလပဲသိတာ မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘာ ပါသေးလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အမြင် အတွေး ပါတယ်’
 - ‘သီလကို ဘယ်လို မြင်တာ တွေးတာ ပါမှာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာကြောင့် မသတ် မခိုး မလိမ် မမှား မသောက်စားရတာလဲဆိုတဲ့ အမြင် အတွေး ပါရမှာပေါ့’
 - ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆောက်တည်သူတွေလည်း အဲဒီလိုအမြင်အတွေးတော့ ပါတာပါပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့် ဟာကိုယ် သီလဆောက်တည်သူတွေဟာ ဘယ်လို အမြင်အတွေးတွေနဲ့ သီလ ဆောက်တည်ကြလို့လဲ’
 - ‘ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးတွေမြင်ပြီး သီလပျက်ရင် အဲဒါရဲ့အကျိုးအဖြစ် ငရဲကျမယ်၊ သီလရှိရင် သီလရှိတာရဲ့အကျိုးအဖြစ် ကောင်းရာရောက်မယ်၊ ဒီတော့ ဆိုးရာမရောက်၊ ကောင်းရာရောက်ဖို့ အမြင်အတွေးတွေနဲ့ သီလဆောက်တည်ကြတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အမြင်အတွေးနဲ့ သီလဆောက်ပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့တရား မရကြတာလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီအမြင်အတွေးတွေက သူတို့ ဘယ်က ရကြတာလဲ’
 - ‘သူတို့ မိဘတွေဆီက ဒီအမြင်အတွေးရလာမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအမြင်အတွေးဟာ တရားရမယ့်အမြင်အတွေးဖြစ်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပဲ တရားရမှာမဟုတ်ဘဲ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေပါ တရားရနေကြမှာပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကောင်းတာလုပ်လို့ ကောင်းကျိုးဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ကံ၊ ကံအကျိုးယုံကြည်ပြီး သီလကျင့်ကြသူတွေဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘သူတို့က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူတွေပဲ၊ အဲဒါက တားထားလို့ တရားဘယ်ရမလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာ မိစ္ဆာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘သူတို့က အတ္တဝါဒီတွေပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အတ္တမရှိဘဲ နောင်ဘဝ ဘာနဲ့ ကူးမှာလဲ’
 - ‘ဒီဘဝကံက ဒီဘဝမှာပဲပြီး၊ နောင်ဘဝအကျိုးက နောင်ဘဝဖြစ်ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကံဆီက ဝိပါကံဆီ ဘာမှ မသွားဘူးလား’
 - ‘ဒီဘဝကံ ဒီဘဝမှာပဲ ပျက်တာဆိုတော့ နောင်ဘဝ မသွားဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာမှ မသွားဘဲနဲ့ နောင်ဘဝဝိပါကံက ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘သတ္တိကလေးက ဖြစ်စေမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘သတ္တိဆိုတာ ဗမာစကား မဟုတ်ဘူး၊ ပါဠိက မွေးထားတဲ့စကားပဲ၊ သတ္တိ ၊ အနက်ဟာလည်း ဘာမှမရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ အရှိပဲ၊ အရှိအထုအထည်က ပြန့်လွင့်နေတဲ့ အရှိပေါ့၊ အဲဒီပြန့်နေတဲ့အရှိဖြစ်တဲ့ သတ္တိတွေစုလိုက်ရင် အရှိအထုအထည်ပဲ ပြန့်ဖြစ်တယ်၊ ဥပမာ ဆားပေါ့၊ ရေထဲ ထည့်လိုက်ရင် ဆားမရှိဘူး၊ ငံတဲ့သတ္တိရှင် ရေတွေဖြစ်သွားတယ်၊ သတ္တိ ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့၊ အဲဒီရေငံတွေကို အကုန်အငွေ့ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ထုတ်လိုက်ရင် သတ္တိတွေဟာ ဆားဆိုတဲ့အထုအထည်ပဲ ပြန့်ဖြစ်လာတာပဲ၊ ဒီတော့ အဲဒီကံရဲ့သတ္တိဟာ ပြန့်နေတဲ့ကံပဲဖြစ်လို့ ကံက မပျက်ဘူး၊ သတ္တိအဖြစ် ပြောင်းနေတာ၊ ဒီတော့ ကံက ဟိုဘက်ဝိပါကံကို ဖြစ်စေတာလို့ပဲ ဆိုရာရောက်တာပဲ၊ အဲဒီလိုဆိုတော့

ကံကို အတ္တလုပ်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’

- ‘ဘုန်းကြီးလို ကတ်ကတ်သပ်သပ်တွေ့ မတွက်တတ်ဘူး ဘုရား’

♣ ‘ကတ်ကတ်သပ်သပ်မတွက်ရင် ကတ်ကတ်သပ်သပ်ကလေးရှိနေတာကို မသိသူ ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတ္တဝါဒီဖြစ်လို့ ဖြစ်မှန်းမသိဘဲ ကိုယ့်သီလက သူတို့ သီလထက် ထူးတယ် လုပ်နေမှာပဲ’

- ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆောက်တည်တဲ့သီလက ဟိန္ဒူသီလနဲ့ အတူပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ငါးမူးအခေါ်နဲ့ ပြားငါးဆယ်အခေါ်လောက် ကွဲတာပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာသီလရဲ့ အမြင်နဲ့အတွေးက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုးလုံးဖြစ်တဲ့ ကံတွေနဲ့ အဲဒီကံတွေရဲ့ အကျိုးတွေဟာ ပျက်စီးနေတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေဖြစ်တဲ့ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတွေပဲ၊ အလွန်မလိုလားစရာ စက်ဆုပ်ရွံရှာ နှလုံးနာစရာတွေဖြစ်လို့ ဒီကံတွေမဖြစ်အောင် ပြောဆို ပြုလုပ်နေထိုင်သွားမယ်ဆိုပြီး ဆောက်တည်တဲ့ သီလပဲ’

- ‘မလှူမတန်းရ၊ ရတနာသုံးပါး ဝေယျာဝစ္စတွေ မလုပ်ရတော့ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘လုပ်ရမှာပေါ့’

- ‘ကုသိုလ်မဖြစ်အောင် ဘယ်လို လုပ်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လုပ်ဖို့လိုအပ်တာ သိပြီး လုပ်ရမှာပေါ့’

- ‘ဒီလိုပဲ လုပ်နေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ထင်ရင် စစ်ကြည့်ပေါ့’

- ‘ဘယ်လို စစ်ရမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ လုပ်နေတာဟာ မသိတဲ့အသိရဲ့ မောင်းနှင်ခံရလို့ လုပ်နေတာလား၊ လုပ်ဖို့လိုအပ်တဲ့အသိနဲ့ လုပ်နေတာလားလို့ပေါ့’

- ‘ဟုတ်ပြီ ဘုရား’

♣ ‘ကံဖြစ်တာက မသိတဲ့အသိရဲ့ မောင်းနှင်ခံရလို့ လုပ်တာတွေပဲ၊ ကံနဲ့ ကံကျိုးကို လူတွေ မသိကြတာဘဲ’

- ‘အဲဒါ သိတယ်မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘တကယ့်ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးသိရင် တရားရပြီးသူဖြစ်နေပြီပဲ။ အဲဒါက ဘုရားပဲ သိတာ။ အဲဒါသိဖို့ ဘုရားဆီက တစ်ဆင့် သင်ကြားကြရတာ။ အဲဒီသင်ကြားချက် မရရင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါက လွဲပြီး ဘယ်သူမှ ကံနဲ့ကံကျိုးကို မသိဘူး။ သိရင် ကံလုပ်ချင်စိတ်ပေါ်လို့ ဘယ်ရမလဲ။ နွားပြာကြီးအကြောင်း မသိလို့ နွားပြာကြီးသားရေကို ခင်းအိပ်နိုင်တာ နွားပြာကြီးအကြောင်း သိရင် အဲဒီသားရေပေါ်တောင် မထိုင်ချင်ဘူးဆိုတာ စကားပုံ ရှိတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ကံနဲ့ကံကျိုးသိရင် ဘယ်မှာ ကံပြုချင်တော့မလဲ’

- ‘တရားမကျင့်ဘဲ သီလပဲ ဆောက်တည်လို့ တရားရယူမလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုမျိုးစကားနဲ့ သီလဆောက်တည်သူကို သရော်တာတွေ ကြားဖူးတယ်’

- ‘သူတို့က တရားအားမထုတ်ကြလို့ သရော်ခံရတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သီလဆောက်တည်တာဟာ တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ဘူးလား’

- ‘ဘာဝနာ ပွားတာမှ တရားအားထုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘သီလက ဘာဝနာတရား မဟုတ်လို့လား’

- ‘သီလက သမာဓိမှ မဟုတ်တာပဲ။ သမာဓိမှ ပွားရတာ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာလုပ်ပြီး ဘုရားကို အဲဒီလောက် မသိနိုးနားနိုင်တာလို့ ပြောရမှာပဲ’

- ‘ဘယ်လို ဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သမာဓိဆိုတာ စိတ်ကို တည်အောင် လုပ်တာ။ ဒါကို ဗမာလိုပြောရရင် စိတ်ဝင်စားတာကို ပြောတဲ့စကားပဲ။ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ဘာကို စိတ်ဝင်စားမှာလဲ။ စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုခုမှာ တည်နေအောင်လုပ်တာကို စိတ်ဝင်စားတာလို့ သိနေကြတယ်။ အဲဒါ အလွန်မိုက်မဲတဲ့ သိနေချက်ပဲ’

- ‘အဲဒါ စာမှာပေမှာ အဲဒီလိုပဲ လာတယ်ဆိုတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ ဧကာရမ္မဏေ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ သမာဒါနတော န သမာဓိ ဆိုပြီး လာတာလို့ ပြောကြတာပေါ့။ အဲဒါ လူတွေ ဒီနေ့ တရားနဲ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ဝဲဂယက်က မတက်နိုင်ဖြစ်နေတာ သူ့လက်ချက်ပဲ’

- ‘သမာဓိရဲ့ စိတ်ဝင်တာက ဘာကို စိတ်ဝင်စားရမှာလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကံသတ်သီလကို ဆောက်တည်ထားတာမှာ စိတ်ဝင်စားရမှာပဲ’
 - ‘သမာဓိက အဲဒီသီလမဟုတ်တာကို ပွားရမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကံသတ်သီလကိုပွားတဲ့ သမာဓိဆိုတဲ့ စိတ်ဝင်စားတာမလုပ်ရင် ကံသတ်မှု ဆိုင်ရာ ပုဗ္ဗေနိဝါသ စတဲ့ အဘိညာဉ် ဘယ်လိုပေါက်မလဲ၊ ဒါ မပေါက်ဘဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အာသဝက္ခယပညာ၊ သင်္ကပ္ပတွေ ရမလဲပေါ့’
 - ‘ကောဏ္ဍညဗုဒ္ဓ အကြောင်း ပြောမယ်ဆိုတာ ပြန်ဆက်ပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘သူဟာ ကျောင်းကလေးထဲနေရင်း ကောင်းကင်မှာ သူရောက်နေတာမြင်ပြီး ဆက်ပွားတာ၊ ကောင်းကင်မှာ သူကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေတာပဲ၊ အောက်က မြို့ပေါ်က မီးရောင်တွေနေရတယ် ဆိုတာပဲ’
 - ‘အဲဒါ ဈာန်ရတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူကတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းထဲမှာပဲ’
 - ‘အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အိပ်မပျော်ဘဲ မက်တဲ့ အိပ်မက်ပဲ’
 - ‘အိပ်မက်ဆိုရင် ဘာဖြစ်တတ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ္ဆေအခြောက်ခံရတာ ဘာမှ မဖြစ်တတ်ဘူးလား၊ အဲဒါလည်း အိပ်မပျော်ဘဲ မက်တဲ့အိပ်မက်ပဲ’
 - ‘တစ္ဆေအခြောက်ခံရတာက တကယ်အိပ်မပျော်တဲ့ အိပ်မက်ဟုတ်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါနဲ့စပ်ပြီး တုံ့ချဉ်းကပ်တဲ့ ဗီဒီယိုသမား ဒကာတစ်ယောက် ပြောတာ ပြန်ပြောရမယ်’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မြို့နဲ့ မိုင်နည်းနည်းပဲဝေးတဲ့ ရွာရဲ့ပွဲမှာ ရိုက်ဖို့ မြို့ကမြင်းလှည်း အသွားအပြန် ငှားသွားတယ်၊ အဲဒီပွဲလာတဲ့ မြို့က ဘုန်းကြီးက ပွဲပြီးမိုးချုပ်လို့ လမ်းမှာ အပင်ကြီး တစ်ပင်က တစ္ဆေကြောက်လို့ မပြန်ဝံ့တာ သိလို့ ဗီဒီယိုရိုက်တာ အစောင့်ခိုင်းပြီး ဘုန်းကြီး မြင်းလှည်းနဲ့ တင်ပြီး အတူပြန်လာကြတယ်၊ ဟိုရှေ့က အပင်ကြီးပေါ့၊ ခြောက်တာလို့ ဘုန်းကြီးက ပြောတော့ ဗီဒီယိုသမားက တစ္ဆေကို မြင်ဖူးရဲ့၊ တပည့်တော်

တစ္ဆေကို ပြနိုင်တယ် ပြောတော့ ပြဖို့ပြောတာနဲ့ မြင်းလည်းကို ခဏအရပ်ခိုင်းပြီး ဘုန်းကြီးကို လယ်ကန်သင်းပေါ် အထိုင်ခိုင်းပြီး ဗီဒီယိုရိုက်၊ သစ်ပင်ကိုလည်းရိုက်ပြီး ဗီဒီယိုထဲ ခလုပ်တွေ လျှောက်နှိပ်ပြီး ဘုန်းကြီးကို ပြောတယ်၊ တစ္ဆေတွေပြီ၊ ကြည့်တော့ဆိုပြီး ဗီဒီယိုမှန်ပြင်ကို အကြည့်ခိုင်းလိုက်တယ်’

– ‘တကယ် သစ်ပင်ပေါ်က တစ္ဆေ တွေသလားဘုရား’

♣ ‘တွေတယ်၊ သစ်ပင်ရဲ့အကိုင်းပေါ်မှာ ဘုန်းကြီးထိုင်နေတာကြီးပဲ၊ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်၊ ကျုပ်က သစ်ပင်ပေါ် ဘယ်လို ရောက်သွားတာလဲလို့ပဲ၊ ဗီဒီယိုဆော့ဖ်ပဲ ပြောင်းလိုက်တာ၊ ဘုန်းကြီးတို့ တစ္ဆေဆိုတာ မြင်ဖူးတဲ့အရပ်အမျိုးမျိုးတွေ ဦးနှောက်ဟာဒ်ဝဲထဲမှာ ရှိတယ်၊ အဲဒီရှိတဲ့ ဆော့ဖ်ပဲတွေ ပြောင်းလဲသိမြင်တာပဲလို့ပဲ’

– ‘ဒါကြောင့် အိပ်မပျော်တဲ့ အိပ်မက် ပြောတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အိပ်မပျော်တဲ့အိပ်မက်နဲ့ အိပ်ပျော်တဲ့အိပ်မက် ထူးတာက အိပ်ပျော်တဲ့အိပ်မက်က မက်သူကို ဘာမှ မခံစားစေဘူး၊ မပျော်တဲ့အိပ်မက်က ခံစားရတယ်’

– ‘ကောဏ္ဍညဗုဒ္ဓတို့လည်း ကောင်းကင်ပျံရတာ တကယ်ခံစားနေရရှာမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တစ်မိုးအောက်မှာ သူတစ်ယောက်တည်းလို့ ထင်နေသူဖြစ်တဲ့အထိပဲ’

– ‘အခု ဘယ်မှလဲ ဘုရား’

♣ ‘မဟာမြိုင်တော သွားပြီး အဲဒီမှာ သေပြီပဲ’

– ‘သဲအင်းဂူက သီလရှင်ကလေးနဲ့တွေ့တော့ ဒီအသိတွေ သိပြီလား ဘုရား’

♣ ‘မသိသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီအဖြစ်မျိုးတွေကို မချီးမွမ်းမိဘူး’

– ‘သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးကို မတွေ့ဖူးတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တွေ့ဖူးတယ်၊ သဲအင်းဂူကျောင်းကပြန်လာပြီးညမှာပဲ ရန်ကုန်က သိပ်ထင်ရှား တာမဟုတ်ပေမယ့် မထင်ရှားတာလည်းမဟုတ်တဲ့ မမှတ်မိတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူ အနီးက ဓမ္မာရုံတရားဟောနေရာသွားပြီး တရားနာတယ်၊ ပြီးတော့ စကားနည်းနည်းပြောခဲ့တယ်’

– ‘ဆရာတော်ကြီးတွေရတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆရာတော်ကြီးဟာ တရားပလ္လင်က ဆင်းတယ်ဆိုရင် အခန်းထဲ

ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်ပြီး စီးကရက်တအားရှူတာပဲ။ မင်းကွန်း အာဒိကမ္ဘာက တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီးလည်း ဒီလိုပဲ။ ပလ္လင်ဆင်းရင် ပရိသတ်ထဲပဲ ဆေးလိပ်ကို ထွေးခံကြီးနဲ့ လက်တစ်ဖက်ထဲကိုင်ပြီး တအားဖွာတာ သတိရမိတယ်။ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်ကြီးကတော့ ဆေးပြင်းလိပ် သောက်တာပဲ။ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌတည်း တရားပွဲပြီးရင် စီးကရက် သောက်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဆေးလိပ်သောက်တာ မကြိုက်ဘူးထင်တယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအချိန်က အသိအရ တရားပေါက်ပြီးနေကြသူတွေနဲ့ ဆေးလိပ်လို၊ လူအသုံးမဝင်တဲ့ပစ္စည်းနဲ့ နည်းနည်းမှ မဆီလျော်ဘူး အောင်မေ့ထားလို့ပဲ’

– ‘အဲဒီတော့ ဆရာတော်ကြီး ရတယ်ဆိုတဲ့တရားကို အထင်သေးမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တန်ဖိုးဖြတ်ရတာ လွယ်သွားတာပေါ့’

– ‘ဆရာတော်ကြီးက အဲဒီပွဲမှာ ဘာအကြောင်းအရာ ဟောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မဂ်လေးပါးကို ဘယ်လို ဖြတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာမျိုးပဲလို့ အောက်မေ့ပါတယ်’

– ‘ဘယ်လိုမြင်မိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့ကျောင်းက တပည့်သီလရှင်လိုပဲ။ ပဉ္စာရုံအသိတွေရပ်သွားအောင် လုပ်နိုင်တာဟာ မဂ်အရာအဖြစ်ပဲ။ မဟာစည်၊ ဉာဏ်လှေခါး၊ သဲအင်းဂူ၊ စွန်းလွန်း၊ မင်းကွန်း၊ ဇေတဝန်၊ မိုးညို၊ ပရက္ကမ၊ ကနီ၊ ဝေဘူ၊ အတ္တဓမ္မဝေဒီ၊ လယ်တီ၊ ကမ္ဘာဝိပဿနာ၊ သာသနာဇောတိ ဒါတွေဟာ တစ်လမ်းတည်း တူကြတာပဲ’

မိုးညိုဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

– ‘မိုးညိုဆရာတော်ကို မတွေ့သေးဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘သဲအင်းဂူတရား နာပြီးညမှာပဲ မြောက်ဥက္ကလာလိုက်သွားပြီး တွေ့ဖို့လုပ်တယ်၊ မရှိနေလို့ သူတပည့်နဲ့ပဲ တွေ့ဆုံ ပြောဆိုခဲ့ရတယ်’

– ‘သူလည်း ပဉ္စာရုံအသိ ရပ်နိုင်တာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘သူတို့က သာမန်လူတွေနဲ့ မတူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေပေါ့၊ လူလိမ်တွေ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ မိုးညိုဆိုရင် နောက်ပိုင်းမှာ မင်းကွန်းတောင်ရိုး တိပိဋကဓရဆရာတော်ကြီးထံလာပြီး တရားအစစ်ခံတယ်ဆိုပြီး အဲဒီကျောင်းမှာ တောင်ရိုးကို သီလရှင်တွေဖိတ်ပြီး တရားပွဲကြီး လုပ်သွားခုံသူပဲ၊ ပြီးတော့ မန္တလေး ပရိယတ္တိအသင်းကြီးလိုခေါ်တဲ့ သကျသီဟအသင်းတိုက်ကြီးရဲ့ အပေါ်ဆုံးထပ်မှာ တစ်ညမက တရားဟောသွားသူပဲ’

– ‘ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ဆရာတော်ကြီးက ဘာမှ မကန့်ကွက်၊ မပဲ့ပြင် လိုက်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မလှုပ်ဘူး’

– ‘မလှုပ် စိတ်တူဆိုတဲ့စကားဟာ သံဃာတွေ သံဃကံဆောင်တိုင်း ကျင့်သုံးတဲ့ အလေ့အထ မဟုတ်လား ဘုရား’

မင်းကွန်းဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်

♣ ‘အဲဒါ ဟုတ်တာပေါ့၊ မင်းကွန်းတိပိဋကက စာပေသမားပဲ၊ သူ့ကို နယ်တရားပွဲ တွေကပင့်လို့ သွားဟောတော့ နယ်တွေမှာရှိကြတဲ့ တရားသမားတွေက တိပိဋကကို တရားဆွေးနွေးပါရစေ တောင်းဆိုတာ ခံရတယ်၊ ဆရာတော်ကြီးက တို့က စာကျက်ထားတာ ဟောနေသူပဲလို့ပြောပြီး ရှောင်လွှဲတယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘ပျံတော်မမူခင်ကလေးမှာ ဓမ္မရက္ခိတကုန်းပေါ်က ဦးနေဝင်းတို့ တည်တဲ့ဘုရား ထီးတင်ရေစက်ချပွဲမှာ အလုပ်တရားဟောသွားပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မျက်စိဟူသည် ဤရုပ်သည်လည်း မြင့်ရှည်ကာလ မတည်ကြဘဲ ခဏဖြစ်လျက် ခဏပျက်၏၊ ဖြစ်ပျက်နှစ်တန် နှိပ်စက်ဒဏ်ကြောင့် တစ်ရံမစဲ လွန်ဆင်းရဲ၏၊ ခိုင်မြဲကျောမာ နှစ်မပါဘူး၊ ပညာစက္ခု မျှော်ထောက်ရှုသော် သူ့သဘာဝ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခ အနတ္တ မှန်လှစွာ၏၊ ငါ ငါ့ဥစ္စာ ငါ့လိပ်ပြာဟု ဘာတစ်ခုမျှ မဟုတ်ကြသည် ဓမ္မသက်သက်ချည်းပါတကား ဆိုတာလား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ လယ်တီတို့၊ မဟာစည်တို့နဲ့ ရလာဒ်မှာ တူတဲ့တရားပဲ၊ ဆရာတော်ကြီးက အလုပ်တရားဟောပေမယ့် လုပ်လို့သိထားတာကို ဟောတာမဟုတ်ဘဲ ပရိယတ်သင်ကြားချက် အရ သိထားတာ ဟောတယ်ဆိုတာ သိသာတာပဲ’

တောင်တွင်းကြီး ရှင်ဥက္ကဋ္ဌထံ လေ့လာခြင်း

- ‘ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ (တောင်တွင်းကြီး)ဆီ ရောက်သွားပြီး လေ့လာလို့ရခဲ့တဲ့ သူ့သဘောက ဘာတဲ့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့ဆီကို သင်္ကြန်ရက်မှာ ရောက်တာပဲ၊ သင်္ကြန်ဥပုသ်သည် ပရိသတ်ကို ဟောတာ လူသေလူဖြစ်တရားပဲ၊ သေမှာ ကြောက်စရာမလိုဘဲ ဒီအခန်းက ထွက်တာဟာ ဟိုအခန်းရောက်ဖို့ ဖြစ်လို့ပဲလို့ ပြောတာပဲ၊ အဲဒီဒဿနဟာ လူကို ငဲ့လျှိုးလျှိုးမဖြစ်စေတာ ဖြစ်ပြီး တိုးတက်မယ်လို့ပဲ၊ အဲဒါနဲ့ စပ်ပြီး ရှင်ဝါသဝ ဝါဒလည်း ပြောရမယ်၊ သူနဲ့တွေ့ဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် သူ့နေရာရအောင် မရှာတတ်လို့ မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ သူကတော့ လူဟာ လွတ်လပ်ပြီးသားဆိုတဲ့ အိတ်ကံဇစ်ကို ဟောပြောသူပဲ’

ကြောင်ပန်းဆရာတော်ထံ လေ့လာခြင်း

- ‘အညာက ကြောင်ပန်းရောက်သေးသလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နည်းနည်း နောက်ကျမှ ရောက်တယ်’

- ‘အဲဒီက တရားနာရရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘တရားပွဲတွေနဲ့ မကြုံလို့ မနာရဘူး၊ တိုက်အုပ်ခေါ်မလား၊ အကြီးအကဲအောက်က ဘုန်းကြီးကို တို့က မေးခွန်းတွေ မေးရတယ်၊ ဖြေတယ်၊ အဲဒါကို ကျေနပ်တာတွေပုံ မရဘူး၊ နေ့လည်မှာ အဲဒီကျောင်းက ကိုရင်နဲ့ဦးဇင်းငယ်

ဆယ့်လေးငါးပါးနဲ့အတူ ဓမ္မာရုံမှာ ဘလက်ဘုတ်ပေါ် ဂါထာတစ်ပုဒ်ရေးပြီး ရှင်းတာ နာရတယ်’

– ‘ဂါထာက ဘာပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မရှိဘူးလို့ ပြောတာပဲ’

– ‘ဘယ်လို ပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဒဿနတော့ အာယန္တိ၊ ဘင်္ဂါ ဂစ္ဆန္တု ဒဿနံ၊
ဝိဇ္ဇုပါဒါဝ အာကာသေ၊ ဥပဇ္ဇန္တိ ဝယန္တိဝ လို့ပဲ’

– ‘မြန်မာပြန်ပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မမြင်ရရာကလာပြီး မမြင်ရာသွားပြီး ပျက်တယ်၊ ကောင်းကင်က လျှပ်စီးလို ဖြစ်ကြ ပျက်ကြတယ်လို့ပဲ’

– ‘အဲဒါကို ဘယ်လိုသဘောနားလည်ခဲ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်သင်္ဘောလိုလို့ပဲ’

ကျောက်ပုံတောရဆရာတော်တရား သုံးသပ်ချက်

– ‘ကျောက်ပုံတော့ မရောက်ဖူးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ခေါင်းဆောင်ကလည်း မရှိတော့ ဌာနချုပ်တောင် ဘယ်မှန်း မသိလို့ မရောက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့တပည့်တွေဆီက သိရတာ သူရတဲ့တရားဟာ ကြောင်ပန်းတို့နဲ့ တူတာပဲ’

ဆူးလေတရား သုံးသပ်ချက်

– ‘ဆူးလေတရားရတာရော လေ့လာဖြစ်သေးသလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း မလေ့လာဖြစ်ဘူး၊ စာအုပ်ဖတ်ရတယ်၊ အဲဒါက ပထမရွှေကျင်

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂမ္ဘီရာဂမ္ဘီရသဘောတရားနဲ့ တူတယ်၊ ဂမ္ဘီရာဂမ္ဘီရကလည်း ကြောင်ပန်း၊
ကျောက်သင်္ဘောတို့နဲ့ တူတယ်၊ မိုးကုတ်လည်း ထည့်ရမှာပဲ’

- ‘အဲဒါတွေက ဘယ်လို တူကြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပဉ္စာရုံတွေ မရှိပုံ သိကြတာချင်း တူတာပဲ’

- ‘သူတို့က ပဉ္စာရုံတွေရဲ့ အရှိမဟုတ်တာ သိကြတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

မြန်မာပြည်ရှိ တရားအားလုံး အနှစ်ချုပ်

- ‘ဗမာပြည်မှာ အားထုတ်ကြရတဲ့တရားက အမျိုးမျိုးလို ဖြစ်နေပေမယ့် တူရာ
ပေါင်းတော့ နှစ်မျိုးတည်းလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

- ‘အဲဒီနှစ်မျိုးမှာ တစ်မျိုးက ပဉ္စာရုံအသိမဖြစ်အောင်နဲ့ နောက်တစ်မျိုးက
ပဉ္စာရုံ အရှိမဖြစ်အောင် အားထုတ်နေကြတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တရားဌာနတွေရဲ့ အမည်နာမတပ်ပြီးပြောရရင် မဟာစည်၊
ဉာဏ်လှေခါး၊ သဲအင်းဂူ၊ စွန်းလွန်း၊ မင်းကွန်း၊ ဇေတဝန်၊ မိုးညို၊ ပရက္ကမ၊ ကနီ၊
ဝေဘူ၊ အတ္တဓမ္မဝေဒီ၊ လယ်တီ၊ ကမ္ဘာဝိပဿနာ၊ သာသနာ့ဇောတိ၊ တိပိဋကဓရ
မင်းကွန်းလို့ ထင်ရှားတဲ့ ဒီဌာနတွေက ဒီတရားတွေဟာ ပဉ္စာရုံအသိမဖြစ်အောင်
အားထုတ်ကြတဲ့ **ရူပ လမ်းစဉ်**ပဲ။

ကျောက်သင်္ဘော၊ ကြောင်ပန်း၊ ကျောက်ပုံ၊ ဆူးလေ၊ ပထမရွှေကျင်၊ မိုးကုတ်
လို့ ထင်ရှားတဲ့ ဒီဌာနက ဒီတရားတွေကတော့ ပဉ္စာရုံအရှိမဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြတဲ့
အရူပလမ်းစဉ်ပဲ’

မိမိရသည့်တရားအား ပြန်လည်စစ်ဆေးခြင်း

- ‘အဲဒါတွေပြီးတော့ ဘယ်မှာ ဝါကပ်သလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုယ့်မွေးရွာနားက တောကျောင်းပေါ့’
- ‘ဘုန်းကြီး ရထားတဲ့တရားလည်း ဒီအုပ်စုနှစ်မျိုးထဲကပဲပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’
- ‘အဲဒီကျောင်းမှာ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘လင်းလာရင် ဆွမ်းခံသွား၊ စားပြီး ထိုင်၊ လမ်းလျှောက်၊ အိပ်ချိန်တန်အိပ်၊ လင်းရင် ဆွမ်းခံသွား၊ ဒါပဲ’
- ‘သွားလာတွေ့သိခဲ့ရတာတွေ အလုပ်မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဒါက အတွေးတွေပဲ၊ ဘယ်နေပါ့မလဲ’
- ‘အဲဒီလေ့လာတာက ဒီလိုသိခဲ့ရတာပဲ ရသလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်ကမလဲ’
- ‘ဘာရဲ့သေးသလဲ’
- ♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိတာလည်း ရတယ်’
- ‘အရင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိလို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လို သိလာလို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘နေရာပဲ သိသူလို့ သိလာတာပဲ’
- ‘အဲဒီအသိကို ဘာက ပြောလိုက်တာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘သော့တဲ့နေသွားတဲ့နေရာ ပြတာက သိသွားတာပဲ’
- ‘ဘုန်းကြီး ပထမဆုံးတောကျောင်းမှာ သိခဲ့တာ နေရာဖြစ်နေလို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘နေရာဆိုတော့ ဘာမှ မရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဒါပေါ့’

-
- ‘ပဉ္စာရုံ မရှိတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပဉ္စာရုံဆိုရင် အတိတ်ပဉ္စာရုံဖြစ်ဖြစ်၊ အနာဂတ် ပဉ္စာရုံဖြစ်ဖြစ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ပဉ္စာရုံ ဖြစ်ဖြစ်၊ အားလုံးမရှိတာ နေရာပဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဒီအသိနဲ့စပ်ပြီး တွေးဆဆင်ခြင်စရာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါကို တရားလို့ မမှတ်လို့ပေါ့’
 - ‘ဘာကြောင့် မမှတ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တရားဆိုတာ လူက ဆောင်ထားရမယ့် အဆောင်ပစ္စည်းပဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘လူဆိုတာ စားဝတ်နေရေးတွေ၊ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေးတွေ လုပ်စရာရှိသူပဲ’
 - ‘ရှိတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကာလသုံးပါးထဲက ပဉ္စာရုံတွေကို မသိအောင်နေတာနဲ့ အဲဒီပဉ္စာရုံတွေ မရှိ အောင် နေတာဟာ လူတွေအတွက် အဓိပ္ပာယ်ရှိပါ့မလား’
 - ‘အဲဒီလိုနေမှ လူတွေက လွတ်မြောက်မှာ ဖြစ်လို့နေမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောခဲ့တဲ့တရားဆိုတာ ‘လူတွေ’ကလွတ်ဖို့မဟုတ်ဘဲ ‘ဒုက္ခ’ကလွတ်ဖို့လို့ သိထားတာပဲ’
 - ‘အဲဒီဒုက္ခဆိုတာက လူဖြစ်နေလို့များလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို မြင်နေကြတဲ့ပုံရှိတယ်’
 - ‘အဲဒါ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူးလို့တော့ မပြောတတ်ဘူး’
 - ‘ဒီလိုမပြောတတ်ပေမယ့် မကြိုက်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘အကြောင်းအချက် ခိုင်တယ်လို့ မထင်လို့ဘဲ’
 - ‘ဘယ်လို မခိုင်ဘူး ထင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သေပြီးနောက် ဖြစ်မှာကြောက်လို့ လွတ်ချင်တာဆိုတော့ အဲဒီကြောက်စရာက တကယ်သိပြီးနေတဲ့အရာ ဖြစ်တယ်မထင်ဘူး’
 - ‘နောင်ဘဝကို လူတွေ တကယ်သိတယ် မထင်ဘူးဆိုလိုတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင်လည်း တကယ် မသိဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘သေပြီး မဖြစ်ဘူးလို့တော့ သိလို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါသိရင် ဖြစ်တာလည်း သိမှာပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးက သံသယသမားကြီးပဲ’
 - ♣ ‘ဒီသံသယသမားက တို့ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်သူတွေ ဒီလိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူတွေ အကုန်လုံးပဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး’
 - ‘ဘယ်လို စဉ်းစားရမှာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ သေပြီးရင် ဖြစ်မှာလားလို့ပေါ့’
 - ‘ဖြစ်မှာလို့ ယုံပြီးသားပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါက စဉ်းစားပြောတာမှ မဟုတ်ဘဲ’
 - ‘ဘာနဲ့ ပြောလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူများစကား ငှားပြောလို့ပေါ့’
 - ‘ဒီလိုပဲ ပြောရတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

-
- ‘လူတွေသိကြတာအားလုံးဟာ သူများပြောလိုချင်သိကြတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလို မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူများပြောတာကို ပြောတဲ့အတိုင်းလက်ခံတာ အသိမပါဘဲ လက်ခံတာပဲ၊ အသိနဲ့ လက်ခံတယ်ဆိုရင် သူများပြောတာကိုရပြီး ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ဘယ်အကျိုး၊ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဆင်ခြင်ကြည့်ပြီးမှ ဟုတ်တယ်ဆိုပြီး လက်ခံရမှာပဲ’
 - ‘မဆင်ခြင်ဘဲ လက်ခံတာဟာ ကိုယ်သိတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲ’
 - ‘ဆင်ခြင်လို့ မရတာကြောင့် လက်ခံတာဆိုရင်ရော ဘုရား’
 - ♣ ‘မဆင်မခြင် လက်ခံတာနဲ့ အတူပဲပေါ့’
 - ‘ဆင်ခြင်လို့မှ မရတာဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့လိုပဲ လုပ်ရမှာပေါ့’
 - ‘သံသယပဲလုပ်ရမှာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သံသယ မလုပ်ချင်ရင် ပြောတာယုံရမှာပေါ့’
 - ‘အဲဒါက ပိုမကောင်းဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ ပိုကောင်းတာလဲ’
 - ‘ပြောတာက ဟုတ်ရင် အကျိုးမနည်းတာပေါ့၊ မဟုတ်လည်း အကျိုးနည်းစရာ မရှိဘူး မဟုတ်လား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို တွက်ကြတာပဲ’
 - ‘ဒီလိုတွက်တာ မသင့်တော်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သင့်တော်သလိုတော့ ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မတော်ဘူးထင်ခဲ့တာဘဲ’
 - ‘ထင်ပုံ ပြောပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ အဲဒီအချိန်က ပြတ်ပြတ်သားသားတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ဝိုးတိုးဝါးတာ၊ မြင်ရုံပြောမယ်’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘သူများပြောလိုသိတာဟာ ကိုယ့်အသိ မဟုတ်တဲ့အတွက် အဲဒီအသိနဲ့ လုပ်သူဟာ သူ့အသိနဲ့သူလုပ်တာလို အလိုအလျောက်လုပ်တာမဖြစ်ဘဲ အားထည့်လုပ်ရမယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီလူ လက်တွေ့မှာ အပင်ပန်းအဆင်းရဲခံရမယ် မဟုတ်လား’

- ‘ဒီလိုတော့ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ လူဟာ မသိတာအတွက် ဒီလိုအဆင်းရဲခံရလိုက်ဘဲ ခံရတာဟာ ရှုံးတယ်၊ နစ်နာတယ်ပေါ့’

- ‘အနာခံမှ အသာစံရတယ်လို့ ဆိုရိုးရှိတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆန်ပေးမှ ဆေးရဆိုတဲ့အတိုင်း ဆေးရဖို့ဆန်ပေးရတဲ့ အနာခံရတာ အသေအချာ ဖြစ်ပေမယ့် ပေးရတဲ့ဆန်ဟာ ဖျားနာနေတာကို မပျောက်စေဘူး၊ ဆေးကမှ ဖျားနာတာ ပျောက်စေမှာဆိုတော့ ဖျားနာတာပျောက်ဖို့ ဆန်ပေးရတာဟာ အနာခံရတာ ဖြစ်ပေမယ့် အနာခံရတာလို့ မပြောနိုင်အောင် မြတ်တာပဲ၊ အနာခံတာဟာ အမြတ်မြင်ပြီး အနာခံရတာ ဖြစ်လို့ ခံနိုင်တာပဲ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း မဖြစ်ဘူးပေါ့’

- ‘သင့်တော်သလိုတော့ ရှိတယ်ပြောခဲ့တာက ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူများပြောတာလည်း မယုံဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်သိတာတွေကလည်း သဘာဝနဲ့ မညီညွတ်တာတွေ ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် အဲဒါတွေ လုပ်နေတာကတော့ ပိုဆိုးလို့ပဲ၊ အဲဒီသူက ပိုပြီးဆင်းရဲဒုက္ခများမယ် မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူများပြောစကားမယုံပေမယ့် သဘာဝနဲ့ မချော်အောင်လုပ်နေသူဟာ သူများ ပြောစကားယုံပြီး လုပ်နေသူနဲ့ မယှဉ်နိုင်အောင် သာလွန်ရမှာပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သဘာဝနဲ့ မလွဲအောင် လုပ်သူက သဘာဝကို မျက်ခြေမပြတ်ကြည့်နေလို့ သဘာဝဆီက သိစရာတွေရမှာကြောင့် ပိုသိသူဖြစ်လာပြီး ပြောစကားယုံသူက ကိုယ်မသိဘဲ လုပ်တာကြောင့် ကြာလေမသိလေ ဖြစ်လို့ပဲ’

- ‘ယုံသူက အမယ်၊ မယုံသူက လည်မယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက လူအ၊အဖြစ် နေဖို့ဝန်လေးတယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကြောင့်ပဲ ပဉ္စာရုံတွေ မသိတာနဲ့ မရှိတာကို သဘောမကျနိုင်တာဘဲ’

– ‘မအ၊သူက ချေးများတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ချေးများသူဟာ မအ၊လို့ဘဲ’

– ‘ပဉ္စာရုံတွေ မသိတာနဲ့ မရှိတာတွေကို သဘောမကျနိုင်ဘဲ ဘယ်လိုကြောင့် ချေးများနေရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေက သဘာဝနဲ့ လွဲချော်နေတယ် မထင်ဘူး’

– ‘အဲဒီလို လွဲချော်မှ ငြိမ်းချမ်းမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘သူ့သဘာဝဖြစ်တဲ့ ကာလသုံးပါးမှာဖြစ်ကြတဲ့ ပဉ္စာရုံတွေ အသိနဲ့အရှိက မလွဲချော်ရင် မငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘူး’

– ‘ဒါပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီနှစ်ခု တစ်ခုခုမရှိရင် လူအဖြစ်ဟာ ဘာအသုံးကျသေးတော့သလဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စားဝတ်နေရေး၊ မျိုးပွားရေးတွေ ပယ်သလိုဖြစ်တော့မှာ ဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘ငြိမ်းချမ်းချင်ရင် အဲဒါတွေပစ်ရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေပစ်ရင် လူလောက ဆိတ်သုဉ်းသွားမှာပေါ့’

– ‘အဲဒါတွေ တွေးမနေနဲ့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရှုံးပြီ၊ အကြီးအကျယ်ရှုံးပြီပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘နောင်ဘဝ တကယ်သိတာမဟုတ်ဘဲ ယုံပြီး အဲဒီဘဝတွေ ဖြစ်မှာ ကြောက်တာနဲ့ အခုရှိနေတဲ့ သိနေရတဲ့လူလောကကို ဒေါင်ချာစိုင်းအောင်လုပ်တော့ ရှုံးတာပေါ့၊ မသိတာအတွက် သိတာတွေ အရှုံးခံရတာပဲ’

– ‘ဒါကြောင့် ကာလသုံးပါး ပဉ္စာရုံသိတာနဲ့ အဲဒါတွေ အရှိမဟုတ်တာဖြစ်အောင် လုပ်တာတွေကို တရားလို့ မထင်နိုင်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

– ‘ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ဘာတွေကို ဘယ်လို စဉ်းစားမှလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေဟာ တကယ်ဘုရားဟော ဟုတ်ရဲ့လား စဉ်းစားရမှာပဲ’

– ‘ဘုရားဟောထဲက ထုတ်ပြီး လုပ်နေကြတာတွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ယုံလို့ မဖြစ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတာဟာ ပရိယတ်ပဲ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီပရိယတ်ဟာ အနက်အတ္ထ သိဖို့အတွက် ပဋိဝေဓရပြီးသူမှ ဖြစ်တာပဲ၊ ပဋိဝေဓရပြီးသူဆိုတာလည်း စကားထဲမှာတောင် မရှိတော့ဘူး’

– ‘ဘယ်လို စကားထဲ မရှိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အခုခေတ်က ဝိမုတ္တိယုဂခေတ် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒါနယုဂ၊ သီလယုဂတွေလို့ မကြားဖူးဘူးလား’

– ‘အဲဒီလိုတော့ ပြောကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ပဋိဝေဓရပြီးသူက စကားထဲမှာတောင် ကောင်းကောင်းမရှိတာဘဲ၊ တကယ့်ပဋိဝေဓပုဂ္ဂိုလ်ကမှ ဘုရားရဲ့စကားနက် အမှန်သိနိုင်တာဆိုတော့ အခုသိနေကြတဲ့ ဘုရားစကားတော်ရဲ့ စကားနက်တွေက မမှန်လေရောသလား တွေးရမှာပေါ့’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုတွေးချင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက ဒီလို လောကဆိတ်သုဉ်းစေနိုင်တဲ့လမ်းမျိုး ခင်းပေးသွားတာ မဖြစ်နိုင်ရဘူး၊ သဘာဝမကျဘူးလို့ သိနေလို့ဘဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ပုံပြင်ထဲက ငပြူးလို ဖြစ်နေပြီ ဘုရား’

♣ ‘ငပြူးက ဘာဖြစ်လို့လဲ’

– ‘သူများ ခုတ်တဲ့ခုံဖိနပ်လည်း ငပြူး မကြိုက်ဘူး၊ ငပြူးလည်း ခုံဖိနပ် မခုတ်တတ်ဘူးဆိုတာပါ ဘုရား’

♣ ‘ငပြူးဟာ လူတော်ပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ် ခုံဖိနပ်မခုတ်တတ်တာနဲ့ သူများခုတ်ထားတဲ့ ခုံဖိနပ်ကြိုက်ဖို့ မကောင်းဘူး၊ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ခုံဖိနပ် ကိုယ်ခုတ်တတ်အောင် ကြိုးစားမှာဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဂွသမားပဲ’

♣ ‘ဂွဆိုတာ စိတ်ဒွိဟ သံသယရဲ့ နာမည်ပဲ၊ သံသယသမားလို့ တို့ကိုယ်တို့ သိတဲ့ သံသယသမားပဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယဖြစ်မှန်းမသိတဲ့ သံသယသမား မဟုတ်တဲ့ အတွက် ကျေနပ်ရတာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ကျေနပ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သံသယဖြစ်မှန်းသိတော့ အဲဒီသံသယကရုန်းမှာမို့ ရုန်းသူဟာ မရုန်းသူထက် လွတ်နိုင်ခြေ မများဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါပြီ ဘုရား’

♣ ‘မလျော်ရင် အဝတ်သစ်လည်း ညစ်မှာပဲ၊ လျော်ရင် အဝတ်ညစ်လည်း သစ်မှာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘုရားရဲ့စကားတော်တွေ အနက်ဖော်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘သဒ္ဒါနက်ဆိုရင်တော့ အခက်သိပ်မရှိနိုင်ဘူးပေါ့၊ အကြောင်းအရာရဲ့အနက် ကတော့ ဘယ်လွယ်မလဲ’

– ‘ဒီတော့ ဘယ်လို ဖော်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားစကားအနက်ဖော်ဖို့ ကိုယ့်အဖြစ်ကို ဘုရားရဲ့ စကားဘောင်ထဲဝင်အောင် စကားလုပ်ရမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါရနေတာ ဘုရားရဲ့အကြောင်းအရာနဲ့ ပြောရင် ဘာလဲ၊ ငါရနေတာရဲ့ ဘုရားစကားအကြောင်းအရာက ဘာလဲ၊ ငါ ရနေတာကို ဘုရားရဲ့ အကြောင်းအရာစကားနဲ့ ပြောရင် ဘယ်လိုပြောမလဲပေါ့’

– ‘အဲဒါ နားမလည်သလိုပဲ၊ နည်းနည်း ရှင်းပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ပါဠိစကားကို မြန်မာစကားဖြစ်အောင် ပြန်တာတွေက ပုံစံပြောင်းတာတွေပဲ၊ ဘုရားစာအုပ်ထဲက ပါဠိစာတွေက ဘုရားစကားရဲ့ပုံစံတွေလို့ ဆိုလိုတာပေါ့’

– ‘ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ အစရှိတာတွေဟာ ဘုရားစကားရဲ့ ပုံစံတွေလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီပုံစံတွေဟာ အစိတ်အကြောင်းအရာ ပြောတဲ့ပုံစံတွေ၊ အစုအကြောင်းအရာ ပြောတဲ့ပုံစံတွေ၊ အမှုအကြောင်းအရာပြောတဲ့ပုံစံတွေလို့ ရှိတယ်၊ အဲဒီ ပုံစံတွေက ပြောတာတွေဟာ အကြောင်းအရာတွေပဲ၊ အဲဒါကို ဓမ္မတွေလို့ ပြောရတယ်’

– ‘စာတွေက ဓမ္မမဟုတ်ဘူး၊ စာတွေက ဖော်ပြတဲ့အကြောင်းအရာတွေကမှ ဓမ္မတွေပဲ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအကြောင်းအရာ ဓမ္မတွေက ပြောတဲ့အနက်အဏ္ဏ တွေကမှ ဓမ္မတ္ထလို့ခေါ်တဲ့ အကြောင်းအရာရဲ့ အနက်ပဲ၊ အဲဒီအကြောင်းအရာအနက်ဟာ စာအုပ်ထဲကပုံစံထဲမှာလည်း မရှိဘူး’

– ‘အဲဒါက ဘယ်မှာရှိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူ့လောကထဲက လူတွေမှာ ရှိတာပဲ’

– ‘ဘုရားစကားတွေက ပြောပြတဲ့အကြောင်းအရာက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်က အဲဒါကို မှန်အောင် မသိခဲ့ဘူး’

– ‘ဘယ်လို သိနေလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းသူဖြစ်မယ်၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းသူ ဖြစ်မယ်၊ စိုက်တဲ့မျိုးနဲ့ တူတဲ့အပင်ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအကျိုးအသိဟာ အကြောင်းအရာ သိတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအကြောင်းအကျိုးနဲ့ အကြောင်းအကျိုးကို ပြုလုပ်ဖြစ်ပွားခံရမှု နဲ့အတူ အစုဖြစ်တဲ့လူပါ သိနေတယ်’

– ‘အဲဒီအကြောင်းအရာအသိဟာ ချွတ်ယွင်းတဲ့အကြောင်းအရာအသိလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီချွတ်ယွင်းတာကို အဲဒီအချိန်က မသိခဲ့ဘူး’

– ‘အဲဒီတော့ ဘုရားစကားရဲ့ အကြောင်းအရာဖြစ်တဲ့ ဓမ္မကို မသိဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မသိခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မသိခဲ့ဘူးမှန်းလည်း မသိဘူး၊ အဲဒီချွတ်ယွင်းသိတဲ့ အကြောင်းအရာကိုပဲ ဘုရားစကားရဲ့အကြောင်းအရာလို့ သိနေခဲ့တယ်’

- ‘ဒီတော့ ဘုရားစကားက ဖော်ပြတဲ့အကြောင်းအရာက ထွက်တဲ့အနက် မဖော်နိုင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

- ‘အကြောင်းအရာရဲ့အသိခံက မမှန်တော့ အနက်အတ္ထုလည်း မမှန်တာဘဲ ဖော်မိမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

- ‘ဘယ်လို အနက်အတ္ထုမျိုး ဖော်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အကြောင်းအရာအသိရဲ့ ပန်းတိုင်ဟာ ဒီအကြောင်းအကျိုးတွေ ငြိမ်းတာပဲပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းအကျိုးတွေက အကြောင်းအကျိုးကိုပြုစုဖြစ်သူနဲ့ ခွဲလို့မရတာဆိုတော့ အဲဒီပြုစုဖြစ်တဲ့အစုပါ ငြိမ်းရမှာလို့ သိတာပဲ’

- ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အစုဖြစ်တဲ့ အကောင်ကပြုချင်လို့ အကြောင်းပြုတာကြောင့် အကျိုးဖြစ်တဲ့ အကောင်ဖြစ်တာဆိုတော့ ဒီအကြောင်းနဲ့အကျိုးတွေငြိမ်းဖို့ဆိုရင် အကြောင်းတွေပြုတဲ့ အကောင်ကို အကြောင်းမပြုနိုင်အောင် လုပ်ရပြီပေါ့’

- ‘မပြုနိုင်အောင် ဘယ်လို လုပ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကာလသုံးတန် ပဉ္စာရုံသိတွေ အကောင်ဆီမှာ မရှိအောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပဉ္စာရုံ တွေ တစ်စစဖြစ်သွားအောင် ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့အသိဖြစ်ဖြစ်၊ ထူထောင်ရတာပဲ’

- ‘အဲဒီလို လုပ်ဖို့နည်းလမ်းက ဘယ်ကရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရတာပေါ့၊ သူများတွေလည်း သူတို့ဟာသူတို့ တစ်ခုခု လုပ်ကြရင်းက ရကြမှာပဲ’

- ‘အဲဒီတစ်ခုခုက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်ထိန်းတာပေါ့၊ စိတ်ကို ဘယ်မှ မကူးအောင် ထိန်းကြမှာပေါ့၊ တို့လည်း အဲဒီလို လုပ်ရင်းက ဒီအသိဆီ ရောက်လာတာပဲ၊ သူများတွေကတော့ သူများလမ်းညွှန်နဲ့

ထိန်းတာဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပဲ၊ ညွှန်းတာရလို့ထိန်းထိန်း မရဘဲထိန်းထိန်း အတူပဲပေါ့’

– ‘ပြောခဲ့ပြီးတာတွေကို ရှင်းအောင် နည်းနည်း ပြန်မေးကြည့်ချင်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘မေးပါ’

– ‘ဘုရားဟောစကားတွေက ပုံစံတွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီပုံစံတွေက ပြောတဲ့အကြောင်းအရာက အမှုနဲ့ အဲဒီအမှုနဲ့တွဲနေတဲ့ အစုဖြစ်တဲ့ အကောင်တွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အမှုမငြိမ်းရင် အစုမသိမ်းဘူး၊ အစုမသိမ်းရင်လည်း အမှုမငြိမ်းဘူးဖြစ်နေလို့ အမှုငြိမ်းအောင် အမှုဖြစ်စေတဲ့ ကာလသုံးတန်ရှိတဲ့ ပဉ္စာရုံတွေ မသိအောင်နဲ့ မရှိအောင် လုပ်တယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီလုပ်ငန်း ဘယ်ကရတာလဲဆိုတော့ စိတ်ထိန်းတဲ့သမာဓိလုပ်ငန်းက ရတာပေါ့’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီပဉ္စာရုံ မရှိတာရတာကို တရားရတာလို့ မြင်ကြတာတွေနဲ့ တို့က မမြင်ဘဲ ဒါ တရားရတာ မဟုတ်ဘူး၊ နေရာသိတာရတာလို့ သိနေတာပဲ’

– ‘အဲဒါ ကျောက်သင်္ဘောက ပြောမှ သိတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အရင်က အဲဒါကို ဘယ်လို သိထားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာလို့ မပြောတတ်တဲ့ စိတ်ကို မပြေးစေတဲ့အတွက် အသုံးကျတဲ့အရာလို့ သိတာပဲ’

– ‘ကျောက်သင်္ဘောက အဲဒါကို ဘယ်လို နာမည်တပ်ပေးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘နိဗ္ဗာန်လို့ပေါ့’

– ‘အဲဒီလိုလား ဘုရား’

♣ ‘ဥပဒေရေးရာ လက်ဝါးထဲက သော့တွဲယူပြီး လက်ဝါးပြန်မရတ်ဘဲ ဘာရှိသလဲမေးတာရဲ့အဖြေအဖြစ် သော့တွဲနေသွားတဲ့နေရာ မရှိဘူးလားဆိုတော့မှ ဟုတ်ပြီ ဒါ နေရာပဲလို့ တို့ဟာတို့ နာမည်တပ်တာပဲ။ မနက်ခင်းတွေတော့ အဲဒါကို တို့ဆိုက်သလို ဆိုက်ပြလိုက်တော့ ‘အရှင်ဘုရား သောတာပန်ဖြစ်နေပြီပဲ’လို့ ပြောတာအရ နေရာကို နိဗ္ဗာန် လုပ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ဆိုက်သူထဲက အစသူဟာ သောတာပန်ဖြစ်လို့ တို့ကို ဒီလို ပြောလိုက်တာ သိပြီး တပည့်တော် သောတာပန်မဖြစ်ပါရစေနဲ့ဦး၊ အရှင်ဘုရားတို့ ဖြစ်နှင့်ကြပါ။ တပည့်တော် မှာ သိုက်စာတစ်ခုရထားတာ ရှိတယ်။ အဲဒါ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားလို့ပဲ။ တပည့်တော်ရဲ့ ငြိမ်းရားဟာ နိဗ္ဗာန် ဟုတ်၊ မဟုတ် မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သိုက်စာထဲမှာ အတူဖြစ်ရမှာ မပါဘူးဖြစ်နေလို့ပါလို့ ပြောခဲ့တာပဲ’

- ‘အရင်ကတော့ နေရာလို့လည်း မသိဘူး၊ နိဗ္ဗာန်လို့လည်း မသိဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စိတ်ငြိမ်အရာကလေးအဖြစ် သိတာပဲ’

- ‘အခုနေရာလို့ သိတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာလို့ မသိရာကနေ ဘာပဲလို့ ပီပီသသသိတဲ့အဖြစ်ရောက်တာ ဖြစ်တာပေါ့’

- ‘အဲဒါ သိတော့ ဘာထူးဆန်းလို့လဲ ဘုရား’

‘ဘာမှ မထူးဆန်းတာကို ဘာမှမထူးဆန်းမှန်းမသိရာက ဘာမှမထူးဆန်းတာလို့ သိလာတာဟာ ထူးဆန်းတာပဲ’

- ‘ဒီအသိက သိလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မထူးဆန်းဘူးဆိုတဲ့အရာဟာ ကိုယ် မသိဖူးတဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်သိဖူးတဲ့ အရာထဲကဆိုတော့ ကိုယ့်အနေနဲ့ ဒီနေရာကို ကိုယ်စဉ်းစားချင်သလို စဉ်းစားလို့ရလာတာဟာ အကျိုးပဲ’

- ‘ဘယ်လို စဉ်းစားမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နေရာဟာ လဟာပြင်လို့ ပြောင်းကြည့်တယ်’

- ‘ဒီလိုပြောင်းတော့ ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီနှစ်ခုခြားနားတာ မသိဘူး မဟုတ်လား’

-
- 'ပြောပါဦး ဘုရား'
 - ♣ 'နေရာဆိုတာသိတာက ပြားပြားကြီးပဲ၊ လဟာပြင်ဆိုရင် ပုံသဏ္ဌာန် မရှိတာလို့ မသိဘူးလား'
 - 'ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား'
 - ♣ 'လဟာပြင်ဆိုတာ ဗမာတွေရဲ့အခေါ်အဝေါ်စကားပဲ'
 - 'ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား'
 - ♣ 'အဲဒါကို ပါဠိလိုအခေါ်အဝေါ်ပြန်ရင် ဘယ်လိုရမလဲ'
 - 'ဘာလုပ်ဖို့ ပါဠိလို ပြန်ချင်တာလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'တို့က ဗမာဖြစ်ပေမယ့် ဗမာစကားက အမေတို့ဆီကရပြီး တတ်နေတာပဲ ရှိတယ်၊ ဗမာစာကို သင်ယူရဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဗမာစကားကို အနက်ဖော်ချင်ရင် တို့ခေတ်က မြန်မာအဘိဓာန်ကလည်း သန္ဓေတည်နေတုန်းဆိုတော့ အဲဒီဗမာစကားကို ပါဠိလို ပြန်ကြည့်ရတယ်'
 - 'ဗမာလူမျိုးက ဗမာစကားအနက်ထင်ဖို့ ဗမာစကားကို ပါဠိလို ပြန်ကြည့်ရ သလား ဘုရား'
 - ♣ 'မယုံမရှိနဲ့'
 - 'ပုံစံတစ်ခုလောက် ထုတ်ပြကြည့်ပါဦး ဘုရား'
 - ♣ 'နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတယ်ဆိုတဲ့မြန်မာစကားမှာ မျက်မှောက်ပြု တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်လို လုပ်သွားတာပြောတာလဲသိဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ အဲဒါ ဘယ်လို သိပေးရမလဲပေါ့'
 - 'ဟုတ်တာပဲ ဘုရား'
 - ♣ 'အဲဒါ မသိတော့ အဲဒါကို ပါဠိစကားလုံး ပြောင်းကြည့်တယ်၊ ပါဠိက အဲဒါကို သစ္စိကရဏလို့ တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီပါဠိကျတော့ ကိုယ်က သင်ထားဖူးတာဆိုတော့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ကြည့်လိုရတယ်၊ သစ္စိဆိုတာ သ+အစ္စ၊ သစ္စိကရဏ = သ+အစ္စိကရဏ၊ အစ္စိ = မျက်စိ၊ သ = ထင်ထင်ရှားရှား၊ သစ္စိ=မျက်စိထင်ရှား၊ ကရဏ= လုပ်ခြင်းပဲ။

အဓိပ္ပာယ်က နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်မျက်စိ ပေါက်လာခြင်းပဲ’

– ‘ဗမာစကား မျက်မှောက်ဆိုတာ မျက်စိအောက်ဆိုတော့ မျက်မှောက်ပြုတယ် ဆိုတာ မျက်စိအောက်ရောက်စေတယ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်စိအောက်ရောက်လာစေတာလား၊ နိဗ္ဗာန်က အဆင်းရှိလို့လား၊ ဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ မျက်စိက အသိဉာဏ်မျက်စိဆိုပြန်ရင်လည်း အသိဉာဏ် မျက်စိမှာ မှောက်ထားတယ်လို့ ပြောရတဲ့အရာလား’

– ‘လဟာပြင်ကို ပါဠိဘာသာပြန်ကြည့်တော့ ဘယ်လိုပါဠိရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အာကာသလို့ပဲ’

– ‘ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်နဲ့ ကျွမ်းဝင်တဲ့နယ်ထဲ ရောက်လာတာ ထူးတာပေါ့’

– ‘ကျွမ်းဝင်တော့ ဘာပိုသိလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အာကာသအာရုံဆိုတာ ရှိတယ်လို့ အသိထွက်တာပေါ့’

– ‘အဲဒါက တရားနဲ့ စပ်ဆိုင်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘နည်းနည်းဆိုင်လာတာ တွေ့ရမယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်က အနက်မသိဘဲ ပါးစပ်ထဲ စာပြန်ပြန် ရွက်အံလာခဲ့တာထဲမှာ

အာကာသာနုဉ္ဇာယတနစိတ်ဆိုတာရှိတာ သွားပေါ်တာပဲ’

– ‘အဲဒီစိတ်က ဘာစိတ်လဲ ဘုရား’

♣ ‘အရူပ ပဌမစိတ်ပဲ’

– ‘အဲဒီစိတ်က ဘယ်လိုဖြစ်တဲ့စိတ်လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ စဉ်းစားရမှာပဲ’

– ‘ငယ်ငယ်က မသိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယတနစိတ်လို့ပဲ သိတယ်၊ သူ့ကို ဒီထက် ပိုမသိဘူး’

-
- ‘အဲဒါက အဘိဓမ္မာမှာ သင်ယူရတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟမှာ သင်ရတာပဲ’
 - ‘အဘိဓမ္မာမှာ အဲဒီစိတ်ကို အဲဒီလောက်သိတာနဲ့ ပြည့်စုံရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြည့်စုံတယ်၊ စိတ်တွေအမျိုးမျိုးထဲက တစ်မျိုးအဖြစ် ဘယ်သူနဲ့ တွဲတယ်၊ ဘာဟိတ်တွေ ဘာဝေဒနာတွေ ရှိတယ်၊ ဘယ်ဒွါရတွေ အာရုံတွေမှာ ဖြစ်တယ်ပြုတယ် အစစ အဲဒီကို အခြေခံထားပြီး သိစရာသင်တာဆိုတော့ အဲဒီစိတ်ကို နာမည်သိထားရင် ပြည့်စုံတယ်’
 - ‘အဘိဓမ္မာ မသင်ဖူးတော့ အဲဒီနယ်ကဟာတွေ ပြောစရာ မရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ နားလည်အောင် နည်းနည်းပြောရရင် အရပ်ထဲမှာ ပြောကြတာတွေ ရှိတယ်၊ စိတ်ပျက်တယ်၊ စိတ်ဆိုးတယ်၊ စိတ်ပေါက်တယ်၊ စိတ်ပျော်တယ်၊ စိတ်ကြည်တယ်၊ ချစ်စိတ်၊ မုန်းစိတ်၊ ခင်တွယ်စိတ် အစစတွေ သုံးနေကြတာတွေဟာ စိတ်အမျိုးမျိုးဖြစ်ပုံ ပြောတာတွေပဲ’
 - ‘စိတ်တွေက အများကြီးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တကယ်တော့ တစ်ခုတည်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် အာရုံတွေလိုက်ပြီး ဖြစ်ပုံတွေက အမျိုးမျိုးဖြစ်နေတော့ အများကြီးလို့ ပြောရတာပဲ’
 - ‘စိတ်အမျိုးအစား ဘယ်လောက်လို့ အဘိဓမ္မာမှာ ပြောသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘၈၉ ပါး၊ အကျယ်ကတော့ ၁၂၁ ပါးလို့ ပြတယ်’
 - ‘အခုနက အရပ်ထဲက ပြောနေကြတဲ့ ချစ်စိတ်တို့၊ မုန်းစိတ်တို့ဆိုတာ အဲဒီ ၈၉ ပါး၊ အကျယ် ၁၂၁ ပါးထဲ ပါမှာပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပါတာပဲပေါ့၊ အဲဒီထဲမှာ ဒါက ကောင်းတဲ့အမျိုးအစားထဲကလား၊ ဆိုးတဲ့ အမျိုးအစားထဲကလား၊ အဲဒီနှစ်မျိုး မပြောရတဲ့ အမျိုးအစားထဲကလား၊ ဒီစိတ်တွေ ကာမကျက်စားတဲ့စိတ်လား၊ ရူပကျက်စားတဲ့စိတ်လား၊ အရူပကျက်စားတဲ့စိတ်လား၊ လောကီ ကျက်စားတဲ့စိတ်လား၊ လောကုတ္တရာကျက်စားတဲ့စိတ်လား အစစတွေ တူရာတွေစုပြတာတွေပဲ’

- ‘ကိုယ် မသိတာတွေ တရှည်တဝေး ကြားရတော့ ခေါင်းတောင် နောက်သွား ပြီ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်မှာပဲ၊ မသိတာတွေ ဦးနှောက်ထဲ တအားထည့်ရင် ဦးနှောက်က ပင်ပန်းပြီး နောက်ပြတာပဲ’

- ‘အာကာသာနန္ဒာယတနစိတ်ဆိုတဲ့ အရူပ ပဌမစိတ်ဆိုတာပဲသိအောင် နည်းနည်း ပြောပေးပါ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်ပြီ၊ အာကာသာနန္ဒာယတနစိတ်ဆိုတာ စကားလုံးက ရှည်တော့ ပိုအသိ ဝေးတာပေါ့၊ အဲဒီမှာ အာကာသ+အာနန္ဒ+အာယတနစိတ်လို့ စကားလုံးတွေထဲက အာနန္ဒ ဆိုတဲ့စကားလုံးနဲ့ အာယတနဆိုတဲ့စကားလုံးတွေ ဖြုတ်ထားလိုက်ရင် အာကာသစိတ်လို့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်’

- ‘အာကာသစိတ်ဆိုတာ အာကာသသိတဲ့စိတ်ကို ခေါ်မှာလား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အစားအသောက်ကို စိတ်ကူးနေသူရဲ့ စိတ်ကို အစားအသောက် စိတ်၊ ချစ်ကြိုက်တာ စိတ်ကူးနေတဲ့စိတ်ကို ချစ်ကြိုက်စိတ်လို့ သိကြတယ် မဟုတ်လား၊ အာကာသကို စိတ်ကူးနေတဲ့စိတ်ဖြစ်လို့ အာကာသစိတ်လို့ ခေါ်တာပဲ’

- ‘အဲဒီမှာ အာကာသက စိတ်အကူးခံလား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ စိတ်အကူးခံကို အဘိဓမ္မာစကားနဲ့ပြောတော့ အာရုံလို့ ပြောရတယ်’

- ‘အာကာသအာရုံပေါ့ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအာရုံကို အာရုံပြုပြီး သိတာက စိတ်၊ အဲဒီအာရုံနဲ့ အာရုံပြုတဲ့

စိတ်ကို ပေါင်းခေါ်တော့ အာကာသစိတ်လို့ ပြောရတာပဲ’

- ‘နေရာဖြစ်တဲ့ ဘာမှမရှိတဲ့ ငြိမ်းရာကို သိနေတဲ့စိတ်ဟာ မဂ်စိတ်မဟုတ်ဘူး ပေါ့ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါမဂ်စိတ်ပဲ’

- ‘မဂ်ဆိုတော့ အဲဒီအာကာသစိတ်ဟာ တရားပဲပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘တရားတော့တရားပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဘုရားရဲ့တရား မဟုတ်တဲ့တရားပဲ’
 - ‘တရားကလည်း အမျိုးမျိုးရှိသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တရားဆိုတာ ဗမာလိုဆိုရင် အဆောင်ပဲ၊ ဘာပဲဆောင်ဆောင်ပဲ၊ ဆောင်စရာ တွေဟာ တရားတွေပဲ၊ တချို့က မန္တာန်ဆောင်တယ်၊ တချို့က လက်ဖွဲ့ဓာတ်လုံး ဆောင် တယ်၊ အာကာသစိတ်ဖြစ်တဲ့သူက အဲဒီအာကာသစိတ်ဆောင်တော့ အဲဒါလည်း တရား ပဲပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေက ဘုရားက ဆောင်ဖို့ဟောခဲ့တဲ့တရား မဟုတ်တဲ့တရားတွေပေါ့’
 - ‘အဲဒီအာကာသစိတ်ဟာ မဂ်လို့ဆိုခဲ့တယ်မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပြောခဲ့တယ်’
 - ‘မဂ်ဆိုရင် ဘုရားတရား မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီမဂ်ဆိုတာကလည်း ဘုရားဟောတရား မဟုတ်တဲ့မဂ်ဘဲ’
 - ‘မဂ်က အမျိုးမျိုး ရှိသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကာမကံစိတ်တွေ၊ ရူပကံစိတ်တွေ၊ အရူပကံစိတ်တွေ လောကုတ္တရာ ကံစိတ်တွေ အဲဒီကံစိတ်အားလုံးဟာ မဂ်စိတ်တွေပဲ’
 - ‘အဲဒီအာကာသစိတ်က ကံစိတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအာကာသကို အာကာသလို့မသိဘဲ ငြိမ်းနေအောင် ဘာအဖြစ်မှ မရှိတဲ့ (အပဝတ္ထဓမ္မ)ပဲလို့ ငြိနေတာနဲ့ အဲဒီစိတ်ဖြစ်နေရင် ကံစိတ်ပဲ၊ ငြိတာမပါဘဲ ဖြစ်ရင်တော့ အာကာသစိတ်က ကြိယာစိတ် ခေါ်တယ်’
 - ‘အာကာသကို နိဗ္ဗာန်ထင်ပြီး အာရုံပြုတဲ့စိတ်ဖြစ်တော့ ကံစိတ်ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒါကြောင့် အဲဒီစိတ်ကို မဂ်စိတ်လို့ ပြောတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပေါ့’
 - ‘အဲဒီမဂ်က ဘုရားဟောတဲ့မဂ်မဟုတ်ရင် ဘာမဂ်လို့ ပြောရမလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မေးတာ ခဏထားပြီး ဘုရားဟောတဲ့မဂ်ကို မဂ်လို့ သာမန် မခေါ်သင့်ဘူး၊ မဂ်ဆိုတာ လမ်းကြောင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်၊ ဘုရားဟောတဲ့ လမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ မဂ်က အရိယာအဖြစ်ရောက်စေတဲ့ လမ်းကြောင်းဖြစ်လို့ အရိယမဂ်လို့ အပြည့်အစုံခေါ်

သင့်တယ်’

– ‘အာကာသစိတ် ကံမက ဘယ်ဆီရောက်စေတဲ့ လမ်းကြောင်းလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရူပဗြဟ္မာအဖြစ် ရောက်စေတဲ့လမ်းကြောင်းပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဒီမင်ကို အရူပဗြဟ္မာမဂ်လို့ ပြောရမလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘ဒီအရူပဗြဟ္မာမဂ်ဟာ ဘုရားဟောတဲ့ အရိယမဂ် မဟုတ်တဲ့အတွက် လောကုတ္တရာမဂ် မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဗြဟ္မာမဂ်ဖြစ်တဲ့ အရူပအာကာသကံစိတ်က လောကီစိတ်ပဲ။ လောကုတ္တရာစိတ် မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် လောကီစိတ်ဖြစ်တဲ့ ဒီမဂ်ဟာ လောကီမဂ်ပေါ့’

– ‘လောကီမဂ် ငါးပါးလို့ ကြားဖူးတယ် ဘုရား’

♣ ‘ရှိတယ်၊ သီလမဂ် သုံးပါးမပါတဲ့ မဂ်တွေပဲ၊ အဲဒီမဂ်ငါးပါးပွားသူလည်း ဗြဟ္မာမဂ်ပေါ့၊ ဗြဟ္မာဟာ သီလမဂ်ရှိဘူး’

– ‘ဗြဟ္မာဟာ သီလမဂ်ရှိဘူးဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘သီလမပါတဲ့ မဂ်ငါးပါး ပွားတာပဲ၊ အဲဒီလိုပွားလို့ ဖြစ်တဲ့စိတ်ကျတော့ ဝိပါကံစိတ်ဖြစ်တာပဲ၊ အဲဒီဖြစ်တဲ့ဝိပါကံစိတ်ကျမှ သီလက ပါလာပါ့မလား၊ ဝိပါကံဆိုတာ ကံနဲ့ ထပ်တူဖြစ်တာပဲ၊ အဲဒီဝိပါကံကို ဖိုလ်လို့ ပြောရတယ်၊ အဲဒီကံကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဖိုလ် အာကာသစိတ် အရူပဗြဟ္မာဖိုလ်ပေါ့’

– ‘ဒီတော့ဘုရား’

♣ ‘ပြောပါ၊ ဘာပြောမလို့လဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးကတော့ သိသွားတော့တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘာကိုလဲ’

– ‘ကိုယ်သိတာကို အဘိဓမ္မာ ဆောင်ထဲထည့်ကြည့်ပြီး ငါ ဘာမဂ် ဖြစ်နေတာနဲ့ ငါလိုလားရမယ့်မဂ်က အဲဒီမဂ် မဟုတ်တာဆိုတာတွေ သိသွားတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်က သင်ခဲ့ရတဲ့အဘိဓမ္မာပုံစံတွေရဲ့ အကြောင်းကဖော်တဲ့ အနက်တွေ ဖော်နိုင်လာတာပဲ’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်ကို အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်လို့ပဲသိပြီး သူ့ရဲ့ လူမှာဖြစ်နေတဲ့ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်ဖြစ်တဲ့အနက်အတ္တကို မသိဖူးတာဘဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးက အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်ဖြစ်တဲ့အခါ အဲဒီအာကာသကို ငြိလိုလား’

♣ ‘ငြိတာပေါ့’

- ‘အဲဒါကို နိဗ္ဗာန်လို့ မမှတ်ဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘နိဗ္ဗာန်လို့ မှတ်မှ ငြိရမှာလား’

- ‘ဘယ်လို ငြိနိုင်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ့ကို တောကျောင်းမှာ ပျော်စေနိုင်တဲ့ ဟောဒီ ဘာမှမရှိတာကြီးဟာ အန္တရာယ် တွေရှိတဲ့ တောနက်ထဲမှာ သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့ ဘေးက အလုံခြုံဆုံး ပေးနိုင်တဲ့လိုဏ်ဂူကြီးပဲလို့ ထင်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား’

- ‘ဒါလည်း ငြိတာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါကို အားကိုးနေမှတော့ ငြိတာပဲပေါ့’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီအာကာသအာရုံကို အာရုံပြုပြီးဖြစ်တဲ့ အာကာသစိတ်ဟာ ကံစိတ်ပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်ကတော့ အာကာသာနဉ္စာယတနကုသလစိတ္တံဆိုတာ အခေါက်ခေါက် အခါခါ ဖန်တစ်ရာတောအောင် ရွက်ခဲ့တဲ့အရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါရဲ့အနက်က ဒါပဲလို့ မသိခဲ့ဖူးတာဘဲ’

- ‘အဲဒီတွင်းက အဲဒီလို မသိတော့ အဲဒီအနက် လူမှာဖြစ်နေတာကျတော့လည်း အဲဒီအဖြစ်ရဲ့ နာမည် မသိတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အခုခေတ် ဟိုက်ဒရိုဂျင်တို့ အောက်ဆီဂျင်တို့ နိုက်ထရိုဂျင် တို့ဆိုတာတွေ နာမည်တွေပဲ သိတာပဲ၊ တကယ့် ဟိုက်ဒရိုဂျင် အောက်ဆီဂျင် နိုက်ထရိုဂျင် ကို မသိဘူး၊ အဲဒီစကားတွေကို စကားတွေအတိုင်းပဲ သိတာ၊ အနက်မသိတော့ တကယ်

ဟိုက်ဒရိုဂျင် အောက်ဆီဂျင် နိုက်ထရိုဂျင်တွေလည်း ဒါက ဟိုက်ဒရိုဂျင် အောက်ဆီဂျင် နိုက်ထရိုဂျင်ပဲလို့ မသိနိုင်သလိုဘဲပေါ့’

- ‘ဗမာတွေက အဲဒီဓာတ်တွေ သိခဲ့ပြီးသားမရှိတော့ အဲဒီဓာတ်တွေရဲ့ နာမည် စကားမရှိဖြစ်ပြီး အဲဒီစကားအတိုင်းပဲ ဗမာစကားဖြစ်နေတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ သိပ္ပံမှ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာသာရေးမှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ အခု အာကာသာ နန္ဒာယတနကုသလစိတ္တံဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ဗမာစကား မလုပ်နိုင်ဘဲ အာကာသာနန္ဒာယတန ကုသလစိတ်လို့ပဲ လုပ်ထားရသလို လုပ်ထားရတဲ့စကားလုံးတွေ အများအပြားပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ အနက်မသိဘဲ ရွက်နေတဲ့စကားလုံးရဲ့ အနက်ကိုသိတော့ အလွန်ဝမ်းသာမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဝမ်းသာတယ် ပြောရမှာပေါ့၊ အသိနယ်ပယ်က အများကြီး တရှည်တဝေး ဆန့်နိုင်သွားတာဆိုတော့ တောကြိုအုံကြားက တောသားက နိုင်ငံခြားက မြို့ကြီးတွေ ရောက်သလို အသိအသစ်အသစ်တွေ ဖြစ်တာပဲ’

- ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီအသိဟာ အရူပကုသိုလ် ပဌမစိတ်ဖြစ်ရင် ဒီအသိမဖြစ်တဲ့အချိန်မှာလည်း ဒီအသိဖြစ်ချိန်အတွင်းကလိုပဲ စိတ်တွေငြိမ်သက်အေးမြနေတာက ဘာလဲလို့ ပြဿနာ ထွက်လာတော့ ဒါဟာ ဝိပါကိစိတ်ပေါ့၊ ဝိပါကိစိတ်ဟာ ဘဝင်စိတ်ပဲ၊ ဘဝင်ကျတယ်ဆိုတာ သဘောကျတယ်လို့ မြန်မာတွေ ပြောကြတာပဲ၊ အဲဒီအရူပကုသိုလ် ပဌမစိတ်ဖြစ်တာကို ပစ်ပြီး နောက်ဖြစ်တဲ့ သဘောကျမှုဟာ ဝိပါကိစိတ်ပဲလို့လည်း သိလာပြန်တယ်’

- ‘ငယ်ငယ်က ကုသိုလ်စိတ်တို့၊ ဝိပါကိစိတ်တို့ဆိုတာ ဘယ်လို ကွဲပြားတယ်လို့ မသိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မသိဘူး၊ အာကာသာနန္ဒာယတနကုသိုလ်စိတ်၊ ဝိပါကိစိတ် ဒီလိုစကားလုံးပဲ သိတယ်၊ ဘယ်လို ခြားနားတယ်လို့ အဲဒီစကားလုံးတွေရဲ့ အဖြစ်တွေကို မသိတာဆိုတော့ မသိတာဘဲ’

- ‘ကုသိုလ်နဲ့ဝိပါကိစိတ်တာသိပုံကို ရှင်းအောင် နည်းနည်းပုံစံပြောင်းပြီး ပြောပေးပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ချစ်သူရဲ့ ရက်စက်တာခံရလို့ ချစ်စိတ်ပျောက်ပြီး မုန်းစိတ်ဖြစ်တယ်ဆိုရင် အဲဒါဖြစ်ပြီး ချစ်နေသလား၊ မုန်းနေသလား’

– ‘ဘယ်ပြန်ချစ်မလဲ၊ မုန်းနေတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မုန်းသူကိုတွေ့မှ ဒါမှမဟုတ် အမှတ်ရမှ မုန်းတာလား၊ မတွေ့ရ အမှတ်ရတာ မဖြစ်ရင် မမုန်းဘူးဘဲ၊ အရင်က ချစ်နေတဲ့အတိုင်း ချစ်နေတာ ဖြစ်သလား’

– ‘မတွေ့ရင် အမှတ်မရရင်တော့ မုန်းတာချစ်တာရော မဖြစ်ဘဲနေမလား အောက်မေ့တယ် ဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်ကြသူတွေဟာ ညမှာ အိပ်ပျော်ကြတာပဲ၊ အဲဒီအချိန်မှာ အသိ ဘာရှိသလဲ’

– ‘ဘာမှ မရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်မှာ သူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်မှု မရှိကြသူတွေ ဖြစ်ကြသလား’

– ‘ဒီလိုတော့ မဖြစ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ မသိကြဘဲ ဘယ်လို ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်နေကြတာလဲ’

– ‘သူတို့ကိုယ်ကြီးက ဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ သေကြပြီဆိုရင် အဲဒီကိုယ်ကြီးက ဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်နေတုန်းပဲလား’

– ‘စိတ်မရှိတော့တဲ့အတွက် ယုံကြည်နေတုန်းလို့ ပြောလို့မရတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အိပ်ပျော်နေတုန်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ယုံကြည်သူဖြစ်နေတာဟာ စိတ်ရှိနေလို့ ယုံကြည်နိုင်တာဆိုတော့ အဲဒီစိတ်က အိပ်ပျော်လို့ မသိနေပေမယ့် ယုံကြည်နေတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါပေါ့၊ မသိတဲ့စိတ်ဆိုတာဘဲ’

– ‘ချစ်တာ မုန်းတာလည်း အဲဒီသူတွေကိုမတွေ့ပေမယ့် မတွေးလည်းမတွေး မိပေမယ့် အဲဒီချစ်တာ မုန်းတာက မသိတဲ့စိတ်အဖြစ် ဖြစ်နေတယ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့၊ အဲဒါကို ဘဝင်ကျတယ် ခေါ်တာပဲ၊ ဘဝင်ကျတာကို ဘဝင်ကျခံရသူက ငါ ဘဝင်ကျနေတယ်လို့ ဘဝင်ကျစိတ်ဖြစ်မှန်း မသိတာဘဲ၊ ချစ်ပြီး

မုန်းပြီးလို့ အမှတ်မရ နေလည်း ချစ်နေမုန်းနေတာဟာ ချစ်တဲ့မုန်းတဲ့စိတ်က ကံမြောက်တဲ့စိတ်ပဲ။ အဲဒီစိတ်က ဇောစိတ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဇောဆိုတာ ဗမာလို မပြန်ကြဘူး၊ ရှိစေတော့၊ အဲဒီဇောကပြီးရင် ဘဝင်ဖြစ်စေတာပဲ။ အဲဒီဘဝင်ဟာ အဲဒီဇောဖြစ်တဲ့ ကံရဲ့ဝိပါက်ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီး ကရောသောပါး ပြောသွားလိုက်တာ ဘာမှကို နားမလည်တော့ ဘူး ဘုရား’

♣ ‘နားမလည်လည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ ထားလိုက်၊ ဆိုလိုတာကို ပြောမယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ ပြောနေရင် ကွေ့ကောက်ရှည်လျားနေပြီး ဆိုလိုတာ မရောက်ဘဲ ပျောက်သွားမှာစိုးလို့ပဲ’

– ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘အာကာသအာရုံကို အာရုံပြုတဲ့စိတ်က ကံစိတ်ပေါ့။ အဲဒီကံစိတ် မရှိတော့တဲ့ နောက်မှာ အာကာသအာရုံလည်း မရှိတော့ပေမယ့် အဲဒီအာကာသအာရုံကို အာရုံပြုတဲ့ စိတ်က မသိစိတ်အဖြစ် ဆက်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ ဝိပါက်စိတ်ပဲ။ အဲဒီဝိပါက်စိတ်ဖြစ်တာကို ဖြစ်မှန်းမသိပေမယ့် ဖြစ်နေတယ်။ ဖြစ်တာရဲ့အကျိုးအဖြစ် ကံစိတ်ဖြစ်ချိန်က ငြိမ်းချမ်းမှုမျိုး ဖြစ်နေတာပဲ’

– ‘အာကာသာနဉ္စာယတန အရူပဝိပါက်စိတ်ကို စကားလုံးအသိထက် အဲဒီ စကားလုံးရဲ့ အနက်ဖြစ်တဲ့ လူမှာ တကယ်ဖြစ်နေတာကို သိတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ခုသိရာက ဆက်သိလာပုံတွေ ပြောနေတာပဲ’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကံကို လူမှာသိတော့ ဝိပါက်လည်း သိလာတယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဝိပါက်သိတော့ ဆက်သိတာ ရှိသေးတယ်’

– ‘ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝိပါက်သိတော့ ဝိပါက်ရဲ့ ကိစ္စလည်း သိလာတယ်’

– ‘အဲဒါ ဘာလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဝိပါက်ဟာ ဘဝင်ကိစ္စ ရှိတာပဲ၊ ဘဝင်ကိစ္စ ရှိတာတွေဟာ အာရုံအဖြစ် ရှိပေမယ့် မပေါ်လွင်ဘဲ ပဉ္စာရုံတွေကို လက်ခံတဲ့ဒွါရလိုဆိုရတဲ့ မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ်အဖြစ် လုပ်နေရတော့ ဒွါရအဖြစ်က ထင်ရှားနေတယ်’
 - ‘ဒါကြောင့် ဘဝင်စိတ်ဟာ မသိစိတ် ဖြစ်တာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဝိပါက်ကို မျက်စိလည်ကြတာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို မျက်စိလည်ကြလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကံရဲ့အကျိုးဝိပါက်ဆိုတာ ကံပြုသူမှာဖြစ်တဲ့ အဖြစ်မျိုးတွေ အဖြစ်ခံရတာတွေလို့ သိကြတာပေါ့’
 - ‘ဒီအသိဟာ တော်တော်အဖိုးတန်တာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လိုမြင်လို့လဲ’
 - ‘ဒဿနသမိုင်းလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားနိုင်လို့ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘မျက်စိလည်တုန်း မြင်တဲ့အရပ်ဒေသတွေဟာ မျက်စိလည်ပျောက်ရင်တော့ အဲဒီအတိုင်း တက်ရှိနေလို့ ဖြစ်ပါ့မလား’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့လည်း ဒီအသိတွေက ရပ်ထားလို့ မရတာတွေဖြစ်လာတယ်’
 - ‘ဘယ်လို ဖြစ်လို့လည်း ဘုရား’
 - ♣ ‘အာကာသာနဉ္စာယတန အရူပဝိပါက်ဘဝင်စိတ်ဟာ ငါတို့မှာ ဖြစ်ကောင်းတဲ့ စိတ်မဟုတ်ဘူးလို့ သိနေတာကြီးက ကန့်လန့်လာပိတ်တာခံရတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ကောင်းတာတဲ့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူက မိခင်ဝမ်းစဖြစ်စဉ်က အစဆုံးစိတ်က ပဋိသန္ဓေစိတ် ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီ စိတ်က လူဖြစ်စေတာဆိုတော့ လူက ကာမပဋိသန္ဓေစိတ်နဲ့ ဖြစ်သူ ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ လူဟာ ကာမသတ္တဝါပဲလို့ ကန့်လန့်လာလုပ်တာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို ကန့်လန့်လုပ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကာမသတ္တဝါမှာ အရူပဘဝင် မကျရဘူးလို့ လုပ်တာပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့တဲ့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘဝင်ကျတယ်ဆိုတဲ့ ပဋိသန္ဓေအတူပဲ ကျရာမှာဖြစ်လို့ ကာမသတ္တဝါက အရူပပဋိသန္ဓေနဲ့ ဖြစ်တဲ့သတ္တဝါမဟုတ်လို့ အရူပဘဝင် မကျရဘူး ပြောတာဘဲ’

– ‘ဟုတ်သလိုတော့ ရှိတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း မဟုတ်တာဖြစ်တာဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လည်း ဘုရား’

♣ ‘ပဋိသန္ဓေကို မသိဘဲ ပြောကြလို့ပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ပဋိသန္ဓေကို မသိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝိပါက်ကို လွဲသိနေရင် ပဋိသန္ဓေအသိကျမှ အမှန်သိလို့ ရပါ့မလား’

– ‘ဝိပါက်ကို ကံပြုသူကြောင့် အဖြစ်ခံရတဲ့အဖြစ်မျိုး ပြုသူမှာ အဖြစ်ခံရတာကို ဝိပါက်လို့ လွဲသိနေတာကြောင့်လား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့၊ ချစ်တဲ့မုန်းတဲ့ ကံပြုသူမှာ ပြုပြီးနောက်လည်း ချစ်တာမုန်းတာ ပျက်မသွားဘဲ သိသိ၊မသိသိ ချစ်နေမုန်းနေတာ ဖြစ်နေတာ အထင်အရှား မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာတွေဟာ ဘာတွေလဲ၊ ကံတွေပဲလား၊ ကံတွေဆိုရင် ပြုနေ ရမှာပေါ့၊ ပြုနေတာလည်း မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေတာ ကံလား၊ အဲဒါ ဘာတွေလဲ’

– ‘ကံပြုတာရဲ့ မမေ့နိုင်တဲ့အရှိန်စိတ်လို့ ပြောရင် ရမလား ဘုရား’

♣ ‘မမေ့နိုင်ဘူးဆိုရင် သိနေရမှာပေါ့၊ သိနေလို့လား’

– ‘ကံနဲ့အတူဖြစ်တဲ့ ရုပ်တွေကဖြစ်နေလို့ စိတ်ကမသိပေမယ့် အရှိန်စိတ်ဖြစ်တယ် ပြောရင်ရော ဘုရား’

♣ ‘ကံနဲ့ အတူဖြစ်တဲ့ရုပ်ရဲ့ သက်တမ်းက ဘယ်လောက်ရှည်လို့ ဒီလို ပြောရတာ လည်း မေးရင် ဘယ်လို ပြောမလဲ’

– ‘အဲဒီရုပ်က ဘယ်လောက်သက်တမ်းရှိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကံစိတ်ရဲ့ ဆယ့်ခုနစ်ဆယ့် ရှိတယ်’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့လည်း အဲဒီအရှိန်စိတ်ကို ဘာစိတ်လို့ မပြောနိုင်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစိတ်ဟာ ဝိပါကိစိတ်ပဲ၊ အဲဒါကို အဲဒီလို မသိနိုင်တာ မဟုတ်တဲ့အသိက လက်ဦးယူထားခံရလို့ပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ အမိဝမ်းတွင်းစဖြစ်တာကျမှ ပဋိသန္ဓေဖြစ်တယ် ယူမိရတာလဲဘုရား’

♣ ‘ကံရဲ့အကျိုးဟာ ကံပြုတာခံရသူရဲ့ အဖြစ်မျိုးဖြစ်တာလို့ လွဲချော်တဲ့အသိ ဖြစ်တော့ အဲဒီအပြုခံရသူရဲ့အဖြစ်မျိုးက ကံပြုသူမှာခံရတာကို လက်တွေ့မမြင်ရတော့ မမြင်နိုင်တဲ့အဲဒီမှာ သွားဖြစ်တယ် ယူရတာပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုရင် အမိဝမ်းမှာဖြစ်တာက ပဋိသန္ဓေမဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူးလို့ မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပဋိသန္ဓေဆိုတဲ့စကားလုံးရဲ့ အနက်ချင်းမတူတဲ့ ပဋိသန္ဓေပဲ ဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘ပဋိသန္ဓေဆိုတဲ့စကားက ဗမာစကားနဲ့လဲရင် ဘယ်လိုရမလဲ ဘုရား’

♣ ‘နှစ်ခုကို စပ်ခြင်းလို့ပေါ့’

– ‘အမိဝမ်း ပဋိသန္ဓေက ဘယ်လို နှစ်ခုစပ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေနဲ့အဖေနှစ်ခု စပ်တာပဲ’

– ‘အဲဒါကြောင့် အဲဒီဆဲလ်ကောင်ကို ပဋိသန္ဓေသားကောင် ပြောရတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

– ‘ဘဝင်နဲ့ ဝိပါကိစိတ်ချင်း တူရမယ့် ပဋိသန္ဓေက ဘယ်နှစ်ခုကို စပ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ကံတစ်ခုပြုသူဟာ အဲဒီပြုတဲ့ကံမျိုးပဲ ပြန်ပြုတာ သတိထားမိရဲ့လား’

– ‘ထားမိပါတယ်၊ ခိုးစရှိရင် ခိုးချင်ချင် ခိုးပင်ခိုးမျိုး ခိုးစပျိုး’လို့ ကြားဖူးတဲ့အတိုင်း ဖြစ်တာတွေ သိပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ခိုးတဲ့ကံပြုသူဟာ အစခိုးတဲ့ကံနဲ့ နောက်ခိုးတဲ့ကံဟာ နှစ်ခုပဲ၊ အဲဒီနှစ်ခုဟာ ဝိပါကိမရှိရင် နောက်ခိုးတဲ့ကံ မရှိနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလို မရှိဖို့ ဩကာသဆိုပြီး ကံတွေကို ကန်တော့တယ်ဆိုပြီး ကန်ထုတ်ဖျက်ပစ်တာ လုပ်ကြတာပဲ၊ အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲဆိုရင် ဝိပါကိကို ဖျက်ပစ်တာပဲ၊ မဖျက်ရင် ဝိပါကိက နောက်ကံကို ပြုစေမှာ ဖြစ်လို့ပဲ၊ ဒီတော့

ဝိပါယ်ဟာ ဝိပါယ်ကိုဖြစ်စေတဲ့ ကံနဲ့ဝိပါယ်ကြောင့် နောက်ထပ်ဖြစ်မယ့် ကံနဲ့ခုနစ်ခုစပ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူးလား’

- ‘ဒါကြောင့် ဝိပါယ်ကို ပဋိသန္ဓေခေါ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အမိဝမ်း ပဋိသန္ဓေနဲ့ ဝိပါယ် ပဋိသန္ဓေ နှစ်ခုဟာ အနက်ချင်း တူသေးလား’

- ‘အဲဒါ အဲဒီလို တွေးကြည့် မပြကြဘူး ဘုရား’

♣ ‘သူတို့တတွေ ဒီလိုကြည့်ဖို့ မအားကြဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့လို တောကျောင်းဘုန်းကြီး မဟုတ်လို့ပေါ့’

- ‘တခြားတောကျောင်းဘုန်းကြီးတွေလည်း အများကြီးရှိတာပါပဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ကလည်း ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ လမ်းဖောက်၊

ရေတွင်းရေကန်ဆည် လုပ်ကြရတာပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးအားရင် ဘုရားတည်တယ်လို့ ပြောစကားတော့ ကြားဖူးပါရဲ့ဘုရား’

♣ ‘မအားသူကလည်း ကလေးကျောင်းသား ဒကာဒကာမ စာချစာသင်တွေနဲ့

မအားဘူး၊ အားတဲ့သူကလည်း အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာပြီး လုပ်နေရတာနဲ့ အလုပ်မဟုတ်တာမှာ အားစိုက်ပြီး အလုပ်လုပ်နေရတာနဲ့ မအားပြန်ဘူးပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ လူလည်ပဲ ဘုရား’

♣ ‘တစောင်းကြီးပင်အောက် တစ်ယောက်တည်း ဘာမှမလုပ်ဘဲ ထိုင်နေတဲ့သူကို

လူလည်လို့ ပြောရသလား’

- ‘အဲဒါ လည်တာပဲပေါ့’

♣ ‘ကျောက်တုံးလို အသိအမှတ်ပြုခံချင်တာ လည်လို့လား၊ အ၊လို့လား

ခွဲကြည့် ပြီးလည်း ပြောဦး’

- ‘အဲဒီလို အသိအမှတ်ပြုခံချင်တာကတော့ အတုံးဆုံး အ အဆုံး ဟုတ်ပါတယ်၊

အဲဒီ အ အဆုံးက အ အတွေ့ဆုံးသွားလို့ လည်တာဖြစ်သွားတယ် ပြောရမလားဘုရား’

♣ ‘ပြောချင်သလိုသာ ပြောလိုက်ပေါ့၊ တကယ်တော့ လူက ဘာမှမလုပ်ပေမယ့်

စိတ်ကတော့ ရပ်ထဲရွာထဲသွားပြီး ကူးမနေအောင် တားနိုင်ပေမယ့် မကူးအောင်ရပ်ထားလို့

မရလို့ အစဆွဲမိတာကနေ လျှောက်ကူးတာပဲ၊ ဒီတော့ အလျော်သိစရာ သိတာပဲ’

– ‘ဒီတော့ ဝိပါက်ဘဝင်ကျတာသိတော့ ပြီးခဲ့တဲ့အရူပကံနဲ့ နောင်ဖြစ်မယ့် အရူပ ကံနှစ်ခုကို ဒီဝိပါက်ကပဲ စပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာသိပြီး ဒီဝိပါက်ဘဝင်ပဲ ပဋိသန္ဓေဆိုတာ သိသွားတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးအတွေးက တရှည်တဝေးလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီထက် ရှည်ဝေးသေးတယ်’

– ‘ဘာတွေ ရှည်ဝေးဦးမှာမို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတစ်ခါ ရှည်ဝေးတာက ပိုရှည်ဝေးမယ်’

– ‘ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘ပြောရမှာ လောကကို အားနာစရာကြီးပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အရူပပဋိသန္ဓေနဲ့ ဘဝင်တွေဟာ အရူပဗြဟ္မာမှာ ဖြစ်တာပဲ၊ ငါက အခု ငါ့မှာ ဖြစ်တယ်ပြောတာ တော်ပါ့မလားလို့ပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါက တော်အောင်နဲ့ သင့်လျော်အောင် တွေးတာလား၊ ရှိတာကို သိအောင် တွေးတာလားဆိုတော့ ငါ့အတွေးဟာ တော်အောင်လျော်အောင် အတွေးမဟုတ်ဘူး၊ သိစရာရှိတာအတိုင်းသိဖို့ တွေးတာပဲလို့ အဖြေထွက်တယ်’

– ‘ဟုတ်ပါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ဥပမာပေါ်တယ်၊ လက်နဲ့ လက်စွပ်မတော်ဘဲ လက်စွပ်ကကျဉ်းနေရင် လက်ပြင်မလား၊ လက်စွပ်ပြင်မလားလို့ဘဲ’

– ‘ဒါ လူတိုင်း သိတာပဲ၊ လက်ကို ဘယ်သူပြင်မလဲ၊ လက်စွပ်ပဲ ပြင်ရမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ငါ့ကိုယ်တိုင်တွေ့တဲ့အသိနဲ့ စာပေကပြောလို့သိတဲ့အသိနှစ်ခု မတူနေရင် ဘာပြင်ရမလဲဆိုတာပေါ့’

- ‘စာပေဆိုတာ သင်္ကေတပဲ၊ ဘာရဲ့သင်္ကေတလဲဆိုတော့ အမှန်တကယ် ဖြစ်ရှိနေတဲ့အဖြစ်တွေရဲ့ အမှတ်အသားသင်္ကေတပဲ၊ အဲဒီသင်္ကေတက တကယ်ဖြစ်နေတဲ့ အရှိတွေကို မှတ်ထားတာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် အဲဒီသင်္ကေတကို ကျော်ခဲ့ရမှာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ စာပေပြင်ဖို့ဆိုတာလည်း ပြုခဲ့သူတွေကမဟုတ်ဘဲ မပြုခဲ့တန်ရာဆိုပြီး စာပေလည်း မပြင်ချင်ဘူး၊ ကိုယ်တွေ့သိတာလည်း ဖျက်ပစ်ဖို့ မတော်တာမို့ မဖျက်ချင်ဘူး’

- ‘ဒီတော့ ဂွကျပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဂွမှာပဲ ထိုင်လိုက်တော့တယ်’

- ‘ဂွမှာ ဘယ်လိုထိုင်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာပေက အရူပဝိပါက် ပဋိသန္ဓေ ဘဝင်တွေဟာ အရူပဗြဟ္မာမှာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ဟုတ်ရမယ်၊ ငါ့မှာ အရူပဝိပါက် ပဋိသန္ဓေဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း ကိုယ်တွေ့ ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ငါက အရူပဗြဟ္မာ ဖြစ်ရမှာပေါ့ လုပ်လိုက်တယ်’

- ‘ဘုန်းကြီးက အရူပဗြဟ္မာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဖြစ်ရလေ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးက အရူပဗြဟ္မာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘အရူပဗြဟ္မာ လမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ အရူပကံမဂ်ကိုပွားလို့ အရူပဖိုလ်ဖြစ်တဲ့ ဝိပါက် ပဋိသန္ဓေ ဘဝင်ကျပြီး အရူပဗြဟ္မာ ဖြစ်တာပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးမှာ ရုပ်တွေ ရှိနေတယ် မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ရှိတာပေါ့’

- ‘အရူပဗြဟ္မာဆိုတာ ရုပ်မရှိဘူးဆိုတယ်မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားမှာ လက်ခြေခေါင်းကိုယ်တွေရှိတယ် မဟုတ်လား’

-
- ‘ရှိတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင်က ရှိတာတွေ မဟုတ်ဘူးလား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဖြစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒါတွေ အသစ်ဖြစ်သွားတာမဟုတ်ဘဲ အသိတရားတွေ အသစ်ဖြစ်သွားတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘အရူပဗြဟ္မာဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း မဖြစ်ခင်ကရှိနေတဲ့ ကိုယ်ကြီးက ပျောက်သွားတာမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်သူရဲ့အသိထဲမှာ ရုပ်တွေမရှိလို့ အရူပဗြဟ္မာမှာ ရုပ်မရှိဘူး ပြောတာပဲ’
 - ‘သူသိတာက အာကာသဆိုတော့ ရုပ်အရှိတွေ သူ့အသိမှာ မရှိတာတော့ ဧကန္တပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရုပ်အာရုံတွေဟာ အရှိအာရုံတွေမဟုတ်ဘူးလို့ လက်ခံသူလို့ ဆိုလိုတယ်’
 - ‘ရုပ်အာရုံတွေ အရှိမဟုတ်ဘူး ဖြစ်အောင်ဟာ ယုတ္တိမှ ရှိပါ့မလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်က မသိသေးတော့ ယုတ္တိမရှိဘူး ထင်တာပေါ့’
 - ‘ယုတ္တိရှိပုံ သိသာရုံကလေး အပြေးအလွှား ပြောပြပေးပါလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဖြစ်တစ်ခု ပြောမယ်’
 - ‘ဟုတ်ပြီ ဘုရား’
 - ♣ ‘မန္တလေးတို့၊ တောင်တွင်းကြီးတို့ မီးအကြီးအကျယ် လောင်ပြီးစ နှစ်ကပေါ့၊ မြစ်ငယ်မြို့ တရားပွဲတစ်ပွဲမှာ ဟောမယ့်ဘုန်းကြီးက ပရိသတ်ကို ပြောတယ်၊ မြစ်ငယ်မြို့မှာ ဘုန်းကြီးတရားဟောလိုက်လို့ ရတဲ့အကျိုးအဖြစ် မြစ်ငယ်မြို့ မီးမလောင်တော့ဘူးလို့ဘဲ’
 - ‘ပရိသတ်က ယုံကြည်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ယုံသူက ယုံပြီး မယုံသူက မယုံဘူးပေါ့၊ အဲဒီလို ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဘုန်းကြီး ဆက်ပြောတယ်၊ မြစ်ငယ်မြို့ မီးမလောင်စေရဘူး၊ လောင်ခြင်းလောင် အိမ်တွေပဲ လောင်မယ်လို့ပဲ’
 - ‘ပရိသတ်က ပွဲကျသွားမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပွဲကျလို့ စဲသွားတော့ တကယ်ပြောတာပါ။ အိမ်တွေလည်း မလောင်စေရပါဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်။ အဲဒါလည်း ပရိသတ်က ယုံရအခက်၊ မယုံရအခက် ဖြစ်နေချိန်မှာ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်။ လောင်ခြင်းလောင်ရင် သစ်သားတွေ၊ ဝါးတွေပဲ လောင်မှာပါလို့ပဲ’

– ‘ဒါက ရုပ်အာရုံတွေ အရှိမဟုတ်ပုံ သိသာစေတဲ့ပုံပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မြို့ရှိပေမယ့် မြို့ကိုအရှိလို့ အသိအမှတ်မပြုဘဲ နေလို့ရပုံပေါ့။ ဒီလိုပဲ ရုပ်တွေကို အရှိလို့ အသိအမှတ်ပြုသူက ပြုပေမယ့် အဲဒီရုပ်ဟာ အရှိမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ရုပ်အာရုံဟာ အရှိအာရုံ မဟုတ်ဘူး၊ အထင်အာရုံဖြစ်တယ်လို့ ပြောသူက ပြောလို့ရတာပဲ မဟုတ်လား’

– ‘အာကာသအာရုံကို ပွားသူအနေနဲ့ ရုပ်ဟာ အရှိမဟုတ်ဘူး မြင်တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီလို မြင်တဲ့သူဟာ မြင်ပြီးနောက် ရုပ်အာရုံတွေကို တွေ့လည်း ဒါတွေဟာ တကယ်အရှိတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ မျက်လှည့်ထဲက ပြကွက်တွေလိုလို၊ သိတဲ့ရုပ်ကို အသိအမှတ် မပြုတဲ့သူ ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီသူဟာ ကာမကုသိုလ် အကုသိုလ်တွေ ပြုချင်စိတ်မပေါ်ဘူး၊ အဲဒီကာမကံတွေက အဗြဟ္မစရိယတွေပဲ’

– ‘မေထုန်မှုမှ အဗြဟ္မစရိယဖြစ်တာ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဗြဟ္မာမကျင့်တာက မေထုန်တစ်ခုတည်း မကဘူး၊ ကာမကံတွေ ကောင်း မကောင်း အကုန်လုံးဗြဟ္မာလူက မကျင့်ဘူး’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဗြဟ္မာဆိုတာက လောကီလိုဆိုတော့ အမျိုးအစားနှစ်ပါး ရှိတယ်၊ ရူပဗြဟ္မာနဲ့ အရူပဗြဟ္မာလို့ပဲ။ အဲဒီဗြဟ္မာတွေက အာရုံငါးပါးကို မျက်နှာလွှဲတဲ့အကျင့်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဖြစ်လာသူတွေချည်းပဲ။ ကာမကံ ကောင်းမှုမကောင်းမှုတွေက အာရုံငါးပါးနဲ့ ဖြစ်တာတွေ ဆိုတော့ အဲဒီကံတွေ မကျင့်တာ ဖြစ်တာပေါ့’

- ‘ကာမကံတွေဟာ အဗြဟ္မစရိယတွေဆိုတော့ အဲဒီအဗြဟ္မစရိယမကျင့်၊ ရှောင်သူတွေဟာ ဗြဟ္မာတွေပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဗြဟ္မစရိယကျင့်ရင် ဗြဟ္မာပဲပေါ့၊ အရူပက ဗြဟ္မစရိယတွေထဲက တစ်မျိုးဖြစ်တော့ အဲဒါကျင့်သူဟာ အရူပဗြဟ္မာပဲပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးလည်း အဲဒီအခါက အဲဒါကို အားကိုးတာဖြစ်လို့ အရူပဗြဟ္မာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ခရစ်တို့ မိုဟာမက်တို့ ရာမတို့ ခရစ်ရှ်နားတို့ ဂရိက အရစ်တိုတယ်တို့ ဘာထရန်ရပ်ဆဲ(အင်္ဂလန်)တို့ သူတို့လည်း ဗြဟ္မာတွေပဲ’

- ‘ဟုတ်ပါပြီ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလူ ဗြဟ္မာဖြစ်သူလား၊ မဖြစ်သူလား သိဖို့အတွက် အဲဒီလူ ကျင့်တဲ့အကျင့်က ဗြဟ္မစရိယလား၊ အဗြဟ္မစရိယလားနဲ့ သိရမှာပဲ’

- ‘သူတို့တတွေက ကာမကံတွေ မလုပ်ကြတော့ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကာမကံတွေက အဗြဟ္မစရိယတွေပဲ၊ အဲဒါတွေ သူတို့ မလုပ်ကြဘူး’

- ‘ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘ခရစ်ရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းတွေနဲ့ မိုဟာမက်တို့ ရာမတို့ ခရစ်ရှ်နားတို့ရဲ့ အပြုအမူ တွေဟာ ကာမကံတွေ လုပ်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပဉ္စာရုံပါတာတွေနဲ့ ဆက်ဆံတိုင်း ကံမြောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ အဗြဟ္မစရိယ မလုပ်ကြသူတွေဘဲ’

- ‘အရူပဗြဟ္မာအဖြစ်ဟာ အဆင့်အမြင့်ဆုံးထဲက ဗြဟ္မာဖြစ်တော့ အထက်အထက် သတ္တဝါတွေက အောက်အောက်သတ္တဝါတွေမြင်ပြီး အောက်သတ္တဝါကသာ အထက်သတ္တဝါကို

မြင်ဘူးဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အဲဒါ သိသာအောင် ပြောပါဦး ဘုရား’

♠ ‘အကုသိုလ်ကံ လုပ်လို့ဖြစ်သူကို ကာမကုသိုလ်ကံလုပ်သူက ဒီသူဟာ ဘယ်လိုလူ ဘာဖြစ်မယ့်သူဆိုတာ မြင်တယ်။ အကုသိုလ်ကံပြုသူက ကာမကုသိုလ်ကံပြုသူရဲ့ အဖြစ်ကို မမြင်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♠ ‘ဒီလိုပဲ ရူပကံတွေပြုလို့ဖြစ်တဲ့ ရူပဗြဟ္မာကလည်း ကာမကံပြုသူအဖြစ်တွေကို သိတာပေါ့။ အရူပကံပြုသူဗြဟ္မာကလည်း ရူပကံတွေပြုကြတဲ့ ရူပဗြဟ္မာတွေရဲ့အဖြစ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်တာပဲပေါ့’

- ‘အဲဒါ မဆန်းဘူးလား ဘုရား’

♠ ‘မဆန်းဘူး၊ ကာမကုသိုလ်ဆိုတာ ကာမအကုသိုလ်ကို ဆန့်ကျင်ပယ်ဖျက် ရတာ ဆိုတော့ အကုသိုလ်အကြောင်း သိသူဖြစ်တော့ အဲဒီအကုသိုလ်ကံ မဂ်လမ်းကြောင်းနဲ့ သွားလို့ ရောက်တဲ့နေရာက လူကို သိတာပဲ။ ဒီလိုပဲ ရူပဗြဟ္မာကလည်း ကာမကောင်း မကောင်းကံတွေကို ဆန့်ကျင်ပယ်ဖျက်တာတွေ လုပ်တာပဲ။ အရူပကံကလည်း ကာမ ရူပကံတွေကို ဆန့်ကျင် ပယ်ဖျက်တာတွေ လုပ်တာပဲဆိုတော့ အဲဒီဆန့်ကျင်ခံ ကံမဂ်လမ်းကြောင်းနဲ့သွားလို့ ရောက်နေ ကြတဲ့ သတ္တဝါတွေအကြောင်း နတ်မျက်စိ ပေါက်တယ်လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း သိကြတာပဲ’

- ‘နတ်မျက်စိဆိုတာ ကျွမ်းကျင်ထားလို့ တွက်ချက်နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်အမြင်ကို ဖြစ်စေတာရဲ့ နာမည်လား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ မျက်စိဆိုလို့ အခုစာအုပ်တွေမှာ ရေးနေတဲ့ တတိယမျက်လုံး ပေါက်လာတာလို့ ထင်လို့မရဘူး’

- ‘စာဖတ်တတ်သူက စာမျက်စိပေါက်ပြီး မဖတ်တတ်သူက စာမျက်စိ မရှိသူဆိုတာ မျိုးလို့ နားလည်ရမှာမဟုတ်လား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအတိုင်းပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ လူ့လောကကို အတော်မြင်နေမလား ဘုရား’

♣ ‘ဘဝဆိုင်ရာတော့ ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် သိတာက များတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လူမှုရေး စီးပွားရေး နိုင်ငံရေး အစစတွေကိုတော့ ဘယ်သိမလဲ’

– ‘ဘဝနဲ့စပ်ပြီး သိတာကို ပြောလိုရရင် ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘တစ်ခါက ခရီးသွားတာမှာ အိမ်ရှင်က ဘာတွေ လုပ်နေသလဲမေးတာ နားလည်အောင် ပြောစရာ လွယ်လွယ်ရှာမတွေ့တာနဲ့ ပေါ်လာတာ ပြောလိုက်တယ်’

– ‘ဘယ်လို ဖြေလိုက်ရလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တန်ဖိုးဖြတ်ပညာကို လုပ်နေပါတယ်လို့ပဲ’

– ‘သူ မကြားဖူးတဲ့အလုပ်ဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူကလည်း သူနားမလည်နေတာတစ်ခုကို ကောက်ကာငင်ကာပဲ ပြန်မေးတယ်’

– ‘ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ တစ်ချိန်က ဗုံးသံ၊ အမြောက်သံတွေ ကြားရတာကြောက်လို့ စိတ်ထိန်းတာ လုပ်တယ်၊ အဲဒါ နောက်ကျတော့ ရှေ့ဖြစ်မှာကို ကြိုသိတာတွေ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခု မသိတော့ဘူး၊ အဲဒါ ဘယ်လိုကြောင့်လဲလို့ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက အဲဒါ သိသလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုတန်ဖိုးဖြတ်ပေးသလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူတစ်ယောက် ထောင်ထဲမှာ စိတ်ညစ်လို့ပုတီးစိပ်ရာက လွတ်သွားတော့ သူ့အိမ်ဘေးက ကလေး ကားတိုက်မှာ ကြိုမြင်တာ တစ်ခုမက သိနေရာက တစ်နေ့မှာ တောပစ်လိုက်သွားရတယ်၊ သားကောင်လည်းမရခဲ့ပေမယ့် အဲဒီကပြန်တော့ သိတာ မပေးတော့တာပဲလို့ ပုံပြင်ကလေး ပြောပေးလိုက်တယ်’

– ‘သူ နားလည်သွားသလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘သူက ဘာပြန်ပြောလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရှေးဖြစ်ဟောဆရာတစ်ယောက် ရှေးဖြစ်လာမေးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဖက်လုံးတာ မအောင်မြင်ဘဲ လွတ်ပေးလိုက်ရတယ်။ အဲဒီနောက် ရှေးဖြစ်အမြင်တွေ ကွယ်သွား

တာ ပြောပြလို့ ကြားဖူးတယ်လို့ပဲ’

- ‘အဲဒီလောက်ထိအောင် ဆင်ခြင်နိုင်တဲ့အဖြစ်ရောက်တော့ ဘုန်းကြီးကတော့ ပျော်နေမလား ဘုရား’

♣ ‘မပျော်ဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ သိပြီးမှ ပြဿနာတက်လာလို့ပဲ’

- ‘ဘာပြဿနာက လာတက်ရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လွတ်မြောက်ကြောင်းဟောတဲ့ ဘုရားဟောတရားရချင်တဲ့ ပြဿနာပဲ’

- ‘အခုသိတာတွေကလည်း ဘုရားဟောတဲ့တရားတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေက ဘုရားဟောတဲ့တရားတွေမှ မဟုတ်တာဘဲ’

- ‘အဲဒါတွေက ဘုရားဟောတာထဲ မပါလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတာထဲပါတိုင်း ဘုရားဟောတရားမှ မဟုတ်တာဘဲ’

- ‘နားရှုတ်သွားပြီ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘ဘုရားဟောတာထဲ ပါတာတိုင်းဟာ ဘုရားတရား မဟုတ်ဘူးဆိုလို့ပဲ။

ဘုရားဟောတာထဲပါတဲ့ ဘုရားတရားက ဘုရားဟောတာထဲပါတာတွေနဲ့ တခြား

ဖြစ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘တရားဆိုတာ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့အတိုင်း ဆောင်ယူစရာကို ဆောင်ယူမှုရဲ့ နာမည်ပဲ’

- ‘အဲဒီလို ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတာတွေထဲမှာ ဆောင်ယူစရာတွေ ပါဝင်သလို၊ ပယ်ပစ်စရာတွေ လည်း ပါဝင်တယ်။ ပိုင်းခြားသိစရာ မငြိမ်းမချမ်းဖြစ်မှုတွေလည်း ပါဝင်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းတာ

လည်း ပါဝင်တယ်’

– ‘အဲဒါတွေအကုန်လုံး ဘုရားဟောတဲ့တရားတွေချည်း မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတရားဆိုတာ ဘုရားဟော ဆောင်စရာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတာ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတဲ့ ပယ်စရာဟာ ဘုရားဟောတဲ့ ဆောင်စရာ ဟုတ်လို့လား၊ မငြိမ်းချမ်းတာတွေရောပဲ၊ အဲဒါတွေဟာ ဘုရားဟောတဲ့ ဆောင်ယူကျင့်ကြံစရာတွေ ဟုတ်လို့လား’

– ‘ဘုရားရဲ့တရားဆိုတာ ဘုရားဟောတာတွေထဲက ကျင့်ဖို့အတွက်ဟောတာမှ ဘုရားဟောတရားလို့ ပြောရမှာလား ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက ဆောင်ယူကျင့်ကြံဖို့ဟောတဲ့တရားမှ ဘုရားဟောတရားပေါ့’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားဟောတဲ့ အရိယမဂ်တရားပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘ဒါကို အရင်က ရချင်စိတ် မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အရင်က ဒါကို သိတာက မမီတဲ့ပန်းအဖြစ်ဘဲ’

– ‘ဒါကြောင့် တုံးခုလို့ မလှမ်းဝံ့တာလား ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် ဘာကောင်မှန်း မသိတဲ့သူဆိုတော့ အဲဒီ အရိယာမဂ်တရားဆိုတာ ဘုရားနဲ့ ဘုရားခေတ်က ပညာဉာဏ်ရင့်သန်ကြသူတွေရဲ့ သွားရာ လမ်းလို့သိခဲ့တော့ ဘယ်လိုမှ မမျှော်မှန်းနိုင်တာဆိုတော့ တုံးခုဖို့ထားလို့ လှေခါးထောင် လို့တောင် မမီနိုင်တာလို့ သိနေခဲ့တာပဲ၊ ဘယ်မှာ တုံးခုလို့ လှမ်းဝံ့မှာလဲ’

– ‘အဲဒီလိုမြင်တာ လွန်သလား ဘုရား’

♣ ‘မလွန်ဘူးလို့ ပြောရမလို့ ရှိပေမယ့် လွန်တယ်ပဲ ပြောရမလိုဘဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို တွေးရမယ့်အခြေအနေ ရောက်နေပေမယ့် အဲဒီလို တွေးတာ မမှန်လို့ဘဲ’

- ‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာသင်ကြားချက်အခြေအနေက မမိတဲ့ပန်းအဖြစ်မြင်ရတဲ့အခြေအနေမှာ ရှိနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ အဲဒီလို လူမမိတဲ့ အခြေအနေမဟုတ်လို့ဘဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ လူတွေမမိတဲ့အခြေအနေ မဟုတ်ပုံပေါ်လွင်အောင် ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတရားဟာ လူ့အသိအဆင့် မြင့်တင်ပေးတဲ့အရာပဲ။ လူ့အသိ မြင့်တင်တဲ့အရာဟာ လူလက်လှမ်းမမီတာ ဘယ်ဖြစ်လို့တော်ပါ့မလဲ။ လူတိုင်း လက်လှမ်း မီတာပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့’

- ‘ဘုရားဟောတဲ့ လူ့အသိတရားက လူ့အသိနဲ့မသိနိုင်လို့ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အစဆုံးဖော်ထုတ်တဲ့ ဘုရားအနေနဲ့တော့ လူ့အသိနယ်ပယ်မှာမရှိတဲ့ သိစရာ ဖြစ်တော့ လူလက်လှမ်းမမီပေမယ့် ဘုရားက ဖော်ထုတ်ပြီးမှတော့ လူတိုင်းသိနိုင်တဲ့အသိပဲ’

- ‘ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ဥပမာတစ်ခု ကြည့်ပေါ့။ အကျင့်ပျက်လို့ အကျိုးနည်းတာကို အကျိုးရှိတယ် သိနေသူဟာ အကျိုးနည်းတာကိုပြနိုင်ရင် အကျိုးရှိတယ်သိနေတာ မပျက်နိုင်ဘူးလား’

- ‘အဲဒါမြင်အောင် ပြဖို့က ခက်လို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အကျိုးနည်းတာက အကျင့်ပျက်သူမှာ မဖြစ်လို့လား’

- ‘ဖြစ်ရမှာတော့ ဧကန္တပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အကျင့်ပျက်သူဟာ ကြည့်လို့ မမြင်နိုင်ရသူလား’

- ‘အဲဒါ မမြင်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ပြလျက်သားနဲ့ မမြင်တာလား၊ မပြလို့ မမြင်တာလား’

- ‘ပြလျက်သားနဲ့ မမြင်တာလည်း ရှိတယ်၊ မပြလို့ မမြင်တာလည်း ရှိတာ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပြလျက်သားနဲ့ မမြင်တာက ပြသူက သူမြင်တာပြလို့လား၊ မမြင်တာပြလို့လား’

-
- ‘ကိုယ်ပြုသလို ကိုယ်ခံရမယ်ဆိုတာမျိုး ပြတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါက မြင်ရတဲ့ သင်ကြားချက်လား၊ မမြင်ရတာလား’
 - ‘မြင်ရတာကနည်းပြီး မမြင်ရတာက များတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘မမြင်ရတဲ့ သင်ကြားချက် သင်လို့မဖြစ်တာနဲ့ သင်ကြားလို့ ခက်တာတော့ ပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’
 - ‘ဘုရားရဲ့တရားက ကိုယ်တိုင် မြင်ရတဲ့တရားလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရား သူ့အရိယမဂ်လမ်းကြောင်းရဲ့ အရည်အချင်းပြချက်မှာ ကိုယ်တိုင် မြင်ရတဲ့ အရည်အချင်းရှိတယ်လို့ ညွှန်ပြတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ ပါးစပ်ထဲမှာ ရှိတာပဲ’
 - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တရားဂုဏ်ခြောက်ပါးပေါ့’
 - ‘အဲဒီအထဲမှာ အဲဒါပါသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္နိဋ္ဌိကော လို့ပဲ’
 - ‘အဲဒါက ပါဠိပဲ ရတာ၊ အနက် မထင်ရဘူး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ အနက်သင်မပေးတာ ထင်သလဲ’
 - ‘မလိုအပ်ဘူး ထင်လို့များလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်လောက်တယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မလိုအပ်ဘူး ထင်ရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အများက တရားသိနေတာတွေနဲ့ မကိုက်လို့ပေါ့’
 - ‘အဲဒါတွေက ဘာတွေဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အကုသိုလ်ကံ မဂ်လမ်းကြောင်းနဲ့ ရောက်ရာနေရာ၊ ကာမကုသိုလ်ကံ မဂ်လမ်းကြောင်းနဲ့ ရောက်ရာနေရာ ရူပါရူပကံ မဂ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အဲဒီလမ်းရဲ့ ရောက်ရာနေရာတွေပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေက တရားဂုဏ်ရည်ပြချက်တွေနဲ့ မကိုက်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေက ဘုရားဟောတဲ့တရားမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ တရားဂုဏ်ရည် ပြချက်တွေက ဘုရားဟောတဲ့ အရိယာမဂ်တရားအတွက် ဂုဏ်ရည်ပြချက်တွေဖြစ်တော့

မကိုက်ညီတာပေါ့’

– ‘ဘုရားဟောတဲ့ အရိယမဂ်တရားက ကိုယ်တိုင် မြင်နိုင်တာတွေလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မမြင်နိုင်တာတွေတောင် မရရအောင် သင်နေကြပြီ၊ မြင်နိုင်တာကျမှ ခက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်မမြင်ကြလို့ ပြောတာပဲဖြစ်ရမှာပေါ့’

– ‘ဟုတ်တယ်၊ နောက်ဘဝ၊ နောင်ဘဝ အသိတွေဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မမြင်ရတာတွေဘဲ၊ အဲဒါတွေတောင် သိကြတယ်ဆိုတော့ မြင်ရတာကတော့ သင်လို့ရမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သင်ပေးသူရှိရင် ဒီအသိက ဟိုအသိ ပြောင်းတာပဲ၊ ဂြိုဟ်သွားလမ်းတွေလို ဟာမျိုး ပြောင်းအောင် လုပ်ရတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ မရဘူး မရှိဘူးပေါ့’

– ‘အဲဒီယုံကြည်ချက်နဲ့ ဘုရားရဲ့အရိယမဂ်တရား ရချင်စိတ်ဖြစ်နေတာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

– ‘အဲဒါက ပြောဆိုသင်ကြားပေးသူက ဖော်ပေးမှ ပေါ်ရမှာဆိုတော့ ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရဲ့ အရိယမဂ်တရားကို ကိုယ်တိုင်သိပြီး ဖော်ပေးနိုင်သူဟာ ဒီကမ္ဘာ လောကထဲက တို့အသိနယ်ပယ်ထဲမှာ မရှိတော့ဘူး’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ မသိနိုင်တော့ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်အောင် အကြံထုတ်ရတာပေါ့’

– ‘ဘယ်လို အကြံထုတ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘လိုရင် ကြံဆ၊ နည်းလမ်းရ ဆိုတဲ့စကား ရှိတာပဲ’

– ‘ဘယ်လို နည်းလမ်းရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ ကိုးကွယ်တဲ့ဘုရားဟာ ဒီလမ်းကြောင်းဖော်ခဲ့သူပဲ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘုရားက မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက သိဒ္ဓတ္ထလား’

-
- ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘သိဒ္ဓတ္ထက ယသော်ဓရာနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုသူပဲ၊ ဘုရားက ယသော်ဓရာနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုသူလား’
 - ‘ယသော်ဓရာနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ သိဒ္ဓတ္ထက ဘုရားမဖြစ်ခင်က သိဒ္ဓတ္ထပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဖြစ်တော့ သိဒ္ဓတ္ထက ပျောက်သွားသလား’
 - ‘မပျောက်ပါဘူး ဘုရား’
 - ♣ ‘သိဒ္ဓတ္ထမပျောက်ဘဲ ဘယ်လိုဘုရားဖြစ်တာလဲ’
 - ‘သိဒ္ဓတ္ထရဲ့ အသိတွေ ပျောက်ပြီး ဘုရားသိရမယ့်အသိတွေ သိဒ္ဓတ္ထမှာ ရောက်တာဟာ ဘုရားဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားဆိုတာ အသိတရားရှိသူရဲ့ နာမည်ပဲ မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်တာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အသိတရားက သေလို့ရပါ့မလား’
 - ‘အသိကတော့ သေလို့မရဘူး၊ လူကပဲ သေလို့ရတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရား လွန်တော်မူတယ်ဆိုတာ ဘုရားအသိတွေ ဆောင်ထားတဲ့ လူဖြစ်တဲ့ သိဒ္ဓတ္ထ သေတာပြောတာ မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်တော့ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အသိဆောင်ထားတဲ့လူ မရှိတော့ အသိလည်း မရှိတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားဖြစ်တဲ့ သိဒ္ဓတ္ထသေတော့ မသေမီက ဘုရားအဖြစ်နဲ့ ဟောထားခဲ့တဲ့ အသိတွေ သေသူနဲ့အတူ ကွယ်ပျောက်သွားကြမလား’
 - ‘ဘယ် ဒီလိုတော့ ဖြစ်မလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မကွယ်လွန်သေးတဲ့ ဘုရားဖြစ်နေတဲ့ သိဒ္ဓတ္ထကို သွားတွေလည်း လွန်ပြီးလို့ ကျန်ခဲ့တဲ့ မလွန်ခင်က ဟောခဲ့တာတွေပဲ ဟောမှာ မဟုတ်ဘူးလား’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားဖြစ်နေတဲ့ သိဒ္ဓတ္ထလွန်သွားပြီဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီဘုရားဖြစ်တဲ့ သိဒ္ဓတ္ထရဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ရှိနေတာပဲ၊ ဘုရားအသိတွေကို သိဒ္ဓတ္ထပါးစပ်က မပြောတော့

- ပေမယ့် တရားတွေက ပြောနေမှာပဲ မဟုတ်လား’
- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ခုတော့ အားနည်းချက် ရှိတယ်’
 - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရဲ့ အသိဉာဏ်ဖြစ်တဲ့တရားကို ဆောင်ကြသူတွေရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက် ရှိနိုင်တာပဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘အားသာချက်တစ်ခုလည်း ရှိတယ်’
 - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရှိစဉ်က ဘုရားဟောတာတွေကို ဒီလိုစုစည်းစည်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာ အဖြစ် မတွေ့နိုင်ပေမယ့် အခုတွေ့နိုင်တာပဲ’
 - ‘ဒါတွေ တွေ့ရတော့ ဘာထူးမှာမို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တရားဆောင်သူက ချွတ်ယွင်းဦးတော့တောင်မှ ဒီလို စုစည်းစည်းတွေ့ရတော့ ညှိနှိုင်းကြည့်ပြီး ဒါဟာ ဘုရားစကားဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် သိနိုင်ခွင့်ရတာပေါ့’
 - ‘ဒီလိုဉာဏ်နိဉာဏ်နက်တွေကို တစောင်းကြီးတောထဲမှာထုတ်နေတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘လိုရင်ကြံဆရမယ်၊ ဒါမှ နည်းလမ်းရမယ်လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘ဘယ်လို နည်းလမ်းရသွားသလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရဲ့စကားတွေဟာ ဘုရားပဲ၊ တကယ်မသေသေးတဲ့ ဘုရားတွေလည်း ဒီစကားပဲ ပြောမှာပဲ၊ ဒီတော့ ဘုရားစကားတွေကိုချဉ်းကပ်တာဟာ ဘုရားချဉ်းကပ်တာနဲ့ ဘာမှ မထူးဘူး အတူပဲလို့ နည်းလမ်းပေါ်တာပေါ့’
 - ‘ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

တောကျောင်းတရား စွန့်၍ ဘုရားအမှန်ရှာခြင်း

♣ ‘ဒါကြောင့် ငါ ဘုရားဆီသွားရမယ်လို့ ဖြစ်လာတာပဲ။ ငါ အရိယာမဂ် လမ်းကြောင်း သိဖို့ အဲဒီလမ်းကြောင်း သိသူဟာ ငါသိသူထဲမှာ ဘုရားပဲ ရှိတော့တယ်။ ဘုရားဆီကပဲ အရိယာမဂ်လမ်းကြောင်း ငါ သင်ယူမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချတာပဲ’

– ‘ဘုရားဆီသွားမယ်ဆိုတော့ ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရမှာပေါ့၊ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့၊ ဘုရားဖူးတွေ့ဖို့အတွက် ဘုရားကိုပီပီပြင်ပြင် ပုံပေါ်နေဖို့ လုပ်ရမှာပဲ’

– ‘အခုအထိ ဘုရားပုံ ပီပီပြင်ပြင် မပေါ်သေးလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဘာနဲ့ ပေါ်ရမှာလဲ’

– ‘တစ်ဆယ်နဲ့ လေးငါးရှစ်နှစ်လောက်ကြာအောင် နေ့တိုင်း ဘုရားဖူးလာခဲ့တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဘုရားရှိခိုးထဲက ဘယ်စာက ဘုရားကို ပုံပေါ်စေလို့လဲ’

– ‘ငယ်ငယ်က ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ဖတ်လာခဲ့တာကရော ဘုရားပုံ မပေါ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစာထဲက သိရတဲ့ဘုရားက ဘုရားမဖြစ်မီ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာလောက်က ဘုရားဆုပန်ခဲ့တယ်။ အခုတော့ ဘုရားဖြစ်ပြီး နောင်ဘဝမဖြစ်တဲ့ဆီရောက်သွားပြီလို့ ပုံဖော်တာပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘုရားပုံပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တခါ ငယ်ငယ်က အစိုးရစာသင်တန်းပြီးတော့ အစိုးရစာချဆရာဖြစ်သင်တန်း ပြဋ္ဌာန်းတဲ့ ကျမ်းစာလေ့လာတော့ ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တန်မှာ တွေ့တော့ ဘုရားက သူဟာ သတ္တဝါ သေပြီး ဖြစ်တယ်အယူကို ယူသူ မဟုတ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး ယူသူလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တချို့ဖြစ် တချို့မဖြစ် ယူသူလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်တာလည်းမဟုတ် မဖြစ်တာလည်းမဟုတ် ယူသူလည်း မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောထားတာ

တွေ့တယ်။ ဒီတော့ ဘုရားဟာ ဇိနတ္ထပကာသနီက ပြောသလို နောက်နောင်ဘဝ လက်ခံသူလား၊ သီလက္ခန္ဓာက ပြောသလို နောက်နောင်ဘဝ လက်မခံသူလား၊ ဘယ်လို မြင်ရမလဲ၊ ဘယ်ပုံက အမှန်လဲ’

- ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဇိနတ္ထက ပြောချက်က ဒီနေ့သိနေကြတဲ့ပုံ ဖြစ်တယ်။ သီလက္ခန္ဓာက ပြောချက်က ဒီနေ့သိနေတဲ့ပုံ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သီလက္ခန္ဓာက ပြောတဲ့ပုံက ဘုရားတိုက်ရိုက် နှုတ်နဲ့ တွတ်တွတ်ရွက်ပြီး ပြောတဲ့ပုံ ဖြစ်တယ်။ ဒီနေ့လူသိများတဲ့ ဇိနတ္ထပကာသနီကပြောတဲ့ပုံက အဋ္ဌကထာက ပြောတဲ့ပုံပဲ’

- ‘အများလက်ခံထားတဲ့ ဘုရားပုံက အဋ္ဌကထာပြောတဲ့ပုံ၊ အများလက်မခံတဲ့ ဘုရားပုံက ပါဠိတော်က ပြောတဲ့ပုံ၊ အနည်းအများနဲ့ ပြောရင် ဇိနတ္ထပကာသနီက ပြောတဲ့ပုံက အားသာတာပဲ၊ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာအနေနဲ့ပြောရင် ပါဠိတော်ပုံက အားသာတာပဲ၊ ဘယ်ဟာ ရွေးမလဲ ဘုရား’

♣ ‘အများနောက်လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်တယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အများဖူးရတဲ့ဘုရားကို ဖူးရပေမယ့် ဖူးသူတွေ အရိယာမဖြစ်နေကြလို့ဘဲ၊ ကိုယ်က များရာလိုက်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အရိယာဖြစ်ချင်တာ မဟုတ်လား’

- ‘ဒီတော့ နောက်နောင်ဘဝ လက်မခံတဲ့ဘုရားကို ဖူးရသလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း ဖူးလို့မရဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘နောက်နောင်ဘဝ လက်မခံသူဖြစ်အောင် ပုံဖော်လို့ မရတာကြောင့်ဘဲ’

- ‘နောက်နောင်ဘဝ လက်မခံသူဟာ နောက်နောင်ဘဝမရှိဘူးလို့ လက်ခံသူလည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားဟာ နောက်နောင်ဘဝမရှိဘူးလို့ လက်ခံသူအဖြစ် ပုံဖော် လိုက်ရုံ ရှိတာပေါ့’

- ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို နောင်ဘဝမရှိဘူးလို့ ဘုရားကိုပုံဖော်လို့လည်း မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒီလို ဖော်ရင် သတ္တဝါသေပြီး နောင်မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သူ မယူဘူးလို့ ပြောစကားနဲ့ ငြိနေမှာပဲ’

- ‘ဘုရားရဲ့ ပြောစကားနဲ့ တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်တဲ့ပုံနဲ့လည်း ဘုရားကိုပုံမဖော် သင့်တာတွေ အသေအချာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီနောင်ဘဝ ဖြစ်တာလည်း မယူဘူး၊ မဖြစ်တာလည်း မယူဘူးဆိုတဲ့စကားဟာ ဘုရား ဘာယူတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်စရာ မြှုပ်ကွက်ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ လည်းဆိုတော့ လင်းသလား၊ မလင်းဘူးလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းဟာ ရှောင်လွှဲဖြေလို့မရတဲ့ မေးခွန်းပဲ၊ လင်းတာ မဟုတ်ရင် မလင်းတာဘဲ၊ အဲဒါ မဟုတ်ရင် လင်းတာပဲ မဟုတ်လား၊ အခု ဒီနှစ်လမ်းကို ငြင်းတာဆိုတော့ ဘုရား ဘယ်လမ်းက သွားတာကို မမြင်နိုင်တော့တာဘဲ’

- ‘အဲဒီပြဿနာကို ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ ဘာဖြစ်လို့ ရှေ့တန်းရောက်အောင် မသိကြ တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားကို သိတာမှာ ဘုရားရှိခိုးဖူးမြင်ရတဲ့ စာတွေအရ သိမြင်ရတာနဲ့ပဲ တင်းတိမ်နေကြလို့ပဲ’

- ‘ဒီလိုဖြစ်ရသလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ငယ်ငယ်ကတည်းက လက်ဦးမှုရယူထားပြီးသားဖြစ်တော့ နောက်ထပ် သိဖို့ရာတွေရှိလည်း မသိချင်တော့တာပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ ငယ်ငယ်က ဘုရားရှိခိုးခဲ့လို့လား ဘုရား’

♣ ‘တို့က အဲဒီထဲ နစ်မြုပ်တာ မဖြစ်ခဲ့လို့ပေါ့’

- ‘အဲဒီလို ဘုရားမယူဘူးလို့ ပြောတဲ့အကြောင်းအရာတွေကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တွေ မျက်မှောက် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မရောက်ဘူးလား အောက်မေ့ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘တခြားအကြောင်းအရာတွေနဲ့စာရင် မရောက်ဖူးပြောရမှာထဲမှာ ပါတယ်’

- ‘အဲဒီလို ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ် ဘုရားသိထားတာက လေးသင်္ချေကမ္ဘာတစ်သိန်းက စပြီး သိထား ပြီးသားဖြစ်နေတော့ အဲဒါကို မှေးမှိန်စရာလို ဖြစ်တဲ့အကြောင်းအရာ ဖြစ်နေတော့ စိတ်ဝင်စားနည်းကြတာလည်း တစ်ကြောင်းဖြစ်မှာပဲ’

- ‘နောက်အကြောင်းတွေ ရှိဦးမလား ဘုရား’

♣ ‘နောက်တစ်ကြောင်းအနေနဲ့ပြောရင် စာသင်တာက ရှေးက သူငယ်တန်း ဖတ်စာအုပ်ထဲ အပ်အဖျား ချွန်၏၊ ဗူးသီးနုနု မခူးရ၊ ဘဦး ရေကူးနေသည်ဆိုတာ ဖတ်တဲ့ကလေးတွေလို အသံထွက်တတ်တာလောက်ဖြစ်ပြီး အပ်တို့ ဗူးသီးတို့ ဘဦးတို့ ချွန်တာတွေ၊ ခူးတာတွေ၊ ကူးတာတွေဆိုတာ မသိကြသလို ဖြစ်တာလည်း ပါမှာပဲ၊ တို့က ဒါတွေသိဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီစာဖတ်တာက စာမေးပွဲဖြေဖို့ဆိုတာလည်း ပါမှာပဲ’

- ‘ဘုရားက အဲဒီလို သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်ဘူးတွေ မယူဘူးပြော တာနဲ့စပ်ပြီး အဲဒီပြောနေတာကို နာကြားနေကြသူတွေတော့ နားလည်ကြရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီတုန်းကလည်း နားလည်သူကလည်း မလည်သူက မလည်တာ ဖော်ပြတာ တွေရတယ်’

- ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ပြောတာက ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗ္ဗင်္ဂဦးစီးတဲ့ ပရိဗ္ဗင်္ဂကျောင်းလို့ ပြောပါတော့၊ အဲဒီမှာပဲ သူတို့က အဲဒီပြဿနာမေးလို့ ဘုရားကဖြေတော့ မေးသူကနားလည်တဲ့စကားတွေ ပြန်ပြောတယ်’

- ‘ဘယ်လို ပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မှောက်ထားတဲ့အိုး လှန်ပြလိုက်သလို အမှောင်ခန်းထဲ မီးထွန်းလိုက်သလိုပဲလို့’

- ‘မသိတဲ့သူက ဘယ်လိုပြောတာ သိရလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက မယူဘူးပြောတာ မှောက်ထားတဲ့အိုးလှန်ပြသလို ရှင်းသွားပြီပြောတာ ဘုရားကို ဖားတာပဲဖြစ်ရမယ်ဆိုတာမျိုး ပြောတာပဲ၊ သိသူက မသိသူအတွက် နည်းနည်းရှင်းပေးဖို့ ဘုရားကိုပြောတော့ ဘုရားက မသိသူတွေကို မင်းတို့ ဘာတွေ အားထုတ်နေကြသလဲလို့မေးတဲ့အခါ နတ်ဖြစ်ကြောင်းတွေ

လုပ်နေတယ်လို့ပြောကြတော့ နတ်ကိုမြင်ဘူးသလား၊ တို့ ဒီလိုချမ်းသာနေတယ်လို့ နတ်ပြောသံ ကြားဖူးသလားလို့

ဘုရားကမေးတော့ မမြင်ဖူး မကြားဖူးကြကြောင်း ပြန်ကြားကြတယ်’

– ‘နတ်ကို စိတ္တဇသမား နည်းနည်းပါးပါးကလွဲလို့ ကိုယ်တွေ့မသိဘဲ နတ် လက်ခံနေတာ အခုမှမဟုတ်ဘဲ ဘုရားလက်ထက်ကတည်းက ရှိတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလို လက်ခံလုပ်ဆောင်နေတာကို ဘုရားက အရူးတွေ အဖြစ် ဥပမာလှလှပပတွေပေးပြီး ဆုံးမတာ တွေရတယ်’

– ‘အဲဒီအကြောင်းအရာတွေလည်း အသိမပေးကြသလောက်ပဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ဆောက်နေတဲ့ ပုံရိပ်တွေ မှေးမှိန်ကုန်မှာစိုးကြလို့ ဖြစ်စရာရှိတယ်’

– ‘နားလည်သွားသူရဲ့ နားလည်သွားပုံ ဖော်ပြချက်တွေ ရသေးသလား ဘုရား’

♣ ‘ယူစရာမဟုတ်တာ အထင်အရှားမို့ မယူဘူး ပြောတာကို နားမလည်စရာ ဘာရှိသလဲဆိုတာမျိုးပဲ ပြောတယ်၊ တို့ကတော့ နားမလည်တဲ့အုပ်စုထဲက ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအုပ်စုထဲက တခြားသူတွေလို တို့က နတ်ဖြစ်ဖို့ လုပ်နေတာမဟုတ်လို့ တော်သေးတာပဲ’

– ‘အဲဒါကြောင့် နားလည်အောင် လုံးပန်းတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘုရားကလည်း နတ်ဗြဟ္မာတွေကို ဒီနေ့လူတွေသိနေကြသလို ရှိနေတာလို့ လက်ခံသူ မဟုတ်လေရောသလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုမျိုး ဘုရားကပြောထားတာကို နောင်အခါ ဘုရားစာတွေလှန်တဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီလိုမျိုးတွေတယ်’

– ‘အဲဒါလည်း ကြုံတုန်း ပြောဦး ဘုရား’

♣ ‘နှစ်နေရာမှာပဲ၊ တစ်နေရာက ကောသလမင်းကို ပြောတာ၊ တစ်နေရာက သီဂီရသတို့သားကို ပြောတာ၊ သူတို့က မေးကြလို့ ပြောတာတွေပဲ’

– ‘ဘယ်လို မေးကြတာလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘နတ်တို့ဗြဟ္မာတို့ဆိုတာ ရှိသလားဘုရားလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒါကို ဘုရားက ဘယ်လို ဖြေသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှိတဲ့နတ်ဗြဟ္မာကို ငါ သိတယ်လို့ပဲ’
 - ‘ဖြေပုံက ဘယ်လိုကြီးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီသူတွေလည်း အဲဒီလို ခံစားရပုံ ရှိတာပဲ’
 - ‘အင်းနဲ့ ဟင့်အင်းပဲ ဖြေရမှာ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’
 - ‘ဒီလိုဖြေတာ ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မေးသူ ရည်ညွှန်းတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာက မရှိနေတော့ ဟင့်အင်း လုပ်ရမှာဖြစ်ပေမယ့် ကံကြောင့်ဖြစ်ကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ ဖြစ်နေကြသူတွေက ရှိနေပြန်တော့ အဲဒါတွေ အဲဒီ ဟင့်အင်းထဲ ပါသွားခံရလို့လည်းမဖြစ်တော့ ဟင့်အင်းမလုပ်ဘဲ ဝိသေသနထည့်ပြီး အင်းလိုက်တာပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးက သိပြီးလို့ အဲဒီလို ပြောနိုင်တာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီဘုရားစာလှန်တော့ သိပြီးပြီပဲ’
 - ‘သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တာလည်း မယူ၊ မဖြစ်ဘူးလည်း မယူတာကို ဘယ်လို စဉ်းစားသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သတ္တဝါ သေပြီးဖြစ်၊ သေပြီးမဖြစ်ကို သေပြီးနှင့် ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတာတွေဟာ ကြိယာစကားလုံးတွေပဲ၊ သေပြီးက ရှေ့ကြိယာစကားလုံးပဲ၊ အဲဒီကြိယာရဲ့ ကတ္တားက သ သတ္တဝါပဲ၊ ဒီစကားဟာ ကတ္တားနဲ့ ကြိယာနှစ်ခုတည်း ပါတာပဲမဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဖြစ်အောင်ပြုသူနဲ့ ဖြစ်တာနှစ်ခုတည်းပဲ၊ အဲဒါ တစ်ခုခုမရှိရင် အဲဒီ အမေး စကားအတွက် အဖြေမရှိရဘူး၊ အခု အဖြေမရှိဘူးဆိုတော့ ကတ္တား မရှိသလား၊ ကြိယာ မရှိသလား၊ တစ်ခုခု ဖြစ်ရမယ်၊ ကတ္တားဖြစ်တဲ့ သတ္တဝါကိုများ ဘုရားက အသိအမှတ် မပြုလေရောသလား စဉ်းစားတယ်’

- ‘သတ္တဝါ အရှိမဟုတ်ရင် သေပြီးဖြစ်နဲ့ မဖြစ်အတွက် အဖြေထွက်စရာ မရှိဘူး ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကတ္တားမရှိတဲ့ အမေးကြိယာအတွက် အဖြေမရှိရဘူးပေါ့၊ သတ္တဝါရှိသလား ဆိုတဲ့ ပြဿနာပေါ်တာပဲ’

- ‘သတ္တဝါ ရှိမရှိမှာ ဘယ်လို အဖြေထုတ်နိုင်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘မရှိဘူးပေါ့၊ သတ္တဝါဟာ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုချင်းကလည်း သတ္တဝါအဖြစ် တာဝန်ယူနိုင်တာ မရှိဆိုတာမျိုးနဲ့ တွက်ပြီး မရှိလုပ်တာဘဲ’

- ‘အဲဒီအသိကို အခုနေမှသိရင် အကန့်ကွက်ခံရစရာ ရှိတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘အဲဒီအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုတိုင်းကပဲ သတ္တဝါတစ်ခုအဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပြ နေကြလို့ပဲ၊ (ကလုန်း)ဆိုပြီးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အဲဒီခေတ်ကတော့ မပေါ်သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအစိတ်အပိုင်းတွေကို အစိတ်အပိုင်းအတိုင်းတော့ အဲဒီအချိန်က မထားဘဲ ဆက်စိတ်တာပဲ’

- ‘ဘယ်လောက်အထိ စိတ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နောက်ထပ် စိတ်လို့မရတဲ့အထိ စိတ်တာဘဲ’

- ‘အနောက်တိုင်းကတော့ အဲဒီလို နောက်ထပ်စိတ်လို့ မရအောင် စိတ်ထားခံရတဲ့ အရာကို အက်တမ်လို့ ခေါ်တာပဲ၊ စိတ်လို့မရတဲ့အရာပဲ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါလည်း ဒီဘက်ခေတ်ရောက်တော့ နောက်ထပ် ထပ်ပြီး စိတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ကတော့ အဲဒီ လိုနောက်ထပ် စိတ်လို့မရတဲ့အရာကို ပရမတ်လို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒါကတော့ ထပ်စိတ်ရင် မရတဲ့အတွက် အဲဒါ ပျက်သွားတာပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးက အဲဒါကို အဲဒီလို လုပ်ကြည့်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဘယ်လို စိတ်ကြည့်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပရမတ်ကို လက္ခဏာ သုံးချက်နဲ့ တင်ကြည့်တာပဲ’

- ‘လက္ခဏာတွေက ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘အနိစ္စ၊ ဒုက္ခနဲ့ အနတ္တတို့ပေါ့’

- ‘အနိစ္စနဲ့ ဘယ်လို တင်ကြည့်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အနိစ္စရဲ့အနက်ကို မြဲတာကို တားမြစ်တဲ့ မမြဲတာဆိုတော့ ဘယ်လောက် သက်တမ်းရှိတာ မမြဲတာလဲ၊ အဲဒီသက်တမ်းလည်း သူ့တစ်ဝက်နဲ့စာရင် မြဲတာဖြစ်နေမှာ ဖြစ်လို့ မမြဲဘူးဆိုတာဖြစ်ဖို့အတွက် အချိန်မရှိရမှာလို့ အဖြေထွက်ပြီး ပရမတ်ဟာ အခုနောက်နောင်ကာလတွေ ရှိနေတာမှာ အခုရှိလို့ နောက်နောင်ရှိပြီး နောက်နောင်ရှိလို့ အခုရှိတာဆိုတော့ ဒါတွေဟာ တစ်ခုကိုတစ်ခု ထောက်ဆပြီး သိရတဲ့အရာဖြစ်လို့ အရှိမဟုတ်တဲ့ အဖြစ် တင်တာပဲ’

- ‘သိပ်ကြီး နက်သွားပြီ ဘုရား’

♣ ‘ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်၊ ဉာဏ်ပန်းခရမ်းတွေ ထုတ်ရတာပဲ’

- ‘ဒုက္ခလက္ခဏာတော့ ဘယ်လို တင်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒုက္ခဟာ ဒု+ကရပုဒ်က လာပြီး ပြုလုပ်လို့မရတာလို့ဆိုတော့ ယုတ်အောင် မြတ်အောင် ကြမ်းအောင် နုအောင် လုပ်လို့ မရတာဟာ ဒုက္ခပဲ၊ ပရမတ်တွေမှာ အဲဒါတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာလည်း ယုတ်တာမြတ်တာတွေဟာ တစ်ခုထောက်ပြီး တစ်ခုပြောရတာဖြစ်လို့ ထောက်ဆအဖြစ်တွေပဲ၊ ပရမတ်မှာ ယုတ်မြတ်ကြမ်းနု လှုပ်ရှားမှု မရှိတာလို့ တင်တာဘဲ’

- ‘အနတ္တလက္ခဏာတင်ပုံလည်း လုပ်ပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အနတ္တဟာ န +အတ္တပဲ၊ အထည် မရှိတဲ့အနက်ဘဲ၊ ပရမတ်မှာ အထည်ဒြပ် မရှိဘူးပြောရတာက အထည်ဒြပ်တစ်ခုဟာ အတွင်းရှိတယ်၊ အပြင်ရှိတယ်၊ အနီးရှိတယ်၊ အဝေးရှိတယ်၊ ပရမတ်ဟာ အဲဒါတွေမရှိဘဲ ရှိသလိုဖြစ်နေတာက အတွင်းဟာ သူ့ဟာသူ အတွင်း မဟုတ်ဘူး၊ အပြင်ကို ထောက်ပြီး အတွင်း ဖြစ်ရတာပဲ၊ အပြင်တို့ အနီးတို့ အဝေးတို့လည်း ဒီလိုပဲ၊ တကယ်အရှိတွေမဟုတ်ဘဲ ထောက်ဆအဖြစ်တွေဖြစ်လို့ ပရမတ်ဟာ အထည်မဲ့ဖြစ်တယ်လို့ တင်တာပဲ’

- ‘ဒီလက္ခဏာတွေတင်လိုက်တော့ ပရမတ်တွေကလည်း ပရမတ်အဖြစ် ရပ်တည် နိုင်အား မရှိသွားတော့တာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပထမတောကျောင်းမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ဘာမှမရှိတာဆို ရောက်တော့ တာပဲ၊ သတ္တဝါအရှိ မဟုတ်တာလောက်မကတော့ဘဲ ဘယ်အရှိမှ အရှိအဖြစ်မရတော့ဘဲ အရှိဆိုတာ မရှိတာကသာ တကယ့်အရှိလို့ ပြောင်းပြန်လှန်သွားအောင် ဖြစ်တာပဲ’

– ‘အများကြီး တွေးထားတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘နောင်ဘဝ ဖြစ်တာ၊ မဖြစ်တာ၊ တချို့ဖြစ်၊ တချို့မဖြစ်တာ ဖြစ်တာလည်း မဟုတ် မဖြစ်တာလည်းမဟုတ်တာ အဲဒါတွေ ဘာယူသလဲ မေးခွန်းအတွက် ဘာမှ ယူစရာမရှိလို့ ဘာမှမယူဘူးဖြစ်တာလို့ လုပ်တာပဲ’

– ‘ဒီလိုအတွေးတွေဖြစ်တော့ နောင်ဘဝတွေနဲ့ စပ်ပြီး ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်သလား အမေးတွေ မဖြေတဲ့ ဘုရားကို နားလည်သွားရောလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်ဘူး’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘နားလည်စရာ ဘုရား မတွေ့တော့လို့ဘဲ’

– ‘ဆရာဘကြီးရဲ့ တရားစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဆရာဘကြီးက “န သတ္တော န ပုဂ္ဂလော န ဣတ္ထိ န ပုရိသော” နဲ့ ရွက်ပြပြီး န ဗုဒ္ဓေါ လို့တော့ ဘုရား မဟောဘူး ဘီအေ မောင်တင်လို့ ပြောတာ သတိရမိတယ် ဘုရား’

♣ ‘န ဗုဒ္ဓေါ ဘုရားမဟုတ်ဘူးလို့ ဘုရားမဟောပေမယ့် ဘုရားဟောတဲ့ လက္ခဏာတွေကို ကတ်ကတ်သတ်သတ် အနက်ဖော်ပြီး သုံးသပ်တော့ ဘုရားအပျောက် ခံရတာတော့ တကယ့်အဖြစ်ပဲ’

ဘုရားတွေခါနီးမှ ဘုရားပျောက်

– ‘ဘုရားအနီးအပါး ရောက်ထက်ရောက်အောင် သွားခါမှ ဘုရားအပျောက် ခံရတော့ ဒီဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တွေ ဘယ်လို သုံးမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီသုံးသပ်ချက်က နတ္ထိ ကိစ္ဆိနဲ့ နေဝသညာနာသညာအရောက် ပေါက်သွားလို့ပဲ’

-
- ‘နတ္ထိ ကိဉ္စိဆိုတာက ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာမှ မရှိဘူးလို့သိတဲ့ တတိယအရူပစိတ်ပဲ’
 - ‘နေဝသညာနာသညာကရော ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာမှ မရှိတာကို သိနေတဲ့သညာပဲ ရှိပြီး တခြား ဘာသညာမှ မရှိတဲ့ စတုတ္ထအရူပစိတ်ပေါ့’
 - ‘ဘာမှ မရှိတာထဲ ဘုရားပါအသွားခံရတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စဉ်းစားရတာပေါ့’
 - ‘ဘယ်လို စဉ်းစားလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ့ဟာ မဟုတ်သေးပါဘူးလို့ပေါ့’
 - ‘ဘယ်လို မဟုတ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ စဉ်းစားနေတာက ဘုရားရှာဖို့ပဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြီးတော့ ငါ ရပ်နေတဲ့ ငါ့ဘဝကလည်း ဘုရားဆိုတဲ့အုတ်မြစ်ပေါ်မှာ ရပ်နေဖြစ်ထွန်းနေတဲ့ ဘဝပဲ၊ ဘုရားမရှိတော့ ဒီစဉ်းစားတာတွေလည်း ရှိလို့မဖြစ်တော့ဘူးလို့ပဲ၊ ဒီလိုတော့ ဟုတ်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီတွေ့ရှိချက်ကို ပြန်ရတ်သိမ်းရောလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရတ်သိမ်းလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ’
 - ‘ဒီတော့ ဘုရားအယူအဆမသိတာဆီ ပြန်ရောက်နေမှာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုချည်း ရပ်ထားလို့လည်း ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ’
 - ‘ဘယ်လိုထပ်ပြီး စဉ်းစားသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရှိတာကနေ စပြီးစဉ်းစားတယ်’
 - ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟာ လူ့လောကမှာ တကယ်ရှိခဲ့တယ်လို့ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို ပြောနိုင်သလဲဆိုရင် ဘုန်းကြီးဖြစ်တဲ့ ငါဟာ လောကမှာ တကယ်ရှိနေလို့ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးရှိတာနဲ့ ဘုရားရှိတာကို သက်သေထူနေလို့ သက်သေမြောက်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ဆက်ပြရတာပေါ့’

– ‘ဘယ်လိုပြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ့ရဲ့ ဘုန်းကြီးအဖြစ်ဟာ အမေမွေးရာက ပါလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ဆရာ ဘုန်းကြီးက သူ့သီတင်းသုံးဖော်တွေနဲ့စပြီး ငါ့ကို ဘုန်းကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးကြလို့ ငါက ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေတာပဲ၊ ငါ့ဆရာဘုန်းကြီးကလည်း ဒီလိုပဲ၊ သူ့ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက အသိအမှတ်ပြုပေးတာခံရလို့ ဘုန်းကြီးဖြစ်တာပဲ၊ သူ့ဆရာရဲ့ဆရာ ဘုန်းကြီးတွေလည်း ဒီလိုပဲမဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဒါဟာ တကယ်ဖြစ်တည်နေတဲ့ အရှိအမှန်ပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ အစဆုံး ဘုန်းကြီးက ဘယ်ကရတာလဲ၊ ဒါဟာ ဘုရားက အသိအမှတ် ပြုပေးရာက ဖြစ်လာတဲ့ဘုန်းကြီးဟာ အစဆုံးဘုန်းကြီး ဖြစ်လာတာပဲ၊ ဒီတော့ ငါ့ဘုန်းကြီး အဖြစ်က နောက်ပြန်ရေတွက်ရင် ဘုရားဆီ ရောက်တယ်၊ ဘုရားမရှိရင် ငါဟာ ဘုန်းကြီး မဖြစ်ဘူး၊ ဘုရားရှိလို့သာ ငါ ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေရတယ်လို့ပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ဆက်စဉ်းစားတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

ဘုရားရှိရင် တရားရှိရမယ်

♣ ‘ဘုရားရှိရင် တရားရှိရမယ်၊ ဘုရားဆိုတာ အလကားလုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ တရားဟောဖို့ ဘုရားလုပ်နေတာဖြစ်လို့ပဲလို့ သက်သေထူပြီး တရားရှိတာကို ဖော်လိုက်တယ်’

– ‘အဲဒီ သက်သေလည်း ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဒါကနေ ဆက်စဉ်းစားတော့ တရားရှိတယ်ဆိုရင် တရားက ဘယ်လိုလဲ မေးခွန်းထုတ်တော့ တရားက ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်’

- ‘ကြားဖူးတာထဲကလို ဖြစ်နေပြီ ဘုရား’

♣ ‘ဘာလဲပြောပါဦး’

- ‘ဗမာတွေ နိုင်ငံခြားရောက်တော့ မိတ်ဆက်တဲ့အခါ သူဗမာဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့ ဗမာဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တာသိတော့ မင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရင် ‘မင်းတို့ကို ဗုဒ္ဓက ဘာပြောခဲ့သလဲ’ မေးတာခံရပြီး အဲဒါ မပြောတတ်ဖြစ်ကြဘူးတဲ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်မှာပဲ၊ ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်တယ်ဆိုပြီး အဲဒီကိုးကွယ်ခံရသူက ကိုယ့်ကို ဘာပြောမှန်းတောင် မသိတာဟာ မိဘကိုးကွယ်လို့ ကိုးကွယ်တာ ထင်ရှားတာပဲ၊ တို့လည်း ဘာထူးသလဲ၊ တရားက ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာအတွက် အဖြေမရှိနေတာဘဲ’

- ‘ဒီလိုမေးရင် ဒီလိုဖြေမယ်လို့ တမင် စီစဉ်ထားတာရှိမှပဲ ဒီအဖြေပေးနိုင်စရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘အဲဒီဘုရားပြောတာတွေကို တို့ကို ဘုရားက ဒါ ပြောထားတာပဲ၊ အဲဒါကို ငါတို့ လိုက်နာမယ်လို့ လိုက်နာနေတာမရှိလို့ဘဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့လည်း ဘုန်းကြီးပဲ၊ ဘုန်းကြီးမှ ဘုန်းကြီးယဉ်ကြောမှာ မျှောနေတဲ့ ဘုန်းကြီးတောင် မဟုတ်တဲ့ တောထဲထွက်နေတဲ့ ဘုန်းကြီး၊ အဲဒီ တောကျောင်း ဘုန်းကြီးထဲမှာလည်း ဝေယျာဝစ္စအမျိုးမျိုးကို တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး လုပ်နေတဲ့ တောကျောင်း’

ဘုန်းကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ် ငြိမ်ငြိမ်ကုတ်ကုတ် ဘာမှ မလုပ်ဘဲနေတဲ့ ဘုန်းကြီးပဲ၊ ဒီတောကျောင်းဘုန်းကြီးက တရားဆိုတာ ဘာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းအတွက် အဖြေမရှိတာဆိုတော့ ကမ်းကုန်တယ် ပြောရမှာပဲ’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ တရားဆိုတာ ဘာလဲအတွက် အတော်စဉ်းစားရတယ်’

- ‘အရိယသစ္စာတရားတွေ ဘာတွေ မပေါ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မပေါ်ဘူး’

– ‘နောက်ဆုံး ဘာက အဖြေအဖြစ် ထွက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတာလုပ် ကောင်းတာဖြစ်၊ မကောင်းတာလုပ် မကောင်းတာဖြစ်ဆိုတာ ပြောတဲ့ ပါဠိက ပေါ်လာတယ်။ အဲဒါ ဘုရားဟောတဲ့တရားလို့ပဲ’

– ‘ဒါလည်း တရားပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီတရားကို ဆက်စဉ်းစားဖြစ်တယ်’

– ‘ဘာတွေစဉ်းစားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတရားထဲမှာ အချက်လေးချက်ပါတယ်လို့ပဲ၊ ကောင်းတာ လုပ်တာရယ်၊ ကောင်းတာ ဖြစ်တာရယ်၊ မကောင်းတာ လုပ်တာရယ်၊ မကောင်းတာ ဖြစ်တာရယ်လို့ပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို ဆက်စဉ်းစားတော့ ဒီလေးချက်ကို အုပ်စုခွဲရင် မကောင်းအုပ်စု၊ ကောင်းအုပ်စုလို့ ခွဲလို့ရတယ်လို့ပဲ’

– ‘မကောင်းလုပ်တာရယ်၊ မကောင်းတာ ဖြစ်တာရယ်က မကောင်းအုပ်စုနဲ့ ကောင်းတာလုပ်တာနဲ့ ကောင်းတာဖြစ်တဲ့အချက်နှစ်ချက်က ကောင်းအုပ်စုလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလေးချက်ကို နောက်ထပ်အုပ်စုနဲ့ ခွဲလိုက်ရင်လည်း ရတာ တွေ့ရတယ်၊ အကြောင်းအုပ်စုနဲ့ အကျိုးအုပ်စုပဲ’

– ‘ကောင်းတာလုပ်တာနဲ့ မကောင်းတာလုပ်တာက အကြောင်းအုပ်စု၊ ကောင်းတာ ဖြစ်တာနဲ့ မကောင်းတာဖြစ်တာက အကျိုးအုပ်စုလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီတရားဟာ တို့သိနေကြတဲ့ ကံတွေမှာလည်း ဒီလိုပဲ၊ ကံကောင်း၊ ကံဆိုး၊ အကျိုး၊ အပြစ်ရယ်လို့ လေးပါးရတာပဲ၊ အဲဒီလေးပါးမှာ အကြောင်းလည်း နှစ်ပါး၊ အကျိုးလည်း နှစ်ပါး၊ အကောင်းနှစ်ပါး၊ အဆိုးလည်း နှစ်ပါးဆိုတော့ ဘုရားဟောတာနဲ့ ထပ်တူပဲ’

ဘုရားက ကံကိုဟော

- ‘ဒီတော့ ဘုရား ကံဟောတာ ဖြစ်ပြီပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတူတာတွေ ထပ်စဉ်းစားမိသေးတယ်’
- ‘ဘာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အရိယသစ္စာလည်း လေးပါးပဲ’
- ‘ဟုတ်ပါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒါကို အကြောင်းအကျိုး၊ အကောင်းအဆိုး ခွဲကြည့်တော့လည်း ကံအတိုင်းပဲ ရတာကို တွေ့ရတယ်’
- ‘အရိယသစ္စာက ဘယ်လို လေးပါးလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဒုက္ခဖြစ်တာရယ်၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းရယ်၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာရယ်၊ ဒုက္ခငြိမ်းကြောင်းရယ်ပဲ၊ အဲဒီထဲမှာ ဒုက္ခဖြစ်တာရယ် ငြိမ်းတာရယ်တွေက အကျိုးဖြစ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်းနဲ့ ချုပ်ကြောင်းက အကြောင်းနှစ်ပါး၊ ဒုက္ခဖြစ်တာနဲ့ ဖြစ်ကြောင်းက အဆိုးနှစ်ပါးဖြစ်ပြီး ချုပ်ရာနဲ့ ချုပ်ကြောင်းက အကောင်းနှစ်ပါးပဲ’
- ‘ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဒီတော့ ဘုရားက အရိယသစ္စာဟောပြီပေါ့’
- ‘ဒါ အချက်အကျဆုံး သိတာပဲပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒါကို အချက်အကျဆုံးလို့ ပြောရတာလဲ’
- ‘ဓမ္မစကြာမှာ ဒီအရိယသစ္စာလေးပါး မျက်စိပေါက်လာပုံ ဉာဏ်ပေါက်လာပုံ၊ ပညာပေါက်လာပုံ၊ ဝိဇ္ဇာပေါက်လာပုံ၊ အလင်းပေါက်လာပုံတွေ ဟောထားတာ သင်ယူ ခဲ့ရဖူးလို့ပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒါ သာတာပဲ’
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘တို့ ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုးလောက် စာသင်တိုက်သွားပြီး စာသင်ခဲ့ရပေမယ့် ဓမ္မစကြာဆိုတာ မိန်းကလေးတွေ ဝတ်ရွက်တာကို ကြားဖူးတာပဲ ရှိတယ်၊ မသင်ခဲ့ရဖူးလို့ဘဲ’
 - ‘အဲဒါက ဘုရားရဲ့တရားဦးဆိုတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် တို့စာသင်ရတာက တရားဦးက စသင်ရတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ အတ္ထော အက္ခရာသညာတောက စသင်ရတာပဲ’
 - ‘အဲဒါက ဘာကျမ်းလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သဒ္ဒါကျမ်းပဲ’
 - ‘သဒ္ဒါကျမ်းကို ဘုရားက ဘယ်မှာ ဟောတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါက ဘုရားဟောကျမ်း မဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားဟောကျမ်းတွေ ဖတ်ဖို့ သင်ရတဲ့ကျမ်းပဲ’
 - ‘အဲဒါ သင်ပြီးတဲ့အခါ ဘုရားဟောကျမ်းဖတ်တော့ ဓမ္မစကြာဘုရားဟော မရောက်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောကျမ်းတွေက နိကာယ်လို ငါးခု ရှိတာပဲ၊ အဲဒါ ဘယ်နိကာယ်ရဲ့ ဘယ်ကျမ်းထဲကလဲတောင် မသိဘူး၊ အစိုးရစာသင်တန်းပြီး အစိုးရစာချဆရာဖြစ်တန်းမှာ အဲဒီဘုရားဟော နိကာယ်ထဲက အစဆုံးနိကာယ်ရဲ့ အစဆုံးတစ်ကျမ်းပဲ ပြဋ္ဌာန်းတာ၊ အဲဒါပဲ ဖတ်ခဲ့ဖူးတာပဲ၊ အဲဒီအထဲလည်း ဓမ္မစကြာမှ မပါတာဘဲ’
 - ‘ဒီအရိယသစ္စာလေးပါးက ဘယ်ကရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အရိယသစ္စာလို့ အရိယတပ်ပြီး ခေါ်တတ်တာက အခုမှပဲ၊ သစ္စာလေးပါးက အဘိဓမ္မာကျမ်းတွေ အစိုးရစာသင်တန်းစာမေးပွဲတွေက ပြဋ္ဌာန်းတော့ အဲဒါတွေကို နောကျေနေ အောင် သိခဲ့တာပဲ’
 - ‘အဲဒီမှာ အကောင်းအဆိုးနဲ့ အကြောင်းအကျိုးတွေက အတူပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အနက်တွေကတော့ တူတယ်လို့ မဟုတ်လှဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုတွေ မတူတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အားလုံးအရတွေဟာ ပရမတ်တွေချည်း ဖြစ်လို့ပဲ၊ အခု သိနေတာက လူမှာ ဖြစ်တဲ့ အမှုတွေ မဟုတ်လား’

– ‘အဲဒီအချိန်က အရိယသစ္စာအသိက ရှေ့နောက်ဘဝတွေ ဖြစ်မယူတာနဲ့ မဖြစ်မယူတာဖြစ်တဲ့ ဘုရားအပေါ် ဘယ်လိုအမြင်ကို ဖြစ်စေလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒုက္ခဖြစ်တာဟာ ဒုက္ခဖြစ်ရာလုပ်လို့ ဒုက္ခဖြစ်တာဆိုတော့ ဒုက္ခဖြစ်ရာ မလုပ်တာဟာ ဒုက္ခမဖြစ်တာဆိုတော့ ဒီအရိယသစ္စာလေးချက်ဟာ ဟိုဘဝ၊ ဒီဘဝ ဖြစ်တာတွေ၊ မဖြစ်တာတွေနဲ့ မဆိုင်တာဘဲ၊ ဥပမာ ထုတ်ကြည့်တယ်၊ ထောင်ကျတဲ့ ဒုက္ခဖြစ်တာဟာ ထောင်ကျရာလုပ်လို့ပဲ၊ ထောင်ကျရာ မလုပ်ရင် ထောင်ကျတာက လွတ်တာပဲ၊ စိတ်ညစ်တဲ့ဒုက္ခဖြစ်တာလည်း ဒီလိုပဲ၊ စိတ်ညစ်ရာလုပ်လို့ပဲ၊ စိတ်ညစ်ရာ မလုပ်ရင် စိတ်ညစ်တဲ့ ဒုက္ခက လွတ်တာပဲ’

– ‘အဲဒါတွေဟာ ဟုတ်တာတွေပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟာ ဒီအရိယသစ္စာသိလို့ ဘုရားဖြစ်တယ်၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးလည်း ဒီအရိယသစ္စာပဲ ဟောတယ်ဆိုရင် သူဟောတာထဲ နောင်ဘဝဖြစ်တာ မပါနိုင်ဘူး၊ မဖြစ်တာလည်း မပါနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဘုရားနောင်ဘဝဖြစ်တယ် ယူသူလား၊ မဖြစ်ဘူး ယူသူလား၊ မေးကြတာတွေကို ဘာမှ မယူဘူးချည်း ဖြေတာဖြစ်ရမယ်လို့ သိလာတာပဲ’

– ‘အကျိုးအပဲ၊ အကုန်းအထိုင်၊ ဦးနှောက်မပြည့်သူတွေရဲ့ ဒုက္ခက သူတို့ အဲဒါတွေ ဖြစ်အောင် လုပ်လို့ ဟုတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေကို အခုခေတ် ဆေးပညာလောကက အဖြေထုတ်ပြီးနေပြီပဲ၊ ဂျာမန်က သန္ဓေတားဆေးက အကျိုးအပဲတွေမွေးစေလို့ ဆေးကုမ္ပဏီ လျှော်ကြေးတွေ ပေးရပြီပဲ၊ မိဘနှစ်ပါးနဲ့ သူတို့သုံးတဲ့ ဆေးဝါး၊ အစားအနေ၊ အမျိုးအရိုးနဲ့ ပတ်သက်တာကို ဆီးချိုရောဂါ အစစ ဒါတွေ မျိုးရိုးကပါတာတွေ ဖော်နိုင်နေကြပြီပဲ’

– ‘ဥစ္စာဓနချို့တဲ့တာကတော့ သူ့လုံ့လ၊ သဘာယ၊ ပညာဖြစ်အောင် မလုပ်လို့ ဆိုတာလည်း ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ဘုရားဟောတဲ့ အရိယသစ္စာဟာ လူကို ပြောတာ မဟုတ်ဘဲ လူမှာဖြစ်တဲ့အဖြစ်တွေနဲ့ အဲဒီအဖြစ်တွေရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းအမှုတွေပဲ ပြောတာလို့

သိသွားတာပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါကို အဲဒီလိုသိတော့ အဖြစ်နဲ့ အဖြစ်အကြောင်းတွေက ဒီလူပေါ်မှာ ပြု၊ ဒီလူပေါ်မှာ ဖြစ်တာတွေပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆေးဆရာဟာ ရောဂါရနေသူကိုကုတဲ့အခါ မင်း ဘယ်ဘဝက လာတာလဲ မမေးဘူး၊ မင်းကို ဘယ်ဘဝ ရောက်စေရမယ်လဲ မပြောဘူး၊ မင်း ဘာစားထားသလဲ၊ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲဆိုတာ မေးပြီး လူနာမှာ ဖောက်ပြန်နေ တဲ့ဓာတ်ကို တည့်မတ်သွားအောင် လိုနေတာဆိုရင် ဖြည့်၊ ပိုနေတာဆို နှုတ်၊ အဲဒါဖြစ်စေတဲ့ ဆေးပေးတာပဲ၊ အဲဒါနဲ့ ရောဂါပျောက်စေတာပဲ၊ ဒီလို ဆေးစွမ်းလို့ ဆရာကြီးကို မေးပါရစေဆိုပြီး ဆရာကြီး ဒီလူနာ သေရင် နောင်ဘဝ သွားမှာလား၊ မသွားဘူးလား မေးရင် အဲဒါ ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူး ပြောမှာပဲ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တို့ဘုရားလည်း ဒီလိုဖြစ်လို့ အဲဒီအမေးတွေကို ဒီလိုလည်း ငါ မယူဘူး၊ ဒီလို မဟုတ်တာလည်း ငါ မယူဘူးပြောတာ ဆိုတာကို သိသွားတာပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုန်းကြီးမှာ ငယ်ငယ်က သိခဲ့တဲ့ဘုရားက တစ်ဆူ၊ ကြီးမှသိတဲ့ ဘုရားက တစ်ဆူ ဖြစ်မနေဘူးလားဘုရား’

ဘုရားနှစ်ဆူ တွေရပြီ

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူကလည်း အမြင်ချင်းက တခြားစီပဲ’

– ‘ဘယ်လောက်ခြားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်ကဘုရားက လူသတ္တဝါတွေ သွားလာနေတာတွေအကြောင်းကို ဟောတဲ့ဘုရား၊ ကြီးမှသိတဲ့ဘုရားက အဲဒီလိုမဟုတ်၊ လူပေါ်မှာပဲ ဘယ်အမှုက ဘာကို ဖြစ်စေတာလို့ ဟောတဲ့ ဘုရား’

– ‘လူအကြောင်းဟောတဲ့ ဘုရားနဲ့ အမှုအကြောင်းဟောတဲ့ဘုရားပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘လူအကြောင်းဟောတဲ့ဘုရားဆိုရင်သာ လူသေပြီး ဘယ်သွား၊ မသွားဟောရ မှာပေါ့၊ အမှုအကြောင်းဟောတဲ့ဘုရားဆိုတော့ အမှုက ဘာကြောင့် ဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်ဘူး၊ အကျိုး ဘာဖြစ်မယ် ဟောတာပဲ’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့၊ ဒီနေ့ကမ္ဘာမှာ ဘယ်သူမှ မဖူးရတဲ့ဘုရားကို ဖူးရပြီဆိုပြီး တစောင်းကြီးပင်အောက်က တို့ဟာ စိတ်ထဲမှာ အောင်ပြီအသံတွေ အားကုန် အော်ဟစ်နေပြီပေါ့’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်မြူးနေရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုမေးတာ လွန်လှပြီ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အမှန်ဖြစ်တဲ့ဘုရား သိတာလောက် ပျော်မွေ့စရာကောင်းတာ ဘာရှိမှာလဲ’

- ‘ဟုတ်မှာပါ၊ ကိုယ့်လမ်းညွှန်ဆရာဖြစ်တဲ့ ဘုရားဟာ ကိုယ့်အတွက် နေမင်းပဲ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နေဟာ ပကတိအမှောင်ကို ခွင်းနိုင်ပေမယ့် လူ့လောကရဲ့ ဦးခေါင်းထဲက ဦးနှောက်အသိဉာဏ်အမှောင်ကို မခွင်းနိုင်ဘူး မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ပြောရဦးမယ်၊ တစ်နေ့တော့ ဆွမ်းခံသွားရင်း လက္ခယံပက္ခဉာဉ်နဲ့ဖြစ်နေလို့ ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းဝင်ပြီး သံဃာဥပုသ်ပြုတာအပြီးမှာ ဥပဇ္ဈာယ်က နိုင်ငံလူကြီးတွေက တပိုင် တနိုင် ကြက်ဝက်စတာတွေ မွေးကြပြောနေတာ မကောင်းဘူးလို့ ညည်းတယ်၊ အဲဒါကို တို့က ပြန်လျှောက်တယ်၊ စားချင်ကြရင်တော့ မွေးရမှာပဲ၊ မမွေးချင်ရင် မစားပဲနေကြပေါ့လို့ပဲ၊ ဒီတော့ ဥပဇ္ဈာယ်က မင်းက ငယ်ငယ်ကလို သဒ္ဓါတရား မကောင်းတော့ဘူးလို့ တို့ကို ပြောတယ်၊ အဲဒါကို တို့ကလည်း ပြန်လျှောက်တယ်’

- ‘ဘယ်လို လျှောက်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တပည့်တော်ထက် သဒ္ဓါတရား ကောင်းတဲ့သူကို တပည့်တော် မတွေ့ဖူးဘူး လို့ဘဲ’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို ပြန်လျှောက်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားကို အလွဲသိပြီး အဲဒီရဲ့လမ်းကြောင်းအရ ယုံကြည်တာဟာ သဒ္ဓါတရား မဟုတ်ဘဲ လုပ်နေတယ်လို့ သိနေတာက အလိုအလျောက်ထွက်သွားတာပဲ’
 - ‘ဒီအကြောင်းကို သိတင်းသုံးဖော်တွေကို ပြောပြတာ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘နည်းနည်းပါးပါး တုံ့ကြည့်ဖို့တော့ ကြိုးစားတယ်’
 - ‘လက်မခံဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘လက်မခံတဲ့အဖြစ်လို့ ပြောဖို့ကို မရောက်ဘူး’
 - ‘ဘာလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီစကားကို တိုက်ရိုက်ပြောတာမဟုတ်ဘဲ နှိုးနှယ်တာလောက်ပြောရင် ဇော်ဂျီဖြတ်သွားတယ် ဖြစ်သွားတာပဲ’
 - ‘ဇော်ဂျီဖြတ်တယ်ဆိုတာဟာ ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘တိတ်သွားတာကို ပြောတဲ့စကားပဲ၊ တကယ်တော့ ယောဂသမားဖြစ်သလို ဖြစ်သွားတာကို ပြောလိုရင်း ထင်တယ်၊ ဒီတော့ တခြားစကားပဲ ပြောရတာပဲ’
 - ‘ဘာစကားတွေ ပြောလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ခါတစ်ခါ ညနေ နေအေးချိန်လောက်ရောက်တဲ့အခါ သူတို့ ပြောချင်တာ လိုက်ပြောပြီး ကိုယ်ပြောချင်တာ ပြောရတာပေါ့’
 - ‘ဘာပြောချင်တာ ရှိလို့လဲ’
 - ♣ ‘စာဖတ်ချင်တယ်၊ ဘုရား ဘာတွေ ပြောနေသလဲ သိချင်တဲ့အာသာတွေ တဖွားဖွား ထနေတယ်’
 - ‘စာဖတ်ချင်ကြောင်း ပြောတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလောက်မကဘူး၊ ဘုရားဟော စာအုပ်တွေ ရှာပေးဖို့ ပူဆာတာ လုပ်ရတာပေါ့’
 - ‘စာအုပ်ကရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိကြဘူး၊ ဒီတော့ ဒီဂေါစရဂါမ်မှာ ဘုရားဟောကျမ်းတွေ စုပုံရှိနေတဲ့ ပိဋကတ်တိုက်တစ်ခု ဂေါစရဂါမ်ဘုရားကြီးထဲမှာ လုပ်ဖို့ကောင်းကြောင်း ပြောရတာပေါ့၊

သူတို့လည်း အဲဒါ စိတ်ပါကြတယ်’

– ‘အဲဒါ ဖြစ်သလား ဘုရား’

♣ ‘တည်မိတဲ့အဖြစ်တော့ ရောက်ပြီး စာအုပ်တွေလည်း အထိုက်အလျောက် အလှူခံပေးတာ လုပ်ရတာပေါ့’

– ‘ဘုရားပြောတဲ့စကားတွေကို လမ်းညွှန်ယူတော့ဖို့ လုံးပမ်းတာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ပြောရင် အဆင့်မြင့်လွန်းတာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုရည်ရွယ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အခုမှ စတွေ့ရတဲ့ဘုရားကို ဖူးချင်လို့ပဲ’

– ‘ဘုရားဖူးတယ်ဆိုတာ ဘုရားရှိခိုးတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရှိခိုးတယ်ဆိုတာက ကိုယ်ရပြီးသားဘုရားအကြောင်း နည်းနည်းပါးပါး ကလေးနဲ့ ဘုရားကို ဖူးရတာပဲ။ ကိုယ် မသိသေးတဲ့အကြောင်းအရာတွေ အများကြီးကို ပြောဆိုနေတဲ့ဘုရားကို တွေ့ဆုံချင်တာပေါ့’

– ‘ဘုရားဖူးတယ်ဆိုတာ ဘုရားကိုတွေ့ဆုံတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘ကိုယ့်လမ်းညွှန်ကို ကိုယ်တွေ့ချင်ရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်တွေ့ချင်သူက သူ့မှာ ဘာအရည်အချင်းတွေရှိတယ်လို့ချည်း အထပ်ထပ် ပြောနေသူတော့ ဖြစ်ဖို့မဟုတ်ရဘူး မဟုတ်လား’

– ‘ဘုရားဖူးတာက ကုသိုလ်ရဖို့ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘သေပြီးမှ အကျိုးပေးမယ်ဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ရဖို့တော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ထင်သာ မြင်သာရှိတဲ့ ကုသိုလ်ရဖို့ပေါ့’

– ‘အဲဒီကုသိုလ်က ဘယ်လိုရမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်ဖူးတွေ့တဲ့ဘုရားက ဓာတ်ပုံဘုရား၊ ရုပ်တုဘုရား၊ အထိမ်းအမှတ်ဘုရား ဖြစ်နေရင်တော့ အဲဒီဘုရားတွေက စကားမပြောကြတော့ ဘုရားဆီက ဘာမှ ကြားရမှာ မဟုတ်တဲ့အတွက် ထင်သာမြင်သာတဲ့ ရစရာမရနိုင်ပေမယ့် စကားပြောတဲ့ဘုရားဖူးရင်တော့

အဲဒီပြောစကားထဲက ကိုယ်နားလည်တာတွေပါရင် ကိုယ်ဘာလုပ်ရမယ်သိတဲ့ ထင်သာမြင်သာ ရှိတဲ့ ကောင်းမှုတွေ ရတာပဲပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးပြောတာတွေက အဆန်းတွေချည်းပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆန်းအောင်ပြောနေတယ် ထင်လို့လား’

- ‘ဆန်းလို့ အဆန်းချည်းလို့ ပြောတာပါ ဘုရား’

♣ ‘ရုပ်ရှင်ဘုရားကို ဖူးတတ်ဖို့ လိုတယ် မဟုတ်လား’

- ‘ရုပ်သေဘုရားကို အသံအနိမ့်အမြင့်၊ အတိုးအကျယ် အမျိုးမျိုးနဲ့ ဖူးမြင်လာခဲ့တာ ကြာလှပြီ၊ ထင်သာမြင်သာတဲ့အကျိုးဖြစ်တာ မတွေ့ရတာ အထင်အရှားဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်လိုပဲ၊ သူများတွေကို အသိရစေချင်လို့ပဲ’

- ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါဟာ အစစ်အမှန် အမျှပေးခြင်းပါပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ အမျှယူကြလော့လို့ အသံမြင့်ပြီး သုံးခါသုံးလီပေးတာ ယူလို့ရ တာက ထင်သာမြင်သာရှိရှိရတာမတွေ့ရပေမယ့် အသိအမှန်ပေးတဲ့ အမျှကတော့ ရမှာ ထင်သာမြင်သာရှိတယ် မဟုတ်လား’

- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ရတယ်ဆိုရင် ရတာကို ထင်သာမြင်သာ ရှိအောင် လုပ်ကြမှာပဲ၊ ခေတ်ကြီးက ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို အခုပြောရင် အခုချက်ချင်း တစ်ကမ္ဘာလုံးက ကြားနိုင်တဲ့ခေတ် မဟုတ်လား’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ တစောင်းကြီးပင်အောက်မှာ ဆိတ်ငြိမ်မှု ဝိဝေကအပြည့်နဲ့ ဘုရားဖူးနေပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မဖူးလိုက်ရဘူး’

- ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

နှစ်ဝမ်းကွဲအစ်ကို နှိပ်စက်ခံရ လာခေါ်ခြင်း

♣ ‘ဘုရားဖူးဖို့ ပိဋကတ်အသင်း တည်ဆောက်လို့ တည်မိခါစပဲ ရှိသေးတယ်။ ညီအစ်ကိုအရင်းလို့ မှတ်ယူကြတဲ့ နှစ်ဝမ်းကွဲဖြစ်တဲ့ ပိဋကတ်နှစ်ပုံဆောင် မင်းကွန်းက အစ်ကိုက ရောက်လာပြီး ပြောတယ်’

– ‘ဘာတွေ လာပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်းအဖွား စောင့်လျှောက်ဖို့ ဒီမှာနေပေမယ့် အခုဆိုရင် မင်းအဖွားနဲ့ အတူနေဖြစ်တဲ့ မြစ်မက အိမ်ထောင်ကျပြီဆိုတော့ စောင့်ရှောက်ဖို့ လက်လွှတ်လို့ရပြီလို့ပဲ’

– ‘ဒီတော့ကျောင်း ကျောခိုင်းဖို့ လာပြောတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘယ်လို ပြောလိုက်သလဲ’

♣ ‘ဒီမှာနေလို့ တပည့်တော် မျှတနေပြီလို့ပေါ့’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘မျှတတတ်လို့ မျှတနေပေမယ့် မင်းကျောင်းက မွေ့လျော်စရာ ဘာမှ မရှိတာဘဲ၊ ရေတောင် သူများက ထမ်းပို့နေရတာ၊ အဲဒီလောက်ချို့တဲ့မှုဟာ မလွဲသာမှဘဲ ရင်ဆိုင်သင့်တာ လို့ ပြောတာပဲ’

– ‘ဘာ ပြန်ပြောလိုက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောထဲနေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာလို့ပဲ၊ တို့ မင်းကွန်းကလည်း ရွာကျောင်း၊ မြို့ကျောင်းမဟုတ်ဘူး၊ တောကျောင်းပဲ၊ တောင်ပေါ်ကလေးမှာ ရေကန်အကြီးကြီးနဲ့ ကျောင်းပဲ၊ အပူအအေး၊ လေ၊ မိုးတွေ လုံခြုံတယ်၊ ဘေးက လူသူနဲ့ အသံတွေလည်း ဆိတ်တယ်၊ အဲဒါ ငါ့ကျောင်းပဲ၊ အဲဒီကျောင်းကို ပစ်ပြီး ငါက မန္တလေးမှာ တိုက်ဆောက်ပေးလို့ အဲဒီမှာ သွားနေရမှာမို့ မင်းကို လာခေါ်တာလို့ပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်မျှတဖို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖန်တီးနေရတာထက် သူများဖန်တီးပြီးသား ဖြစ်တာတစ်ကြောင်း၊ သူ့ကျောင်းကို သူ မရှိတဲ့အချိန်မှာ စောင့်ပေးတဲ့တာဝန် ယူသင့်တာလည်း တစ်ကြောင်းနဲ့ လာခဲ့ဖို့ စဉ်းစားမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်’

– ‘အဲဒီအချိန်က ဘုန်းကြီးအသက် ဘယ်လောက်ရှိနေပြီလဲ ဘုရား’

♣ ‘သုံးဆယ်ထဲ ရောက်နေပြီ’

– ‘မင်းကွန်းသွားနေဖို့ စဉ်းစားမယ် ပြောလိုက်တာက ဘာစဉ်းစားမလို့လဲဘုရား’

♣ ‘အဖွားကြီးပေါ့’

– ‘ဟုတ်တာပဲ၊ ဒီနေရာနေတာရဲ့ ပင်မအကြောင်းက အဖွားကြီး ဖြစ်နေတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ငယ်စဉ်က တို့ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့တာ သူတို့ဖြစ်ပေမယ့် ကျန်သူတွေက မရှိကြသလို အခုသူ့ကို စောင့်ရှောက်မယ့်သူကလည်း ကိုယ်ကလွဲပြီး မကျန်သလို ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား’

– ‘မြစ်မလေး အိမ်ထောင်ကျသွားတာက အတူနေအားပြုစရာတော့ ဖြစ်သွားပြီ ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဖြစ်လို့ မင်းကွန်းလာခဲ့ဖို့ ကတိပြုနိုင်တာပဲ၊ ဒီလို မဟုတ်ရင် ဒီနေရာက ဘယ်မှ သွားဖို့ စိတ်မကူးနိုင်တာဘဲ’

– ‘ဒီနေရာကလည်း ဘုန်းကြီးအတွက် အများကြီး ကျေးဇူးဖြစ်စေတာမို့ ကျေးဇူးများတဲ့နေရာ ဖြစ်တာပဲဘုရား’

♣ ‘ရပ်မနေသူအတွက် နေရာတိုင်း ကျေးဇူးများမှာပဲ’

ရွာပြုတ်တောကျောင်းမှ မင်းကွန်းချောင်သို့

– ‘မင်းကွန်းရောက်တော့ နောင်တော်ကြီးက အဲဒီကျောင်းမှာ ရှိနေသေးလားဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနှစ်မှာ မန္တလေးသွားဖို့ ပျက်သွားတယ်လို့ သိရတယ်’
 - ‘အဲဒီတော့ နှစ်ပါးအတူနေကြသလား ဘုရား’
- ♣ ‘အစပဲ တစ်ကျောင်းတည်းနေတယ်၊ နောက်ပိုင်းကျတော့ အဲဒီကျောင်းရဲ့ အထက်မှာ ရေကန်ကြီးရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း နှစ်ခမ်းကျဉ်းကလေးတစ်ခု ဝါးခင်း၊ ဝါးကာ၊ ဝါးမိုးနဲ့ ဆောက်စေပြီး နေလိုက်တယ်’
 - ‘ဆွမ်းစားတော့ အတူပဲလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းကွန်းနဲ့ တစ်မိုင်ပိုပိုလောက်ဝေးတဲ့ ကင်းရွာကို သွားပြီး ဆွမ်းခံတယ်၊ နောင်တော်ကြီးကတော့ ကျောင်းမှာ ချက်ပြုတ်တာပဲ’
 - ‘နောင်တော်ကြီးက ဘာလုပ်နေသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ မင်းကွန်းထဲက ချောင်နှစ်ခုသုံးခုလောက်နဲ့ ဈေးဆိပ် သွားလည်နေတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါလည်း တို့ကိုပါ အဲဒီခေါ်သွားတာခံရတယ်’
 - ‘အဲဒီအချိန်က ဈေးဆိပ်က စည်ကားနေပြီလား ဘုရား’
- ♣ ‘စားသောက်ဆိုင် နှစ်ဆိုင်ပဲ ရှိတယ်’
 - ‘နောင်တော်ကြီးကို လူတွေက လေးစားကြရဲ့လား ဘုရား’
- ♣ ‘သူက စာဖတ်အားလည်း ကောင်းတော့ မသိတာမရှိသလို ပိဋကတ်နှစ်ပုံ လည်း ပြန်ထားသူ၊ တစ်ချိန်က ဖဆပလခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ အကိုးကွယ်ခံဆိုတော့ မလေးစားလို့ မရဘူးပေါ့’
 - ‘မျက်နှာကြီးဘုန်းကြီးပဲ’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဖဆပလခေတ်မှာ ပိဋကတ်ပြန်တဲ့ လက်ဦးအုပ်စုတွေထဲက ဆိုတော့ အာဏာရော ဥစ္စာရော တင်းကြမ်းပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးလည်း မှီခိုရမှာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘တို့က အကင်းနေခဲ့လို့ သူ့အဖွားက မေးလို့ တို့က ပြောတဲ့အခါ တို့ကို မာနကြီးတယ်ဆိုပြီး စိတ်ဆိုးတာခံရတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို နေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မသိဘူး၊ သူပေးတာ ယူရမှာ ရှက်နိုးလို့ပဲ၊ ကိုယ့်မှာလိုနေတာဆိုတာလည်း မဖြစ်တာပါမှာပဲ’

– ‘စာသင်သားဘဝမှာ ပစ္စည်းလိုတာ မခံစားရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အပျော်အပါး၊ အစားအသောက်လည်း မလိုက်စားတာဆိုတော့ အမေပေးတဲ့ ပိုက်ဆံဟာ စာဖတ်တာနဲ့ ခရီးသွားတာပဲ သုံးတာပဲ၊ အဲဒါတောင် ပေးရတဲ့အမေက တွေ့တဲ့ အခါ စာရင်းစစ်ချင်သေးတာ ခံရတယ်’

– ‘ဘယ်လို စစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ပေးလိုက်တဲ့ပိုက်ဆံတွေ ဘာသုံးသလဲပေါ့၊ သူတို့က လုံးဝစေ့စပ်သူဆိုတော့ မေးတာဖြစ်မှာပဲ’

– ‘သုံးတာ ပြောပြရသလား ဘုရား’

♣ ‘မပြဘူး၊ အမေ့ကို ပြောမယ်၊ အမေ့သား အချက်နှစ်ချက်ပဲ ပြောမယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်’

– ‘အဲဒီနှစ်ချက်က ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘နံပါတ်တစ် အမေ့သား မြင်းမလောင်းဘူး၊ နံပါတ်နှစ်က ဖဲမရိုက်ဘူးလို့ဘဲ’

– ‘နောင်တော်ကြီးတို့ကတော့ အဲဒီအချိန်က ပေးလို့မကုန် လှူလို့မခန်းထဲကပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ နောင်တော်ကြီးကို အဆုံးစွန် ပျက်စီးစေတာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မာနတွေကြီး၊ လောဘ၊ ဒေါသတွေ အစွန်းထွက်အောင် ကြီးတာပဲ၊

ဒါပေမယ့်

သူ့ဂုဏ်ရှိန်ကို လူတွေက ခေါင်းပေါ်ကမချနိုင်တော့ အပြစ်လို့လည်းမမြင်တော့ဘဲ ထင်တာတွေ လုပ်တာပဲ၊ အသိဉာဏ်ဗဟုသုတနဲ့ ဇွဲလုံ့လကလည်း ထိပ်တန်းမှာ ရှိတယ်’

– ‘မိန်းမလိုက်စားတာ စီးပွားလုပ်တာတွေ မရှောင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရဟန်းအဖြစ် ပျက်အောင်မလုပ်ပေမယ့် အဲဒါတွေ တွေ့မရှောင်ထဲကပဲ၊ ဖဲလည်း ရိုက်တာပဲ၊ နောက်ဆုံးတော့ စီးပွားဗွက်ထဲ နစ်သွားတာပဲ’

-
- ‘ကံမရှိ၊ ဉာဏ်ရှိတိုင်း မှားတယ် ပြောရမှာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တကယ်တော့ နောင်တော်ကြီးဟာ သနားစရာ ဘဝဝဋ်ကြွေးခံရတာလို့ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို ဘဝဝဋ်ကြွေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်လုပ်တာ မဟုတ်ဘဲ ရတာတွေက သူ့ကို အဲဒီလိုဖြစ်စေတာမှာ အတောမသတ်နိုင်တာဘဲ’
 - ‘သူများတွေလည်း ဒီလိုပဲ ကိုယ်မလုပ်ဘဲ ရတာတွေ ရှိကြတာပဲ၊ သူတို့ ဘာကြောင့် မဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘နောင်တော်ကြီးက လူစိတ် တကယ်ရှိသူဖြစ်တာကို အနီးကပ်နေတော့ အလုံးစုံ သိလိုက်ရတာပဲ’
 - ‘အတူနေတာ ဘယ်လောက်ကြာသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါးနှစ်’
 - ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘နောင်တော်ကြီးက သူ့အဖော်အဖြစ် တို့ကို ခေါ်ထားတာ သိလာရတာပဲ၊ အဖော် မလုပ်ချင်လို့ ဘယ်ရမလဲ’
 - ‘အဲဒီကျောင်းက ခွါဖို့ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပထမတစ်နှစ်ပြီးတော့ ကြိုးစားတာပဲ၊ ဘယ်လိုမှ သွားလို့ မဖြစ်အောင် လုပ်တာပဲ’
 - ‘နောင်တော်ကြီး လုပ်တာတွေကို အပြစ်မမြင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့အသိတွေက ပြောင်းလာနေတော့ အပြစ်လို့မမြင်ဘဲ နောင်တော်ကြီး မလုပ်သင့်တာ လုပ်တာတွေအတွက် သူခံရမှာမြင်ပြီး သနားစရာ မြင်တာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို အသိတွေ ပြောင်းလာတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်ဆိုတာတွေဟာ ဘာသာရေးက ပြတဲ့အဖြစ်လို့ မမြင်တော့ဘဲ မလုပ်ရမှာ လုပ်လို့ ဖြစ်ပွားချက်တွေလို့ မြင်တာဆီ ပြောင်းတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဝိနည်းပြစ်ကျတော့လည်း အပြစ်အဖြစ် အရေးယူတာမရှိနေလို့ အပြစ်အဖြစ် မမြင်တော့တာဘဲ’

– ‘ဝိနည်းမှာ ဘယ်လို အရေးမယူတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက မလုပ်ရ ပညတ်တာလုပ်ရင် နောင်မလုပ်တော့ဘူးလို့ အပြစ် ဝန်ခံရတယ်။ ထပ်ထပ်လုပ်ရင် သံဃာက အပြစ်မရှုသူ၊ မကုသုအဖြစ် ဥက္ကိစ္ဆာက လုပ်ပြီး သံဃာနဲ့ မပေါင်းရအောင် အရေးယူတယ်။ အဲဒါ မလုပ်တော့ ဝိနည်းနဲ့စပ်တဲ့ အရေးယူတာ သံဃာက မလုပ်တာပေါ့’

– ‘အပြစ်ကို ဘာသာရေးက မြင်ပြတဲ့အဖြစ်လို့ ဘယ်လို မမြင်တော့တာလဲဘုရား’

♣ ‘ဘာသာရေးက မြင်ပြတဲ့အပြစ်က အကောင်တွေအဖြစ် ခံရမှာတွေပဲ။ တကယ်တော့ အပြစ်တွေက အမှုတွေဆိုတော့ အမှုပြစ်တွေအဖြစ် အမြင်တွေ ဖြစ်လာတာပဲ’

– ‘နောင်တော်ကြီးကလည်း အဲဒီလို မြင်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုတော့ မဟုတ်လောက်ဘူး၊ အခုလို သူလုပ်ချင်ရာ လုပ်နေတာတွေကတော့ သူ့သတ္တိနဲ့သူ လုပ်နေတာတွေ သိမိတယ်’

– ‘နောင်တော်ကြီးမှာ ဘယ်လို သတ္တိရှိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝိနည်းမှာဆိုရင် ငါးကျမ်းလုံး အာဂုံဆောင်ခဲ့တာ၊ ဓမ္မမှာကျတော့လည်း ဒီနေ့ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်ပြီး ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဖြစ်ကြသူတွေနဲ့ ထပ်တူပဲ၊ သူက အဘိဓမ္မာ မဆောင်ရသေးတာဘဲ ရှိတယ်။ အဘိဓမ္မာက လူ့ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ ညွှန်ပြတာတွေ မဟုတ်တာဘဲ၊ ပုဂ္ဂလဘက်က ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကမ္ဘာအေးမှာ မြန်မာစာသင်တိုက်တွေက ထိပ်ဆိုတဲ့ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ တန်းတူပေါင်းပြီး အလေးထားခံထားရသူ၊ ပြီးတော့ ခေတ်စာပေ ဖတ်မှတ်မှုမှာ အကြောပေးပုံသူပဲ၊ အာဏာပါဝါအနေနဲ့က ဖဆပလ သဘောတရားဦးဆောင် သူတွေရဲ့ အကိုးကွယ်ခံပဲ’

– ‘ဓမ္မနဲ့ ဝိနယမှာလည်း ဘယ်ဘက်က စမ်းမလဲ၊ ပုဂ္ဂလဘက်ကလည်း ထိပ်တန်း

ဘုန်းကြီးတွေက လယ်ဗယ်ထား အလေးစားခံ၊ အာဏာပါဝါကလည်း ဖဆပလက အဲဒီခေတ်မှာ ဘုရင်ဆိုတော့ သူကြောက်ရွံ့ရမယ့် ဓမ္မ၊ ဝိနယနဲ့ ပုဂ္ဂလ အစိုးရ မရှိတော့ တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ သူနဲ့ပေါင်းမိသူမှန်သမျှ သူရန်လုပ်တာ မခံရဘူးသူ မရှိသလောက်ဘဲ၊ ဘယ်လောက်အကျိုးများတဲ့ မိတ်ဆွေ ဒကာဒကာမဖြစ်ဖြစ် စွန့်ပစ်ရမှာ နည်းနည်းမှ ဝန်မလေးသဘဲ၊ စီးပွားရေးလည်း သူလုပ်ချင်တာ လုပ်တာပဲ၊ ငယ်ရွယ်သေးသူ ဖြစ်တဲ့ အလျောက် ဖိုမလိုက်စားမှုလည်း အပြည့်ပဲ’

- ‘ပါရာဇိကတွေတော့ လွတ်သေးရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလောက်ပဲ လွတ်မယ်’

- ‘အတတ်ကျူးတော့ ဘီလူးဖြစ်ဆိုတာလိုလား ဘုရား’

♣ ‘သတ္တိကောင်းသူဆိုတော့ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပဲ၊ ဓမ္မတွေဆိုရင် အဲဒီဓမ္မတွေရဲ့ ဖွင့်တဲ့ကျမ်းရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံလောက် ဖျောက်မပျောက်လောက် ရတဲ့အဖြစ်ရောက်မှ ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒဘွဲ့က ရတာဆိုတော့ ဓမ္မအသိမှာ သူ့ထက်ပိုသိသူ မရှိသဘဲ’

- ‘သူလိုသူတွေ ဒီလောက်ရမ်းတယ် မကြားဖူးပါဘူး ဘုရား’

♣ ‘သူတို့က ဓမ္မသိကြလို့မရမ်းကြတာထက် သတ္တိမကောင်းကြလို့ မရမ်းကြတာဘဲ’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘နံပါတ်တစ် ရန်မဖြစ်ဝံ့ဘူး၊ နံပါတ်နှစ် ဒကာဒကာမက ခွါသွားမှာ စိုးတယ်၊ နံပါတ်သုံး ပြင်ပဗဟုသုတ နည်းတယ်၊ နံပါတ်လေး ကိုယ့်ဟာကိုယ်စီးပွား မလုပ်တတ်ဘူး၊ အစစပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ နောင်တော်ကြီးက ရှေးအခါက နွားမကျောင်းဆရာတော် တို့ခင်ကြီးပျော် တောင်တွင်းက ပုဂံကို ပညာဆည်းပူးလာတော့ သူဆည်းပူးရမယ့် ဆရာတော်က သူ့ကို နှုတ်မဆက်နိုင်ဘဲ သဲကြီးမဲကြီး ကျားကွက်ရွှေ့နေတယ်လို့ ကြားဖူး ရတာလို ဖြစ်နေပြီ၊ ဝိနည်းတွေ ဒီလောက်သိမှပဲ၊ ဝိနည်းလေးစားဖို့ မကောင်းဘူးလားဘုရား’

♣ ‘သာမန်အတိုင်းဆိုရင် ဒီလိုထင်စရာပဲ’

- ‘အဲဒီအတိုင်း ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့က ဝိနည်းဆောင်ကြသူတွေကို သိတာပဲ’

- ‘ဘယ်လို သိတာလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ဖို့ ဆောင်ပြတာလိုပဲ’
 - ‘အဲဒီလိုပဲ ဆောင်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သံဃာညီညွတ်ဖို့ ဆောင်ရတာလို့ သူတို့က သိကြတာပဲ’
 - ‘ဝိနည်းဆောင်ရတာက သံဃာအဖွဲ့အစည်းအတွက်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုတောင် မေးယူနေရပြီ မဟုတ်လား’
 - ‘မမေးသင့်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဗဟုသုတရှိရင် မမေးသင့်တဲ့ မေးခွန်းပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သံဃာဆိုတာက ရဟန်းတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းရဲ့ နာမည်ပဲ
မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘အဖွဲ့အစည်းဆိုရင် အဖွဲ့အစည်းဝင်တွေ စည်းလုံးဖို့ လိုက်နာရမယ့် စည်းကမ်း
ရှိရမယ် မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဖွဲ့ဝင်က အဲဒီစည်းကမ်းလိုက်နာတာဟာ သူ့ကိုယ်သူဂုဏ်တင်ဖို့
ဟုတ်ရဲ့လား’
 - ‘ဘယ်ဟုတ်မှာလဲဘုရား၊ အဖွဲ့ညီညွတ်ဖို့ လိုက်နာရတာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဖွဲ့အစည်းညီညွတ်ဖို့ လိုက်နာတာဆိုရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် လိုက်နာပြီး
သူများမလိုက်နာတာကို လိုက်နာအောင်အရေးယူဖို့ လုပ်ရမလား မလုပ်ဘဲနေရမလား’
 - ‘ကိုယ်လည်း လိုက်နာရသလို သူများလိုက်နာအောင်လည်း
လုပ်ရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို မလုပ်ဘဲ ကိုယ်ပဲလိုက်နာတာဟာ မလိုက်နာသူထဲက
လိုက်နာသူအဖြစ် ချွန်ထွက်လာဖို့ လုပ်တာလား၊ အဖွဲ့အစည်းအတွက် လုပ်တာလား’
 - ‘နောင်ဘဝ အခုဘဝ ကောင်းစားဖို့ လုပ်တာဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ ကောင်းစားဖို့ လုပ်စရာလား၊ အဖွဲ့အစည်း ကောင်းစားဖို့ လုပ်စရာလား’

- ‘နောင်တော်ကြီးတို့က ဉာဏ်ပေးသူတွေဆိုတော့ ဒါတွေကြောင့် ပေယျာလကန် လုပ်တာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

- ‘ဗမာပြည်မှာ အပြစ်မရှိလို့ သံဃာက ကံကြီးကံငယ်တွေ မပါရအောင် အရေးယူ ခံရတဲ့ ရဟန်းရယ်လို့ မကြားဖူးပါဘူး၊ ရှိတော့ ရှိဖူးသလား ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း မကြားဖူးဘူး’

- ‘ဝိနည်းက သာသနာ့အသက်ဆို မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဒါကြောင့် ပေယျာလကန်တာပဲ’

- ‘နောင်တောင်ကြီးက ဘုန်းကြီးကို ဘက်စံမင်းအဖြစ် အသုံးချနေ တာလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီသဘောပဲ’

- ‘မကောင်းလိုက်တာ ဘုရား’

♣ ‘မကောင်းတဲ့အထဲက အကောင်းရအောင် ယူရတာပေါ့’

- ‘ဘာတွေ ယူရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အများကြီးပဲ’

- ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘တို့က ကျောက်တုံးတစ်တုံး အသိအမှတ်ပြုသလိုအပြစ်ရဖို့ ရှေ့ရှုခဲ့သူဆိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းတွေနဲ့ စပ်လို့ မျက်စိမဖွင့်ခဲ့သူဘဲ’

- ‘ဟုတ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နောင်တော်ကြီးက အဲဒါတွေ အစုံမြင်စရာ ပြုတင်းပေါက်ဖြစ်နေတော့ လောကထဲ ဆင်းကြည့်နေစရာမလိုဘဲ နောင်တော်ကြီးပြုတင်းပေါက် တံခါးက အကုန် မြင်ခွင့်ရတာပဲ’

– ‘မျက်စိဖွင့်ချင်တဲ့ အသိအမြင် ပေါက်တဲ့အချိန်ဆိုတော့ တိုင်းယက်ထားတဲ့ ကဗ္ဗလာ၊ မိုးရွာတာနဲ့ အဆင်သင့်ဆိုတာလို ဖြစ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအတိုင်းပဲ’

– ‘ဘုရားဟောကြားချက်တွေ ဖတ်ခွင့်ရရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အလျှံပယ်ပဲ ဖတ်ရတယ်၊ စာတောပေတောရောက်နေတယ် မဟုတ်လား’

– ‘နောင်တော်ကြီးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေမှာလည်း နောက်ပါအဖြစ် အကုန်ပါနေတာ ပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နောင်တော်ကြီးက သင်္ဘော၊ ရထား သွားချင်ရာသွား အခမဲ့ လက်မှတ်ရသူဆိုတော့ ခူးရင်းသီးစားဖို့ မော်လမြိုင်သွားချင်သွားတာ၊ အဲဒါလည်း တို့ပါတာပဲ၊ ရှမ်း၊ ကချင်၊ ကရင်၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ဧရာဝတီ၊ ကျိုက်ခမီ၊ စက်စဲ၊ ငပလီ၊ ချင်းတွင်း၊ ကလေးဝ အဲဒီတွေက မန္တလေးမှာ ရောင်းလို့ မြတ်မှာဆိုရင် တစ်နိုင်ကတော့ သယ်ပြီးသား မှတ်တော့ပဲ’

– ‘သူက မျက်နှာကြီးဆိုတော့ အပေါ်စီးကရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်မှ ငုံ့ဝင်ရတဲ့ဧည့်သည် လုပ်ရတာ မရှိဘူး၊ သူများ ကျွေးမွေးတာတွေလည်း စားသလား မမေးနဲ့၊ နည်းနည်းဆိုရင် နောက်ထပ် ပြေးဝယ်ရမယ်သာ မှတ်တော့ပဲ၊ သူ့ဆီလာတဲ့ ဧည့်သည်ဆိုရင် သူက မန္တလေး ထွက်သွားတာပဲ၊ ဧည့်သည်ကို တို့နဲ့ပစ်ထားပြီပဲ၊ ကျွေးစရာမရှိဘူး’

– ‘မင်းကွန်း၊ မန္တလေးက သူနဲ့ ဆက်ဆံသူတွေထဲမှာလည်း ဒီလိုပဲ ဗိုလ်ကျတာ ပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဗိုလ်ပဲ၊ သူ့ကို မကြောက်ရွံ့ မရိုသေတဲ့သူ မရှိသလောက်ဘဲ၊ ကွယ်ရာမှာ မကောင်းပြောချင် ပြောမယ်၊ ရှေ့မှာတော့ ပြားပြားမှောက်ထဲကပဲ၊ သူက မတရားတော့ လုပ်တာ မတွေ့ရဘူး၊ တရားတယ်ပြောရတာထဲမှာတော့ တစ်ဆံခြည် အထိပါးမခံသူဘဲ’

– ‘သူက မိန်းကလေးတွေကို လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာကလွဲရင် အလွတ်မပေးတာ တရားသလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်လို့ ပြောရမယ်’
 - ‘အဲဒါ ဖျက်ဆီးတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အလိုမတူဘဲဆိုရင်တော့ ဖျက်ဆီးတာပေါ့’
 - ‘သူနဲ့ တွေ့သူတိုင်းက အလိုတူမလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့မှာလည်း အလိုတူဖို့ စိတ်ရှိသူတွေပဲမဟုတ်လား၊ အဲဒီအစကို ဆွဲမှာပေါ့’
 - ‘ပြဿနာ မပေါ်ဖူးဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာပြဿနာ ပေါ်စရာရှိလို့လဲ’
 - ‘သူက ဘုန်းကြီးပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ ဖက်ရမ်းနမ်းစုတ်တာ ခံရတဲ့တစ်ဖက်သူမှာ ကောင်းတာ မခံစားရတာမှ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးပဲ ဒီလို လုပ်ရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ရဲ့ပန်းတိုင် တစ်ခုခုဆီ ခက်တောင့်ခက်ခဲ အားထုတ်ကြိုးပမ်းနေသူ မဟုတ်ရင် သူတို့ပျော်စရာ ဘာရှိသလဲ’
 - ‘ဒီလိုပဲ သည်းခံနေရမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်အမြင်ကိုမြင်ပြီး သည်းခံနေရမှာလဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးဟာ ဝိနည်းရှိသေရမယ်ဆိုတဲ့အမြင်နဲ့ မြင်ပြီး သည်းခံရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါက အသိဉာဏ်မသွားသူတွေ လိမ်ပိန်နေနည်းပဲ၊ နောင်တော်ကြီးတို့က အဲဒီပမာဏကို အရေကြိုသောက်ထားသူ မဟုတ်လား’
 - ‘ဒကာဒကာမတွေက အကြည်ညိုပျက်မှာကို ထောက်ထားဖို့ မကောင်းဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အကြည်ညိုပျက်ရင် ကိုယ့်ဆီကတရားကို ဒကာဒကာမတွေ လက်မခံမှာ စိုးလို့ အကြည်ညိုမပျက်အောင် နေကြရတာပဲ၊ ကိုယ့်ဆီလည်း ပေးစရာမရှိတော့ အကြည်ညိုပျက်တာလည်း ဂရုမစိုက်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ အကြည်ညိုပျက်ပြီး မလှူမတန်းမှာ လည်း မပူဘူး၊ အဲဒီဒကာဒကာမတွေထက် သူက ပြည့်စုံပြီးသား မဟုတ်လား’
 - ‘ဘုရားလက်ထက်က ဘုန်းကြီးတွေ ဒီကိစ္စ မရှိကြဘူး မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးလည်း လူသားပဲ၊ လူမှာရှိတဲ့ စိတ်ဓာတ် ဘုန်းကြီးဖြစ်တာနဲ့ မရှိရဘူးဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ဒါပေမယ့် အခြေအနေလေးရပ်က ဒီလိုကိစ္စတွေမဖြစ်အောင် ဖြစ်စေတယ်’

– ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘နံပါတ်တစ် ဓမ္မကလည်း အသက်ဝင်တယ်၊ နံပါတ်နှစ် ဝိနယကလည်း အသက်ဝင်တယ်၊ နံပါတ်သုံး တွေတဲ့လူတွေက လမ်းဘေးက သစ်ပင်တွေလို ခဏပဲ တွေ့ရတာဖြစ်တယ်၊ နံပါတ်လေး ဘုန်းကြီးမှာ တရားကလွဲပြီး ဘာမှမရှိဘူးဆိုရင်ပေါ့’

– ‘နံပါတ်တစ်က ဒီလိုကိစ္စတွေ ကင်းရှင်းနေအောင် ဘယ်လို ဆောက်ရွက် လို့လဲဘုရား’

♣ ‘တရားကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ သိတဲ့အတိုင်း ဒကာဒကာမ တွေကို ဟောပြောတဲ့အခါ ဒကာဒကာမတွေလည်း သိကြတယ်၊ သိတဲ့တရားက သိသူကို တသွေးတမွှေး ဘဝပြောင်းတာ ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေဟာ ဥယျာဉ်မျိုးတွေအဖြစ် ပျော်စရာ အပြည့်ရှိသူတွေဖြစ်ပြီး ပျော်နေကြလို့ပဲ၊ ပျော်နေသူအတွက် အပျော်ရှာစရာ မလိုလိုဘဲ’

– ‘မပျော်လို့ ဖိုမကိစ္စက လိုက်စားရတာလား ဘုရား’

♣ ‘လိုက်စားသူဟာ ပျော်ချင်လို့ မဟုတ်လို့လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဒါဆိုရင် ပျော်ချင်တာဟာ မပျော်လို့ဆိုတာ ရှင်းပြီးသားပဲ’

– ‘တရားက အသက်ဝင်တော့ တရားဖြန့်ရတာ ပျော်တယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်စိုက်တဲ့အပင်တွေက ဝေဝေဆာဆာ ပွင့်ကြသီးကြ၊ ကြီးထွား ဖြစ်ထွန်းကြတာ တွေရတော့ နောက်ထပ် စိုက်ချင်ပျိုးချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား တက်ကြွ မလာပေဘူးလား’

– ‘ဝိနည်း အသက်ဝင်တော့လည်း ဝိနည်းကျင့်ရတာ ဒီလိုပဲ ပျော်မှာပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဝိနည်းလိုက်နာကြတော့ ဘယ်သူက ဘယ်သူကို သံသယမျက်စိနဲ့ ကြည့်စရာ မလိုဘဲ အားလုံးဟာ တစ်သားတည်းဖြစ်နေတဲ့ သံဃာရဲ့အဖြစ်ဟာ အတိုင်းမသိ

ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်မယ် မဟုတ်လား၊ ညီညွတ်တဲ့ သံဃာဖြစ်ဖို့ တည်ဆောက်တာဟာ ကိုယ်လည်း ပါတယ်၊ အဲဒီရဲ့ အစိတ်အပိုင်းဟာ ကိုယ်ပဲ၊ ဒီလို ညီညွတ်တဲ့ သံဃာရဲ့အဖော်အဖြစ်က အပျက်ပြားခံရမှာဟာ မလိုလားစရာ အကြီးဆုံးဖြစ်လို့ တစ်ခြားအပျော်ရှာချင်စိတ် မပေါ်တာဘဲ’

- ‘တွေ့ရတဲ့လူတွေက လမ်းဆေးက သစ်ပင်တွေလိုဖြစ်လို့ ဖိုမနဲ့ အပျော်မရှာတာ ဆိုတာ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘လူဆိုတာ တွေ့ဖန်များတော့ခင် ဆိုတာ ရှိတာပဲ၊ သူ့အကျိုးကိုယ်လို လား၊ ကိုယ့်အကျိုး သူလိုလား ဖြစ်တာပေါ့၊ ခင်ဖန်များတော့ ချစ်ဆိုတာလည်း သူ ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ်ခွင့်လွှတ်၊ ကိုယ်ဘာလုပ်လုပ် သူ ခွင့်လွှတ်ဖြစ်တဲ့ သဘောပေါ့၊ မြင်မြင်ပျောက်ပျောက်ဆို ဒီဆီ ဘယ်လိုရောက်မှာလဲ’

- ‘နောက်ဆုံးတစ်ချက် ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးဆိုတာ မိဘဆွေမျိုး၊ ရဟန်းဒကာဒကာမ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဒကာ ဒကာမနဲ့ ကိုယ့်ပိုင်ဆိုင်မှု ဘာမှ မရှိတာဘဲ၊ ဒီလို အခြေအနေတွေက ဘုန်းကြီးတွေမှာ အပျော်လိုက်စရာ မလိုတာဘဲ၊ အခု အဲဒီအခြေအနေတွေ ရှိသေးလို့လား’

- ‘အဲဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရာစုနှစ်တွေ ဆယ့်လေးငါးခုနှစ်စုလောက်ဆီ ပြန်သွားတာတော့ စိတ်ကူးထဲပဲ ရတော့မယ်’

- ‘အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေရှင်းမလဲ ဘုရား’

♣ ‘တရားတွေ၊ ဝိနည်းတွေ အသက်ဝင်အောင် သွင်းနိုင်လည်း လူတွေက လမ်းဆေးသစ်ပင် မဖြစ်တော့တာနဲ့ ဘုန်းကြီးက ပိုင်ဆိုင်မှုမဲ့အဖြစ်ဆီ ပြန်မရောက်တာကြောင့် အဲဒီရာစုနှစ်တွေက ဘုန်းကြီးဆီ ပြန်သွားလို့ မရတော့ဘူး’

- ‘ပါတီစည်းကမ်းပြင်ရမှာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအကြောင်းအရာပြောတာ တော်ကြစို့၊ တို့ပြောရမှာ ပြန်သွားပြောရအောင်’

- ‘ဘုန်းကြီး မင်းကွန်းရောက်သွားတာ တော်တော် ကောင်းတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာတွေ့ရလို့လဲ’

-
- ‘လောကရဲ့ ယထာဘူတတွေ သုံးသပ်ခွင့် ရလို့ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုလူအတွက် အဲဒီလိုတွေ တွေ့မှာချည်းဖြစ်မလားလို့ အောက်မေ့တယ်’
 - ‘မြင်တတ်တဲ့ မျက်စိရှိတော့ မြင်စရာတွေ မြင်တာ ဖြစ်မှာပါပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါက တို့ နောင်တော်ကြီးကိုသာ တို့ပြောနေတာ၊ တို့ နောင်တော်ကြီးလို ထက်မြက်တဲ့အသိထက် မြင့်တဲ့လုံ့လရှိသူတွေဟာ သူတို့အတွက် သွားစရာလမ်းက ကုန်နေပြီ၊ သွားနိုင်တဲ့ အသိနဲ့အင်အားက မကုန်သေးတော့ သူလမ်းသူထွင် သွားနေတာတွေ ဒုနဲ့ဒေး ရှိနေရမှာပဲ’
 - ‘ဘုရားဖူးတာတော့ လုပ်ဖြစ်ရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါဟာ တို့ရဲ့ ပင်မလုပ်ငန်းပဲ’
 - ‘ဘုရားအနီးအပါး ရောက်အောင် သွားနိုင်ရဲ့လား’
 - ♣ ‘ကြိုးစားရတာပဲ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်နိုင်တဲ့နေရာရောက်အောင် အတော်ကြိုး ကြိုးစားတာတော့ လုပ်ရတယ်’
 - ‘ဘယ်လို ကြိုးစားရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားက ကာလ၊ ဌာနတံတိုင်းတွေ အထပ်ထပ် အခတ်ခံထားရတော့ ဘုရားအသံက ရုပ်တွေ အများကြီး ပြောင်းနေပြီ’
 - ‘ဘုရားရဲ့အသံတော်က ဘယ်လိုတွေ ရုပ်ပြောင်းတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေက ဆူညံရှုတ်ယှက်ခတ်ပဲ၊ အစုအကြောင်းအရာ၊ အစိတ် အကြောင်းအရာအသံတွေက ဖုံးလွှမ်းနေတယ်’
 - ‘ဘာနဲ့ ရှင်းသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားအသံတော်ကို ကြားဖူးထားတာက ဘယ်လိုမှ အပျောက်မခံရအောင် လုပ်ရတာပဲ၊ ပြီးတော့ ခေတ်ရဲ့သဘာဝအကူတွေလည်း ယူရတာပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ တဇောင်းကြီးတောကျောင်းမှာ ကြားခဲ့တဲ့ဘုရားအသံက ကျေးဇူးများ လိုက်တာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တဇောင်းကြီးတောကျောင်းလို့ မပြောပါနဲ့’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘နာမည်ပေးထားတာ ရှိလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီနာမည်တောင် မပြောပြဖြစ်သေးတာပဲ၊ အဲဒီနာမည် ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘အရွက်မကြွေတော့ကျောင်းလို့ပဲ’
 - ‘နာမည်က နေရာနဲ့ လိုက်လို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘တစောင်းကြီးပင်က အရွက်မှ မကြွေတာဘဲ၊ နာမည်ဆိုတာ ခေါ်လို့သာယာဖို့ လိုတယ် မဟုတ်လား’
 - ‘အရွက်မရှိလို့ မကြွေတာကို ဒီလိုပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အရွက်ရှိပေမယ့် မကြွေတာနဲ့ မရှိလို့ မကြွေတာ တူတာပဲ’
 - ‘ဘုရားဖူးရတာ အဲဒီကျောင်းရဲ့ ကျေးဇူးပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောလို့တော့ ဖြစ်တာပေါ့၊ အဲဒီနေရာမဟုတ်လည်း နေသူအသိက ဘုရားဖူးနိုင်တဲ့ အသိပွင့်တော့မှာဆိုတော့ လွင့်မှာပဲ၊ နေရာကျောင်းက ဥပနိသျှအဖြစ်တော့ ကျေးဇူးပါဝင်တာပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးဘဝမှာ ဖူးတွေခွဲရတဲ့ ဘုရားနှစ်ဆူဆိုတာ ပြန်ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာလုပ်ဖို့လဲ’
 - ‘ဘုရားနှစ်ဆူရဲ့ ခြားနားချက် မေးချင်လို့ပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘အစုပြပြီး အစုငြိမ်းရာလို့ ညွှန်ပြတဲ့ဘုရားနဲ့ အမှုပြပြီး အမှုငြိမ်းရာကို ညွှန်ပြတဲ့ဘုရားပဲ’
 - ‘အစုပြ၊ အစုမြင် အစုမုန်း အစုဆုံးရာ ညွှန်ပြတဲ့ဘုရားနဲ့ အမှုပြပြီး အမှုဖြစ်တော့ အမှုမုန်းခါ အမှုဆုံးရာကို ညွှန်ပြတဲ့ဘုရားပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒီမှာ အစုနဲ့အမှုက တခြားစီ ဖြစ်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လို မြင်လို့လဲ’
 - ‘အစုရှိလို့ အမှုဖြစ်တာ၊ အမှုက အစုမရှိဘဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဒီတော့ အစုနဲ့အမှု ခွဲလို့ ရပါ့မလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ရတယ်’
 - ‘ဘယ်လို ခွဲမှာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အမှုရှိတိုင်း အစုရှိပေမယ့် အစုရှိတိုင်း အမှု ရှိနိုင်လို့လား’
 - ‘ပုံစံ ထုတ်ပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘လူဟာ ဓာတ်သဘာဝတွေရဲ့ အစုပဲ မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူက လူလုပ်ရမှာ မဟုတ်တာတွေလုပ်တော့ အမှုဖြစ်တာပဲ၊ ဒီတော့ အစုနဲ့ အမှု အတူဖြစ်တာပဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘လူက လူလုပ်သင့်တာပဲ လုပ်တော့ အမှုမဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ လူပဲရှိပြီး အမှု မရှိဘူး မဟုတ်လား၊ ဥပမာ ရောဂါနဲ့ လူလိုပဲ၊ လူက ထာဝရ၊ ရောဂါက ဇနီမပဲ’
 - ‘လူက အစု၊ ရောဂါက အမှု၊ ဒီလို စပ်ဟပ်ရမှာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ရောဂါသာ ပျောက်ငြိမ်းအောင် ကုရမယ်၊ လူပျောက်အောင် ကုလို့ မဖြစ်ဘူး ဆိုလိုတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘လူပျောက်ရင် ရောဂါလည်း မရှိဖြစ်ပြီး ပျောက်တာပဲဆိုတာ ရောဂါမရှိဖို့အတွက် ရောဂါရနေတဲ့လူကို ပျောက်ပစ်လို့ တော်ပါ့မလား’
 - ‘ရောဂါမရှိဖို့ ရောဂါရနေသူကို သတ်ပစ်တဲ့ လုပ်ငန်းကတော့ မိုက်တာပေါ့ဘုရား၊ ခွေးလိုကို မိုက်တာပေါ့’
 - ♣ ‘ခွေးက ဘယ်လိုမိုက်လို့လဲ’
 - ‘ခွေးကို ခဲနဲ့ပစ်ရင် ခွေးက ခဲကို ကိုက်တယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ခဲက ဓာတ်သဘာဝတွေရဲ့ အစုပဲ၊ အဲဒီခဲက ခွေးဆီကို ပြေးလာတာက ခဲရဲ့အမှုပဲ၊ အမှုကို တုံ့ပြန်ရမှာဟာ အမှုကိုမတုံ့ပြန်ဘဲ ခဲကို တုံ့ပြန်ကိုက်ခဲတာ လုပ်လို့ ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အမှုပျောက်အောင်လည်း လူမျှောက်တော့ မိုက်တာပဲ၊ ဘုရားက ဒီလို မိုက်ရမယ့်သူမှ မဟုတ်တာဘဲ မဟုတ်လား’

အသက်သုံးဆယ်မှာ ဘုရားတုကို ပစ် ဘုရားစစ်ကို ချစ်

- ‘လူကို အပျောက်ပျောက်တာကို ပြတဲ့ဘုရားဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရား ဟုတ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ကိုးကွယ်ကြတာပဲ၊ တို့လည်း အသက်သုံးဆယ် မတိုင်မီက အဲဒီဘုရားပဲ ကိုးကွယ်ခဲ့တာပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီဘုရားကို ပစ်ခဲ့တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဘုရားဟာ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဘုရားမဟုတ်တာ သိလာလို့ပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရား မဟုတ်ရင် ဘယ်ဘာသာရဲ့ ဘုရားလဲဘုရား’

♣ ‘ဂျိန်းဘာသာ’

- ‘ဟုတ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အစစ်ပဲ’

- ‘ဂျိန်းဘုရားက ဘယ်လိုဟောလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတပည့် ကေဝလီ လုပ်မယ့်သူတွေကို အပြင်းအထန်ကိုပဲ စခန်းသွင်းပြီး အကျင့်ခိုင်းတာပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာကလည်း ခိုင်းတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါက အခုခေတ်မှပါ၊ ဘုရားလက်ထက်က တရားစခန်း ဖွင့်တယ်လို့ ကြားဖူး လို့လား ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ရှင်အာနန္ဒာ ဘယ်သူရဲ့ ဘယ်မှာ တရားစခန်းလို့ ကြားဖူးလို့လား’

- ‘ဘုရားလက်ထက်က တရားကျင့်တဲ့ စခန်းတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တရားသိအောင် ဟောပြောကြတာပဲ ရှိတာပဲ’

-
- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ တရားကျင့်ကြတဲ့စခန်းမရှိတာ ဘယ်လို သိရလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောထားတဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေကြည့်ပြီး သိတာပဲ’
 - ‘ဂျိန်းတွေ စခန်းသွင်း အကျင့်ခိုင်းတာရော ဘယ်လို သိတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟော မှတ်တမ်းထဲမှာ တွေ့တာပဲ’
 - ‘ဂျိန်းဘုရားက လောကကို ဘယ်လိုမြင်လို့ လူအဖျောက်ခိုင်းတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူက အစမထင်တဲ့ဘဝတွေက လာခဲ့သူပဲ။ အဆုံးမမြင်တဲ့ဘဝတွေဆီ ပြေးနေ ရသူလို့ မြင်လို့ ဒီလိုပြေးနေတာကရပ်ဖို့ လူကို ပျောက်အောင် အကျင့်ခိုင်းတာပဲ’
 - ‘လူက နောင်ဘဝတွေ မဖြစ်တော့ဖို့ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားကလည်း အဲဒီလိုမြင်ပြီး အဲဒီလိုတွေ မဖြစ်တော့အောင် ဟောပြောတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားကို ဂျိန်းဘာသာဘုရားရဲ့ တပည့်ဘုရားလို့ စွပ်စွဲလိုက်တာလား’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားကလည်း ဂျိန်းဘာသာဘုရားလိုပဲ။ လူ့လောကကို အစမထင် ဘဝတွေက လာတယ်လို့မြင်ပြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလို ပြောတာလဲ ဂျိန်းဘုရားတပည့်လို့ စွပ်စွဲတာပဲ’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားက လူ့လောကကို ဘယ်လိုမြင်ပြလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူသတ္တဝါတွေ သေပြီး နောင်ဖြစ်တယ် မဖြစ်ဘူး အစစတွေ ပြောသူ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောခဲ့လို့ပဲ’
 - ‘အဲဒါကို ဘုရားပြောခဲ့တာ သေချာရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်နေရာ နှစ်နေရာမှာပဲ ပြောခဲ့တဲ့မှတ်တမ်းရှိတာမဟုတ်ဘဲ နေရာ နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်အထိ အဲဒီမှတ်တမ်း ရှိတယ်’
 - ‘လူတွေသေပြီး နောင်ဖြစ်တာ မဖြစ်တာတွေ မပြောတာဟာ အစမထင်ဘဝတွေက လာခဲ့တယ်ဆိုတာကို မပြောတာဘဲပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဂျိန်းဘုရား မြင်သလိုမြင်ရင် ဒီလိုပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား’
 - ‘ဂျိန်းဘုရားက ဒီလိုမြင်ပြတာဟာ ဂျိန်းဘုရားရဲ့ တပည့်တွေကို လူ့လောက ငြီးငွေ့ဖို့ မြင်ပြတာပဲ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားက သူတပည့်တွေကို လူငြီးငွေ့ဖို့ မပြဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားရဲ့ တပည့်တွေက လူငြီးငွေ့ကြရင် ဂျိန်းဘုရားတပည့်တွေလို နေကုန်ကြဖို့ ညွှန်ပြခံရမှာပေါ့’
 - ‘ဂျိန်းတပည့်တွေ ဘယ်လိုနေကြလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး ဘာမှ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား မမှီဝဲဘဲ နေကြတာပဲ’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘုရားတပည့်တွေ အဲဒီပစ္စည်းကောင်းတွေ မမှီဝဲရဘူး ညွှန်ပြခဲ့တာ မရှိဘူး ပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူ့လောကငြီးငွေ့ရင် ပစ္စည်းကောင်းတွေ သုံးခွင့်ပေးပါ့မလား’
 - ‘ငြီးငွေ့မှတော့ ပစ္စည်းကောင်း ဘယ်သုံးခွင့်ပေးပါ့မလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူမငြီးငွေ့ဘဲ လူပျောက်ချင်တာလည်း ဖြစ်ပါ့မလား’
 - ‘မငြီးငွေ့ဘဲ ဘယ်ပျောက်ချင်ပါ့မလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါကြောင့် လူပျောက်အောင် လုပ်တာက ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘဲ ဂျိန်းဘုရားရဲ့အလုပ်ပေါ့’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားက ဘာပျောက်အောင်လုပ်တာကို ညွှန်ပြတဲ့ဘုရားလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အမှုပျောက်အောင် လုပ်တာကို ညွှန်ပြတာပဲ’
 - ‘အမှုပျောက်အောင် လုပ်လို့ပျောက်တော့ လူကျန်နေမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူမကျန်ရင် အမှုပျောက်ခံရသူ ရှိပါ့မလား’
 - ‘မရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အမှု ပျောက်ခံရသူမရှိဘဲ အမှုပျောက်လို့ရပါ့မလား ဘုရား’
 - ‘အမှုမရှိတာဟာ အမှုပျောက်တာဖြစ်လို့ အမှုပျောက်တာအဖြစ် မရစရာ ဘာရှိလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အမှုပျောက်တယ်ဆိုတာဟာ စကားအစိတ်အပိုင်းစကားလို့ဆိုရင် အမှုအရာကို ပြတဲ့စကားပဲ ဖြစ်သေးတယ်။ အမှုအရာဟာ အဲဒီအမှုအရာကို ပြသူပြစကားမပါဘဲ ဖြစ်လို့ ရလို့လား၊ ပြသူမရှိရင် အမှုအရာမရှိဘူး မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘လူသေပြီး နောင်ဘဝမဖြစ်ဖို့ ပန်းတိုင်းဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ ပန်းတိုင်မဟုတ်ဘဲ ဂျိန်းဘုရားရဲ့ ပန်းတိုင်ပဲ’

– ‘နောင်ဘဝမဖြစ်ဖို့ ပန်းတိုင်ကို ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ ပန်းတိုင်အဖြစ် ထားပြီး ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကိုးကွယ်တာဟာ ဘုရားလွဲကို ကိုးကွယ်မိတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဘုရားကို ငယ်ငယ်က အထပ်ထပ်ရှိခိုးပူဇော် အထပ်ထပ် ဆွမ်းပန်းရေချမ်းတွေ ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ရတာပဲ’

– ‘ဘုရားလွဲပြီး ဘုရားကို ရှိခိုးပူဇော်တာတွေဟာ အကျိုးများပါ့မလားဘုရား’

♣ ‘အကျိုးများ မများလည်း ဘယ်သိမလဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီရှိခိုးပူဇော်တာရဲ့ အကျိုးတွေက သေပြီး နောင်ဘဝတွေကျမှဖြစ်မှာလို့ အသိပေးခံထားရလို့ပဲ’

– ‘မသိဘဲ ရှိခိုးပူဇော်တာမှာ စိတ်စေတနာ ပါနိုင်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘မသိဘဲလုပ်တဲ့ စိတ်အားထက်သန်မှု စေတနာတော့ ပါတာပေါ့’

– ‘အဲဒီစေတနာက အကျိုးဆီ ရောက်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ရန်သူမသိဘဲ ပစ်တဲ့လေးသမားဟာ ရန်သူထိဖို့ အများဆုံး သုံးရာခြောက်ဆယ် ပိုင်း တစ်ပိုင်းပဲ ဖြစ်မယ်မဟုတ်လား’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အရပ်မျက်နှာက သုံးရာခြောက်ဆယ်ဒီဂရီ ရှိလို့ပဲ’

– ‘မှန်တာက နည်းလှချည့်လား ဘုရား’

♠ ‘ဒါက ဖေးဖေးမမ ပြောလိုက်တာ၊ ဘုရားပြောတာဆိုရင် ဒီထက်လွဲတယ် ပြောတာ တွေ့ရမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုတဲ့လဲ ဘုရား’

♠ ‘လွဲတယ်လို့ပဲ ပြောမှာပဲ’

– ‘အဲဒီလိုချည်းလား ဘုရား’

♠ ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလို့ တစ်ခွန်းတည်း ဟောတာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ လွဲတယ်တဲ့လဲ ဘုရား’

♠ ‘ငြိမ်းချမ်းမှုရောက်တာ မဟုတ်လို့ လွဲတယ်ပြောတာပဲ’

– ‘အမှုတွေငြိမ်းတာက တစ်ခုတည်းဖြစ်တဲ့ ပန်းတိုင်လား ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့နောက်လိုက်နေကြတာ သူသွားတဲ့ပန်းတိုင် ရောက်ချင်လို့ပဲ၊ သူသွားတဲ့ပန်းတိုင်က အမှုတွေငြိမ်းရပဲ’

– ‘အမှုတွေက ဘယ်မှာ ငြိမ်းမှာလဲ ဘုရား’

♠ ‘အမှုတွေဖြစ်ရာမှာ ငြိမ်းမှာပေါ့’

– ‘အမှုက ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♠ ‘အမှုက လူမှာ ဖြစ်တာပေါ့’

– ‘အမှုက မငြိမ်းရင် ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♠ ‘အမှုက မငြိမ်းရင် ဒုက္ခဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘အမှု ဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခက ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♠ ‘အမှု ဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခက တစ်မျိုးတည်း ချုပ်မိအောင် ပြောရင် လူ့အသိစိတ် အပျောက်ခံရတာပဲ’

– ‘လူ့အသိစိတ် ပျောက်ရင် ဘာအသိစိတ်တွေ ဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♠ ‘အပါယ် သိ စိတ် အမျိုးမျိုး၊ နတ် သိ စိတ် အမျိုးမျိုး၊

ဗြဟ္မာသိစိတ်အမျိုးမျိုးတွေထဲက တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်တာပဲ’

– ‘အဲဒီအမျိုးမျိုးက ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♠ ‘အမှုအမျိုးမျိုးတွေထဲက တစ်မျိုးမျိုး ပြုတဲ့လူမှာ ဖြစ်တာပဲ’

- ‘ဒီလိုအသိစိတ်အမျိုးမျိုးထဲက တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်တာက ဖြစ်သူမှာ ဘယ်လို ဒုက္ခရောက်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူ့အသိစိတ်မဟုတ်တဲ့ စိတ်တစ်မျိုးမျိုး အဖြစ်ခံရသူက သူ့ဟာသူ လူ့အသိစိတ် ဖြစ်အောင် ပြန်မလာတတ်တော့ဘဲ သူဖြစ်တဲ့အသိစိတ်ဟာ သူပဲလို့မှတ်ပြီး အဲဒီအသိစိတ် တစ်မျိုးမျိုးမှာ ချာချာလည်နေရလို့ပဲ’

- ‘သူ့စိတ်နဲ့သူဖြစ်တာကို ဘယ်လိုကြောင့် ဒုက္ခလို့ ပြောရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီသူက သူများကိုနားမလည်သလို သူများကလည်း အဲဒီသူကို နားမလည် ဖြစ်ပြီး ဝိဝါဒတွေ ပဋိပက္ခတွေနဲ့နေရပြီး အမှုတွေပဲ ဖြစ်စေလို့ပဲ’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရားလွဲရင် ညီညွတ်မှုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှု မရနိုင်ဘူး ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အမှန်ပဲ’

- ‘ဘုရားဟောပြောချက်တွေထဲက ဘုရားကိုဖူးမြင်တဲ့အခါ အမှုကို ညွှန်ပြတဲ့ ဘုရားအဖြစ် ပီပီပြင်ပြင် ဖူးမြင်ခွင့်ရရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်မှာ လွယ်လွယ်ကူကူ ပီပီပြင်ပြင် ဖူးခွင့်ရတာ ဖြစ်ပါ့မလဲ’

- ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပြပါလား ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောပြောချက်တွေက နေရာပါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့အချိန် မပါဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ပြီးတော့ ဟောပြောချက်တွေ စုထားတာကလည်း အရှည်ဟောပြောချက်အစု၊ အလတ်စု၊ တူရာစုံအတွဲစု၊ အတိုစု ဆိုပြီး စုတော့ ဟောပြောချက် တန်ဖိုးနဲ့ စုတာ မဟုတ်တာ တွေရတယ်၊ ပြီးတော့လည်း ဟောပြောချက်နိဒါန်း နိဂုံးနဲ့ ကိုယ်ထည်တွေ မမျှနေတာတွေလည်း အများအပြားပဲ၊ နှုတ်ဆောင်ဆိုတော့ ကဗျာလည်း မဟုတ်တော့ ပုံပြင်ပြောတာလို ကျောရိုးကို ကိုယ်ပြောချင်သလို ပြောတာမှာ ကျောရိုးမသိဘဲ ပြောတဲ့ အဘော်တွေလည်း ပါနေတယ်၊ ဘုရားက လုံးဝမပြောခဲ့တဲ့ ဟောပြောချက်ကို ဘုရား ပြောပြချက်ဆိုပြီး အယောင်ဆောင်ထားတာလည်း ရှိတယ်၊ အကြောင်းအရာမသိသူက ဆောင်ထားတာမျိုးတွေလည်း သိရတယ်၊ တခြားလည်း အများကြီး ရှိဦးမှာပဲ’

-
- ‘ဒီလိုဖြစ်တာ ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ခွန်းတည်း ပြောရင်တော့ ဘုရားစကား နားမထောင်လို့လို့ပဲ ပြောရမယ်’
 - ‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားက သူ့ဟောပြောချက်တွေကို ဖောင်ဥပမာထား ပြောခဲ့တယ်၊
အဲဒီစကား နားမထောင်ကြလို့ဘဲ’
 - ‘ဖောင်ဥပမာထား ပြောခဲ့တာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူ့ဟောပြောချက်ဟာ ဒီဘက်ကမ်းကဘေးရန်ရှိလို့ ဟိုဘက်ကမ်း
ဘေးလွတ်ရာ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ဖောင်လိုပဲ၊ ဘေးလွတ်အောင်
ဆောင်ပေးတဲ့ ကျေးဇူးကြီးလှ တယ်ဆိုပြီး ဘေးလွတ်တဲ့ ဟိုဘက်ရောက်ပြီးနောက်
ဖောင်ကို ထမ်းပိုးသွားလာနေဖို့ မဟုတ်သလို ငါ ဟောပြောချက်တွေကို
မှတ်ယူရမယ်လို့ ဟောပြောခဲ့တယ်’
 - ‘ဘုရားဟောတာက ရှင်းလိုက်တာဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လို ရှင်းတယ်လို့ သိတာလဲ ပြောပါဦး’
 - ‘အိုးလုပ်သင်သူဟာ အိုးလုပ်နည်းသင်ကြားချက်ကို အာဂုံဆောင်ဖို့
မဟုတ်ဘဲ အိုးလုပ်တတ်ဖို့ပဲ။ ထန်းတက်သင်တာလည်း
ထန်းတက်နည်းသင်ကြားချက် အာဂုံဆောင်ဖို့ မဟုတ်ဘဲ ထန်းတက်တတ်ဖို့ပဲ
မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ အိုးလုပ်တတ်ရင် အိုးလုပ်သင်ပေးတာကို အာဂုံမရဘဲ
သင်ပေးတတ်မှာပဲ မဟုတ်လား’
 - ‘အိုးလုပ်ပညာ၊ ထန်းတက်ပညာ အစစပညာတွေဟာ
သင်ကြားချက်တွေအဖြစ် ရှေးပဝေသဏီက ဒီကနေ့ဆီရောက်လာတာမဟုတ်ဘဲ
ကိုယ်တတ်တာ နောက်လူသင်ပြီး သင်ကြားဟောပြောချက်မပါဘဲ ခေတ်တွေပေါ်
လျှောက်လာတာပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ပရိယတ္တိ ဟိ သာသနဿ မူလံ ဆိုပြီး သင်ကြားချက်ဟာ အဆုံးအမရဲ့
အမြစ်ဖြစ်တော့ အဲဒီအမြစ်ခြောက်မသွားအောင် ဝန်ထမ်းနေရတာနဲ့ သင်ကြားချက်မရတာ

ဖြစ်တော့ သင်ကြားချက်မရဘဲ သင်ကြားဟောပြောချက် ထမ်းထားသူဟာ ခေတ်အပျက်နဲ့ တိုးတော့ ဟောပြောချက်တွေ ဖရိုဖရဲ မကြဲကြပေဘူးလား’

– ‘အဲဒီပရိယတ် ဘယ်ကလာတယ်လို့ မသိကြဘူးနဲ့ တူပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲ ပြောဖို့ ကောင်းတော့တယ်၊ ပဋိဝေဓမရှိဘဲ အဲဒီ ပရိယတ် ဘယ်က လာမှာလဲ’

– ‘ပဋိဝေဓရှိရင် သင်ကြားဟောပြောချက် ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ၊ မရနိုင်ဘူး မရှိတာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ်တော့ ပဋိဝေဓော ဟိ သာသနဿ မူလံ တတ်ကျွမ်းမှုဟာ အဆုံးအမရဲ့ အမြစ်အစစ်လို့ ဆောင်ပုဒ်ပြောင်းရမှာပဲ’

– ‘သင်ကြားချက်တိုင်းဟာ သိပြီးပြီဆိုရင် ဒီသင်ကြားချက်ဟာ ဘယ်သူက ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်ကို အကြောင်းခံပြီး သင်တယ်လို့ မမှတ်ကြတာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားလက်ထက် မတိုင်ခင်ကတည်းက အိုးတွေ လုပ်လာခဲ့ကြတာပဲ၊ ထန်းတွေလည်း တက်လာခဲ့ကြတာ၊ လယ်ယာစိုက်တာ၊ ပျိုးတာတွေလည်း လုပ်လာခဲ့ကြတာပဲ၊ အဲဒါတွေမှာ ဘယ်ဟောပြောချက်၊ သင်ကြားချက်မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ကဗျာဂါထာ ဆောင်ပုဒ် စာတစ်လုံးမှ မရှိဘဲ ဒီနေ့ခေတ်ကို ရောက်လာတာပဲ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရား ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့အရိယာတရားဟာ လူသားလောကရဲ့ မျှတငြိမ်းချမ်း လွတ်လပ်တဲ့ ညီညွတ်ရေးယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ပဲ၊ ဒါကို စာပေပေါ်တင်ပြီး ယဉ်ကျေးမှုမဆောင်ဘဲ

စာပေတွေဘဲ သင်ကြားပေးနေတာတော့ ငြီးငွေ့စရာပဲ’

– ‘စာပေထဲကပညာကိုမတတ်ဘဲ စာပေပဲ သင်ကြားပေးတာဟာ သမိုင်းသင်ကြား ပေတာပဲ ဖြစ်မှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောပြောချက်သမိုင်းပညာရှင်အဖြစ် မနေဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာပညာရှင်အဖြစ် နေရာယူတာဟာ နေရာမှားတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာပညာရှင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံချင်ရင် ဘုရားဟောပြောခဲ့တာတွေကို သိသူ ပဋိဝေဓဖြစ်အောင် မလွဲမသွေ လုပ်ရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေကို ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ နိုးကြားလာကြဖို့ လိုတာပဲ’

- ‘ကိုရီးယား ဗီယက်နမ် ဂျပန် တရုတ် မွန်ဂိုလီးယား တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ အကုန်ပြန်နိုးကြဖို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း အိပ်ပျော်နေတုန်းကတော့ အများနည်းတူ ဘာမှ မသိတာဘဲ၊ ကိုယ်က နိုးလာတော့ ကိုယ့်လို မနိုးသေးတဲ့သူတွေကို နိုးစေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ ပြောရတာပဲ’

- ‘အရိယယဉ်ကျေးမှုက လွယ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘လူဟာ တခြားတိရစ္ဆာန်တွေလို လေးဘက်ထောက်ပြီး သွားလာနေစဉ်က ခြေထောက်နှစ်ချောင်းပေါ် ရပ်ပြီး သွားဖို့ ခက်မှာပဲ၊ အရိယယဉ်ကျေးမှုဟာ အဲဒါထက် ပို မခက်လောက်တာဘဲ’

- ‘မတ်တပ်ရပ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုထက် ပို မခက်ဘူး ဟုတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အခုလို အင်တာနက် ခေတ်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက အရိယယဉ်ကျေးမှုကို ကျမ်းစာတွေထဲ မြှုပ်ထားတာက လူပေါ်အရောက် ဖော်ကြဖို့ ကောင်းပြီဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ရလီးဂျင်း(ဘာသာရေး)မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောချင်ကြတယ်၊ စာအုပ် စာပေကို ခေါင်းပေါ်ရွက်နေတာဟာ ရလီဂျင်းရဲ့ဓလေ့၊ ဘာသာရေးရဲ့ စနစ်ပဲ၊ ဘယ် ရလီဂျင်းဖြစ်ဖြစ် အဲဒီဘာသာဝင်တွေရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ ကျမ်းစာက နေရာယူထားတာပဲ’

- ‘ကျမ်းစာကို ခေါင်းနဲ့ ရွက်ထားသူတွေ ရှိနေသမျှ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ ပဋိပက္ခ မငြိမ်းတဲ့ကမ္ဘာ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျမ်းစာတွေကို ဘာသာတိုင်းက ကိုယ့်ကျမ်းစာကိုယ် မျိုချ၊ အစာကျေပြီး အဲဒီကျမ်းစာကပေးတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဟာ သူ့ယဉ်ကျေးမှုအဖြစ်ရောက်အောင် လုပ်ကြရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး ပဋိပက္ခငြိမ်းတဲ့ ကမ္ဘာဖြစ်မှာပဲ’

- ‘ဘာသာရေးတွေဟာ ကျမ်းစာလွတ် လူ့ယဉ်ကျေးမှုတွေ ဖြစ်ကြရင် ငြိမ်းချမ်းမယ် ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လူတွေဟာ သမိုင်းဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေရဲ့ အဖိကို ခံနေကြရတယ်၊ လူက သမိုင်းကို ထမ်းရမှာမဟုတ်ဘဲ သမိုင်းကသာ လူကို ထမ်းအောင် လုပ်ကြရမှာပဲ၊ သမိုင်းဟာ လူခြေထောက်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ ဖိနပ်ပဲ၊ ဖိနပ်က လူသွားချင်ရာကို မကန့်ကွက်ရဘူး၊ သွားလေရာမှာ ခလုတ်ဆူးညှာင့် မထိအောင် ကာကွယ်ပေးတာကိုသာလုပ်သလို သမိုင်းက လုပ်ရမှာပဲ’

- ‘ကျမ်းစာတွေ လူ့ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်အောင် တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက စံပြလုပ်ပြသင့်ကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားတွေထဲမှာ သူ့ဟောပြောချက်တွေကို ဖောင်လို သဘောထားရမယ် ပြောခဲ့တဲ့ ဘုရားဆည်းကပ်သူတွေက အစဆုံးလုပ်မပြနိုင်ရင် ကမ္ဘာပဋိပက္ခငြိမ်းဖို့ မမျှော်လင့်ထိုက်ဘူး ပြောရမယ်’

- ‘ကျမ်းစာခေါင်းပေါ် ရွက်ထားတဲ့ ဘာသာရေးသမားတွေဟာ သမိုင်းသမားတွေပဲ၊ သမိုင်းဟာ ဗမာတွေ ပြောရိုးရှိအတိုင်း ပုဂံရာဇဝင်ပြောရင် တုတ်ထမ်းပြောရတယ်ဆိုတာလို ကျမ်းစာခေါင်းပေါ် တင်ထားသူတွေရဲ့အကြောင်း ပြောတာက အသေခံဗုံးခါးပတ်ပြီး ပြောနေကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေ ငြိမ်းဖို့ကတော့ လက်သည်းနဲ့ ဆိတ်ရာလောက် နက်နက်ဆိတ်ဆိတ်ခဲ့ရမှာပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီး ဘုရားတွေတာအကြောင်းက ဒီစကားတွေ ရောက်လာတာဘုရား’

♣ ‘ဒီစကားတွေ နားငြီးသွားပြီလား’

- ‘အလွန်နားချိုရတဲ့ စကားတွေကို ဘယ်မှာ ငြီးငွေ့မှာလဲ၊ ဒါပေမယ့် ပင်မ ဘုန်းကြီးပြောနေတာက သိပ်ကြီး ထွက်မသွားအောင် သတိပေးတာပါ ဘုရား’

♣ ‘တို့ကလည်း သိသွားတော့ စကားပြောတတ်စ ကလေးလိုပဲ၊ မပီလှပေမယ့် ပြောချင်နေတယ်’

- ‘ဟုတ်မှာပါဘုရား၊ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးဘုရားဖူးရတာအကြောင်း နားထောင်ပြီး ဘုရားဖူးရမလား မျှော်လင့်လို့ပါ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟာ လေးဆယ့်ငါးနှစ်အတွင်းမှာ တရားတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ အရေအတွက်ရှိအောင် ဟောပြောတာ တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီဟောပြောချက်တွေဟာ အရိယာတရား တွေချည်းပဲ၊ ကာမတရား၊ မဟဂ္ဂတရား တစ်ခုမှ မပါတာ သိရတယ်’

- ‘အရိယာတရားဆိုတာက ဘုရားက အာရိယာန်လူမျိုးမို့ ရှေးအာရိယာန်တွေ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့တရားဖြစ်လို့ အရိယာတရား ခေါ်တာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဟုတ်လောက်ဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက အာရိယာန်လူမျိုး ဖြစ်တယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောလို့လဲ’

- ‘အဲဒီလိုပဲ သိနေကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟာ အာရိယာန်လူမျိုး မဟုတ်လောက်ဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက အသားမဖြူလို့ပဲ’

- ‘အာရိယာန်တွေကတော့ အသားဖြူလူမျိုးတွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားအသားအရောင်က အဝါရောင်ပဲ’

- ‘အဝါရောင်ဆိုရင် မွန်ဂိုလို့က်အသားအရောင်ပဲ ဘုရား’

♣ ‘အာရိယာန်တွေရဲ့အသားအရောင် တင်စားတာက နှင်းပွင့်ဖြူတွေနဲ့ တင်စားတာပဲ၊ မွန်ဂိုလို့က်တွေရဲ့ အသားအရောင်တင်စားတာက ရွှေရောင်နဲ့ တင်စားတာပဲ’

- ‘ဘုရားရဲ့အသားအရောင်ကို နှင်းပွင့်ဖြူနဲ့ တင်စားတာတော့ မကြားဖူးတာဘဲ၊ ရွှေရောင်နဲ့ တင်စားတာပဲ ကြားဖူးတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါကြောင့် ဘုရားဟောတဲ့ အရိယာတရားက အာရိယာန်တွေရဲ့ ရှေးရိုးကျင့်စဉ် တရား မဟုတ်လောက်ဘူး’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ အရိယာရဲ့အနက်ဖြစ်တဲ့အရကောကံက ဘာဖြစ်မှာလဲဘုရား’

♣ ‘လူတွေရဲ့ ရိုးသားတဲ့အမှုအရာဟာဖြူစင်တာပဲ၊ အဲဒါကို အရိယာလို့ ပြောလို့ တာဖြစ်မှာပဲ’

– ‘လူရိုးရိုးရဲ့ အဆောင်ဖြစ်လို့ အရိယာတရားပြောတာလား ဘုရား’
‘ဟုတ်တယ်’

– ‘လူရိုးရိုးဆိုတော့ လူရိုးရိုးမဟုတ်တဲ့လူနဲ့ လူရိုးရိုးကို ခွဲရတော့မှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

– ‘အဲဒါ ဘာနဲ့ ခွဲမလဲ ဘုရား’

♣ ‘အမှုတွေနဲ့ ခွဲရမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘မကောင်းတဲ့ ကိုယ်အပြုအမူ၊ နှုတ်အပြောအဆိုနဲ့ စိတ်အနေအထိုင် အမှု တစ်မျိုးမျိုးဟာ အပါယ်ဘဝတွေပဲ၊ အဲဒါတွေဟာ ရိုးရိုးလူမဟုတ်တဲ့ လူတစ်မျိုးပဲ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပဲ၊ အဲဒါ အောက်တန်းစားလူပဲ ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတစ်မျိုးမျိုးဟာ နတ်နဲ့ ဗြဟ္မာဘဝပဲ၊ အဲဒါတွေလည်း ရိုးရိုးလူ မဟုတ်တဲ့ လူတစ်မျိုးဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပဲ၊ ဒါလည်း လူကလွန်တဲ့ လူတန်းစားပဲ ဘုရား’

♣ ‘လူအချင်းချင်း စောင့်စည်းသင့်တာ စောင့်ရှောက်သင့်တာ စောင့်စည်းစောင့်ရှောက်နေကြလို့ ဒါတွေ ချိုးဖောက်ပြီး မကောင်းတာလည်း မရှိဘူး၊ ကိုယ့်အတွက် ဒါတွေ လုပ်ဆောင်တာလည်းမရှိလို့ ကောင်းတာလည်းမရှိဘူး ဆိုတဲ့အရာဟာ ရိုးရိုးအမှုတွေ ဖြစ်လို့ အဲဒီလူဟာ ရိုးရိုးလူပဲပေါ့’

– ‘လူက အကြမ်းဖျင်း သုံးမျိုး ဖြစ်တာလား၊ လူရိုးရိုးရယ်၊ လူလွန်ရယ်၊ လူယုတ်ရယ်ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လူရိုးရိုးက လူလွန်အလုပ်အမှုမျိုးလည်း မလုပ်ဘူး၊ လူယုတ် အလုပ်အမှုမျိုးလည်း မလုပ်ဘူး၊ လူအချင်းချင်းမှာ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး

သုံးပါးနဲ့ မျှတအောင် နေသူပဲ’

– ‘အဲဒါ အရိယာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ အရိယာရဲ့အဖြစ်ဟာ ခက်တောင့်ခက်ခဲ ယဉ်ကျေးမှုတစ်မျိုး မဟုတ်ဘူးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လို ခက်တောင့်ခက်ခဲတွေရှိတယ်လို့ ထင်ထားလို့လဲ’

– ‘အများကြီးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘာတွေလဲ ပေါ်သလောက်ပဲ ပြောပြပေါ့’

– ‘နံပါတ်တစ် ဖိုမကိစ္စ မရှိရဘူး၊ နံပါတ်နှစ် နက်ဖြန်စာ စုထားတာ မရှိရဘူး၊ နံပါတ်သုံး ရွှေငွေ မရှိရဘူး၊ နံပါတ်လေး လူသူတွေနဲ့ မနေရဘူး အစစ မပေါ်တာတွေလည်း ရှိသေးတယ် ဘုရား’

♣ ‘အရိယာဟာ အဲဒီလိုဆိုရင် လူတွေမလိုက်နိုင်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပဲ၊ ဖိုမကိစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ အိမ်ထောင်မပြုရဘူးဆိုကတည်းက လူ့ဘောင် လူ့ကိစ္စက လွန်သွားပြီပဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက ပထမဆုံးသီတင်းကျွတ်မှာ သူ့ဆီမှာ ရဟန်းအဖြစ် ခံယူကြသူတွေကို တစ်ပါးတစ်လမ်း ခရီးထွက်ကြ၊ လူတွေချမ်းသာစီးပွားဖြစ်ဖို့ တရားဟောကြလို့ မိန့်ခွန်းပေးတာထဲမှာ ဘာတရားကို အဟောခိုင်းတယ် ထင်လို့လဲ’

– ‘လူတွေ ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ရာရောက်ကြောင်း ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီရဟန်းတွေကို ဘုရားက သင်ကြားပေးတာက အဲဒီတရားတွေလား အရိယာတရားတွေလား’

– ‘အရိယာတရားတွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အရိယာတရားဆိုတာကို သိထားရမှာက ဂတိငြိမ်းတရားလို့ပဲ’

– ‘သူတို့ အရိယာဖြစ် သွားကြတယ် ဆိုရင် သူတို့လည်း ဂတိငြိမ်းကြသူတွေပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီသူတွေက သူတို့ရတဲ့တရားဟောရမှာလား၊ မရတဲ့ဂတိတရားဟောရမှာလား’

– ‘ရတာဟောရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ကောင်းရာသူ ဂတိရောက်ဖို့ ဟောစေတာလား အရိယာယဉ်ကျေးမှုတရား ဟောစေတာလား ဆိုတာ မရှင်းဘူးလား’

– ‘ရှင်းပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုရင် အရိယာတရားဟာ လူတွေကို လူကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်တာက တားမြစ်တဲ့တရား ဟုတ်ပါ့မလား’

– ‘တားမြစ်တာဆိုရင် လူတွေ စီးပွားချမ်းသာဖြစ်မယ့်တရား မဟုတ်တော့ဘူး ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အရိယာတရားက ပယ်တာ နှစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်’

– ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပဉ္စာရုံတွေနဲ့ ကိုယ့်အလိုဖြစ်ဖို့ ကောင်းကောင်း၊ မကောင်းကောင်း ပြုလုပ်တဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအမှုတွေက တစ်မျိုးပဲ၊ နောက်တစ်မျိုးက အဲဒီပဉ္စာရုံတွေက လွတ်ဖို့အမှုက နောက်တစ်မျိုးပဲ၊ အဲဒီနှစ်ခုပဲ အရိယာက ရှောင်တယ်’

– ‘ပဉ္စာရုံတွေကို ကိုယ့်အလိုပြည့်ဖို့ မဟုတ်ဘဲ မျှမျှတတ အပေးအယူတွေဟာ အရိယာတွေ လုပ်ကြတယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဖိုမဆက်ဆံတာဟာ အဗြဟ္မစာရီ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မိစ္ဆာစာရ ဆက်ဆံတာမှ အဗြဟ္မစာရီ ဖြစ်တယ်’

– ‘ရွှေငွေဥစ္စာ၊ ရတနာပစ္စည်းတွေပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အရိယာက ခွင့်ပြုမလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေက အရိယာပယ်တဲ့တရား နှစ်ပါးထဲ ပါဝင်လို့လား’

– ‘မပါဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မပါရင် အရိယာပိုင်ဆိုင်နိုင်တာပဲ’

- ‘ကာမကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုကံတွေပယ်တယ်ဆိုတော့ ဖိုမကိစ္စတွေက မိစ္ဆာစာရ မဟုတ်ရင် ကံမမြောက်ပေမယ့် ကာမရာဂတွေ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘မိစ္ဆာစာရ မဖြစ်တဲ့ ဖိုမကိစ္စဟာ ကာမရာဂဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကာမရာဂဟာ သူ့ဟာသူ မနေဘူး၊ ကံအဖြစ် ပြောင်းလဲတာပဲ၊ ကံအဖြစ် မပြောင်းလဲရင် အဲဒီဖိုမကိစ္စဟာ ရာဂလို့ မပြောရမယ့်အရာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဖိုမကိစ္စကို အရိယာက မပယ်တာဘဲ’

- ‘ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂလို့ ခေါ်တဲ့ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာကို အထက် အရိယာတွေက ပယ်တယ်ဆိုတော့ ရူပကံ၊ အရူပကံကိုဖြစ်စေတဲ့ ရုပ်မှီဝဲမှု၊ ရုပ်မဲ့မှီဝဲမှု ကိုလည်း ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂတို့ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာတို့လို့ သိရမှာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

- ‘အရိယာတွေဟာ ကာမ ရူပ အရူပရာဂတွေ၊ တဏှာတွေ ပယ်ကြတယ်ဆိုတာ ကာမရူပအရူပတွေကို ပယ်တာမဟုတ်ဘဲ အဲဒါတွေမှာဖြစ်ပွားတဲ့ တဏှာရာဂတွေကို ပယ်တာပဲ၊ အဲဒီတဏှာရာဂတွေ ဆိုတာလည်း ကံအဖြစ်ပြောင်းစေနိုင်တာတွေဖြစ်လို့ ကံအဖြစ်ပြောင်းနိုင်တာ မဟုတ်တဲ့ ကာမရူပအရူပတွေကို လိုလားမှုတွေဟာ ရာဂတွေ တဏှာတွေ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ အရိယယဉ်ကျေးမှုဟာ လူနဲ့မတော်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ **‘အရိယယဉ်ကျေးမှုဟာ လူ့လောကအတွက် ဘုရားဖော်ထုတ်လိုက်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပဲ၊ လူနဲ့ မတော်တဲ့ယဉ်ကျေးမှုဆိုရင် လူ့လောကအတွက် နစ်နာချက်ကြီးပဲ’**

- ‘အဲဒီအရိယယဉ်ကျေးမှုက လူတွေကို သင်ကြားလေ့ကျက်စေလို့ လွယ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီယဉ်ကျေးမှုဟာ ပျောက်နေလို့ ခက်ယောင်ပေါက်နေတာပဲ၊ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းနဲ့ လမ်းသွားတာထက် လွယ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပဲ’

- ‘ဓမ္မပိဋကတ်တွေ ရှိနေတာပဲ၊ ဘယ်လိုကြောင့် အရိယယဉ်ကျေးမှုက ပျောက်နေရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အသောက ကျောက်စာတွေ ရှိပေမယ့် ဘယ်သူမှ မဖတ်တတ်ကြတော့တဲ့ အချိန်မှာ နိုင်ငံခြားက အဲဒီကို အုပ်ချုပ်လာတော့ အုပ်ချုပ်သူတွေက ဒီကျောက်စာတွေဟာ အဖိုးတန်ပစ္စည်း၊ သိုက်စာတွေထင်ပြီး တစ်နေရာမှာသိမ်းပြီး ဖတ်နိုင်သူ ရှာကြတာလိုပဲ ပိဋကတ်ကို အနက်မထင်ကြလို့ဘဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ အနက်မထင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို ချဉ်းကပ်ပုံမှားလို့ပေါ့’

- ‘ဘယ်လိုချဉ်းကပ်မှားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရိယာဖြစ်ဖို့ ဟောကြားချက်တွေကို ဂတိကောင်းရဖို့ ညွှန်ပြချက်တွေအဖြစ် ချဉ်းကပ်ကြလို့ပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုမှားသွားရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားလွဲသွားလို့ပဲ’

- ‘ဘယ်လို လွဲသွားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အစုအကြောင်းအရာဟောသူအဖြစ် လွဲတာပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလွဲရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားကို ဗိရုဏ္ဏလူဝင်စားလို့ ခေတ်အပျက်မှာ ပညာရှိသူက လုပ်ကြံလိုက်တာ ခံရလို့ပဲ’

- ‘ဘယ်လို အထောက်အထား ရှိလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟိန္ဒူဘုရား ဗိရုဏ္ဏအဖြစ် ဇာတ်ကြီးအဖြစ်တစ်ဆယ်၊ ဇာတ်ငယ်အဖြစ် ငါးရားနဲ့ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရတာတွေဆိုတာ အဲဒီအလွဲက ဇာတ်လမ်း ထောက်ထားတာတွေပဲ’

- ‘အဲဒီလို ပြောတာတွေကို အဲဒီခေတ်သာသနာ့ဝန်ထမ်းတွေက မတားမြစ်ခဲ့ကြ ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တားနိုင်အား မရှိကြဘူး’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အချက်(၅)ချက် ရှိတယ်’
 - ‘ဘာတွေလဲဘုရား’
 - ♣ ‘(၁) အာဏာရှိတဲ့ မင်းအမတ်ပညာရှိ စာဏကျလုပ်တာ ဖြစ်လို့၊
 - (၂) စစ်ပြီးကာလ အားအင်ချိနဲ့နေကြလို့၊
 - (၃) ဘုရားဟာ ဓမ္မမဟုတ်တဲ့အတွက် သူတို့ဆောင်တာက ဓမ္မသာဖြစ်ပြီး ဘုရားကို ဆောင်ထားတာမဟုတ်လို့၊
 - (၄) ဘုရားကို သိမိသူပြတ်လပ်ပြီ ဖြစ်လို့၊
 - (၅) ဓမ္မလည်း စစ်ကာလပြီးချိန်ဖြစ်လို့ အရိယသစ္စာသိသူပြတ်လပ်လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာက စစ်ရှုံးရခြင်းအကြောင်းရင်းအဖြစ် တရားခံအချခံလို့ပဲ’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတရားပျက်ဖို့ ဘုရားကိုဖြိုလှဲတာ ခံတာဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ တွေက ဘုရားလည်း ဘယ်သူမှ သိမိလိုက်ကြတာ မဟုတ်တာရယ်၊ ဘာမှ မဟုတ်သူအဖြစ် ဖြိုလှဲတာလည်း မဟုတ်တော့ မကျေမနပ် မဖြစ်ရုံမက ကျေနပ်မှုဘက်ပါနေကြစရာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားကို အစိတ်ဓာတ်သဘာဝတွေရဲ့ အစုအကောင်အဖြစ် ဘဝပေါင်းများစွာ ဂျှမ်းထိုးကူးဖြစ်စေခဲ့တော့ ဘုရားရဲ့တရားဖြစ်တဲ့ အမှုဟောပြောချက်ကို လူတွေက ဘယ်လို နားလည်ကြတော့မလဲ’
 - ‘ဒါကို ရှေးက မသိနိုင်ကြဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မသိနိုင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီခေတ်ရဲ့ နောက်တော်တော်ကြာကြာအထိ အဲဒီဒေသဟာ စာပေ မထွန်းကား သေးဘူး၊ ဒါကြောင့် သူတို့ ခေါင်းပေါ်ရောက်လာတဲ့ ဘုရားရဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံသမိုင်းကို သူတို့ မသိနိုင်ကြလို့ဘဲ’
 - ‘ဒီအဖြစ်ကြားရတာ ပုံပြင်တစ်ခု အမှတ်ရတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လိုလဲ’

– ‘ရှေးက ပျင်းတဲယောက်ျားကို မယားက ပုတ်ထမ်း ဈေးရောင်းခိုင်းတယ်။ ဘယ်သွားရောင်းရမလဲ မေးတော့ ရှေ့ကပုတ် အမှတ်ပြုပြီး အဲဒီပုတ်ရှိရာ သွားရောင်းလို့ ခိုင်းတာခံရတယ်။ တစ်နေရာမှာ ပုတ်ထမ်းကို လမ်းလယ်မှာချထားပြီး အပမ်းဖြေရင်း အိပ်ပျော်သွားစဉ် ခရီးသွားတစ်ဦးက လမ်းလယ်က ပုတ်ထမ်းကို ရွှေ့ပြီး လမ်းဖယ်ကာ သွားတဲ့အခါ ပုတ်ထမ်းကို ပြန်ထမ်းတော့ ပုတ်ထမ်း ရှေ့နောက်လွဲပြီး ပြန်ထားသွားတယ်။ နီးလို့ ရှေ့က ပုတ်ရှိရာသွားတဲ့အခါ သူ့ရွာသူပြန်ရောက်တော့ ဒါက တို့ရွာနဲ့ တူလိုက်တာပေါ့။ သူ့အိမ်နားရောက်တော့လည်း ဒီအိမ်ကလည်း သူ့အိမ်နဲ့ တူလိုက်တာ။ သူ့မိန်းမတွေတော့ လည်း ဒီမိန်းမကလည်း ငါ့မိန်းမနဲ့ တူလိုက်တာဆိုတာမျိုးပေါ့။ တူအုံးဟဲ့ ဆိုပြီး မိန်းမက ပျောတီးတာ ခံရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားက ဟိန္ဒူရဲ့ ကံအယူအဆကို လူမမွေးမီသေပြီးတွေက လွတ်ရာဖြစ်တဲ့ ဒီလူပေါ်မှာအမှုတွေအဖြစ် မြင်ပြထွက်ခွါလာလိုက်တာ စာဏကျက မင်းတို့ဘုရားဟာ တို့ဘုရားဗိရုနဲ့ပဲလို့ ပုတ်ထမ်းကို ပြောင်းပြန်လှည့်တာ ခံရတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုတ်ထမ်းသမားတွေက ဟိန္ဒူကံတွေပဲ တို့ကံတွေနဲ့ တူလိုက်တာ။ ဟိန္ဒူကံရဲ့အကျိုးပေး တွေပြန်တော့လည်း အဲဒါလည်း တို့အကျိုးပေးပုံနဲ့ တူလိုက်တာ။ ဟိန္ဒူကံလေးသာ တွေပြန်တော့လည်း တို့ကံလေးသာနဲ့ တူလိုက်တာဖြစ်နေတော့ တူဦးဟဲ့ တူဦးဟဲ့ဆိုပြီး နာလနွာသံဃာတစ်သောင်းတို့ရဲ့ အဓိပတိကို ဟိန္ဒူကိုရင်က ကျောပြင်ကို ပျောတင်တာ ခံရတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဒါတွေကို ဘယ်လို သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ခေတ်ရဲ့အကူနဲ့ သိတာပဲ’

– ‘ခေတ်က ဘယ်လိုတွေ ကူလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စာတွေပေါ်လာတာနဲ့ပဲ’

– ‘အဲဒါနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာတွေပေါ်လာတော့ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့စာတွေကို အလွယ် တွေ့နိုင်လာတာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရဲ့ဝါဒဟာ ခေတ်ပြိုင်ဘုရားတွေက နားလည်လို့မရကြတော့ ပြဿနာတွေ ဘုရားဆီလာပြီး မေးကြတယ်။ သူတို့ မေးတာက နောင်ဘဝနဲ့ စပ်တာတွေချည်း ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ယူဆသလား၊ ဟိုလို ယူဆသလား၊ တခြားလို ယူဆသလားတွေပေါ့။ ဘုရားက အဲဒါတွေ ဘာမှ မယူဘူးပြောတာ အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ရတယ်။ ဘာကြောင့် မယူတာလဲ မေးတော့လည်း ဒိဋ္ဌိတို့ တဏှာတို့ဖြစ်လို့ပဲလို့ဖြေတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါကို အဋ္ဌကထာကတော့ မလုံမခြုံ ဖုံးဖိပြတာပေါ့။ သူ့ကို အသာနေစမ်းဆိုပြီး ဘုရားရဲ့ အဖြောင့်ပြတာကိုလည်း အရအမီ နားလည်အောင် နာရလို့ပေါ့’

- ‘ဒီလိုတွေ တွေ့တော့ ဟိန္ဒူတို့၊ ဂျိန်းတို့က လက်ခံထားတဲ့ ကံအယူအဆမျိုး မဖြစ်နိုင်တာ သိလာမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီကံအယူအဆတွေက မွေးသေအပြင်ဘက် ထွက်တာတွေဆိုတော့ ဘုရားက မွေးသေအပြင်ဘက် မထွက်အောင် ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါအတွက် ကံဟောပြောချက်ကို ရှာရတယ်။ အဲဒါကလည်း ပီပီပြင်ပြင် မတွေ့ဘူး၊ တကယ်တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ ကံဟောချက် ဖြစ်တာကို မသိတာဘဲ’

- ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က ကံဟောချက်လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီမှာ ကံသင်္ခါရဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်တယ်၊ ကံသင်္ခါရက ဘာကို ဖြစ်စေ တယ်လို့ ကံကို အကြောင်းရော အကျိုးရော ပြတာပဲ။ ဒီထက် ပီပြင်တဲ့ ကံဟောချက် မရှိနိုင်ရမှာဘဲ’

- ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟောပြောချက်တွေကို ဘုရားဟောပြောတာ တွေ့သလား ဘုရား’

♣ ‘အများကြီးပဲ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဟောထားတာပဲ’

- ‘အဲဒီမှာတော့ မမွေးမီနဲ့ သေပြီးတွေ မပါဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တစ်ခုမှ မပါဘူး’

- ‘မပါဘဲနဲ့ ရှေ့တွေနောက်တွေနဲ့ ဘာကြောင့်သိနေရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မသိကြလို့ပေါ့’

-
- ‘ဘာမသိတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထဲက စကားလုံးတွေရဲ့ စကားနက်တွေကိုပေါ့’
 - ‘တစ်လုံးမှ မသိကြဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မသိကြတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူပေါ်က ဖြစ်ရပ်အဖြစ် မမြင်ကြလို့ဘဲ’
 - ‘လူပေါ်က ဖြစ်ရပ်မမြင်ရင် ဘယ်ကဖြစ်ရပ်လို့ မြင်ကြသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကောင်းကင်အာကာသထဲက ဖြစ်ရပ်လို့ပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးက အဲဒီလို ဘာကြောင့် မမြင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အချက် သုံးချက်ကြောင့်ပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေ ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောပြောချက်ထဲ စကားတစ်ခုရဲ့ အနက်မသိရင် တခြားဘုရားဟောပြောချက်ထဲက စကားတစ်ခုနဲ့ အနက်ရှာတယ်၊ အဲဒါ တစ်ချက်ပဲ’
 - ‘သူများတွေက အဲဒီအနက်ကို ဘယ်လို ရှာလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောပြောတာ မဟုတ်တာဆီက ရှာတာပဲ၊ တို့က ဒီစကားလုံးတွေဟာ လူတွေဆီမှာ ရှိတာတွေရဲ့ သင်္ကေတတွေပဲ၊ ဒီစကားလုံးတွေ လူမှစီးဆင်းပုံ လူထဲမှာ ရအောင် စဉ်ကြည့်တာ လုပ်တယ်၊ အဲဒါက နံပါတ်နှစ်ပဲ’
 - ‘သူများတွေက အဲဒါကို ဘယ်လို ကြည့်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူ့ဆီမှာရှိတဲ့ အယူတစ်ခုနဲ့ ကြည့်တာပဲ၊ တို့က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟောပြောချက်ကို ဟောပြောချက်အဖြစ် ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် မနာဘူး၊ လူ့အဖြစ်အပျက်တွေကို ဘယ်လို သိစေလိုတာလဲ သိအောင် နာတယ်၊ အဲဒါ သုံးအချက်ပဲ’
 - ‘သူများတွေက အဲဒီဟောပြောချက် ရောက်ဖို့ အဲဒါ နာလိုက်တဲ့သဘော ရှိလို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဒီအချက်တွေကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ ဘုရားရဲ့ ကံအမြင်ဟောပြောချက် အဖြစ် သိတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်စဉ်က အဲဒါ ဘယ်သိမှာလဲ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ခဲ့ပြီးတာပဲ’

- ‘နိပါတ်တစ်အရ ဘုရားရဲ့ ရှေ့နောက်ဖြစ်မဖြစ် လက်မခံတဲ့တရားကို ကြည်ညို ထားတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထဲက ရှေ့နောက်ဘဝအယူတွေ မညီနေတာ သိတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားဟောပြောချက်တွေဟာ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာရှိတယ်၊ အဲဒါက လေးဆယ့်ငါးနှစ် ဟောပြောချက် ထောင်ပေါင်းများစွာဖြစ်ပေမယ့် စကားတစ်ခုက နောက်ပြောတဲ့စကားတစ်ခုကို ချေဖျက်တာ လုံးဝ မရှိတာဘဲ’

- ‘ကွဲလွဲသလိုဖြစ်နေတဲ့ ဟောပြောချက်တွေ ရှိနေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားလွဲပြီး သိကြတဲ့ ဘုရားဟောဆောင်သူတွေက ဘုရားလွဲနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ အဖြစ် နားလည်ပြီး ဆောင်ထားကြလို့ပဲ’

- ‘နှစ်မျိုးရှိနေရင် ဘယ်ဟာက ဘုရားဟော၊ ဘယ်ဟာက ဘုရားဟော မဟုတ်တာ လို့ ခွဲဖို့ မခက်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ခက်တော့ ခက်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခွဲလို့မရနိုင်တာတော့ မဟုတ်ဘူး’

- ‘အဲဒါ နားလည်ခွင့်ရအောင် ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောပြောချက်တစ်ခုတိုင်းဟာ ချီနေတဲ့အပိုဒ် နောက်ဆုံးမှာ ချုပ်နေတဲ့ အပိုဒ်တွေ ရှိတယ်၊ တကယ်ညွှန်ပြဟောပြောတဲ့အပိုဒ်လို့လည်း ရှိတယ်၊ ဟောပြောချက်မှာ အဲဒီသုံးခု ကုန်အောင် လေ့လာရတယ်၊ အဲဒီသုံးခုထဲမှာ အရေးအကြီးဆုံးက တကယ်ညွှန်ပြ ဟောပြောတဲ့အပိုဒ်ပဲ၊ မတူတဲ့နှစ်ခုဖြစ်နေတဲ့တစ်ခုဟာ ဘယ်ဟာ ဘုရားဟောနဲ့ ဘုရားဟော မဟုတ်တာ ခွဲရာမှာ တကယ်ညွှန်ပြဟောပြောတဲ့နေရာက ဘုရားဟော ဖြစ်တာတွေရမှာပဲ၊ ဒါက တစ်မျိုးပေါ့’

- ‘နောက် ရှိသေးရင်လည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားဟောတရားဟာ အရည်အချင်း ခြောက်ချက်ရှိတယ်လို့ ဘုရားဟော ထားတယ်။ အရာတစ်ခုရဲ့ ကွဲလွဲတဲ့အသိနှစ်မျိုးကို ပြနေတာမှာ ဘယ်ဟာ ဘုရားဟော ဖြစ်သလဲသိဖို့ အဲဒီအရည်အချင်း ခြောက်ချက်နဲ့ ဘယ်ကွဲလွဲချက်က ညီသလဲ၊ မညီသလဲ နဲ့လည်း သိနိုင်တာပဲ’

- ‘အဲဒါနဲ့ စပ်ပြီး ပြောချင်တာရှိသေးလဲ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကတော့ ဘုရားဟောပြောချက်တွေ လေ့လာသူက အရိယာဖြစ်နေဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီသူကတော့ ဒါဟာ ဘုရားဟောလား၊ မဟောလားဆိုတာ အခွဲနိုင်ဆုံးသူပဲ လို့ ပြောချင်တာပဲ’

- ‘အဲဒါက ပိုခက်နေမလား ဘုရား’

♣ ‘မခက်ဘူး၊ အရိယာဖြစ်ချင်စိတ်နဲ့ အရိယာအဆုံးအမလိုက်လိုက်ယုံပဲ’

- ‘လွယ်လှချေလားဘုရား’

♣ ‘လေးလံတဲ့အရာ ရွှေ့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ အသိစိတ် ရွှေ့ရတာပဲ။ အသိစိတ်က မလေးတာဘဲ’

- ‘အဲဒါက လေးလွန်းလို့ ပိုခက်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ခက်တဲ့လမ်းကြောင်း လိုက်ရင်တော့ အဲဒီစိတ်က အရွှေ့ခက်တာ ဟုတ်တယ်။ မှန်တဲ့လမ်းကြောင်းလိုက်ရင် စိတ်က သူ့ဟာသူ ရွှေ့သွားသလိုတောင် လွယ်ကူစွာ ပြောင်းသွားမယ်’

- ‘မှန်တဲ့လမ်းကြောင်း မသိတာက ခက်တာပဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက စိတ်ပူစရာ မလိုဘူး၊ ကိုယ့်တာဝန် မဟုတ်လို့ဘဲ။ ကိုယ့်ကို အရိယာဖြစ်အောင် တင်ပေးမယ့် အရိယာရဲ့တာဝန်ပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လုပ်နေပြီး အရိယာမဖြစ်ဘဲ ဘုရားဖူးမြော်ဝံ့တာကိုယ်တိုင်က အရှက်မရှိရာ ရောက်တာပဲ’

♣ ‘ဘုရား ဆည်းကပ်သူမှန်ရင် အားလုံး အရိယာချည်း ဖြစ်ရမှာလား ဘုရား’

- ‘ဘုရားဆည်းကပ်သူမှ မဟုတ်ဘူး၊ တရားဆည်းကပ်သူ သံဃာဆည်းကပ်သူ

တွေဟာ အားလုံး အရိယာတွေချည်း ဖြစ်ကြရမှာပဲ’

♣ ‘လွယ်လှချည့်လား ဘုရား’

- ‘အရိယာဖြစ်ဖို့ မဟုတ်ရင် ဘုရားကို ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆည်းကပ်နေတာလဲ’

♣ ‘ဂတိကောင်း ရဖို့ပေါ့ ဘုရား’

- ‘ဘုရားရှိတုန်းမှာ ဘုရားကို အဲဒီလို လျှောက်ရင် ဘုရားက အဲဒါ ငါ ပေးတဲ့တရား မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ လိုချင်လို့ဆိုရင် ငါ့ မချဉ်းကပ်နဲ့လို့ ပြောတာ ခံရစရာ ရှိတယ်’

♣ ‘အဲဒါကို ဘုရားက လုံးဝ မပေးဘူးလား ဘုရား’

- ‘ဘုရားက လူတွေကို ဒုက္ခပေးပါ့မလား၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာကို ပေးတာပဲ’

- ‘ဂတိကောင်းက ဒုက္ခလား ဘုရား’

♣ ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မကြားဖူးလို့ ဒီလို မေးတာပဲ’

- ‘ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ကြားဖူးရင် ဘုရားလွဲကိုးကွယ်သူအဖြစ်ကြားဖူးလို့ ဒီလိုမေးတာ ဖြစ်မယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို ပြောနိုင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဂတိကောင်းက သင်္ခါရ မလုပ်ဘဲ ရမလား’

- ‘ဘယ်ရမလဲ ဘုရား’

♣ ‘သင်္ခါရက အဝိဇ္ဇာမဖြစ်ဘဲ လုပ်လို့ရမလား’

- ‘အဲဒါလည်း ဘယ်ရမလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဝိဇ္ဇာက ဘဝကောင်း ဇာတိအပေါ် ရောမရဏဆိုပြီး တဏှာ မာန

ဒိဋ္ဌိတွေ မဖြစ်ဘဲ ရပါ့မလား’

- ‘အဲဒါလည်း မရဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေဟာ သုခဖြစ်ကြောင်းတွေလား၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတွေလား’

- ‘ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုရင် ဂတိကောင်းက ဒုက္ခလား၊ သုခလား’

- ‘ဒါကြောင့် ဂတိကောင်းပေးဖို့ ဘုရားက လက်ရှောင်တော်မူတာလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ငရဲပန်းကို ရွှေပန်းထင်သူတွေပဲ’
 - ‘ဘုရားဟောသမျှ တရားအစု အထောင်မကတွေဟာ အရိယာဖြစ်ဖို့တွေချည်းပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါကို မယုံနိုင်ဖြစ်တယ်နဲ့ တူတယ်’
 - ‘မယုံနိုင်အောင်ပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ ဘုရားလွဲလက်ချက် အမိခံရလို့ဘဲ’
 - ‘ဒီလိုဆို သိသမျှ မေးစမ်းပါရစေ ဘုရား’
 - ♣ ‘မေး’
 - ‘မင်္ဂလာသုတ်ဟာ အရိယာတရားလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီသုတ်ဟာ ဘုရားဟောတာ ဟုတ်ရဲ့လား’
 - ‘ဟုတ်တဲ့အကြောင်း နိဒါန်းခံထားတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောဟုတ်ရင် မင်္ဂလာဟာ အရိယာတရားပဲ၊ အရိယာတရားမဟုတ်တာ ကို ဘုရားမဟောဘူး’
 - ‘မင်္ဂလာနဲ့ ဘယ်လိုအရိယာဖြစ်တာ နည်းနည်းလောက် သိပါရစေ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပထမဆုံး မင်္ဂလာက လူမိုက်မမှီဝဲတာ မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတွေမပါဘဲ မမှီဝဲထိုက်တဲ့ပမာဏသိပြီး လူမိုက်မမှီဝဲတာဟာ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထဲမှာ သီလမဂ္ဂင်ကျင့်တာပဲ၊ ဒါကို သတိဝီရိယသမာဓိတွေနဲ့ ပိုပြီးပွားတာက သမာဓိအရိယမဂ္ဂင်တွေပဲ၊ ဒါတွေ အကျိုးတွေ အပြစ်တွေ ဉာဏ်မှာ ထင်လာတာတွေဟာ ပညာအရိယမဂ္ဂင်တွေ ဝင်တာပဲ၊ အဲဒီလို အရိယမဂ္ဂင်ဝင်တော့ အဲဒီမဂ္ဂင်တွေရဲ့ အာရုံတွေက လူမိုက် မှီဝဲလို့ရတဲ့ ဒုက္ခတွေပဲ၊ အဲဒါတွေကို အဲဒီမဂ္ဂင်က သိတာပဲ၊ အဲဒါတွေက လူမိုက်မှီဝဲဖို့ အမြင်မှား အတွေးမှား မပါဘဲ ဖြစ်တာမဟုတ်တော့ အဲဒါတွေကို အဲဒီမဂ္ဂင်က ပယ်တာပဲ၊ ပယ်တော့ အဲဒီဒုက္ခတွေ ငြိမ်းရာဆီ ရောက်တာပဲ၊ အဲဒါ မင်္ဂလာပဲ’

-
- ‘မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးလုံးဟာ အရိယမဂ္ဂသီလတွေချည်းပဲလား ဘုရား’
 - ♠ ‘တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတွေနဲ့ လုပ်တာမဟုတ်ရင် အားလုံး အရိယမဂ္ဂသီလတွေပဲ’
 - ‘မင်္ဂလာက ဒုက္ခနိရောဓအရိယသစ္စာတွေလား ဘုရား’
 - ♠ ‘ဟုတ်တယ်’

တတိယတွဲ ပြီး၏။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် အရှင်ဉာဏ

(၁၅-၁၂-၂၀၁၃)

အခန်း(၂)၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ မြစ်ကြီးနားမြို့အကျဉ်းထောင်၊

မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊

အရှေ့တောင် အာရှ။